

စာပေဗိမာန်စာမူဆုရ

တီးလိုက်ပါတဲ့

မုံကြီးသံ

ဇင်မင်း (သမိန်ထော)

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်စာမူဆု
ပြဇာတ်စာပေ၊ ဒုတိယဆု

တီးလိုက်ပါတဲ့ ဗုံကြီးသံ

ဇင်မင်း (သမိန်ဏေ)

တည်းဖြတ်သူ - ဒေါ်ခင်ဝါဆွေ (ဝါဝါ-အင်းစိန်)
စာတည်း (တာဝန်ခံ)
အဖုံးပန်းချီ - အောင်နိုင်လတ်

စာပေဗိမာန်ထုတ် ပြည်သူ့လက်စွဲစာစဉ်

မာတိကာ

အခန်းစဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
အခန်း ၁။	(ပြက္ခက်- ၁) လက်ဆည်ကန်၊ ကန်ပေါင်ရေတံခါးအနီး	... ၁
	(ပြက္ခက်- ၂) ဦးထင်၏ နေအိမ်ဧည့်ခန်း	... ၄
အခန်း ၂။	လက်ဆည်ကန်တော်၊ ကန်ပေါင်ရိုး	... ၁၃
အခန်း ၃။	ဦးထင်၏ အိမ်ခြံဝိုင်းအတွင်း	... ၁၇
အခန်း ၄။	လက်ဆည်ကန်ရွာ၊ အလက ကျောင်းဝင်း	... ၂၃
အခန်း ၅။	ရေလယ်ကျွန်း	... ၂၇
အခန်း ၆။	အလက၊ ပဉ္စမတန်း စာသင်ခန်း	... ၃၃
အခန်း ၇။	အလက၊ ဆရာ၊ ဆရာမများ နားနေခန်း	... ၄၀
အခန်း ၈။	ဦးထင်၏ နေအိမ်ဧည့်ခန်း	... ၄၇
အခန်း ၉။	လက်ဆည်ကန်တော် ကန်ပေါင်ရိုး	... ၅၈
အခန်း ၁၀။	စိုက်ပျိုးရေး ရွှေ့တန်းစခန်းရွှေ့ကွက်လပ်	... ၆၇
အခန်း ၁၁။	ထန်းတောထဲက ထန်းတဲ	... ၇၉
အခန်း ၁၂။	ရွာလယ် ဓမ္မာရုံ	... ၈၇
အခန်း ၁၃။	လက်ဆည်ကန်ရွာတွင်း၊ မီးထွန်းပွဲ	... ၉၄
အခန်း ၁၄။	အလက၊ ကစားကွင်းအတွင်းရှိ ဇာတ်စင် (တစ်ခန်းရပ်ပြဇာတ်)	... ၁၀၁

အခန်းစဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

အခန်း ၁၅။	ဖောင်းတောရေလျှောင်တမ်း၊ မြောင်းပေါင်ပေါ် . . .	၁၁၁
အခန်း ၁၆။	(ပြကွက်-၁) လက်ဆည်ကန်ရွာ၊ ရွာဦးကျောင်းအနီး	. . . ၁၁၉
	(ပြကွက်-၂) ရိုးပြတ်လယ်ကွင်း	. . . ၁၂၃
အခန်း ၁၇။	ဦးထင်၏ နေအိမ်ဧည့်ခန်း	. . . ၁၂၇
အခန်း ၁၈။	ကျေးရွာအုပ်စု အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီရုံး	. . . ၁၃၃
အခန်း ၁၉။	(ပြကွက်-၁) အလက၊ ရသခန်း	. . . ၁၄၂
	(ပြကွက်-၂) အလကကျောင်းရှေ့၊ ရွာလမ်း	. . . ၁၄၄
	(ပြကွက်-၃) အလက၊ ရသခန်း	. . . ၁၄၇
အခန်း ၂၀။	အလက၊ ကျောင်းဝင်းရှေ့	. . . ၁၅၁
အခန်း ၂၁။	လက်ဆည်ကန်ကျေးရွာအုပ်စု၊ ကျေးရွာများအတွင်း	. . . ၁၅၇
အခန်း ၂၂။	စိုက်ပျိုးရေး၊ ရွှေတန်းစခန်း	. . . ၁၆၀
အခန်း ၂၃။	ကျေးရွာအုပ်စု အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီရုံး	. . . ၁၆၅
အခန်း ၂၄။	ရှမ်းပြည်နယ်၊ တာလေမြို့၊ နန့်ခမ်းစင်လာတို့၏ နေအိမ်	. . . ၁၆၉
အခန်း ၂၅။	တာလေမြို့၊ ငလျင်ဒဏ်သင့် တစ်နေရာ	. . . ၁၇၇
အခန်း ၂၆။	တာလေမြို့၊ ငလျင်ဒဏ်သင့်ညဉ့်ပိုင်း	. . . ၁၈၂
အခန်း ၂၇။	ရှမ်းပြည်နယ်၊ တာလေမြို့၊ နန့်ခမ်းစင်လာတို့၏ နေအိမ်	. . . ၁၈၆

အခန်းစဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

အခန်း ၂၈။	(ပြကွက်-၁) လက်ဆည်ကန်ရွာ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း	... ၁၉၀
	(ပြကွက်-၂) လက်ဆည်ကန်ရွာ၊ အလက ခန်းမ	... ၁၉၂
	(ပြကွက်-၃) လက်ဆည်ကန်ရွာဦးကျောင်း ဝင်းအတွင်းရှိ ဥပုသ်ဇရပ်	... ၁၉၄
	(ပြကွက်-၄) မောင်းတောရေလှောင်တံ၊ မြောင်းလက်တစ်နေရာ	... ၁၉၇
အခန်း ၂၉။	ဦးထင်၏ နေအိမ်နိမ့်ခန်း	... ၂၀၀
အခန်း ၃၀။	(ပြကွက်-၁) စာပျိုးခင်း စာကြည့်တိုက်ရှေ့	... ၂၀၇
	(ပြကွက်-၂) လက်ဆည်ကန်တော်သို့ သွားရာ ရွာလမ်းပေါ်	... ၂၀၉
	(ပြကွက်-၃) လက်ဆည်ကန်တော်၊ ကန်ပေါင်ရိုး	... ၂၁၀

“တီးလိုက်ပါတဲ့ ဗုံကြီးသံ” ပြဇာတ်

ပါဝင်သူများ

၁။ နှင်းရည်ဖြူ	- အလယ်တန်းပြဆရာမ
၂။ ခင်ခင်နွယ်	- ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ၏သမီး
၃။ အောင်မင်းအုပ်	- ဒု-ဦးစီးမှူး၊ စိုက်ပျိုးရေးဌာန
၄။ စိုင်းသိုက်ထွန်း	- ဒု-လက်ထောက်အင်ဂျင်နီယာ၊
ဆည်မြောင်းဌာန
၅။ ဦးထင်	- ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ
၆။ ဒေါ်စိန်	- ဦးထင်၏ဇနီး
၇။ ဦးညိုမောင်	- နှင်းရည်ဖြူ၏ဖခင်
၈။ ဦးစိုင်းကျော်ဝင်း	- စိုင်းသိုက်ထွန်း၏ဖခင်
၉။ ဒေါ်ကြင်အေး	- ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး
၁၀။ ဆရာအောင်	- အလယ်တန်းပြဆရာ
၁၁။ နန့်ခမ်းစင်လာ	- နှင်းရည်ဖြူ၏ညီမပမာ ရှမ်းအမျိုးသမီးကလေး
၁၂။ ဒေါ်နန်းဖောင်း	- နန့်ခမ်းစင်လာ၏ မိခင်
၁၃။ စိုင်းခမ်းပေါင်	- နန့်ခမ်းစင်လာ၏ မောင်လေး
၁၄။ ဗိုလ်ကြီးမိုးသောက်	- တာလေမြို့၊ တပ်မတော်တပ်ရင်းမှ ဗိုလ်ကြီး
၁၅။ တပ်ကြပ်ခွန်သာ	- နန့်ခမ်းစင်လာ၏ ချစ်သူ
၁၆။ ငတော	- ထန်းရည်သမား

၁၇။ ငတော်	- ထန်းရည်သမား
၁၈။ ငတီး	- ထန်းရည်သမား
၁၉။ ကိုကြီးပေါင်း	- ထန်းတက်သမား
၂၀။ မိကျောင်း	- ကိုကြီးပေါင်း၏ မိန်းမ
၂၁။ ဦးတင်ဝင်း	- ကျွန်းတောင်သူ
၂၂။ ဒေါ်လှဝင်း	- ဦးတင်ဝင်း၏ဇနီး
၂၃။ မောင်နေရောင်	- ကျောင်းသားလေး
၂၄။ ကိုတင်အေး	- ပညာတတ်လယ်သမား
၂၅။ ကိုတင်	- ရယက အဖွဲ့ဝင်
၂၆။ ဦးတင်မြင့်	- မြို့နယ် ပြန်/ဆက်ဦးစီးမှူး
၂၇။	- မြို့နယ်စိုက်ပျိုးရေးအရာရှိ
၂၈။ အဘွားရွှေမိ	- ကောက်စိုက်သမယောင်းကြီး
၂၉။	- ဦးပဉ္စင်း
၃၀။	- ရွာသူရွာသားများ
၃၁။	- ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ
၃၂။	- ဆရာ၊ ဆရာမများ
၃၃။	- တစ်ခန်းရပ်ပြဇာတ်သရုပ်ဖော်အဖွဲ့များ
၃၄။ ဦးရိုက်	- ကိုလိုနီခေတ်သူကြီး
၃၅။ ဦးလင်း	- ကိုလိုနီခေတ်ကန်ဆော်
၃၆။ ကယ်လီ	- ကိုလိုနီခေတ် ရာဇဝတ်အုပ်
၃၇။	- ကိုလိုနီခေတ်ပုလိပ်

ဇာတ်လမ်းကာလ

၂၀၀၇ မှ ၂၀၁၁ ခုနှစ်များ ပတ်ဝန်းကျင်။

ဇာတ်လမ်းအခြေခံရာဒေသ

- မြင်းမူမြို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၊ ဧရာဝတီမြစ်တစ်ဘက်ကမ်းရှိ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းမှ ကျေးရွာကြီးတစ်ရွာ။
- ရှမ်းပြည်နယ် (အရှေ့ပိုင်း) ကျိုင်းတုံ၊ တာလေပတ်ဝန်းကျင်။
- ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းမှ မြန်အောင်မြို့။

မှတ်ချက်

စိုင်းသိုက်ထွန်း၏ ပြောစကားများတွင် တိုင်းရင်းသားစကားသံ ပေါ်လွင်စေရန်အတွက် -

- “နင်းရည်ဖြူ” ကို “နင်းရည်ဖြူ” (ဟထိုးမပါ။)
- “မရှင်းရှင်း” ကို “မနင်းနင်း” စသည်ဖြင့်ရေးသားပါသည်။

* * * * *

အခန်း- ၁

ပြကွက် (၁)

- နေရာ - လက်ဆည်ကန်၊ ကန်ပေါင်ရေတံခါးအနီး
- အချိန် - နေ့ခင်း
- အပြင်အဆင် - မိုးသားနောက်ခံကားရှိရမည်။
- ၎င်းရှေ့တွင် ကန်ပေါင်ရိုးအဖြစ်၊ လူတစ်ရပ်ခန့် အမြင့် ကုန်းကြောရေးချက် ထောင်ကား ထားရှိရမည်။ ကုန်းကြော ကန်ပေါင်ရိုးအလယ်လောက်တွင် သစ်သားထည် ရေတံခါးတစ်ခု ရေးဆွဲပါရှိရမည်။ မြန်မာ့ရိုးရာနည်း ရေတံခါးကို ရစ်လုံးဖြင့် အတင်အချလုပ်နိုင်ရန် သစ်သား ရစ်လုံးကြီး တစ်ခုလည်း ကြီးမားပတ်လျက် မြင်သာအောင် ဖန်တီးပြထားရမည်။ ကန်ပေါင်ရိုးပေါ်သို့ အတွင်းပိုင်း ဝဲယာမှတက်နိုင်၊ ဆင်းနိုင်အောင် စီစဉ်ထားရမည်။
 - ၎င်းကန်ပေါင်ရိုးရှေ့တွင် ရေပြင်ရေးချက် ဒူးပိတ်ကားရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ဇာတ်စင်၏ လက်ဝဲဘက်မှ သူကြီး ဦးရိုက် ခေါင်းဆောင်၍ ပုလိပ်ရာဇဝတ်အုပ် ကယ်လီနှင့် ရှိုင်ဖယ်ထမ်း ပုလိပ်တစ်ယောက် ကန်ပေါင်ရိုး ပေါ်သို့ တက်လာစေ။ ရေတံခါးနားရောက် သောအခါ သူကြီးဦးရိုက်က အတွင်းဘက်သို့ လှည့်၍ “ငဖေရေ- ငဖေ” နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် အော်ခေါ်ရာ လက်ယာဘက်မှ ကန်ဆော်- ငဖေ ကန်ပေါင်ရိုးပေါ်သို့ တက်လာပြီး သူကြီးတို့ ရှေ့တွင် လက်အုပ်ချီလျက် ရပ်နေစေ။)

ဦးရိုက်

“ ကယ်လီသခင်က ကန်ထဲကငါးတွေ ရေတံခါးက ထွက်လာတာကို ကြည့်ချင်တယ်တဲ့။ ငါးတွေ လည်း ဖမ်းကြည့်ချင်တယ်တဲ့။ မင်း ရေတံခါးကို ခဏဖွင့်ပေးလိုက်ပါ။

(ကယ်လီက ခါးထောက်လျက် ဟန်ပါပါ ခေါင်း ညိတ်ပြီး ပြုံးလျက်ရှိစေ။)

ငဖေ

“ သူကြီးမင်း. . . ဒီကန်တော်ကြီးရဲ့ စည်းကမ်း သတ်မှတ်ချက်တွေသူကြီးမင်း အသိမဟုတ်လား။ ဒီအချိန်မှာ ရေတံခါး လုံးဝမဖွင့်ရဘူးလေ။

ဦးရိုက်

“ ငဖေ. . . ဒါ သခင်ကြီးကွ။ သူလိုအင်ဆန္ဒရှိတာကို တို့က လုပ်ပေးရမှာလေ။ ငါ့ရွာမှာ သူပျော်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။

ငဖေ

“ (ကြောက်ရွံ့သော မျက်နှာထားဖြင့် လက်နှစ်ဖက် ကာယမ်း၍) ဟာ. . . ကျွန်တော်တော့ မဖွင့် ရဲဘူး၊ မဖွင့်ရဲဘူး။ ရှေးမင်းတွေ လက်ထက်

ကတည်းက ကျောက်စာနဲ့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ စည်းမျဉ်းဥပဒေတွေ သူကြီးမင်းရဲ့။ (လက်ကာ လျက်ရှိစေ။)

ဦးရိုက် ■ ■ ဘာလဲ၊ ငမေ . . မင်းက ငါ့သမီး ကယ်လီနဲ့ ရသွားမှာစိုးလို့ ဒီလိုကန့်လန့်လုပ်နေတာလား။ မှတ်ထား၊ မင်းရဲ့သား ငလင်းကို ငါ့သမီးနဲ့ သဘောမတူဘူး။

ငမေ ■ ■ အို-အို-ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။ သားရေး၊ သမီးရေး ကိစ္စ ကျွန်တော် ပြောစရာမရှိပါဘူးခင်ဗျာ။ (ငမေ၏ အမူအရာကိုကြည့်ပြီး ကယ်လီမျက်နှာ ညိုသွားကာ ၎င်း၏လက်ကို ခြောက်လုံးပြုး အိတ်ပေါ်သို့ တင်လိုက်စေ။ သူကြီး ဦးရိုက် ကြောက်ရွံ့လျက်ရှိစေ။)

ဦးရိုက် ■ ■ ကဲကဲ- ဒီလိုလုပ်ကွာ ငမေ။ ငါပဲ တာဝန်ယူတဲ့ အနေနဲ့ ရစ်လုံးကြိုးကို ငါကိုင်ထားမယ်။ မင်းက ရစ်လုံးဒလက်ကို အားနဲ့ဆွဲပြီးဖွင့်။ ငါး နည်းနည်းပါးပါး ထွက်လာရင် ပြန်ပိတ်လိုက်- ဟုတ်ပြီလား။

ငမေ ■ ■ (စိတ်မပျက်ပါနှင့်) သူကြီးမင်း သဘောပါလေ။ (ငမေ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် ရေတံခါး ရစ်လုံး အနားသွားပြီး ရစ်လုံးဒလက်ကိုကိုင်၊ ဦးရိုက်က ရစ်လုံးကြိုးစကို ကိုင်စေ။) (ထို့နောက် ငမေက ဒလက်ကို အားဖြင့်ဆွဲလှည့် လိုက်ရာ ရေတံခါးမှ ရေများ ဒလဟောထွက်

လာစေ။ လျှပ်စစ်နည်းပညာဖြင့် ဖန်တီးရန်)
 (ကယ်လီ ဝမ်းသာအားရနှင့် “အိုး.. ငါးဒွေ-
 ငါး.. ဒွေ.. ” အော်ဟစ်ကာ ရေထွက်ပေါက်
 အနားသို့ ပြေးဆင်းသွားကာ ငါးများကို လက်
 ဖြင့် လိုက်ဖမ်းဟန်ပြုစေ။ တစ်ခဏအတွင်း
 မှာပင် ကယ်လီ၏ “အား.. ” ဟု အော်ဟစ်
 သံကြီး ပေါ်လာစေ။ ကန်ပေါင်ပေါ်မှ လူများ
 ထံမှလည်း “မြွေကြီး.. မြွေကြီး” အော်သံနှင့်
 တစ်ပြိုင်နက် မြွေသဏ္ဌာန်တစ်ခုနှင့် လုံးထွေး
 လျက် ရာဇဝတ်အုပ် ကယ်လီ လဲကျသွားစေ။)

(မီးမှိန်သွား)

* * * * *

ပြကွက် (၂)

နေရာ

အချိန်

အပြင်အဆင်

- ဦးထင်၏ နေအိမ်ဧည့်ခန်း
- ညနေပိုင်း
- ပျဉ်ထောင်အိမ် တစ်လုံး၏အတွင်းပိုင်းရေးချက်
 နောက်ခံကား ရှိရမည်။ အများသုံး ဆက်တီ
 တစ်စုံချထားရမည်။
- စာအုပ်ဗီရိုနှင့် စားပွဲတစ်လုံးရှိရမည်။

(မီးပြန်လင်း)

(ကျေးရွာအုပ်စု ဥက္ကဋ္ဌ ဦးထင်၊ ၎င်း၏ဇနီး
 ဒေါ်စိန်၊ ၎င်းတို့၏သမီး ခင်ခင်နွယ်၊ ဧည့်သည်
 ဦးညိုမောင်၊ ၎င်း၏သမီး နှင်းရည်ဖြူ၊ အတူ

ပါလာသူ နန့်ခမ်းစင်လာတို့ ဆက်တီတွင်ထိုင်လျက်ရှိစေ။ ဆက်တီစားပွဲပေါ်တွင် ရေခွေးကြမ်း၊ လက်ဖက်၊ ထန်းလျက်ပွဲများ ရှိရမည်။)

(ဦးထင် ပြောပြနေသည့် စကားများကို အားလုံးက စိတ်ဝင်တစားနားထောင်နေသည့် အနေအထား ဖြစ်ရမည်။)

ဦးထင် ။ ။ အဲဒီလို လက်ဆည်ကန့်၊ ကန်တော်မှာ ရာဇဝတ်အုပ် ကယ်လီ မြွေကိုက်သေဆုံးတဲ့ အချိန်မှာပဲ ကန်တော်-ငမေရဲ့သား ငလင်းနဲ့ သူကြီးသမီး မိနှောင်းတို့ဟာ မြင်းမူဘက်ကမ်းကို ထွက်ပြေးသွားကြတယ်လေ။ ရာဇဝတ်အုပ် ကယ်လီနဲ့ အတင်းပေးစားမှာစိုးလို့ မိနှောင်းက သူချစ်သူ ငလင်းနဲ့ လိုက်သွားတာ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ သူကြီးမင်းက လိုက်မခေါ်ဘူးလား။

ဦးထင် ။ ။ လက်ဆည်ကန်ရွာမှာကလည်း ရာဇဝတ်အုပ် ကယ်လီ သေဆုံးမှုကြီး ဖြစ်နေတော့ သူကြီး ဦးရိုက်လည်း သမီးနောက် မလိုက်နိုင်ဘူးပေါ့။ ငလင်းနဲ့ မိနှောင်းတို့ကတော့ ကြောက်ကြောက်နဲ့ မန္တလေးဘက်မှာ ခြေရာဖျောက်သွားခဲ့ကြတယ်။ နောက်တော့ ငလင်းက ဘီအိုင်အေထဲ လိုက်သွားတယ်။ မိနှောင်းလည်း ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ အောက်ပြည် အောက်ရွာပါသွားတယ်လို့ သတင်းကြားရတယ်။ အဲ့ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ သိရသလောက်ပါပဲ။ အဲ- ငလင်း

ဆိုတာက ကျွန်တော့်အမေရဲ့ မောင်ဝမ်းကွဲ
တော်ပါတယ်။ ဒီတော့ ဦးလင်းဟာ ကျွန်တော့်
ဦးလေးပေါ့။ သူတို့ဇာတ်လမ်းဟာ အစပျောက်
နေခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ
ဦးလင်း၊ ဒေါ်နှောင်းရဲ့မြေးက ရောက်လာတော့
ကျွန်တော်ဖြင့် ဘယ်လောက်ဝမ်းသာတယ်
ဆိုတာ ပြောမပြနိုင်အောင်ပါပဲ။

ဦးညိုဟောင် ။ ။ ကျွန်တော်က ဦးလင်းရော ဒေါ်နှောင်းရော
မမြင်ဖူးခဲ့ပါဘူး။ သူတို့သမီး မြနှင်းကို ကျွန်တော်
တို့မြို့မှာရှိတဲ့ ဘာဝနာကုန်းလို့ခေါ်တဲ့ သီလရှင်
ကျောင်းမှာ စတွေ့ခဲ့တာပါ။ သီလရှင် ဆရာကြီး
က လူမမည်ကလေး မြနှင်းကို စစ်အတွင်း သူ
အမေ သေခါနီးအပ်ခဲ့လို့ မွေးခဲ့တာတဲ့။ ကျောင်း
ဆရာလေး ကျွန်တော်နဲ့မြနှင်းတို့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်
၃၀ လောက်က အကြောင်းပါခဲ့တုန်းက သီလရှင်
ဆရာကြီးပြောပြလို့ မြနှင်းရဲ့ မိဘနာမည်နဲ့
ဇာတိရွာ “လက်ဆည်ကန်” ဆိုတာ မှတ်သားထား
လိုက်နိုင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ လက်ဆည်ကန်ဆိုတာ
ဘယ်တိုင်း၊ ဘယ်မြို့နယ် မသိခဲ့ဘူး။ အညာ
ဘက်က ဆိုတာတော့ပြောတယ်။ နောက်ပြီး
မြနှင်းကလည်း ဒီသမီးလေး နှင်းရည်ဖြူကို
မွေးပြီးပြီးချင်း ဆုံးသွားတော့ သူ့အမေဘက်က
ဆွေဆက်မျိုးဆက် ပြတ်သွားပြီလို့တောင် ထင်ခဲ့
မိပါတယ်ခင်ဗျာ။

နင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ သမီးဆိုရင်လည်း အမေဒေါ်မြနှင်းကို မြင်
တောင် မမြင်လိုက်ရတော့ အမေဆွေမျိုးဘက်
ကို ဘယ်လိုလုပ် ဆက်သွယ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ဒါပေမဲ့
ကံအကြောင်းတရားက ဆန်းကြယ်လိုက်တာ။
သမီး ယဉ်ကျေးမှုနဲ့အနုပညာ တက္ကသိုလ်ကနေ
ဘွဲ့ရတဲ့အချိန်မှာ ပညာရေးဌာနကို ဆန္ဒပြုပြီး
စေလိုရာစေ လျှောက်လိုက်တာ မန္တလေးတိုင်း
ကို ချပေးတယ်။ တိုင်းထဲက လစ်လပ်နေရာတွေ
ကို ပြတော့ “လက်ဆည်ကန်ရွာ” ကို တွေ့တာနဲ့
အမေရွာများ ဖြစ်မလားလို့ ရွေးလိုက်တာ
တကယ်ဖြစ်နေတယ်လေ။

ဦးထင် ။ ။ အင်း- ဒါကြောင့်လည်း သမီးတို့သားအဖတွေ
ဒီရွာကို ရောက်ရောက်ချင်း ဦးလင်းနဲ့ ဒေါ်နှောင်း
နာမည်တွေ သိလားလို့ အရေးတကြီး လိုက်မေး
တာ မဟုတ်လား။

ဦးညိုမောင်/နင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ ဟုတ်တယ်. . ဟုတ်ပါတယ်။

ဦးထင် ။ ။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌဖြစ်နေတော့
ထွေထွေထူးထူး တခြားသွားမေးစရာ မလိုတော့ဘဲ
ကျွန်တော့် ဦးလေးနာမည်မို့ တန်းသိသွားတာ
ပေါ့။ အင်း. . သမီးရဲ့ ကံအကြောင်းတရားက
ကိုယ့်ဇာတိကိုပြလိုက်တဲ့ သဘောဖြစ်မှာ။

ဒေါ်စိန် ။ ။ နှင်းရည်ဖြူက သူ့အဘွားဒေါ်နှောင်း ဝင်စားတာ
များလား မသိဘူးနော်။
(အားလုံးရယ်ကြစေ။)

- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အို- အမေကလည်း မဖြစ်နိုင်တာ။
- ဒေါ်စိန် ။ ။ ဟဲ့- ဘယ်သိနိုင်မလဲအော့။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အဘွား ဒေါ်နှောင်း ဝင်စားတာဟုတ်မဟုတ်
တော့ မသိဘူး။ သမီး ဒီရွာရိပ်ခိုလိုက်တာနဲ့
တစ်ပြိုင်နက် ရင်ထဲမှာ အေးမြသွားသလို ခံစား
ရတယ်။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အင်း.. သမီးကတော့ တွေ့တွေ့ချင်း ငါ့ညီမလေး
ဖြစ်ရင် ကောင်းမှာပဲလို့ စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်ခဲ့တာ၊
ခုတော့ တကယ်ပဲ ညီမဖြစ်နေတာကိုး။
(နှင်းရည်ဖြူ၏ လက်ကလေးများကို ဆုပ်ကိုင်
ပြီး) ဝမ်းသာလိုက်တာကွယ်။ သွေးက စကား
ပြောတာပေါ့နော်.. ။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်တယ်နော်.. ။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဩော်- ဖေဖေနဲ့ မေမေ ညီမလေး နှင်းရည်ဖြူ
ကို သမီးတို့အိမ်မှာပဲ ထားမယ်နော်။
- ဦးထင် ။ ။ ဆရာမလေးတစ်ယောက် အသစ်ရောက်လာ
မယ်လို့ ဆရာမကြီးက ပြောတော့ ထုံးစံအတိုင်း
အ. လ. က ကျောင်းဝင်းထဲက အဆောင်မှာ
ထားဖို့ပဲ စဉ်းစားထားခဲ့ကြတာ။ ခုတော့ တူမလေး
ဖြစ်နေတော့ ဒီမှာပဲထားမှာပေါ့ကွဲ့။ သမီးခင်နွယ်
နဲ့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် အဖော်ရသွားပြီ။
- ခင်ခင်နွယ်နှင့်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (လက်ချင်းကိုင်ပြီး) ဝမ်းသာလိုက်တာ.. ။
- ဦးထင် ။ ။ ဩော်ခါနဲ့- ဦးညိုမောင်.. ။ ဟိုကလေးမလေး
က သမီး နှင်းရည်ဖြူနဲ့ အတူနေဖို့ပါလာတာ

လား။ အတူနေမယ်ဆိုလည်း ဒီအိမ်က အကျယ်ကြီးပဲ။ အားနာစရာ မရှိဘူး။ သူတို့ကို စိတ်ချလက်ချ ထားခဲ့နော်။

ဦးညိုမောင် **။ ။** အဲ. . သူလေးက နန့်ခမ်းစင်လာ. . တဲ့။ ရှမ်းမလေးပါ။ သူ့မမ နှင်းရည်ဖြူကို လိုက်ပို့တာပါ။ ဒီမှာ နေရစ်ခဲ့လို့လည်း မရပါဘူး။ အင်း . . . ကျွန်တော့် အလုပ်အကြောင်း ဦးထင်တို့ကို ပြောပြဦးမှ. . . ။

ဒေါ်စိန် **။ ။** စကားတွေပြောရလို့ မောနေပါဦးမယ်။ ရေနွေးသောက်၊ အမြည်းစားကြပါဦး။

ဦးညိုမောင် **။ ။** ခုနက ရောက်ရောက်ချင်း ထမင်းကျွေးတော့ ဆာဆာနဲ့ အားရပါးရစားခဲ့ပါတယ်။ (ရေနွေးတစ်ခွက် ငဲ့သောက်၊ ခဏနားပြီး) ကျွန်တော်က ရှမ်းပြည်နယ် အရှေ့ပိုင်းမှာ ကျောင်းဆရာစဖြစ်တာပါ။ တာလေဆိုတဲ့ နေရာပေါ့၊ အဲဒီကမှ ကိုယ့်ဇာတိမြန်အောင်မြို့ကို မူလတန်းကျောင်းအုပ်ဘဝနဲ့ ပြောင်းရတာပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာ မြနင်းနဲ့တွေ့တယ် ဆိုပါတော့ခင်ဗျာ။ လေးငါးနှစ်ကြာမှ သမီးလေးကိုရတာ။ သမီးလေးမွေးပြီး မြနင်း ဆုံးပါးသွားတော့ သမီးလေးကို ကျွန်တော့်အမေက ထိန်းသိမ်းပေးခဲ့တယ်။ သက်ကြီးရွယ်အို အမေလည်း ခုတော့ မရှိတော့ပါဘူး။

အများ **။ ။** ဪ . . .

ဦးညိုမောင်

။ ။ မြင်းဆုံးပါးသွားချိန်မှာ စိတ်ပြေလက်ပျောက်
 ကျောင်းပိတ်ရက် ရှမ်းပြည်ကို ခဏသွားလည်
 တော့ ဟိုက မိတ်ဆွေရင်းချာတွေက သူတို့သား
 သမီးလေးတွေကို ပညာဆက်သင်နိုင်အောင်လို့
 ကျွန်တော့်ကို အားကိုးတကြီး အပ်လိုက်ကြတယ်။
 စရိတ်ကိုလည်း တစ်နှစ်စာ ပေးလိုက်တယ်။
 ကျွန်တော် အဲဒီကလေးတွေကို အိမ်မှာ ထိန်းသိမ်း
 စောင့်ရှောက်ပြီး မြန်အောင် အထကမှာ ပညာ
 ဆက်သင်ပေးခဲ့တယ်။ သူတို့ရဲ့ စားရေးသောက်
 ရေးကို စီမံပေးရင်း သူတို့ရဲ့ပညာရေးကို ဂိုက်
 လုပ်ပေးတယ်ပေါ့။ အောင်မြင်တာများပြီး
 နောက်နှစ်တွေမှာလည်း အစဉ်အဆက်ဖြစ်
 သွားတယ်လေ။ နှစ်နှစ်လောက် ကြာတော့
 ကျွန်တော် မူလတန်းကျောင်းအုပ် အလုပ်က
 ပင်စင်ယူလိုက်တယ်။ ဟောဒီ နန့်ခမ်းစင်လာ
 လေးကတော့ ကျွန်တော် ပထမဆုံး ခေါ်လာတဲ့
 ရှမ်းမလေးပါ။ သူလေးက သမီးနှင်းရည်ဖြူကို
 အစ်မတစ်ယောက်လို အရမ်းချစ်တယ်လေ။
 ကျွန်တော့်သမီးလေးပဲ ဆိုပါတော့ဗျာ။ သူ
 ဆယ်တန်းအောင်တော့ ဘယ်မှ ဆက်မတက်ဘဲ
 ကျွန်တော့်ဆီမှာပဲ ဆက်နေပြီး နောက်ထပ်
 ရောက်တဲ့ ကလေးတွေကို ကျွန်တော်နဲ့အတူ
 ဝိုင်းပြီးထိန်းသိမ်းပေးနေတာပါ။

ဦးထင်

။ ။ ဪ- ဒီလိုကိုး။

နန့်ခမ်းစင်လာ ။ ။ သမီးလည်း မမနှင်းရည်နဲ့အတူ ဒီမှာနေခဲ့ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မြန်အောင်မှာ ဘာဘညိုတစ်ယောက်တည်း ကလေးတွေတာဝန် မနိုင်မနင်း ဖြစ်မှာစိုးလို့။

ဦးညိုမောင် ။ ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်နဲ့ စင်လာက ဒီမှာ ကြာကြာနေလို့မဖြစ်ပါဘူး။ ခုတောင် ထမင်းချက်ဒေါ်မိုးကြီးကို အိမ်မှာအိပ်ခိုင်းပြီး ကလေးတွေထိန်းသိမ်းရေး လုပ်ခိုင်းခဲ့ရတယ်။ ခုတော့- ဒီမှာကလည်း သမီးရဲ့ ဆွေမျိုးတွေနဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့နေရတော့ ကျွန်တော် စိတ်မပူရတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သန်ဘက်ခါလောက် ကျွန်တော်နဲ့ စင်လာ ပြန်ပါမယ်။

ဦးထင် ။ ။ ဒါဆိုရင်တော့ ဦးညိုမောင်ကို ဆွဲမထားတော့ပါဘူးဗျာ။ သမီး နှင်းရည်ဖြူအတွက်ကတော့ လုံးဝမပူပါနဲ့နော်။ သူ့ ဘိုးဘွား မိခင်တို့ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာရှိနေတယ်လို့သာ မှတ်လိုက်ပါတော့။

ဦးညိုမောင် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဖေဖေ မပြန်ခင်၊ မေမေရဲ့ဖခင်၊ မေမေရဲ့အဘိုးတို့ ကန်ဆော်တာဝန် ထမ်းရွက်ခဲ့တဲ့ လက်ဆည်ကန်ကြီးကို ဖေဖေနဲ့အတူ သွားကြည့်ချင်ပါတယ်။

ဦးညိုမောင် ။ ။ သွားရမှာပေါ့ကွဲ့။ ဂါရဝပြုရမှာပေါ့။

ဦးထင် ။ ။ နက်ဖြန် သမီးကျောင်းမသွားခင် မနက်စောစောလျှောက်သွားကြတာပေါ့။

ဒေါ်စိန်

။ ။ ကျွန်မ မနက်စောစောထ ကောက်ညှင်းပေါင်း
ပြီး ထည့်ပေးလိုက်မယ်လေ။

ခင်ခင်နွယ်

။ ။ ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်၊ သမီးလည်း
လိုက်မယ်။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၂

နေရာ

အချိန်

အပြင်အဆင်

- လက်ဆည်ကန်တော်၊ ကန်ပေါင်ရိုး
- နံနက်ခင်း
- မိုးသားနောက်ခံကား ရှိရမည်။
- ၎င်းရှေ့တွင် ကန်ပေါင်ရိုးအဖြစ် လူတစ်ရပ်ခန့် အမြင့် ကုန်းကြောရေးချက် ထောင်ကားရှိရမည်။ (ရေတံခါး မပါရှိ။) ကုန်းကြောတစ်လျှောက် လူများသွားလာနိုင်ရန် ၎င်းထောင်ကား၏ နောက်ဘက်တွင် လျှောက်လမ်းရှိရမည်။
- ၎င်းကန်ပေါင်ရိုးရှေ့တွင် ရေပြင်ရေးချက် ခူး ပိတ်ကား ရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ဦးထင် ခေါင်းဆောင်ပြီး ဦးညိုမောင်၊ နှင်းရည် ဖြူ၊ ခင်ခင်နွယ်၊ နန့်ခမ်းစင်လာတို့ လက်ဝဲဘက် မှနေ၍ ကန်ပေါင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်လာကြ စေ။ ကန်ပေါင်အလယ်လောက် အရောက်တွင် ရပ်လိုက်ပြီး ဦးထင်က အလယ်မှာရပ်လျက် ကန်

ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဟိုသည် လှမ်းမျှော်ကာ ပြောပြ
စေ။)

ဦးထင် ။ ။ (ရှေ့နောက်၊ဝဲယာညွှန်ပြပြီး) ဒီကန်ပေါင်မိုးကြီး
နဲ့ ဟောဟို ရေပြင်ကျယ်ကြီးကို ခြုံပြီး “လက်
ဆည်ကန်တော်”လို့ ခေါ်ခဲ့တာကွဲ့။ ရှေးကတော့
ဒီကန်ပေါင်မိုးကြီးရဲ့အလယ် (လက်ညှိုးထိုးပြပြီး)
ဒီနေရာလောက်မှာ သစ်သားရေတံခါးကြီး
အခိုင်အခံ ရှိခဲ့တာပေါ့။ ဒီကန်ပေါင်မိုးရဲ့ အထက်
ပိုင်းနဲ့ အောက်ပိုင်းကို အထက်ပယ်၊ အောက်ပယ်
ဆိုပြီး ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားတယ်။ အထက်ပယ်
က လယ်တွေနဲ့ အောက်ပယ်က လယ်တွေ မုရင်း
စိုက်ဖို့ ရေမျှမျှတတ ရကြဖို့အတွက် ဒီရေ တံခါး
ကြီးနဲ့ ထိန်းသိမ်းဝေမျှပေးရတာလေ။ အဲဒီလို
ထိန်းသိမ်းဆောင်ရွက်ပေးရတဲ့ သူတွေကတော့
“ကန်ခေါင်း” နဲ့ “ကန်ဆော်” တွေပါပဲ။

နင်းရည်ဖြူ ။ ။ အဘိုး ဦးလင်းပေါ့နော်။

ဦးထင် ။ ။ အင်း.. ဦးလင်းက ကန်ဆော်အမည် မခံသေး
ပေမယ့် သူ့အဖေ ကန်ဆော် ဦးဖေနဲ့ အတူတကွ
ပဲပေါ့။ ဦးဖေ မရှိတော့ရင် ဦးလင်းက ကန်ဆော်
ဖြစ်ရမှာပေါ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဦးဖေရဲ့
လယ်တွေက (ကန်ခြေရင်းဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုး
ပြပြီး) ဟောဒီကန်ရင်းမှာ ရှိလို့ပဲ။ အဲဒီလယ်တွေ
က “ငလင်းမြွေ” လို့ အမည်ရှိတယ်။

နင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဪ- လယ်နာမည်က ငလင်းမြွေတဲ့လား။

- ဦးထင် ။ ။ ဟုတ်တယ်တူမရဲ့၊ ဒီကန်တော်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လယ်တွေမှာ နာမည်တွေရှိတယ်၊ ငပျံဟွန်းတဲ့၊ ငပျံကောတဲ့၊ ငယင်းမာတဲ့၊ မယ်ဥတဲ့၊ အများကြီးပဲ။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ စိတ်ဝင်စားစရာပဲ ဘာဘဲထင်။ အဲဒါတွေကို ကန်ခေါင်း၊ ကန်ဆော်တွေက ရေဘယ်လိုဝေရတာလဲဟင်။
- ဦးထင် ။ ။ အင်း- အဲဒီအကြောင်းက အသေးစိတ်ပြောပြမှ လိပ်ပတ်လည်မှာလေ။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဖေဖေ- အဲဒါက ပုဂံခေတ်ကတည်းက ကျောက်စာနဲ့ သတ်မှတ်ခဲ့တာဆို...။
- ဦးထင် ။ ။ အဲဒီလို ယုံကြည်ကြတယ်။ ကျောက်စာကတော့ ဧရာဝတီ မြစ်ထဲကို ပါသွားပြီလို့ဆိုတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဦးဖေတို့ခေတ်အထိ လက်ဆည်ကန်တော်ရဲ့ ရေပေးဝေမှု လက်ဆည်ကန် မူရင်းဓလေ့က စနစ်ကျတုန်းပဲ။ ရှေးခေတ်က ဒီမူရင်းလယ်တွေရဲ့ စပါးအထွက်က ကိုယ့်ဒေသအတွက်တော့ ဖူလုံတယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့။ နောက်တော့ လက်ဆည်ကန်တော်ရဲ့ ရေဝေစနစ်ဟာ စစ်အတွင်းမှာ ပျက်သွားခဲ့တယ်။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဘာဘဲထင်- အဲဒီမူရင်းဓလေ့ကို ပြောပြပါလားဟင်...။
- ဦးထင် ။ ။ ဒီနေ့တော့ အချိန်မရဘူး တူမရဲ့၊ နောက်တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပြောပြမယ်။ ကဲ- ခုတော့ ကန်ဆော်

အဆက်ဆက်ရဲ့ ငလင်းမြွေ လယ်ကွက်နေရာကို
ဘာပြမယ်လား. . . ။ (လက်ယာဘက်သို့ ဆက်
လျှောက်ကြစေ။)

ဦးညိုမောင်

။ ။ (ခဏကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး၊ တစ်ယောက်တည်း ဆွေးဆွေး
မြည့်မြည့်ပြော) (နောက်ခံအသံဖြင့်) မြနှင်းရေ
. . . မင်း သိချင်လှတဲ့ မင်းမိဘရဲ့ ဇာတိနေရာ
ကို ကိုညိုရောက်နေပြီလေ။ မင်းရဲ့ သမီးလေး
နှင်းရည်ဖြူလည်း သူ့အဘိုးရဲ့ နေရာကို တွေ့ရ
တော့မယ်။ ဪ- ဘဝကနည်းရှာတဲ့ မြနှင်း
ရယ်. . . ။

(ဦးညိုမောင်၊ ဦးထင်တို့နောက်သို့ တရွေ့ရွေ့
လိုက်သွားစဉ်. . .)

(ကားပိတ်)

* * * * *

အခန်း- ၃

- နေရာ
အချိန်
အပြင်အဆင်
- ဦးထင်၏ အိမ်ခြံဝိုင်းအတွင်း
 - ညနေခင်း
 - သစ်ပင်ကြီးကြီး တစ်ပင်ပါရှိသော သစ်ပင်ပန်းမန် အိမ်ခြံရေးချက် နောက်ခံကား ရှိရမည်။
 - သစ်ပင်နှင့် တည့်တည့် ကားရှေ့တွင် တန်းလျားခုံရှည်တစ်ခု ချထားရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ဦးညိုမောင်နှင့် နှင်းရည်ဖြူ ဇာတ်စင်လက်ယာဘက်မှ ထွက်လာစေ။)

- ဦးညိုမောင် ။ ။ ကဲ- တို့ သားအဖနှစ်ယောက် မိသားစုအတွင်းရေးတိုးတိုးတိတ်တိတ် ဆွေးနွေးကြရအောင်ကွယ်။ လာ- ဒီမှာထိုင် သမီး။
- (သားအဖနှစ်ယောက် တန်းလျားခုံရှည်တွင် ထိုင်ကြစေ။)

- ဦးညိုမောင် ။ ။ သမီးဒီနေ့ကျောင်းမှာ ဂျူတီရီပိုးပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ဆရာမကြီးက ဘာထပ်ပြောသေးလဲ။

- နှင်းရည်ဖြူ။ ။ သမီးနဲ့ ဘာထင်တို့ အမျိုးတော်တာ ပြောပြ
လိုက်တော့ အရမ်းအံ့ဩသွားတာပေါ့။ အဲဒီ
အကြောင်း ကြားရလို့ဆရာ၊ ဆရာမတွေလည်း
ဝိုင်းပြီး ဝမ်းသာနေကြတယ်။
- ဦးညိုမောင် ။ ။ ဒါပေါ့ သမီးရယ်၊ ကြံတောင့်ကြံခဲကိစ္စပဲ။ ကံတရား
ရဲ့ ဆန်းကြယ်မှုပေကိုး။ ဒါနဲ့ သမီး ဘယ်အတန်း
ကိုင်ရမလဲ။
- နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ သမီးကပဲ တောင်းဆိုခဲ့တယ်လေ။ သမီးကဘွဲ့ရ
ပေမယ့် ဆရာဖြစ်သင်တန်း မတက်ရသေး
တော့ ၅ တန်းကိုပဲ ကိုင်ပါရစေပေါ့။ ဆရာမကြီး
ကလည်း ဒီလိုပဲ စီစဉ်ထားပါတယ်တဲ့။ ဆရာ
ဆရာမတွေကလည်း အားမငယ်ဖို့နဲ့ သူတို့
ဝိုင်းကူညီပေးမယ်ဆိုပြီး အားပေးကြပါတယ်။
- ဦးညိုမောင် ။ ။ အေးပေါ့ကွယ်။ ကျောင်းဆရာလောကက
ပျော်စရာကောင်းပါတယ်။ နောင်ဆိုရင် ကိုယ့်
တပည့်တွေနဲ့ သံယောဇဉ်ဖြစ်ပြီး ကြည်နူးဖွယ်
ဘဝတစ်ခု ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။ ဖေဖေကိုကြည့်။
- နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ ဟုတ်တယ်နော်။ သမီးလည်း ဖေဖေကျောင်းဆရာ
ဘဝကို အားကျပြီး ပညာရေးဌာနကို လျှောက်ခဲ့
တာ။ နောက်ပြီးတော့ သမီးဘွဲ့ရပြီး တစ်နှစ်
ကျော်ကျော် ဖေဖေနဲ့အတူ ရှမ်းလေးတွေကို
ဂိုက်လုပ်ခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံတွေလည်းရှိနေတယ်
လေ။ ဪ... ဖေဖေ သမီးကို မိသားစုအတွင်းရေး
ဆွေးနွေးမယ်ဆိုတာ ဘာလဲဟင်...။

- ဦးညိုမောင် ■ ■ အင်း အင်း.. အဲဒါ.. သမီးရဲ့ အချစ်ရေးကိစ္စ
မေးမလို့ကွဲ့။ သမီးလေး..။
- နင်းရည်ဖြူ ■ ■ ရှင် ဖေဖေ..။
- ဦးညိုမောင် ■ ■ အမေမရှိတော့လို့ ဖေဖေဟာ သမီးရဲ့ အဖေ
ဆိုလည်းဟုတ်၊ အမေဆိုလည်း ဟုတ်တယ်နော်။
- နင်းရည်ဖြူ ■ ■ ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေ။
- ဦးညိုမောင် ■ ■ အဖေတစ်ခု သမီးတစ်ခုဘဝမှာ တို့သားအဖ
အရာရာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရှိရမယ်လေ။
ခုဆိုရင် သမီးက ဖေဖေနဲ့ အဝေးမှာနေရပြီဆို
တော့၊ အရွယ်ရောက်နေတဲ့ သမီးရဲ့ အချစ်ရေး
ကိစ္စကို ဖေဖေသိထားဖို့ လိုတယ်မဟုတ်လား
သမီး။
- နင်းရည်ဖြူ ■ ■ ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေ။ သမီး မိုးသောက်အကြောင်း
ဖေဖေ့ကို ပြောပြမလို့ပါပဲ။ သူနဲ့ သမီးက ပြတ်
သွားပါပြီ။
- ဦးညိုမောင် ■ ■ ဟင်- ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ဒီကလေးက ဖေဖေ
မျက်စိအောက်မှာပဲ ကြီးပြင်းသွားတာ။ သူ့မိဘ
ဆိုလည်း ဖေဖေ့ မိတ်ဆွေတွေပဲ။ သူက အခု
ဗိုလ်ကြီးတောင် ဖြစ်နေပြီ မဟုတ်လား။ ရိုးရိုး
သားသားလေးပဲ။
- နင်းရည်ဖြူ ■ ■ မိုးသောက်နဲ့ သမီးက ငယ်သူငယ်ချင်းဘဝကနေ
ချစ်သူဘဝ ရောက်ခဲ့ကြတာပါ။ ရိုးသားတာ
လည်း သမီးအသိပါ။ ဒါပေမဲ့ သူသင်တန်းဆင်း

ပြီး နယ်စပ်ဘက်ကို ရောက်သွားတော့ အဲဒီမှာ
သူ့ အသောက်အစား များသွားတယ်ထင်ပါတယ်။
သမီးတက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ်၊ တစ်နေ့မှာ
သမီးဆီကို မိန်းကလေးတစ်ယောက် အသံနဲ့
ဖုန်းလာတယ်။ သူနဲ့ ဗိုလ်မိုးသောက် လက်မှတ်
ထိုးပြီးပြီတဲ့။ ဒါနဲ့ သမီးက ဗိုလ်မိုးသောက်နဲ့
ပြောမယ်ဆိုတော့ မိုးသောက်က ဘာပြောတယ်
မှတ်လဲ။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ ဇာတ်လမ်းပြတ်ပြီတဲ့။
နောက်တစ်နေ့ ထပ်ဆက်တော့ မင်းကို မချစ်
တော့တဲ့သူကို ဘာဖြစ်လို့ ဆက်နေတာလဲတဲ့။
အဲဒီအချိန်ကစပြီး သမီးသူ့ကို ရင်နာနာနဲ့
မေ့ပစ်လိုက်တယ်။

ဦးညိုမောင် ။ ။ တော်တော်မိုက်တဲ့ကလေးပဲ။ အင်း.. သမီးက
မေ့လိုက်ပြီဆိုပေမယ့် သံယောဇဉ်ပြတ်ရဲ့လား။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အို ဖေဖေရယ်၊ သူဒီလိုပြောမှတော့ သမီးက
ဘာတွယ်တာနေရမှာလဲ။ အခု သမီးရဲ့ဘဝကို
တပည့်လေးတွေကြားမှာ မြှုပ်ထားလိုက်မယ်။
ဂီတနဲ့ လောကကို အလှဆင်မယ်။ လူမှုရေးတွေ
လုပ်ပြီး လူတွေကို ကူညီမယ်။ သမီး မြန်အောင်
ကြက်ခြေနီအသင်းမှာ ထူးချွန်ကြက်ခြေနီ
တံဆိပ်ရခဲ့တာ ဖေဖေအသိပဲလေ။

ဦးညိုမောင် ။ ။ အေးပါကွယ်၊ ငါ့သမီးလေးရဲ့ လူမှုရေးစိတ်ဓာတ်
ကို ဖေဖေသိပါတယ်။အင်း.. ဒါပေမဲ့.. ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဘာ ဒါပေမဲ့လဲ ဖေဖေရဲ့။

ဦးညိုမောင် ။ ။ “သမီးကညာ အခါမလင့်စေနဲ့”ဆိုတဲ့ ဆိုရိုး စကားရှိတယ် သမီးရဲ့။ နောက်ပြီး ဖေဖေအရွယ် က တတိယပိုင်း ရောက်လာပြီလေ။ သမီးလေး လောကအလယ်မှာ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့ မှာ စိုးတယ်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟာ- ဖေဖေကလည်း မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ သမီးက ဖေဖေသမီးပါ။ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ပါတယ်။

ဦးညိုမောင် ။ ။ သမီးက ငယ်သေးတယ်လေ။ ၂၅ နှစ်တောင် မပြည့်သေးတော့ ဖေဖေကစိတ်မချဘူး။ ခု ဒီမှာ ဆွေမျိုးတွေ ပြန်တွေ့ရတယ်ဆိုပေမယ့် သမီး ဘဝရှေ့ရေး အတည်တကျ ဖြစ်ဖို့လိုတယ်ကွဲ့။ သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန်ပွင့် မဟုတ်လား။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အင်း.. သမီးကတော့ အချစ်ရေးစိတ်ကုန်သွား ပါပြီ ဖေဖေရာ။ သမီးတစ်ယောက်တည်းကျန် လည်း ဘဝကို ရုန်းကန်နိုင်ပါတယ်။

ဦးညိုမောင် ။ ။ သမီးကို ယုံပါတယ်ကွယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ မသေခင်တော့ သမီးကို အိုးအိမ်အတည်တကျ မြင်ချင်တယ်သမီး။ ဒီတော့ သမီးမှာချစ်ရတဲ့ သူများတွေ့လာရင် ဖေဖေကိုပြောနော်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (ရယ်လျက်) သမီးကတော့ နောက်တစ်ယောက် ဆိုတာမျိုးကို မစဉ်းစားတော့ပါဘူး ဖေဖေရာ။ အဲ- ဖေဖေက သမီးကို စိတ်မချလို့ သင့်တော်တဲ့ သူမျိုးတွေ့ရင်တော့ သမီးကိုပြောပေါ့။ ဖေဖေက သင့်တယ်ဆိုရင် သမီးမငြင်းပါဘူး။

- ဦးညိုမောင် ။ ။ ဟုတ်ပြီ- ဟုတ်ပြီ၊ သမီးက ဒီလိုစဉ်းစားတယ် ဆိုရင်တော့ ဖေဖေတစ်မျိုးတော့ စိတ်အေးသွား ပါပြီကွယ်။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဖေဖေကိုလည်း သမီးကအိမ်မှာမရှိတော့ စိတ်ပူ တယ်။ ဒါပေမဲ့ စင်လာလေးရှိလို့တော်သေးတယ်။
- ဦးညိုမောင် ။ ။ ဟုတ်တယ်လေ၊ သူလည်း ဖေဖေသမီးဖြစ်နေ ပြီပဲ။ နောက်ပြီး ၉ တန်းရောက်လာတဲ့ ခွန်စော ခိုင်လေးကလည်း ဖေဖေရဲ့ လက်ရုံးလေးဖြစ် လာပြီ။ ဖေဖေအတွက် မပူနဲ့။ ဖေဖေနဲ့စင်လာ နက်ဖြန်ပဲ မြန်အောင်ပြန်မယ်နော်သမီး။ အရေးအကြောင်းရှိရင် ဖုန်းဆက်။ ရွာထဲမှာ ဖုန်းရှိတယ်လို့ပြောတယ်။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဆက်မှာပေါ့ဖေဖေရဲ့။ ရွာထဲကဆက်လို့ အဆင် မပြေရင်တောင် ဧရာဝတီမြစ် ဟိုဘက်ကမ်း မြင်းမူမြို့ကို ကူးပြီးဆက်မယ်။ နက်ဖြန်ကျရင် ဖေဖေနဲ့စင်လာကို ဘာဘထင်က မြင်းမူအထိ ကူးတို့စက်လှေနဲ့ လိုက်ပို့မယ်တဲ့။
- ဦးညိုမောင် ။ ။ ကဲ- ဒါဆို၊ ဖေဖေတို့ ပစ္စည်းလေးတွေထည့်ကြစို့။ (ဦးညိုမောင်တို့ သားအဖ ခုံရည်တန်းလျားမှ ထလိုက်စဉ် -)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၄

နေရာ

အချိန်

အပြင်အဆင်

- လက်ဆည်ကန်ရွာ၊ အလက ကျောင်းဝင်း။
- နေ့ကျောင်းလွှတ်ချိန်။
- စာသင်ဆောင်များ ရေးချက် နောက်ခံကား ရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ကျောင်းသားငယ်များ ပြေးလွှားဆော့ကစား နေကြစေ။ အချို့က ဇာတ်စင်အတွင်းသို့ဝင် သွားလိုက်၊ ပြန်ထွက်လာလိုက်နှင့် ဆော့ကစား နေပုံကို ပြထားပြီး အတန်ကြာတွင် ဇာတ်စင် အတွင်းမှ ကလေးတစ်ယောက် “အား..” ဟု အော်ရင်း ဇာတ်စင်ပြခွင်သို့ ပြေးထွက်လဲကျ လာစေ။ ကစားနေကြသော ကျောင်းသားများ ထိုကလေးထံ ဝိုင်းအုံကြည့်ပြီး တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ပြောသံများ ထွက်ပေါ်လာစေ။)

တစ်ယောက်

- ဟာ သွေးတွေ၊ သွေးတွေ။

တစ်ပေါက်ပြောသံများ

- သွပ်ပြားရှုတာ
- သွပ်ဟောင်းပုံကြီးပေါ် ခုန်ချတာကိုး
- ဆရာမ သွားပြောမှပဲ

ကျောင်းသား ။ ။ (အခြားတစ်ယောက်အား) ဟေ့ကောင် လာ၊
တစ်ယောက် ဆရာမ သွားခေါ်မယ်။ (အတွင်းသို့ဝင်သွားစေ။)
 (တစ်အောင့်အကြာ ၎င်းတို့နှစ်ယောက်က
 ဆရာမ နှင်းရည်ဖြူကို ခေါ်လာစေ။ နှင်းရည်ဖြူ
 လက်ထဲတွင် ရှေးဦးသူနာပြုကပ်ပုံးပါလာ။)

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (ဝိုင်းအုံနေသော ကလေးများကို ဖယ်ရှားဝင်
 လာပြီး) ဖယ်စမ်း.. ဖယ်စမ်း (ဒဏ်ရာရထား
 သော ကလေးကိုပွေ့ပြီး ဒဏ်ရာကိုစစ်ကြည့်၊
 ကပ်ပုံးထဲမှ အရက်ပြန်၊ ဂွမ်း၊ ပတ်တီးတို့ဖြင့်
 ရှေးဦးသူနာပြု လုပ်ပေးပြီး၊ ကျောင်းသားကြီး
 နှစ်ယောက်အား) ဆေးခန်း အမြန်ပို့ရမယ်။
 မင်းတို့နှစ်ယောက် ပွေ့ချီခဲ့ကြနော်။
 (ထိုစဉ်ပင် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်ကြင်အေး
 နှင့် ဆရာ၊ ဆရာမတချို့ ရောက်လာစေ။)

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ကလေးနှစ်ယောက် ဆရာမကြီးအခန်းဘက်
 ပြေးသွားတာ တွေ့လို့၊ ဟဲ့- ဘာဖြစ်တာလဲ
 မေးတော့ သွပ်ပြားရှုတာသိသိချင်း ကျွန်မ
 အသင့်ဆောင်ထားတဲ့ ဖတ်စံအိတ်ကပ်ပုံး
 ယူလာပြီး ချက်ချင်းပြုစုပြီးပါပြီ။ ဒဏ်ရာက
 နက်လို့ ချုပ်ရလိမ့်မယ်။ သွေးထွက်မလွန်

အောင်တော့ ပတ်တီးနဲ့ ထိန်းထားပါတယ်။
မပူပါနဲ့ ဆရာမကြီး။ ကျွန်မ ဆေးခန်းကို လိုက်
ပို့ပါမယ်။ သူ့အိမ်တော့ ကျွန်မ မသိဘူး။

ဆရာမကြီး **။ ။** သူ့အိမ်ကို ဆရာတစ်ယောက် သွားပြောခိုင်း
လိုက်မယ်။ ဆရာမလေးက ဆေးခန်းကိစ္စပဲ
လုပ်ပေးပါနော်။

(ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူက ဦးဆောင်ပြီး ဒဏ်ရာရကလေး
ကို ကျောင်းသားကြီးနှစ်ယောက်က ပွေ့ချီလျက်
ဇာတ်စင်အတွင်းသို့ ဝင်သွားစေ။ ကျောင်းသား
များလည်း အလျှိုအလျှိုဝင်သွားစေ။)

ကျောင်းအုပ် **။ ။** ဆရာဦးခိုင်က ဆိုင်ကယ်ရှိတော့ အဲဒီကလေး
ဆရာမကြီး အိမ်ကို အကြောင်းကြားပေးပါနော်။ သူ့အိမ်
သိတယ်မဟုတ်လား။

ဆရာဦးခိုင် **။ ။** သိတယ်၊ သိတယ်။ ဂျမ်းကုန်းထဲမှာ။ (ပြောပြော
ဆိုဆို ဇာတ်စင်အတွင်း ဝင်သွားစေ။)

ကျောင်းအုပ် **။ ။** အင်း.. ဆရာမလေး နှင်းရည်ဖြူက ကြက်ခြေနီ
ဆရာမကြီး အသင်းဝင်ဆိုတော့ အဆင်ပြေလိုက်တာ။
ကျွန်မတို့ကျောင်းအတွက် အားကိုးရမယ့်ဆရာ
တစ်ယောက် တိုးလာတာပေါ့။

ဆရာမတစ်ဦး **။ ။** ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမကြီး။ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူက
သူများကို ကူညီချင်တဲ့စိတ်ရှိတယ်။

ဆရာမတစ်ဦး **။ ။** ဒီလို ဒဏ်ရာနက်တာမျိုးက သွေးထွက်လွန်ရင်
ဒုက္ခရောက်နိုင်တယ်။

ကျောင်းအုပ် ။ ။ ခုတော့ ကလေးအတွက် မစိုးရိမ်ရတော့ပါဘူး။

ဆရာမကြီး

(ထိုစဉ် ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာစေ။)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၅

- နေရာ - ရေလယ်ကျွန်း။
အချိန် - နေ့လယ်ပိုင်း။
အပြင်အဆင် - ပြောင်းခင်းကို နောက်ခံထားလျက် တဲတစ်လုံး
ရေးချက် နောက်ခံထားရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

- (ကျွန်းတောင်သူတစ်ဦး သံတူးရွင်းဖြင့် မြေတူး
ဟန်ပြုနေစေ။ ဆရာမနှင်းရည်ဖြူနှင့် လှော်တက်
တစ်ခုထမ်းထားသော ကျောင်းသားလေး
တစ်ယောက် လက်ယာဘက်မှ ထွက်လာစေ။)
- တောင်သူ ။ ။ (တူးရွင်းကို ကမန်းကတန်းချလိုက်ပြီး) မဝင်းရေ
 . . ဆရာမ ရောက်လာပြီဟေ့။ သားရေ- လှော်
 တက် သွားထားလိုက်ဦး။ (ကျောင်းသားလေး
 လက်ဝဲဘက်သို့ ဝင်သွားပြီး ပြန်ထွက်လာစေ။)
- အတွင်းမှအသံ ။ ။ လာပြီ လာပြီတော်ရေ။ (လက်ဝဲဘက်မှ ထွက်
 လာပြီး) လာပါ ဆရာမ၊ တဲထဲသွားရအောင်။
 တဲထဲမှာ ဆရာမစားဖို့ ပြောင်းဖူးကြော်ထားတယ်။

နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ ဩ- ရပါတယ်ရှင်။ ကျွန်မ ကျွန်းရှုခင်းလေး
ခဏကြည့်ဦးမယ်။ ဒါနဲ့ ဒီက မောင်နေရောင်
ရဲ့ အဖေနဲ့ အမေပေါ့နော်။ ဦးတင်ဝင်းနဲ့
ဒေါ်လှဝင်း. . ။

ဒေါ်လှဝင်း ။ ။ ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမ။ သားကလေး. . တန်းပိုင်
ဆရာမလေးက ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ တဲကို
လာချင်တယ်ပြောလို့ သားကိုလှေ့နဲ့ အကြို
လွှတ်လိုက်တာပါ။

နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်မ မောင်နေရောင်ကို
မှာလိုက်တာပါ။ ကျွန်းထဲကိုရောက်ဖူးချင်တာ
ရော၊ မောင်နေရောင် မိဘတွေနဲ့ ဆွေးနွေးချင်
တာရောပေါ့။ ဆွေးနွေးချင်တယ်ဆိုတာ တခြား
မဟုတ်ပါဘူး၊ ကလေး အတွက်ပါ။

ဦးတင်ဝင်း+ဒေါ်လှဝင်း ။ ။ ဟင်- သားလေးက ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာမ။

နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ အို- ဘာမှဖြစ်လို့ မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ ဒီလိုပါ။ ဟို
တစ်လောက နေ့လယ်ကျောင်းဆင်း ထမင်းစား
ချိန်မှာ၊ မောင်နေရောင်က သူများတွေလို
ထမင်းဘူး၊ ထမင်းထုပ် ပါတာမတွေ့လို့ လေ့လာ
လိုက်တော့ သူက ပြောင်းဖူးဖုတ်ပဲစားတယ်တဲ့။
ဟိုတစ်နေ့တုန်းကလည်း သူ့ခြေဖဝါးကို မည်း
ညစ်နေတဲ့ အဝတ်နဲ့ပတ်ထားလို့ ခေါ်ပြီးဖြည့်
ကြည့်လိုက်တော့ ပုလင်းကွဲရှတာတဲ့။ လှေထဲက
တွေ့တဲ့ အဝတ်စနဲ့ ပတ်ခဲ့တာကိုး။ ဒါနဲ့ သူ့အနာ
ကို ဆေးကြောပြီး ဆေးထည့်၊ ပတ်တီးစည်းပေး

လိုက်တယ်။ အဲဒါလေးတွေကြောင့် မိဘရဲ့အခြေ
အနေသိချင်လို့ ကျွန်မလာတာပါ။

ဒေါ်လှဝင်း " " ဟုတ်ကဲ့- ဟုတ်ကဲ့၊ သားလေးက ပြောပြပါတယ်
ဆရာမ။ ပြောင်းဖူး ဖုတ်စားတဲ့နေ့တွေက
ကျွန်မ တစ်ပတ်လောက် ဟိုဘက်ကမ်းသွားပြီး
သီးနှံတွေ ရောင်းနေရလို့ပါ။ သူ့အဖေကလည်း
အခင်းထဲမှာ အချိန်ကုန်တော့ ထမင်း မချက်
နိုင်လို့ ကလေးကို ပြောင်းဖူးဖုတ်ပဲ ပေးလိုက်
တာတဲ့။

နှင်းရည်ဖြူ " " ဪ- ဪ- ဒီလိုလား။ မောင်နေရောင်က
စာကြိုးစားတဲ့ကလေးဆိုတော့ မိဘက ကလေး
ကို ဂရုမစိုက်နိုင်ရဲ့လား၊ ဒါမှမဟုတ် မိဘတွေ
က အရမ်း ကသိနေလို့လား လေ့လာချင်တာ
ကြောင့်ပါ။

ဦးတင်ဝင်း " " ဂရုမစိုက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာမရယ်၊
ကျွန်တော် လိုသွားတာပါ။

ဒေါ်လှဝင်း " " ပုလင်းကွဲရှုတာကို အဝတ်နဲ့စည်းခဲ့တာကတော့
ကျွန်မတို့ဆီမှာ ဘာဆေးမှ မရှိလို့ပါ။ သူများ
တွေ လုပ်သလိုပဲ နန္ဒင်းသိပ်ပြီး အဝတ်နဲ့
စည်းပေးလိုက်တာ၊ လမ်းကျတော့ အဝတ်စက
ရေထဲပြုတ်ကျလို့ လှေထဲမှာတွေ့တဲ့ အဝတ်တွေ
နဲ့ ပတ်သွားတာနေမှာ။

နှင်းရည်ဖြူ " " အင်း- အဲဒါသိပ်အန္တရာယ်ရှိပါတယ်။ အနာကို
မသန့်တဲ့ အဝတ်နဲ့စည်းရင် အဲဒီအဝတ်ထဲက

ရောဂါပိုး အနာထဲဝင်ပြီး ပိုဆိုးသွားနိုင်ပါတယ်။
အဲဒီလို ထိခိုက်ရှုနာဖြစ်ရင် အရေးကြီးတာက
အရက်ပြန်နဲ့ အနာကို ဦးဆုံး သန့်ပေးဖို့ လိုပါ
တယ်။ ဒါကြောင့် အရက်ပြန်ပုလင်း တစ်လုံး
လောက်တော့ ဆောင်ထားသင့်တယ်။ ပြီးမှ
ဆေးခန်းမှာ ဆေးထည့်ရင် ဖြစ်ပါတယ်။

- ဒေါ်လှဝင်း ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ မှတ်ထားပါမယ်ဆရာမ။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ပြောင်းဖူးဖုတ်တွေစားတဲ့ ကိစ္စကတော့ အမြဲ
တမ်းချည်းမဟုတ်လို့ တော်ပါသေးရဲ့။ အင်း..
မိဘက အလုပ်ရှုပ်ပေမယ့် သားသမီးလေးတွေ
စားရေးသောက်ရေးကိုတော့ ပုံမှန်လေးလုပ်
ပေးပါနော်။ တော်ကြာ ကလေးရဲ့ စိတ်ဓာတ်
ကျသွားတတ်ပါတယ်။ ခုဟာက မိဘတွေအနေနဲ့
ချို့ချို့တဲ့တဲ့ကြီး မဟုတ်ပါဘူးနော်။
- ဒေါ်လှဝင်း ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်။ ကျွန်မတို့ နောင်ကိုသတိထား
ပါမယ်။ ကဲ့- ဆရာမ တဲထဲမှာထိုင်ရအောင်။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ခဏလေး.. ၊ ကျွန်မ ဦးတင်ဝင်းကို မေးချင်
တာလေး ရှိသေးတယ်။
- ဦးတင်ဝင်း ။ ။ ဘာပါလိမ့်ခင်ဗျာ။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဦးတင်ဝင်းခုနက တူးရွှင်းနဲ့တူးနေတဲ့ ကျင်းတွေ
က အများကြီးပဲ။ တဲဆောက်ဖို့ဆိုရင်လည်း
ဒီလောက်ကျင်းတွေ များများတူးဖို့ မလိုဘူးလေ။
အဲဒါ ဘာလုပ်ဖို့လဲဟင်။
- ဦးတင်ဝင်း ။ ။ ဪ- အဲဒါက ငှားမြေဆက်မလို့ပါ။

နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ ငှားမြေ . . ၊ ဟုတ်လား။ ဒီကျွန်းကမြေကို
သူများဆီက ငှားဖို့ ကိစ္စလား။

ဦးတင်ဝင်း။ ။ ။ မဟုတ်ဘူး ဆရာမ။ ဒီလိုပါ။ ဟောဒီနားက
မြေတွေက သဲတွေဖုံးနေလို့ ဒီအတိုင်းစိုက်လို့
မရပါဘူး။ မစိုက်ဘဲထားရင်လည်း အလကားဖြစ်
သွားမယ်။ အဲဒီ သဲပြင်ကြီးရဲ့အောက်မှာ စိုက်လို့
ကောင်းတဲ့ ကျွန်းမြေလွှာရှိတယ်။ ဒါကြောင့်
အပေါ်ယံ သဲမြေကို တူးရွင်းနဲ့တူးဖောက်ပြီး အဲဒီ
ကျင်းထဲကို သဘာဝမြေဩဇာထည့်၊ ပြီးတော့
မျိုးစေ့ထည့်စိုက်လိုက်ရင် မျိုးစေ့ရဲ့အမြစ်က
အောက်က မြေကောင်းကို ရောက်သွားတာပေါ့။
အဲဒီလိုနည်း စိုက်ပျိုးတာကို ငှားမြေဆက်တယ်
လို့ ခေါ်တာပါခင်ဗျာ။

နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ ဪ- ဘဘောပေါက်ပါပြီရှင်။ ခု ဒီကျင်းတွေ
မှာ ဘာစိုက်မှာလဲ။

ဦးတင်ဝင်း။ ။ ။ ဖရဲချမှာပါ။

နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ အင်း. . ဖရဲမျိုးစေ့က အောက်မြေကို အမြစ်စွဲ
သွားတာနဲ့ အပေါ်မှာ ဖရဲပင်အညွန့်တွေ ဖြာမှာ
ပေါ့နော်။

ဦးတင်ဝင်း။ ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်၊ အောက်က မြေကောင်းဆိုတာ
လည်း မြစ်ရေပြင်နဲ့ ဆက်စပ်နေတော့ ရေသိပ်
လောင်းဖို့ မလိုဘူးပေါ့ခင်ဗျာ။ ဖရဲခင်းကြီး ဖြစ်
လာတဲ့ အချိန်ကျရင် ဆရာမလေး တစ်ခေါက်
လောက် လာကြည့်ပါဦး။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ စိုက်ပျိုးရေးဟာ သိပ်ကို စိတ်ဝင်စားစရာ
 ကောင်းတာပဲနော်၊ ဟိုးက ပြောင်းဖူးခင်းကြီး
 ကလည်း ညှို့နေတာပဲ။

မောင်နေရောင် ။ ။ ဆရာမပြန်ရင် ပြောင်းဖူးတွေ ပေးလိုက်ပါရ
 စေနော်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အေးပါကွယ်၊ အေးပါ။

ဒေါ်လှဝင်း ။ ။ ကဲလာ၊ တဲထဲသွားကြရအောင်။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၆

နေရာ

အချိန်

အပြင်အဆင်

- အလက၊ ပဉ္စမတန်း စာသင်ခန်း။
- ကျောင်းချိန်။
- စာသင်ခန်းတစ်ခု၏ အတွင်းပိုင်း အပြင်အဆင်။
- နံရံနောက်ခံကားရှိရမည်။
- လက်ယာဘက်အစွန်နားတွင် ကျောက်သင်ပုန်းရှိရမည်။ ကျောက်သင်ပုန်းထိပ်တွင် ပဉ္စမတန်း (ခ) ဟု ရေးထား။
- ကျောက်သင်ပုန်းရှေ့တွင် ဆရာစားပွဲတစ်လုံးနှင့် ကုလားထိုင် ရှိရမည်။
- ကျောက်သင်ပုန်းရှိရာဘက်သို့ မျက်နှာမူလျက် စာသင်ခန်းများကို မြင်ကွင်းတွင် အရေအတွက် သင့်သလို ချထားပြီး ကျန်စာသင်ခန်း ဇာတ်စင် အတွင်း၌ ရှိလေဟန် အနေအထားဖြစ်ရမည်။ (ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းသံနှင့်အတူ ကားဖွင့်) (စာသင်ခန်းများတွင် ကျောင်းသားကျောင်းသူများ

ထိုင်နေကြစဉ်၊ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ လက်ယာဘက်
မှ စာသင်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာစေ။)

ကျောင်းသား/သူများ ။ ။ (ထ၍) မင်္ဂလာပါဆရာမ . . . ။

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ မင်္ဂလာပါ တပည့်တို့ . . . ။

(ကျောင်းသား/သူများ ပြန်ထိုင်ကြစဉ် ကျောင်း
သားလေးနှစ်ယောက် လက်ယာဘက်မှ ကမန်း
ကတန်းဝင်ရောက်လာကြပြီး စာသင်ခုံများ
ဆီသို့ သွားမည်ပြုရာ. . .)

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟေ့ ဟေ့ မောင်ကဲနဲ့ မောင်သဲ. . ဒီကိုလာပါ
ဦးကွဲ့။

(ကျောင်းသား နှစ်ယောက်က မချိုမချင်မျက်နှာ
ထားများနှင့် စားပွဲရှေ့လာရပ်စေ။)

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ လက်ပိုက်ပါ။ ဆရာရှေ့လာရင် လက်ပိုက်ရတယ်
ဆိုတာ သင်ထားတယ် မဟုတ်လားကွဲ့။

ကျောင်းသားနှစ်ယောက် ။ ။ ကျောင်းသား နှစ်ယောက်။ ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ။
(လက်ပိုက်ကြစေ။)

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ မင်းတို့နှစ်ယောက်ဟာ အမြဲလိုလို နောက်ကျ
တယ်။ နောင်ကို နောက်မကျရအောင် မင်းတို့
ခြေထောက်တွေကို သတိပေးမှ ဖြစ်တော့မယ်
ကွဲ့။ (စားပွဲပေါ်မှ သစ်သားပေတံပြားကို ကိုင်
လိုက်ပြီး ကျောင်းသားနှစ်ယောက်အား) ကဲ-
ဟိုဘက်လှည့်။ (ပေတံဖြင့် ခြေသလုံးကို
တစ်ချက်စီ ရိုက်စေ။)

(အတန်းထဲမှ “မြန်မာစံတော်ချိန် တစ်နာရီ ရှိပါပြီ” ဟူသော အသံထွက်လာစေ။)

ဒေါ်နင်းရည်ဖြူ ။ ။ (ကျောင်းသားနှစ်ယောက်) ကဲ- သွားထိုင်တော့။
(ကျောင်းသားနှစ်ယောက် ၎င်းတို့၏ခုံကို သွား ထိုင်ကြစေ။)

ဒေါ်နင်းရည်ဖြူ ။ ။ ခုနက “မြန်မာစံတော်ချိန် တစ်နာရီရှိပါပြီ” လို့ ပြောသံကြားလိုက်တယ်ကွဲ့။ အတော်ပဲ၊ အဲဒီ ကိစ္စကို ဆရာမပြောချင်နေတာ. . ။ အတန်း တွေမှာ ဆရာက အပြစ်ရှိတဲ့ကျောင်းသားကို ရိုက်တဲ့ အခါ၊ တစ်ချက်ရိုက်ရင် မြန်မာ စံတော်ချိန် တစ်နာရီရှိပါပြီတဲ့။ နှစ်ချက်ရိုက် ရင် မြန်မာစံတော်ချိန် နှစ်နာရီရှိပါပြီတဲ့။ အဲဒီလို မကြားတကြားပြောတာ အလေ့ကျနေ ကြတယ်ကွဲ့။ အဲဒီလိုပြောတာဟာ “သရော် တယ်” လို့ခေါ်တယ်၊ သရော်တယ်ဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ၊ သိကြလား။

(တိတ်ဆိတ်နေကြစေ။ ခဏကြာမှ-)

ကျောင်းသားတစ်ယောက် ။ ။ (ထဖြေ) သရော်ဆိုတာ ခေါင်းလျှော်တဲ့ ဟာပါဆရာမ။ (ဝိုင်းရယ်ကြ)

ဒေါ်နင်းရည်ဖြူ ။ ။ မှတ်ထားကြ၊ သရော်တယ်ဆိုတာ လှောင်ပြောင် တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကွဲ့။ ဒီတော့ ဆရာကရိုက် တာကို လှောင်ပြောင်သလိုဖြစ်မသွားဘူးလား။

ကျောင်းသား/သူများ ။ ။ ဖြစ်သွားပါတယ် ဆရာမ။

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဆရာက ရိုက်တယ်ဆိုတာလည်း တပည့်လုပ်ခဲ့
တဲ့အပြစ်ကို အသိတရားရရုံပဲ ရိုက်တာ။
ကျိုးသွားအောင်၊ ပဲ့သွားအောင်ဆိုပြီး မုန်းလို့
ရိုက်တာလား။

ကျောင်းသား/သူများ ။ ။ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာမ။

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ခုနပြောသလို မြန်မာစံတော်ချိန် တစ်နာရီရှိ
ပါပြီ၊ နှစ်နာရီရှိပါပြီ စသဖြင့် ပြောတာဟာ
ဆရာကို လှောင်ပြောင်သလို ဖြစ်သွားတယ်ကွဲ့။
“မြန်မာစံတော်ချိန်” ဆိုတဲ့စကားကို တို့နိုင်ငံရဲ့
ရေဒီယို၊ တယ်လီဗီးရှင်းတွေမှာ သုံးနှုန်းခဲ့တာ
ကြာပြီလေ၊ အဲဒီထဲမှာပါတဲ့ စကားလုံးတွေဟာ
အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်ကို ဖော်ပြတယ်ကွဲ့။
မြန်မာဆိုတာ စကားလုံးကိုကြည့်၊ မြန်မာဆိုတာ
ဗမာတစ်မျိုးတည်းကို မဆိုဘူး၊ မြန်မာဆိုတဲ့
စကားထဲမှာ ဘာတွေပါလဲကွဲ့။

ကျောင်းသား/သူများ ။ ။ ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်း၊ မွန်၊ ဗမာ၊
ရခိုင်၊ ရှမ်း ပါပါတယ် ဆရာမ။

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်တယ်၊ ငါတပည့်တွေတော်တယ်။ မြန်မာ
ဆိုတဲ့ စကားဟာ ဟိုး ပုဂံခေတ်ကစပြီး နိုင်ငံနဲ့
လူမျိုးကို ရည်ညွှန်းပြီး သုံးနှုန်းခဲ့တာကွဲ့။ အဲ-
နောက်စကားတစ်လုံး “စံတော်ချိန်” ဆိုတာ
ကော သိကြသလား။

ကျောင်းသား/သူများ ။ ။ မသိပါဘူး ဆရာမ။

ဒေါ်နင်းရည်ဖြူ။ ။ “စံ” ဆိုတာ အကောင်းဆုံး၊ အမှန်ဆုံးအရာ။ “စံချိန်” ဆိုတာ စံအဖြစ်သတ်မှတ်ချက်၊ စံအဖြစ် သတ်မှတ်ထားတဲ့ အချိန်ကို ဆိုလိုတယ်ကွဲ့။ ဒီထဲမှာ “တော်” ဆိုတဲ့ စကားပါတာကို သတိထားကြည့်ရမယ်။ “စံတော်ချိန်” တဲ့။ အဲဒါ ဘာကိုဖော်ပြသလဲဆိုရင် နိုင်ငံတော်နဲ့ပတ်သက်တာကို ဖော်ပြတဲ့စကား ဖြစ်တယ်ကွဲ့။ နိုင်ငံတော်က စံအဖြစ် သတ်မှတ်ထားတဲ့ အချိန်နာရီကို “စံတော်ချိန်” ရယ်လို့ သုံးနှုန်းတာကွဲ့။ “တော်” ဆိုတာက တော်ဝင်မြင့်မြတ်မှုကို ကိုယ်စားပြုတယ်လေ။ ဒါကြောင့် အဲဒီလို အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်ကို ဖော်ပြတဲ့ တော်ဝင်မြင့်မြတ်တဲ့ စကားလုံးတွေကို ပြောင်လွှာတဲ့စကား၊ သရော်တဲ့စကားအဖြစ် သုံးသင့်သလားကွယ်။

ကျောင်းသား/သူများ။ ။ မသုံးသင့်ပါဘူး ဆရာမ။

ဒေါ်နင်းရည်ဖြူ။ ။ ဟုတ်ပြီ၊ ငါတပည့်တွေ သဘောပေါက်သွားကြပြီ။ သရော်တဲ့စကား မပြောသင့်သလို မတော်တဲ့စကားလည်း မပြောသင့်ဘူးဆိုတာကို ခုကြုံတုန်း ဆရာမပြောပြဦးမယ်၊ ခုခေတ်လူငယ်တွေကြားမှာ အထူးသဖြင့်တော့ မူးယစ်ဆေးတို့ဘာတို့သုံးတဲ့သူတွေကြားမှာ အဓိပ္ပာယ်မဲ့တဲ့ ရိုင်းစိုင်းတဲ့ စကားလုံးတွေ သုံးနေကြတယ်ကွဲ့။ ခေါက်ထားလိုက်စမ်းပါတို့၊ လာထည့်နေပြန်ပြီ

တို့၊ စိမ်းလိုက်စမ်းပါတို့.. အများကြီးပဲကွဲ့။
အဖေက သားကို ဆုံးမစကားတွေ တတွတ်တွတ်
ပြောတာကို အဘိုးကြီး အီး ပေါက်နေတယ်
တဲ့..။ (ရယ်ကြစေ။)

ဒေါ်နင်းရည်ဖြူ ။ ။ နောက်ပြီး၊ လူကြီးကို ဘဲကြီးတဲ့။ အဲဒီလိုခိုင်းခိုင်း
စိုင်းစိုင်းပြောတာတွေဟာ ငရဲကြီးတယ်နော်၊
ဒါမျိုး လုံးဝ အတုမခိုးကြနဲ့ကွဲ့။ သရုပ်ပျက်
သီချင်းတွေထဲမှာလည်း ကြားနေရတယ်၊ “ကဲ
သကဲ-ကဲသကဲ-ကောင်မလေးကို ဆွဲမှာပဲ..”
တဲ့၊ နောက်ရှိသေးတယ်၊ “မိုက်လား-မိုက်လား-
မိုက်တယ်-မိုက်တယ်” အရက်မူးသံနဲ့ဆိုတဲ့
သရုပ်ပျက် သီချင်းတွေ၊ ပြီးတော့ အဲဒီလို
သီချင်းတွေထဲမှာ “ဝို့ ဝို့ ဝိုး” တဲ့။ “အ အ
အား” တဲ့။ “ဝက်၊ ဝက်၊ ဝက်အူ ဝက်အူ” တဲ့၊
ခွေးအူသံလိုလို၊ အကြောဆွဲတာလိုလို (ရယ်ကြ
စေ) အဲဒါတွေဟာ တိုင်းတစ်ပါးက ဝင်လာတဲ့
သရုပ်ပျက်တွေကွဲ့၊ အတုမယူကြနဲ့ကွဲ့၊ လိုက်
မဆိုကြနဲ့နော်။

ကျောင်းသား/သူများ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမ။

ဒေါ်နင်းရည်ဖြူ ။ ။ တကယ်တော့ ဆရာမတို့ မြန်မာလူမျိုးဟာ
အင်မတန် ယဉ်ကျေးတဲ့ လူမျိုးကွဲ့။ တို့စကား၊
တို့သီချင်း၊ တို့ဂီတတွေဟာ အလွန်ယဉ်ကျေး
တယ်။ သိမ်မွေ့တယ်၊ တိုင်းတစ်ပါးက ဝင်လာ

တဲ့ သရုပ်ပျက် ဂီတတွေနဲ့ လုံးဝ မတူဘူးကွဲ့။
 အဲဒီ သရုပ်ပျက်ဂီတနဲ့ မြန်မာ့ဂီတကိုယှဉ်ပြီး
 ဆရာမ တစ်ခန်းရပ်ပြဇာတ်ကလေး တစ်ခု
 တောင် ရေးထားသေးတယ်။ နောက်ကြုံရင်
 ပြောပြမယ်။ ကဲ- ကဲ ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ပတ်သက်
 တာလေးတွေ ပြောပြပြီးပြီ။ ဆရာမရဲ့ သမိုင်း
 ဘာသာရပ်စာအုပ်တွေ ထုတ်ကြ။

ကျောင်းသား/သူများ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၇

နေရာ
အချိန်
အပြင်အဆင်

- အလက၊ ဆရာ၊ ဆရာမများ နားနေခန်း။
- နေ့လယ် ကျောင်းဆင်းချိန်။
- စာသင်ကျောင်းတစ်ကျောင်း၏ အခန်းနံရံ နောက်ခံကား ရှိရမည်။
- စားပွဲ နှစ်လုံးကိုဆက်၍ စားပွဲရှည်လုပ်ထားပြီး ကုလားထိုင်များလည်း သင့်သလိုရှိရမည်။
- စားပွဲရှည်ပေါ်တွင် ထမင်းချိုင့်၊ ထမင်းဘူးများ တင်ထားလျက်ရှိသည်။
(ကျောင်းဆင်းခေါင်းလောင်းသံနှင့်အတူ ကားဖွင့်)
(ဆရာ၊ ဆရာမများ လက်ယာဘက်မှ ထွက်လာကြပြီး စကားစမြည်ပြောဆိုလျက် ကိုယ့်ထမင်းချိုင့်၊ ကိုယ့်ထမင်းဘူးယူကာ ထမင်းစားရန် သင့်သလို နေရာယူကြစေ။ စားပွဲပေါ်တွင် တစ်ချိုင့်ကျန်နေ။)
(ထမင်းစားစပြုပြီး တစ်အောင့်အကြာတွင် ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ထမင်းဘူးလွှတ်တစ်ခုကိုင်လျက် ထွက်လာစေ။)

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အလှူခံ-အလှူခံ၊ ထမင်း အလှူခံပါတယ်
ရှင်...။

(ဆရာ၊ ဆရာမများ စားရင်းတန်းလန်း လှမ်း
ကြည့်ကြစေ။)

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (သူ့ထမင်းချိုင့်ကိုဖွင့်ပြီး ၎င်းထဲမှ ထမင်း၊ ဟင်း
အချို့ကို သူယူလာသော ထမင်းဘူးထဲသို့
ပြောင်းထည့်ရင်း) ခုနစ်တန်းက ကျောင်းသား
တစ်ယောက်လေ ခလုတ်တိုက်လဲပြီး ထမင်းဘူး
မှောက်သွားလို့၊ အဲဒါ ထမင်းတစ်ဖွန်းစီပေး
ပါရှင်။

ဆရာ၊ ဆရာမများ။ ။ ဪ- ဒီလိုကိုး...။

(ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူက ထမင်းလိုက်ခံစေ။ အချို့
လည်း ဟင်းပါ ထည့်ပေးစေ။ “ရပြီ- ရပြီ”
ဆိုကာ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ထမင်းဘူးကိုင်လျက်
ပြန်ထွက်သွားစေ။)

(ဆရာ၊ ဆရာမများ ထမင်းဆက်စားရင်း စကား
ပြောလျက်ရှိကြစေ။)

ဆရာအောင် ။ ။ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူကတော့ ကလေးတွေချစ်တာ
လည်း မပြောနဲ့။ သူက ဘယ်ကလေးဖြစ်ဖြစ်
ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ကြည့်နေတဲ့သူ...။

ဆရာ၊ ဆရာမများ။ ။ ဟုတ်ပါ- ဟုတ်ပါ...။

ဆရာမတစ်ဦး ။ ။ ခုလည်းကြည့်လေ။ သူ့အတန်းက မဟုတ်ဘူး။
ခုနစ်တန်းက ကျောင်းသား...။

ဆရာတစ်ဦး ။ ။ တစ်နေ့က ကျွန်တော့်အတန်းထဲမှာ ကလေးတစ်ယောက် ဗိုက်အောင့်လို့ဆိုပြီး ငိုနေတယ်။ ကျွန်တော်က အူအတက်တို့ ဘာတို့ဖြစ်မှာစိုးလို့ ဆေးခန်းသွားပြဖို့ စီစဉ်တာကို ကလေးက ဘာပြောတယ်မှတ်လဲ။ ဆရာမလေး ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူနဲ့ ပြလို့မရဘူးလားတဲ့။

ဆရာမတစ်ဦး ။ ။ အင်း- ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူက ဖတ်စ်အိတ် လုပ်ပေးတာ ခဏခဏမြင်ရတော့ တခြားအတန်းက ကလေးတွေက သူနာပြုဆရာမလေးလို့ ထင်နေကြဟန်တူတယ်ရှင့်။

ဆရာမတစ်ဦး ။ ။ ကြင်နာသနားတတ်တဲ့ စိတ်ရှိလို့လည်း ထူးချွန်သူနာပြုတံဆိပ်ရခဲ့တာ နေမှာပေါ့။ ကျွန်မရဲ့ ခြောက်တန်းက ကလေးမတစ်ယောက် အိမ်ပြန်မရောက်လို့ဆိုပြီး သူ့အိမ်က ကျွန်မဆီလာမေးတာလေ။ လာမေးတဲ့အချိန်မှာ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူလည်း ရှိတယ်။ ကျွန်မက သူ့အမေနဲ့ လိုက်စုံစမ်းလို့ အဒေါ်အိမ်မှာ တွေ့ပြီးပြီ။ အဲဒါ- သူက ညနေထမင်းစားပြီးချိန်မှာ ဒီကိစ္စသတိရပြီး သူ့အစ်မ ခင်ခင်နွယ်ကိုခေါ် ကလေးမလေးရဲ့အိမ်သွားပြီ ပြန်တွေ့မတွေ့ သွားမေးသေးတာတဲ့။

အများ ။ ။ စိတ်ထားကောင်းတဲ့ ဆရာမလေးပါ. . .
(ထိုစဉ် ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူထွက်လာပြီး. .)

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ကျွန်မအတင်းတွေ ပြောနေကြတယ်ထင်တယ်။
(ထမင်းချိုင့်ကိုယူ၍ ဇွန်းဖြင့်စားရန်ပြင်စေ။)

- ဆရာအောင်** ။ ။ ဒေါ်နှင်းရည်ရေ. . သူတို့က ဆရာမလေးကြက်ခြေနီစိတ်ဓာတ် အပြည့်ရှိတာပြောနေကြတာဗျ။ ကျွန်တော်က ဂီတသမားဆိုတော့ ဆရာမလေးရဲ့ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ပြောချင်တယ်ဗျ။
- ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ** ။ ။ ကျွန်မက ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ အနုပညာတက္ကသိုလ်ဆင်း ဆိုတာကလွဲပြီး ဘာမှထူးထူးခြားခြားအရည်အချင်းမရှိပါဘူး ဆရာရဲ့။
- ဆရာအောင်** ။ ။ (ထမင်းစားပြီး သွားဟန်ဖြင့်) နေဦး အဲဒီကိစ္စက အေးအေးဆေးဆေး ဆွေးနွေးမှုဖြစ်မှာ။ ကျွန်တော် လက်သွားဆေးလိုက်ဦးမယ်။ (ထမင်းချိုင့်ကို ပြန်သိမ်းပြီး အတွင်းဘက်သို့ ဝင်သွားစေ။ တခြားဆရာ ဆရာမများလည်း ထမင်းစားသောက်မှုကို အပြီးသတ်နေကြစေ။ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူတစ်ယောက်တည်း စားနေဆဲဖြစ်စေ။) (တစ်အောင်အကြာ ဆရာအောင် ပြန်ထွက်လာပြီး ဓာတ်ဘူးနှင့် ပန်းကန်လုံးများထုတ်ကာ ရေနွေးကြမ်းငဲ့သောက်စေ။ တခြား ဆရာ၊ ဆရာမများလည်း ဝိုင်း၍သောက်ကြစေ။)
- ဆရာအောင်** ။ ။ (ရေနွေးကြမ်းသောက်ရင်း) လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်ထဲက ကျွန်တော်အတန်းနားချိန်၊ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ငါးတန်း (ခ) မှာ မြန်မာစံတော်ချိန်ကိစ္စကစပြီး မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာနဲ့ ပတ်သက်တာလေးတွေ ပြောပြနေတာ ကြားခဲ့ရပါတယ်။

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဪ- အဲဒါကိုပြောတာလား။

ဆရာအောင် ။ ။ ကျွန်တော်က ဂီတဝါသနာပါလို့ မယ်ဒလင်လေး တောင်တင်တောင်တင်၊ သီချင်းလေး ဟိုအော် ဒီအော် ဆိုနေပေမယ့် အဲဒီနေ့က ဆရာမလေး ပြောပြနေတဲ့ အချက်တွေကို မှတ်မှတ်သားသား မရှိခဲ့တာအမှန်ပါ။ အဲဒီနေ့က ဆရာမ ကလေး တွေကို ဆုံးမပြောပြနေတော့မှ ဪ- ငါတို့ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို တိုင်းတစ်ပါး ယဉ်ကျေးမှု တွေက လွှမ်းမိုးလာနေတာကို တားဆီးကာကွယ် ရမှာ ငါတို့ ကျောင်းဆရာတွေမှာလည်း တာဝန် ရှိပါလားလို့ အသိရခဲ့ပါတယ်ဗျာ။

ဆရာမတစ်ဦး ။ ။ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူရေ. . ဟောပြောပွဲလေးတောင် လုပ်သင့်ပြီ။ ဒါမှ အများလည်းကြားရမယ်။

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (ရယ်ရယ်မောမောနှင့်) ဒီလောက်လည်း မဟုတ် ပါဘူးရှင်။ ဆရာအောင်က ချဲ့ပြောနေတာပါ။ (ထမင်းစားပြီး၍ ထမင်းချိုင့်ကို သိမ်းစေ။)

ဆရာအောင် ။ ။ ချဲ့ပြောတာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ခေတ်ပေါ်ဆိုတဲ့ စတူဒီယိုတေးတွေဟာ ဘယ်လောက်သရုပ်ပျက် နေပြီ ဆိုတာတွေကို ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူက ကောင်း ကောင်းကြီး သိနေတာဗျာ။ အဲဒီ သရုပ်ပျက် ဂီတနဲ့ မြန်မာ့ဂီတကို ယှဉ်ပြီး ပြဇာတ်တစ်ပုဒ် ရေးထားတာတောင်ရှိတယ်တဲ့။

ဆရာမတစ်ဦး ။ ။ ဟာ- အဲဒီပြဇာတ် ကြည့်ချင်ပါရဲ့ရှင်။

- ဆရာအောင်** ။ ။ ကျွန်တော် အဲဒါလေးတွေမိလို့ပါ။ အလျဉ်းသင့်တဲ့ ပွဲတစ်ခုခုမှာ ကျောင်းပြဇာတ်အနေနဲ့ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားလေးတွေပါ ပါဝင်ကပြမယ်ဆိုရင် သိပ်ကောင်းမှာဗျ။
- ဆရာတစ်ဦး** ။ ။ ကျောင်းနှစ်ပတ်လည်နေ့မျိုးမှာ က ရင်ဖြစ်တာပဲဗျ။
- ဆရာအောင်** ။ ။ ကျွန်တော် ဆရာမကြီးကို တင်ပြဆွေးနွေးကြည့်မယ်ဗျာ။ ဆရာမ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူကသာ ဇာတ်ညွှန်း စီစဉ်ထားစေချင်ပါတယ်။
- ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ** ။ ။ အဲဒီလိုစီစဉ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်မက ဝမ်းသာအားရဆောင်ရွက်ပါ့မယ်ရှင်။
- ဆရာအောင်** ။ ။ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူကို တစ်ပါတည်း ပြောထားရဦးမယ်။ နောက် စာသင်နှစ်ကျရင် ဒီကျောင်းရဲ့ အနုပညာတာဝန်ကို ဆရာမကို လွှဲပေးမှာနော်။ ကျွန်တော်က သစ်မရခင်စပ်ကြား ဝါးပေါင်းကွတ်ရတာပါ။
- ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ** ။ ။ ဟာ- ဆရာအောင်ပဲ ဆက်ပြီး တာဝန်ခံလုပ်ပါရှင်။ ကျွန်မက တွဲဖက်လုပ်ပေးသွားမှာပါ။ ခုလည်း မြန်မာ့ကျောင်းသီချင်းနဲ့ ဇာတိမာန်သီချင်းတွေကို ဆရာနဲ့အတူ ဝိုင်းသင်ပေးနေတာပဲ မဟုတ်လားလို့။
- ဆရာအောင်** ။ ။ ကျွမ်းကျင်မှုအရ ဆရာမကတာဝန်ယူရမှာကို ဆရာမကြီးနဲ့ တင်ပြပြီးပါပြီ။ မငြင်းပါနဲ့ခင်ဗျာ။

ကျွန်တော်ကတော့ မယ်ဒလင်လေးနဲ့ ဆရာမကို
ကူညီပေးနေမှာပါ။

ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ကျွန်မက တီးတတ်ရုံပဲရှိတာပါ။ ဆရာအောင်
လောက် သီချင်းမရပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ
တစ်ယောက်တည်းတော့ လွတ်မထားပါနဲ့နော်။

ဆရာတစ်ယောက်။ ။ အဲဒါတော့ မပူပါနဲ့ဆရာမရယ်။ လူပျိုကြီး ဆရာ
အောင်က သူသီချင်းဆိုဖို့ ဆရာမက ကီးဘုတ်
တီးပေးရင် ဆရာမအနားက ခွာတောင်ခွာမှာ
မဟုတ်ဘူးဗျ။

(ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ မျက်နှာမထားတတ်ဖြစ်နေစဉ်-)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၈

- နေရာ - ဦးထင်၏ နေအိမ်ဧည့်ခန်း။
အချိန် - ညနေပိုင်း။
အပြင်အဆင် - အခန်း- ၁၊ ပြကွက် (၂) အတိုင်း။

(ကားဖွင့်)

(ဇာတ်စင်လက်ယာဘက်မှ စက်ချုပ်သံကြားနေရစေ။ လက်ဝဲဘက်မှ အောင်မင်းအုပ်နှင့် စိုင်းသိုက်ထွန်း ထွက်လာစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ (အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်) ဒေါ်ခင်ခင်နွယ်ရှိပါသလား ခင်ဗျာ။

(စက်ချုပ်သံရပ်သွားပြီး လက်ယာဘက်မှ “ဘယ်သူလဲ၊ ဧည့်သည် လက်မခံဘူး” ဟူသော စကားသံပေါ်လာပြီး ခင်ခင်နွယ် ထွက်လာစေ။ စိုင်းသိုက်ထွန်းကိုတွေ့ရာ အားတုံ့အားနာ ဖြစ်သွားပြီး . . .)

- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဟင်- ကိုအောင်မင်းကလည်း ဧည့်သည်ပါလာ
ရင် ကြိုတင်ပြီး လှမ်းပြောမှပေါ့။ ခုတော့ ကျွန်မ
နောက်ပြောမိတာ အားနာစရာ ဖြစ်သွားပြီ။
- စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ((ပြုံးလျက်) အားနာစရာ မရှိပါဘူး ခင်ဗျာ။
ကျွန်တော်နဲ့ ကိုအောင်မင်းက လူရင်းတွေပါ။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟုတ်တယ်နွယ်ရဲ့. . . ။ ကဲ- အေးအေးဆေးဆေး
ထိုင်ပြီး မိတ်ဆက်ပေးမယ်လေ။ (ဆက်တီတွင်
ထိုင်ကြစေ။)
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးတို့ ဘယ်သွားလဲဟင် . . . ။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဖေဖေက စာသင်ကျောင်းမှာ အစည်းအဝေး
ရှိလို့ ခုနလေးတင်ထွက်သွားတယ်။ အမေက
ဘုန်းကြီးကျောင်း သွားတယ်။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟာ- ဒါဆို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပြောလို့ရတာ
ပေါ့နော်။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကိုမင်းကလည်း ဧည့်သည်ရှေ့မှာ ဘာတွေပြော
မှန်း မသိဘူး။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကိုယ်တို့က လူရင်းတွေပါနွယ်ရဲ့။ သူ့နာမည်က
စိုင်းသိုက်ထွန်းတဲ့။ ဖောင်းတော ရေလှောင်
တမံကို အသစ်ပြောင်းလာတဲ့ ဒု-လက်ထောက်
အင်ဂျင်နီယာလေ။
- စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ ဒူးရောလက်ရောထောက်တဲ့ အင်ဂျင်
နီယာလေးပါ။ (ရယ်ကြစေ။)
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဒီကျေးရွာတွေကို ရေပေးဝေမှု တာဝန်ယူရတယ်
လေ။ ရေပေးဝေရေးမှာ ကိုယ်တို့ စိုက်ပျိုးရေး

ဌာနနဲ့ လက်တွဲလုပ်ရတော့ သူနဲ့ကိုယ်နဲ့ သိပ်ခင်
သွားကြတယ်။ အခုလည်း ဝပ်ရှော့ဆွေးနွေး
ပွဲမှာ အတူတူတက်ခဲ့ကြတယ်လေ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကျွန်တော့်ဇာတိက ကျိုင်းတုံပါ။ ဂျီတီအိုင်အောင်
ပြီး ဆည်မြောင်းဌာနမှာ အလုပ်ရခဲ့တာပါ။
ဒီဖောင်းတောဆည်ကို ရောက်တာကတော့ သုံးလ
လောက်ပဲရှိပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်ကူညီပေး
ရမယ့်ကိစ္စ ရှိရင်ပြောပါ ခင်ဗျာ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ - ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်။ ဩော်-
ရေနွေးပွဲ သွားယူလိုက်ဦးမယ်နော်။ (ထစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ နေပါစေ။ အမြည်းများများယူခဲ့။
(ရယ်ကြစေ။ ခင်ခင်နွယ် လက်ယာဘက်သို့
ဝင်သွားစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကျွန်တော်က ဧရာဝတီမြစ်ရဲ့ ဟိုဘက်ကမ်းက
မြင်းမူမြို့ဇာတိလေ ကိုစိုင်းရဲ့။ ခင်နွယ်
ကျောင်းသူဘဝက ဒီလက်ဆည်ကန် အလယ်
တန်းကျောင်းက ရှစ်တန်းအောင်တော့ မြင်းမူ
အထကမှာ ကျောင်းလာနေရင်းနဲ့ ၁၀ တန်းမှာ
ကျွန်တော်တို့ချစ်သူတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတာပါ။ သူက
၁၀ တန်းကျတော့ သူ့အမေကလည်း မကျန်းမာ
တာနဲ့ ကျောင်းထွက်လိုက်တယ်လေ။ ကျွန်တော်
စိုက်ပျိုးရေးတက္ကသိုလ်ဆင်းတော့ ဒီမြို့နယ်ကို
ကျေးရွာအုပ်စုတွေ တာဝန်ယူရတဲ့ ဒု-ဦးစီးမှူး
ရာထူးနဲ့ ရောက်ခဲ့တာ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ဒါနဲ့ပဲ ဒီရွာကို ခဏခဏလာတာပေါ့နော်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ တာဝန်အရ ရွှေ့တန်းစခန်းကို လာရတာပါဗျာ
ဟဲဟဲ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကိုအောင်မင်းအုပ်နဲ့ မခင်ခင်နွယ်က ဖူးစာရေး
လမ်းကြောင်းဖြောင့်တယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့နော်။
(ထိုစဉ်၊ ခင်ခင်နွယ် ရေနွေးကြမ်းပွဲကို သယ်
လျက် ပြန်ထွက်လာစေ။ ရေနွေးပွဲ ချလျက်
ပြော . . .)

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဖူးစာရေးတွေ ဘာတွေတွေဆိုပြီး ကြားလိုက်ရ
ပါတယ်။ ကိုမင်းနော် မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ
လျှောက်ပြောနေတာလား။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟုတ်ကဟုတ်ကတွေပါဗျာ။ ကိုယ်အခု ချစ်သူ
အသစ်ရထားတာကို ပြောပြနေတာလေ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ (မျက်နှာမဲ့ပြီး) တစ်ယောက်မကလို့ နှစ်ယောက်
ပဲ ရရ. . . ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကိုအောင်မင်းအုပ်က ပျော်ပျော်နေတတ်တာ
သိပ်ကောင်းတယ်။ သောကကင်းဝေး နေထိုင်
ရေး ဆိုတဲ့စကား မှန်တယ်ဗျ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကိုစိုင်းသိုက်ထွန်းရယ် သူက ပျော်ပျော်နေတာ
ထက် ဗလွတ်ရွတ်တ သိပ်ပြောတာရှင့်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အဲဒါကြောင့် မင်း ကိုယ့်ကိုကြိုက်ခဲ့တာ မဟုတ်
လား. . . ဗျ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကြည့်လေ၊ သူက အဲဒီလို ကိုစိုင်းသိုက်. . . ။

- စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကျွန်တော့်ကို ရင်းနှီးတဲ့အနေနဲ့ ကိုစိုင်းလို့ ခေါ်ရင် ရပါတယ်ခင်ဗျာ။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ- ဒီရွာက ပေါက်ပေါက်ဆုပ်ကို သကာ ရည်နဲ့ ထောပတ်ကလေးထည့် လုပ်ကြတယ်။ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်တွေ စားပါဦးကိုစိုင်း။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟင်- ကိုယ့်ကိုတော့ မကျွေးဘူးလား။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ မကျွေးဘူး. . ၊ (အိမ်ပြင်ဘက်ကို လှမ်းကြည့် ဟန်နှင့် လက်ဝဲဘက်သို့ကြည့်ပြီး) ဟော- ဖေဖေ နဲ့ညီမလေးတို့ ပြန်လာပြီ. . ။ (လက်ဝဲဘက်သို့ သွားကြိုစေ။)
(အားလုံး ထမလို့ပြုနေစဉ်၊ ဦးထင်နှင့် နှင်းရည်ဖြူ လက်ဝဲဘက်မှ ထွက်လာ။)
- ဦးထင် ။ ။ ထိုင်ကြပါ- ထိုင်ကြပါ။ မောင်အောင်မင်းတို့ ရောက်နေတာကိုး။ ဌာနတွင်း သင်တန်းဆို လား၊ ဘယ်တုန်းကဆင်းလဲ။ (ဆက်တီတွင် ဝင်ထိုင်စေ။)
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ညီမလေး နှင်းရည်ဖြူလည်း ထိုင်ပါဦး။ မိတ်ဆက် ပေးရအောင်။ (နှင်းရည်ဖြူ ဝင်ထိုင်စေ။)
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကျွန်တော် လွန်ခဲ့တဲ့လဆန်းပိုင်းက ပြန်ရောက် ပါတယ်ခင်ဗျ။ မြို့နယ်ရုံးကို ပြန်ဝင်နေပြီး အခုမှရှေ့တန်း စခန်းကိုလာတာပါ။ ဌာနတွင်း သင်တန်းပြီးချိန်မှာ ဆည်ရေ ပေးဝေမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ဝပ်ရှေ့ဆက်တက်ခဲ့ရပါတယ်။ ဟောဒီက ကိုစိုင်းလည်း တက်ရတယ်လေ။

- ဦးထင် ။ ။ ဪ- ဒါကြောင့်ကြာသွားတာကိုး။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ (နှင်းရည်ဖြူသို့ ညွှန်ပြပြီး) ဒါ- ကျွန်မရဲ့ညီမဝမ်းကွဲလေး နှင်းရည်ဖြူပါ။ ဒီ အ. လ. က ကို အလယ်တန်းပြ ဆရာမအဖြစ် ရောက်လာတာပါ။
- အောင်မင်းအုပ်+စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ သိရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ခင်ဗျာ။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ကျွန်မကိုလည်း ညီမလေးတစ်ယောက်လို သဘောထားပါရှင်။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကျွန်တော်လည်း သင်တန်းမတက်ခင်ကတည်းက ဒီရှေ့တန်းစခန်းကို မရောက်တာကြာသွားလို့ ညီမလေး နှင်းရည်ဖြူ ဒီကိုရောက်လာတာ မသိလိုက်ရဘူး။ ကျွန်တော်က စိုက်ပျိုးရေးဌာနက ဒုဦးစီးမှူး အောင်မင်းအုပ်ပါ။ ကျေးရွာအုပ်စုတွေရဲ့ တာဝန်ဆိုတော့ ဒီမှာအနေများပါတယ်။ ဒီက ဥက္ကဋ္ဌကြီးနဲ့ မနွယ်တို့နဲ့က ဆွေမျိုးသားချင်းလို ရင်းနှီးပြီးသားဖြစ်လို့ ဆရာမလေးကလည်း ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံပါနော်။ ဟောဒီကတော့ စိုင်းသိုက်ထွန်းပါ။ ဖောင်းတောရေလျှောင်တမံမှာ တာဝန်ကျတဲ့ အင်ဂျင်နီယာလေးပေါ့။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ရင်းချာ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ပါ။
- စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်က ရှမ်းပြည် ကျိုင်းတုံဇာတိပါ။ မိဝေးဘဝေး ကျွန်တော့်ကို တူလိုသားလို သဘောထားပြီး ဆုံးမပါလို့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးကိုလည်း

အပ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ဒီက ညီမများကိုလည်း
ခုလိုသိကျွမ်းခွင့်ရတာ ဝမ်းသာတယ်။

ဦးထင် ။ ။ မောင်စိုင်းသိုက်ထွန်းကိုလည်း ဘဘက တွေ့
တွေ့ချင်း သားချင်းတစ်ယောက်လိုပါပဲကွယ်။
လိုအပ်တဲ့ အကူအညီ ပြောနော်။ အားမနာနဲ့။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ညီမလေး နှင်းရည်ဖြူလည်း ဖောင်းတော
ရေလှောင်တမံကို တစ်ခေါက်လောက်တော့
ရောက်ဖူးသင့်တယ်နော်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ညီမလေး နှင်းရည်ဖြူက ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ အနု
ပညာတက္ကသိုလ်ကဆင်းပြီး ဆရာမ ဖြစ်လာ
တာဆိုတော့ သူက အနုပညာသမားပါ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ အနုပညာသမားမို့ ဆည်မြောင်းကိစ္စနဲ့ မဆိုင်
ပေမယ့် ဒီဒေသရဲ့ စိုက်ပျိုးရေးကို အကျိုးပြု
နေတဲ့ ဆည်ကြီးဆိုတော့ တစ်ခေါက်လောက်
လာပြီး လေ့လာပါဦးခင်ဗျာ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့၊ တစ်ခေါက်တစ်ခါတော့ ကြုံမှာပါရှင်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ မနွယ်က ကိုယ့်ညီမလေးအကြောင်း ဂဃနဏ
မသိဘဲကိုး။ ညီမလေး နှင်းရည်ဖြူက အနုပညာ
သမားပေမယ့် စိုက်ပျိုးရေးကိစ္စတွေ သိပ်စိတ်
ဝင်စားတာ သိပြီးပါပြီနော်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အောင်မယ်၊ ညီမလေးကိုဖြင့် ခုမှသိရတာကို့ . . ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ လူ့သတင်း လူချင်းဆောင်ဆိုတဲ့စကား ရှိတယ်
လေ။ ညီမလေး နှင်းရည်ဖြူက ငှားမြေဆက်
စိုက်ပျိုးနည်းကိုတောင် လေ့လာခဲ့ပြီးပြီဗျ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟင်- အဲဒါ သိနေတာလား။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ညီမလေး.. . ဟုတ်သလား။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟိုတစ်လောကလေ၊ မမနွယ်ကို ပြောခဲ့သားပဲ။
ရေလယ်ကျွန်းက တပည့်လေး အခြေအနေ
သွားကြည့်တုန်းကပါ။ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက်
ကျွန်းစိုက်ခင်းတွေအကြောင်း လေ့လာခဲ့တာလေ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကဲ- မမှန်ဘူးလား။ အဲဒီအကြောင်းကျွန်းထဲက
ကြားခဲ့တာ။ ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ့်ဘာသာရပ်
ဖြစ်တဲ့ စိုက်ပျိုးရေးကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ အင်အား
တစ်ရပ် တိုးလာလို့ ဝမ်းသာနေပါတယ်ဗျာ။

ဦးထင် ။ ။ အေးကွဲ့၊ သမီး နှင်းရည်ဖြူရေ.. . ဘာတစ်ခု
စဉ်းစားမိတယ်ကွဲ့။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဘာပါလိမ့် ဘာထင်.. . ။

ဦးထင် ။ ။ အားလုံးလည်း သိရအောင် ပြောပြရဦးမယ်။
ခုနက အလယ်တန်းကျောင်းမှာ ဘာတို့ အစည်း
အဝေးလုပ်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စက သီတင်းကျွတ် မီးထွန်းပွဲ
မှာအရပ်ပြဇာတ်ကဖို့ ကိစ္စကွဲ့။ ဦးဆောင်
လုပ်မယ့် သူက ဟောဒီသမီးနှင်းရည်ဖြူ။

အများ ။ ။ (ဝမ်းသာအားရနှင့်) ဟာ- ဟုတ်လား.. . ။

ဦးထင် ။ ။ လူငယ်လေးတွေ သရုပ်ပျက်ဂီတဘက်ကို ယိမ်း
ယိုင်နေတဲ့ ခေတ်မို့လို့၊ သရုပ်ပျက်ဂီတနဲ့ မြန်မာ့

ဂီတကို နှိုင်းယှဉ်တင်ဆက်မယ့် ပြဇာတ်ပါ။ ဒါကြောင့် ရွာက လူအများကြည့်နိုင်အောင် ကျောင်းပြဇာတ်မလုပ်ဘဲ အရပ်ပြဇာတ်လုပ်တာ။ ဘာဘာ အခုတွေးမိတာက ဘာဘာတို့ တောင်သူ လယ်သမားတွေရဲ့ စိုက်ပျိုးရေးတိုးတက်ဖို့ အတွက် သမီး နှင်းရည်ဖြူက ကိုယ်တတ်တဲ့ အနုပညာနဲ့ ပံ့ပိုးသရုပ်ဖော်ပေးရင် ဘယ်လောက် ကောင်းမလဲလို့ . . . ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ (ထခုန်မတတ် ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားပြီး) ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ . . . ။ တကယ့်ကို လုပ်ပေးသင့်ပါတယ်ခင်ဗျာ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဖေဖေ ဦးညိုမောင်က ပတ္တလားပညာရှင် အနုပညာသမားမို့ ကျွန်မ ၁၀ တန်းအောင်အောင် ချင်း ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာတက္ကသိုလ် တက်ခဲ့ရပေမယ့်၊ ကျွန်မရဲ့ရင်ထဲမှာ လယ်တွေ၊ ယာတွေ အမြဲရှိနေခဲ့ပါတယ်။ ဒီရွာကိုရောက်ပြီး ကျွန်မရဲ့ ဘိုးဘွား အစဉ်အဆက် “ကန်ဆော်” ဖြစ်ခဲ့တာကိုသိရတော့ ကျွန်မရင်ထဲက လယ်တွေ ယာတွေဟာ စိမ်းလန်းလာသလို ခံစားရပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း စိုက်ပျိုးရေးကိစ္စကြုံတိုင်း မေးမိ၊ လေ့လာမိပါတယ်။ ဘာဘာထင်ပြောတဲ့ အတိုင်း လုပ်ပေးဖို့ သမီးကြိုးစားပါ့မယ်ရှင်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဒီလိုသိရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုစိုင်းတို့မကြာခင်က ဝပ်ရွှေ့ဆွေးနွေးပွဲမှာ

သိခဲ့ရတဲ့ စနစ်သစ် စပါးပျိုးထောင် စိုက်ပျိုးရေး
နည်းကို ညီမလေး နှင်းရည်ဖြူကို ပြောပြချင်
လိုက်တာ။ ဘာဘာထင်တို့ ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌတွေ
ကိုလည်း အစည်းအဝေးလုပ်ပြီး ရှင်းပြဖို့ရှိ
ပါတယ်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကိုအောင်မင်း စိုက်ပျိုးရေးဇာတ်လမ်းကြီးက
ရှည်မှာ . . . ခု-အချိန်ဘယ်ရမလဲ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အစ်ကိုအောင်မင်း ပြောပြမယ့်ဟာကိုလည်း
စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ အဲဒါမတိုင်ခင် ဘာဘာထင်
က သမီးကိုပြောပြရမယ့် အကြွေးတစ်ခု ရှိသေး
တယ်လေ။

ဦးထင် ။ ။ ဪ. . “လက်ဆည်ကန် မုရင်းခလေ့” မဟုတ်
လား။ ကဲ- ဒါဆို၊ အချိန်ဆွဲမနေနဲ့တော့။
နက်ဖြန် ကျောင်းပိတ်ရက် မဟုတ်လား။
စောစောလေးထပြီး လက်ဆည်ကန်ရိုးကိုသွား
ကြမယ်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ လက်ဆည်ကန် မုရင်းခလေ့အကြောင်း ကျွန်တော်
လည်း နားစွန်နားဖျားကြားဖူးပါတယ်။ ဘာ
ထင်က လက်တွေ့ရှင်းပြမှာဆိုတော့ နားထောင်
ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လိုက်လို့ မရဘူးလား
ခင်ဗျာ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကျွန်တော်လည်း ဗဟုသုတ ရချင်ပါတယ်
ခင်ဗျာ။

- ဦးထင် ။ ။ ကိုင်း- ဒါဆို တို့အားလုံး နက်ဖြန်မနက် လက်ဆည်
ကန်ရိုးသွားဖို့ သမီးခင်နွယ်တို့ သားအမိက
ကောက်ညှင်းပေါင်း စီစဉ်ပေတော့။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ မေမေပြန်လာရင် စီစဉ်မယ်။ သမီးလည်း လိုက်
မှာနော် ဖေဖေ။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၉

နေရာ
အချိန်
အပြင်အဆင်

- လက်ဆည်ကန်တော် ကန်ပေါင်ရိုး။
- နံနက်ခင်း။
- အခန်း- ၂ အတိုင်း။

(ကားဖွင့်)

(ဦးထင်ခေါင်းဆောင်ပြီး အောင်မင်းအုပ်၊
စိုင်းသိုက်ထွန်း၊ ခင်ခင်နွယ်နှင့် နှင်းရည်ဖြူတို့
ကန်ပေါင်ပေါ်သို့ လက်ဝဲဘက်မှ တက်လာကြ
စေ။ ခင်ခင်နွယ်က ချိုင့်တစ်ခုကိုကိုင်ထားသည်။
ကန်ပေါင်အလယ်လောက်တွင် ဦးထင်က ရပ်
လိုက်ပြီး ဟိုသည် လှမ်းမျှော်ကြည့်စဉ် အောင်
မင်းအုပ်နှင့် စိုင်းသိုက်ထွန်းတို့က ကန်ပေါင်
တစ်လျှောက်လိုက်လံစူးစမ်းကြစေ။ ထို့နောက်
ဦးထင် အနားသို့ပြန်လာပြီး-)

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ရေတံခါးတော့ မရှိဘူးနော်။
ဦးထင် ။ ။ ရေတံခါးရှိခဲ့တာပေါ့။ (လက်ညှိုးထိုးပြ) ဟောဒီ
နားလောက်မှာ သစ်သားရေတံခါးကြီးရှိခဲ့တာ။

ရေတံခါး အတင်အချကို အပေါ်နားကနေ သစ်သားရစ်လုံးကြီးကို ကြိုးပတ်ပြီး ဒလက်နဲ့ အတင်အချလုပ်တာလေ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ခု- ဘယ်ရောက်သွားလဲဟင်။

ဦးထင် ။ ။ ကိုလိုနီခေတ်ကတည်းက ပျက်စပြုပြီး စစ်အတွင်း မှာ ပျောက်ပျက်သွားတော့တာပါပဲ။ နောက်ပိုင်း တော့ ရေကန်အဖြစ် သုံးလို့ရအောင် မြေကြီး ဖြည့်ပြီး ကန်ပေါင်လုပ်လိုက်ကြတာပေါ့။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဘာဘယ်. . ဒီကန်တော်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘုရင် က ကျောက်စာနဲ့ သတ်မှတ်ခဲ့တာဆို. . ။

ဦးထင် ။ ။ ပုဂံခေတ်က ကျောက်စာရှိခဲ့တယ်လို့ အစဉ် အလာပြောစမှတ်ရှိတယ်ကွဲ့။ ဟုတ်မဟုတ်တော့ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ လယ်တွေကို “ပယ်” လို့သုံးနှုန်း တာရယ်၊ “ငပျံကော”၊ “ငသင်ပုတ်”၊ “ငယင်း” စတဲ့အမည်တွေရယ်. . . ဒါတွေကတော့ ပုဂံ ခေတ် အသုံးအနှုန်းတွေလို့ဆိုနိုင်တယ်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကျောက်စာကိုတော့ မတွေ့ရတော့ဘူးပေါ့နော်။

ဦးထင် ။ ။ ဟုတ်တယ်။ ဧရာဝတီမြစ်ထဲပါသွားတယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အင်း. . ဒီနေရာတွေက ရှေးကဆိုရင် ဧရာဝတီ မြစ်ကမ်းမို့လို့ မိုးအခါမှာ မြစ်ရေပြင်နဲ့ လယ် ရေပြင်ဟာ တစ်ပြင်တည်းဖြစ်မှာပေါ့။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ကျိန်စာလည်း ရှိတယ်ဆို။

ဦးထင် ။ ။ ရှိတယ်။ “ဝှမ်းတလဲ မီးခဲကျပါစေ” တဲ့။ ဒီကန် ပေါင်ကြီးက ရေလျှောင်ဖို့ အဓိကကျတာမို့ တာပေါင်အထက်က မြေကြီးကို အောက်သို့ မချရ၊ အောက်ကမြေကြီးကိုသာ အထက်သို့ ပို့နိုင်တယ်။ အဲဒီစည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ရင် ဝါဝှမ်းကို မီးလောင်သလို လောင်ကျွမ်းပါစေလို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ ဝှမ်းတလဲမီးခဲကျပါစေဆိုတဲ့ ကျိန်စာပဲ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အကြောက်တရားနဲ့ ချမှတ်ခဲ့တဲ့ သဘောပေါ်နော်။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ အင်း- အဲဒီကျိန်စာကြောင့်လည်း ဒီတာပေါင် ကြီး ခုထိတည်မြဲနေတာ အမှန်ပဲခင်ဗျ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဘာဘယ်- လက်ဆည်ကန်မုရင်းခလေ့ဆိုတာ ပြောပြပါဦး။

ဦးထင် ။ ။ ပထမဦးဆုံး မုရင်းဆိုတာကို သိဖို့လိုတယ်။ ခုခေတ်မှာ စပါးကို နှစ်သီးပုံမှန်စိုက်နေပြီ ဆိုတော့ မုရင်းကို မသိသလောက်ဖြစ်သွားပြီ ကွဲ့။ ရှေးကတော့ မိုးမှာ ကောက်ကြီးစပါးစိုက် တယ်။ ဆောင်းနဲ့နွေမှာ စိုက်လို့ရတဲ့နေရာတွေ မုရင်းစိုက်တယ်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ပြာသိုလမိုက် လယ်ကောက်စိုက်၊ လက်ပံခေါင် ချင်း လယ်ဝှမ်းဆင်း.. ဆိုတဲ့စကားတွေဟာ မုရင်းစိုက်ပျိုးမှုကို ပြောတာမဟုတ်လား ဖေဖေ။

ဦးထင် ။ ။ ဟုတ်တာပေါ့ကွဲ့။ အဲဒီမုရင်းဆိုတာ မိုးရေတွေ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ ဆောင်းနဲ့နွေမှာ စိုက်ပျိုးတဲ့

စပါးဆိုတော့ ရေဟာ သိပ်အရေးကြီးတာပေါ့။ မိုးရာသီကုန်ဆုံးချိန်၊ ဟောဒီ လယ်ကွင်းတွေမှာ မုရင်းစိုက်လို့ရအောင် ဒီတာပေါင်ကြီးကို ရှေးက ဆည်ဖို့ခဲ့ကြတာ။ မုရင်းလယ်တွေ တည်နေပုံကို ပထမ ပြောပြမယ်။

နှင်းရည်ဖြူ

။ ။ ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘ။

ဦးထင်

။ ။ ဒီတာပေါင်ကြီးရဲ့ ဟောဒီ (နောက်ခံကားဘက် သို့ညွှန်ပြီး) အထက်ပိုင်းကို အထက်ကန်လို့ ခေါ်တယ်။ အထက်ကန်မှာ အကျုံးဝင်တဲ့ လယ်တွေကို လယ်ဝှမ်း၊ လယ်လတ်၊ လယ်ကော ခွဲခြားပြီး နာမည်တွေပေးထားတယ်။ လယ်ဝှမ်း လေးခု ရှိတယ်။ နွားပခုံး၊ မအူပိုင်း၊ ငပျံဟွန်းနဲ့ ငပျံကောတဲ့။ သူတို့ကို အထက်လေးပယ်လို့လည်း ခေါ်တယ်။ အဲဒီလယ်ဝှမ်း လေးခုရဲ့ အထက်နားမှာ လယ်လတ်တွေရှိတယ်။ လယ်ချိုင့်၊ မအူပိုင်း၊ ငတီချစ်၊ ဆင်ချည်တိုင်၊ ကျွန်းပတ်၊ ငယင်းမာ၊ မယ်ဥကျော်၊ ဒန်း၊ ခုကန်၊ ခံတက်ပင်လို့ အမည်တွေရှိကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ အထက်မှာတော့ လယ်ကောတွေဖြစ်ပြီး စရွေး၊ မီးသွေး၊ အင်းပိုး၊ ငဖြူ၊ ရေလှိုင်း.. . တဲ့။ (ထို့နောက် ရှေ့ဘက်လှည့်လိုက်ပြီး) တာပေါင်ကြီးရဲ့ ဟောဒီအောက်ပိုင်းကိုတော့ အောက်ကန်လို့ခေါ်ပြီး သူတို့ကိုလည်း နာမည်တွေပေးထားတယ်။ ဒီကန်ပေါင်ရဲ့ ခြေရင်းမှာ ကပ်လျက်ရှိတာကတော့ (လက်ညှိုး

ထိုးပြပြီး) ငလင်းမြေတဲ့။ သမီးနှင်းရည်ဖြူရဲ့၊
ဘိုးဘွားပိုင်လယ်ပေါ့။ နောက်ပြီးတော့ စိတ်ကြီး၊
စိတ်ကလေး၊ ငသင်ပုတ်တဲ့။ အဲဒီ လယ်တွေကို
အောက်လေးပယ်လို့လည်း ခေါ်တယ်။ အောက်
လေးပယ်နဲ့ တစ်ဆက်တည်း တည်ရှိနေတဲ့
လယ်တွေကတော့ ငပြီကော၊ ငပြီတွန်း၊ ရေခဲမိုး၊
ရေတိုင်း၊ ငယင်း၊ တောဒီ၊ ငစကော . . . ဆိုတဲ့
လယ်တွေပဲ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ လယ်ကွက်နာမည်တွေက အတော်ဆန်းတယ်
နော်။ အင်း . . ပုဂံခေတ်ကစခဲ့တယ်ဆိုတာ
ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။

ဦးထင် ။ ။ ဒီလက်ဆည်ကန်မှာတော့ မုရင်းစပါး စပြီးစိုက်
ရမယ့်ရက်ကို ကောက်ကားနဲ့သင်္ကြန် တစ်သန်
တည်းဆိုတဲ့စကားနဲ့ အမှတ်အသားထားကြ
တယ်။ ပထမဆုံး စိုက်ရတဲ့ လယ်တွေကတော့
အထက်ဆုံးက စရွေး၊ မီးသွေး၊ အင်းပိုး၊ ငဖြူ၊
ရေလှိုင်း စတဲ့လယ်ကောတွေပဲ။ ဒါတောင်
လယ်တစ်ကွက်နဲ့တစ်ကွက် သုံးရက်ခွာစိုက်
ရတာ။ သူတို့က အောင်ရေကိုပါ ကန်သင်းနဲ့
ဆည်ယူထားခွင့်ရှိပြီး ပိုတဲ့ ရေအားလုံး အောက်
ဘက်ကို ထုတ်လွှတ်လိုက်ရတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အထက်ကန်ထဲက လယ်လတ်၊
လယ်ဝှမ်းတွေဟာ ရေမြုပ်နေဆဲပဲ။ လယ်ကော
တွေက အောင်ရေယူပြီး သုံးရက်အကြာမှာ

ရေတံခါးကြီးကနေ ရေတွေဖွင့်ပေးရတယ်။
ဒါပေမဲ့ အရမ်းဖွင့်ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ရေမှတ်တိုင်
အရ ဖွင့်ရတာ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ အဲဒီ ရေမှတ်တိုင်ကော ရှိသေးလား ဘာဘယ်။
ဦးထင် ။ ။ ဘယ်ရှိတော့မလဲ။ ရေတံခါးကြီးလိုပဲ ပျောက်
သွားပြီ. . ။ ရေမှတ်တိုင်အရ ရေတံခါးကြီးကနေ
ဖွင့်ထုတ်လိုက်တဲ့ ရေတွေဟာ အောက်ကန်
(ဇာတ်ခုံရှေ့ပိုင်းသို့ညွှန်ပြ) ထဲကို ဆင်းသွား
တော့ အောက်ကန်ထဲက ငလင်းမြေ စတဲ့
အောက်လေးပယ် ရေသောက်ခွင့်ရကြတယ်။
မုရင်းစိုက်ကြပြီပေါ့။ အောင်ရေကိုပါ ကန်သင်း
ထဲလှောင်ယူလိုက်ပြီး ပိုတဲ့ရေတွေကို အောက်က
ငပြီကော စတဲ့ လယ်ကောတွေဆီကို လွှတ်ပေး
လိုက်ရတယ်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ရေတံခါးကြီးကနေ ရေတွေထုတ်လွှတ်လိုက်
တော့ အထက်ကန်ထဲက လယ်တွေ ဘယ်လို
ဖြစ်မလဲ ဘာဘယ်။

ဦးထင် ။ ။ ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါပြောရဦးမယ်။ အထက်ကန်
ထဲက လယ်ကောတွေစိုက်ပြီးတဲ့အခါ ရေတွေကို
ရေတံခါးက ဖွင့်ထုတ်လိုက်တော့ အထက်ကန်
ထဲက နွားပခုံး စတဲ့ လယ်ဝှမ်းတွေနဲ့ လယ်ချိုင့်
အစရှိတဲ့ လယ်လတ်တွေဟာ လယ်ကွက်တွေ
ပေါ်လာပြီး စိုက်လို့ရပြီပေါ့။ သူတို့ဟာ ရေ
အသွင်းအထုတ်ကို လိုသလိုလုပ်လို့ရတယ်။

ဒါပေမဲ့ သူတို့ထဲက ခံတက်ပင်ဆိုတဲ့ နောက်ဆုံး
လယ်စိုက်ပြီးချိန်မှာတော့ ရေအသွင်းအထုတ်ကို
လုံးဝရပ်လိုက်ကြရတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပိုလျှံ
တဲ့ရေအချို့ဟာ ကန်ရင်းကို ဆင်းလာတယ်။
အဲဒီရေကိုတော့ ကန်ဆော်တာဝန်ယူရတဲ့
ငလင်းမြွေလယ်က ခန္တေ့နဲ့တစ်ရက်ပက်ပြီး
သောက်ခွင့်ရတယ်။ အဲဒါကို “ကန်တော်ဆု”
လို့ခေါ်တယ်။

နှင်းရည်ပြု။

။ ။ အတော့်ကို စနစ်ကျတာပဲနော်။

ဦးထင်

။ ။ နောက်ဆုံးကဏ္ဍတစ်ခုရှိသေးတယ်ကွဲ့။ အဲဒီလို
စနစ်တကျ ရေပေးဝေပြီး မုရင်းစပါးတွေ
စိုက်ပျိုးပြီးချိန်ကို ကန်နားချိန်လို့ခေါ်တယ်။
စပါးတွေ အနှံ့ဝင်ချိန်အထိပေါ့ကွယ်။ စပါးတွေ
အနှံ့ဝင်ပြီဆိုရင် ကန်တော်တစ်ဝိုက်မှာ ကျန်နေ
တဲ့ရေကို အောင်ရေအဖြစ် မျှယူကြရမယ်။
ကန်ခေါင်းနဲ့ ကန်ဆော်တွေက ရက်တစ်ရက်ကို
သတ်မှတ်ပေးရတယ်။ အဲဒီရက်မတိုင်ခင် မုရင်း
လယ်သမားတွေဟာ ခန္တေ့တွေ အသင့်ပြင်ထား
ကြပြီး သတ်မှတ်ရက် နံနက်မှာ ခံတက်ပင်လယ်
ကစ အချက်ပေးလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ခန္တေ့
တွေနဲ့ ကိုယ့်လယ်ကွက်ထဲကိုယ် ရေသွင်းခွင့်
ရကြတယ်။ အဲဒီနေ့မှာတော့ ခန္တေ့သံတွေ
တစ်ကွင်းလုံး ညံသွားတာ ရေကုန်တဲ့ အထိပေါ့။

ကိုင်း.. . ခုပြောပြတာ “လက်ဆည်ကန် မုရင်း
ခလေ့” ပါပဲ။ ဘာများသိချင်ကြသေးလဲ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဘာဘယ်ပြောပြတာ မျက်စိထဲ မုရင်းခလေ့ကို
ထင်းထင်းကြီး မြင်သွားတော့တာပဲ။ ဘာဘက
အမှတ်အသား သိပ်ကောင်းတာပဲနော်။

ဦးထင် ။ ။ ဒီ လက်ဆည်ကန်တော်ကို အစွဲပြုပြီး လက်ဆည်
ကန်ရွာ ဆိုတာဖြစ်လာတာမို့ တိတိကျကျ မှတ်
သားထားရတာပေါ့။ နောက်ပြီးတော့ ကန်တော်
ကို တာဝန်ယူခဲ့တဲ့ မုရင်းသမားကြီးတွေက
ကိုယ့်ဘိုးဘွားတွေဆိုတော့ စဉ်ဆက်မပြတ်
အောင် ထိန်းသိမ်းထားရမယ်လေ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကျွန်တော်လည်း ဒီကိုလာတုန်းကတော့ ရောက်
ဖူးရုံပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ရွေးမြန်မာကြီးတွေရဲ့ ဆည်
မြောင်းတာတမံစနစ်ကို သိခွင့်ရလိုက်လို့ ဥက္ကဋ္ဌ
ဘာဘထင်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ရွေးမြန်မာတို့ရဲ့ စိုက်ပျိုးမှုစနစ်ကျပုံတွေကို
လည်း သိလိုက်ရပါပြီခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့
ခေတ်မှာ ခေတ်မီနည်းပညာတွေ မရှိချိန်မှာ
ဘယ်လိုကြိုးပမ်းခဲ့တယ်ဆိုတာ သိရတော့
အားရစရာပါပဲ။ ဘာဘထင်က အဲဒီအကြောင်း
တွေ အရင်က ပြောမပြခဲ့ဖူးဘူးနော်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အဲဒါ ကျွန်မကိုကျေးဇူးတင်ရမှာနော်။ ကျွန်မ
ကြောင့် ဘာဘထင်က ပြောပြဖြစ်တာ။

အောင်မင်းအုပ်+ ။ ။ ဟုတ်ပါရဲ့ခင်ဗျာ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း (ဦးထင်ပြုံးနေစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကျွန်တော်ကလည်း ညီမလေးနှင်းရည်ဖြူကို စပါးစိုက်ပျိုးရေးနည်းသစ် SRI ကို ရှင်းပြဖို့ ရှိသေးတယ်နော်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်..။ စိုက်ပျိုးရေးကို အနှုပညာ နည်းနဲ့ ပံ့ပိုးဖော်ဆောင်ပေးဖို့ မဟုတ်လား။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟုတ်လိုက်တာ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကျွန်တော်ကလည်း ဖောင်းတောရေလှောင်တမံ ကို ပြပါရစေဦးနော်..။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်၊ ရောက်အောင်လာခဲ့ပါ့မယ်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကဲကဲ - လောလောဆယ်တော့ ကျွန်မရဲ့ ကောက်ညှင်းပေါင်းချိုင့်ကို ဟိုသစ်ပင်အောက် မှာ ဖွင့်မှာဖြစ်လို့ ချိုင့်ဖွင့်ပွဲကို ကြွရောက်ကြ ပါရှင်။

အားလုံး ။ ။ အဲဒီအစီအစဉ် အကောင်းဆုံး..။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၁၀

နေရာ

အချိန်

အပြင်အဆင်

- စိုက်ပျိုးရေး ရွှေ့တန်းစခန်းရွှေ့ကွက်လပ်။
- နေ့ပိုင်း။
- သစ်ဝါးနှင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံတစ်ခု ရေးချက်နောက်ခံကားရှိရမည်။
- အဆောက်အအုံထိပ်တွင် “စိုက်ပျိုးရေးရွှေ့တန်းစခန်း၊ လက်ဆည်ကန်ရွာ” ဆိုင်းဘုတ်ပါရှိရမည်။
- ရွှေ့တွင် နှစ်တစ်လက်မ သစ်သားချောင်းများဖြင့် အကွက်ရိုက်ထားသော သစ်သားပေါင် (ဘောင်) တစ်ခုနှင့်အတူ ဘိလပ်မြေအိတ်ခွံများအပုံတစ်ပုံ၊ မြေကြီးပုံတစ်ပုံ၊ ကောက်ရိုးပုံတစ်ပုံရှိရမည်။
- သံပုံး၊ ကော်ပြားနှင့် ရေပန်းကရားများလည်း ချထားရမည်။

(ကားဖွင့်)

(လယ်သမားလူရွယ် ကိုတင်အေးနှင့် လေးငါးယောက် လက်ဝဲဘက်မှ ထွက်လာစေ။)

- လူရွယ် (၁) ။ ။** ဟာ- ဒီမှာ သစ်သားချောင်းတွေနဲ့ ဘီလပ်မြေ အိတ်တွေပါလား။ ရွှေတန်းစခန်း ပြင်ဆင်ဖို့နဲ့ တူတယ်။
- လူရွယ် (၂) ။ ။** ဒါဆို တို့လယ်သမားတွေကိုဖိတ်တာ ဒီနေရာ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်ကွ။
- လူရွယ် (၃) ။ ။** လယ်သမားတွေကို ဖိတ်တာမဟုတ်ဘဲ လက်သမား တွေကို ဖိတ်တာများလားကွာ။ လိုက်ဖိတ်တဲ့ လူက မှားဖိတ်တာနေမှာ။ လာပြန်ကြစို့။
- ကိုတင်အေး ။ ။** နေဦး- နေဦး၊ ငါ ဦးအောင်မင်းအုပ်ကို သွားမေး ပါ့မယ်။
(ထိုစဉ်၊ လက်ယာဘက်မှ အောင်မင်းအုပ် အပြေးကလေး ထွက်လာစေ။)
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။** ကိုတင်အေးတို့ရေ . ဒီမှာဖိတ်ထားတာ ဟုတ် တယ်။ လာကြပါ။ လာကြပါ။ ဒီမှာဝိုင်းထိုင်ကြ မယ်။ မကြာခင် ဥက္ကဋ္ဌကြီးတို့လာပါလိမ့်မယ်။
(ပြောရင်းပင် ဦးထင် လက်ဝဲဘက်မှ ထွက်လာ စေ။ ၎င်းနောက်မှာ ခင်ခင်နွယ်နှင့် နှင်းရည်ဖြူ ပါလာစေ။ မရှေးမနှောင်းပင် နောက်ထပ် လယ် သမား လေးငါးယောက် ထပ်ရောက်လာစေ။)
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။** ကျွန်တော်တို့လက်တွေ့ပြမှာမို့လို့ ဒီကွက်လပ်မှာ ဝဲ၊ သစ်သားပေါင်ကို ဝိုင်းပြီး နေရာယူကြတာ ပေါ့နော်။
(ဦးထင်နှင့် နှင်းရည်ဖြူ၊ ခင်ခင်နွယ်တို့က အောင်မင်းအုပ်နှင့် ယှဉ်လျက်နေရာယူပြီး၊

လယ်သမားများလည်း သင့်သလိုနေရာ ယူကြစေ။ အောင်မင်းအုပ်က ဇာတ်စင်၏ ရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူထားပြီး ပွဲကြည့်ပရိသတ်က လက်တွေ့ပြသနေသည်များကို မြင်နေစေရမည်။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံဟာ စိုက်ပျိုးရေးအခြေခံတဲ့ နိုင်ငံဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် စပါး အဓိက စိုက်ပျိုးပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံလူဦးရေရဲ့ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းဟာ ကျေးလက်လူထု ဖြစ်ပါတယ်။ တောင်သူလယ်သမားထုလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ အခု အခါ ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးနဲ့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု လျော့နည်းရေးကို နိုင်ငံတော်က စီမံချက်ချပြီး ဆောင်ရွက်နေရာမှာ လယ်ယာကုန်ထုတ်လုပ်မှု တိုးတက်ရေးကို ထိပ်ဆုံးက ထားကြောင်း အားလုံးအသိ ဖြစ်ပါတယ်။

အများ ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလယ်သမားတွေဟာ စပါး စိုက်ပျိုးရာမှာ မိရိုးဖလာစိုက်နည်းနဲ့သာ စိုက်ခဲ့ကြပါတယ်။ တီထွင်မှုနည်းခဲ့ကြပါတယ်။ သုတေသနပြုတာတွေ မလုပ်ကြပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ လယ်တွေယာတွေ ဒီလောက်ပေါများပါလျက်နဲ့ တောင်သူလယ်သမားတွေ ဆင်းရဲတွင်းနက်နေတာဟာ အဲဒီအချက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ဒီတော့ မိရိုးဖလာစိုက်နည်းတွေကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲဖို့လိုလာပြီ။ နိုင်ငံတော်ကလည်း

ပညာရှင်တွေရဲ့အင်အားနဲ့ သုတေသန လုပ်စရာ
တွေကို လုပ်ထားပြီးပြီ။ နိုင်ငံတကာက နည်း
ပညာတွေကိုလည်း ရထားတယ်။ ဒီတော့
တောင်သူတွေအနေနဲ့ အဲဒီနည်းစနစ်သစ်တွေ
ကို အသုံးပြုဖို့ အထူးလိုအပ်နေပါပြီ။

ဦးထင် ။ အင်း.. ရှေးက စကားရှိခဲ့တယ်။ “စာမတတ်
ရင် လယ်လုပ်” တဲ့။ ဒါပေမဲ့ ခုခေတ်မှာတော့
အဲဒီဆိုရိုးစကားကို “စာတတ်မှလယ်လုပ်” လို့
ပြင်ရပါလိမ့်မယ်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျ။ ဒါကြောင့် စပါးစိုက်တဲ့
နေရာမှာ ခန့်မှန်းခြေနဲ့မဟုတ်ဘဲ သုတေသန
လုပ်ထားတဲ့ သိပ္ပံနည်းကျစိုက်နည်းတွေကို
ဒီမှာပြပေးမှာပါ။ အခု ဖိတ်ထားတဲ့ ကိုတင်အေး
တို့ ပညာတတ်လူငယ်လူရွယ် လယ်သမားတွေ
က တောင်သူလယ်သမားထုအကြား ဆက်ပြီး
နည်းပညာတွေဖြန့်ပေးကြဖို့ပါ။ ကဲ- စလိုက်ပါ
မယ်။ သိပ္ပံနည်းကျစိုက်နည်းစနစ်မှာ- ၁၄ ချက်
ရှိပါတယ်။

နင်းရည်ဖြူ ။ (မှတ်စုစာအုပ်ကလေးတွင် မှတ်ရန်ပြင်ရင်း)
အစ်ကို အောင်မင်း.. အဲဒီ ၁၄ ချက်က..

အောင်မင်းအုပ် ။ ကျောင်းတွေမှာ စာသင်သလို လိုက်မှတ်ဖို့မလို
ပါဘူး။ အခုလက်တွေ့ပြသွားတဲ့အခါ မေ့သွား
နိုင်လောက်တဲ့ အချက်ကလေးတွေသာမှတ်ပါ။
သိပ္ပံနည်းကျစိုက်နည်းစနစ်- ၁၄ ချက် အနက်

ပေါင်စနစ်နဲ့ ပျိုးထောင်တဲ့စနစ်နဲ့ စိုက်ခင်းကို ပြောင်းစိုက်တဲ့နည်းစနစ်ဟာ သမားရိုးကျ မိရိုးဖလာနည်းနဲ့ ကွာခြားတာကြောင့် အဲဒါကိုအခု အဓိက ပြပေးမှာပါ။ ဒီနည်းလမ်းကို စိုက်ပျိုးရေးတက္ကသိုလ်တို့၊ စိုက်ပျိုးရေးသုတေသနတို့မှာ စမ်းသပ်ထားပြီးသားဖြစ်လို့ အဲဒီက သုတေသနပုံစံကိုမီးပြီး ဒီမှာပြပေးမှာပါ။

အခု အားလုံးရဲ့ ရှေ့မှာတွေ့နေရတာကတော့ နှစ်တစ်လက်မ သစ်သားချောင်းတွေနဲ့ နှစ်ပေ× တစ်ပေကွက်၊ ၁၆ ကွက် ရိုက်ထားတာပါ။ လယ်ကွင်းထဲက ပျိုးပေါင်သဘောပါ။ အောက် မှာ ဘိလပ်မြေအိတ်ခွံတွေနဲ့ မြေဩဇာအိတ်ခွံ တွေ ခင်းထားပါတယ်။ မြေဆွေးတွေ သီးသန့် ထည့်လို့ရအောင် ခင်းထားရတာပါ။

ကဲ- ကိုတင်အေးတို့ရေ. . ။ ဟောဟိုမြေဆွေးပုံ
ထဲက မြေဆွေးတွေကို ကော်ပြားနဲ့ယူပြီး
သစ်သားပေါင်တွေထဲ ထည့်ဖြန့်ပေးကြပါဗျာ။
(ကိုတင်အေးတို့က “ဟုတ်ကဲ့- ဟုတ်ကဲ့” ဆိုတာ
လုပ်ဆောင်ပေးကြစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ (မြေသယ်ဖြည့်နေကြစဉ်ပင်ပြော) အဘိမြေဆွေးကတော့ နုနင်းမြေနဲ့ နွားချေးမြေဆွေးကို ၇ အချိုး၂ ရောစပ်ထားတာပါ။ (မြေဆွေးများကို သစ်သားပေါင်ထဲ ဖြည့်ပြီးသွားသောအခါ-)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အခု မျိုးစေ့တွေကြပါမယ်။ (လက်ဆွဲပုံး တစ်ပုံးကို သွားယူလာပြီး) အဲဒီထဲမှာ အညောက်ဖောက်ထားတဲ့ စပါးမျိုးစေ့ နို့ဆီဘူးနှစ်လုံးကို ထည့်ထားပါတယ်။ ဒီအချက်က အရေးကြီးတာမို့ မကြခင်၊ ပျိုးဖောက်ပုံကို အသေးစိတ် ပြောပြပါမယ်။ ဦးစွာ စပါးစေ့များကို ၁၂ နာရီကြာ ရေစိမ်ပြီး ရေပေါ်ပေါ်လာတဲ့ စပါးစေ့တွေကို ဖယ်ရှားပစ်ရပါတယ်။ ဒီနောက်မှာတော့ မျိုးစေ့တွေကို ကောက်ရိုးနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ၂၄ နာရီကြာ ဖုံးအုပ်ရမယ်။ အစေ့အညောက် ပေါက်လာမယ်။ အဲဒီလို အညောက်ပေါက်ထားတဲ့ ဟောဒီမျိုးစေ့ နို့ဆီဘူးနှစ်လုံးကို မြေပေါင်မှာ ဟောဒီလိုမျိုးပြီး ကြပ်ကပ်ရပါမယ်။ (ပြောပြောဆိုဆို သစ်သားပေါင်ပေါ်သို့ လိုက်လံကြပ်ကပ်စေ။) အရေးကြီးတာက ပျိုးတစ်စေ့နဲ့ တစ်စေ့ မပူးကပ်အောင် ကြရမယ်။ . . ကဲ ပြီးသွားပြီ။

ကြပြီးသွားတဲ့အခါ မြေကြီးနဲ့ ခပ်ပါးပါးဖုံးရပါမယ်။ ကိုတင်အေးတို့ ကူညီပေးပါဦး။

(လယ်သမားများက မြေဆွေးပုံမှ ကော်ပြားများနှင့် မြေဆွေးများ ကော်ယူပြီး လိုက်ဖုံးပေးစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ပြီးရင် ရေအစိုဓာတ်ရရှိ ဖျန်းပေးရမယ်။ ကိုတင်အေးရေ . . . ရေပန်းကရားနဲ့ လောင်းပေးပါဦးဗျာ။

(ကိုတင်အေး၊ ရေပန်းကရားယူပြီး ရေဖျန်းပေးစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ပြီးရင်ပျိုးပေါင်ကို ကောက်ရိုးပါးပါး ဖုံးပေးထားရုံပါပဲ။ မျိုးစေ့တွေ မပျက်စီးဖို့။ ကွင်းမှာဆို ရေထဲပါမသွားအောင်လို့ပါ။
(လယ်သမားများက ကောက်ရိုးများ လိုက်ဖုံးပေးကြစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ပျိုးခင်းပြီးသွားပါပြီခင်ဗျာ။ အဲဒီနောက် ငါးရက်လောက် နံနက်၊ ညနေ အစိုဓာတ်ရအောင် ရေလောင်းပေးရပါမယ်။ ဒီမှာတော့ ရေပန်းကရားနဲ့ ဖျန်းပေးပါမယ်။ နောက် သုံးရက်လောက်ကြာရင် အပင်ငယ်လေးတွေ ထွက်လာမယ်။ အဲဒီအခါ ကောက်ရိုးတွေဖယ်ပေးလိုက်။ အဲဒီနောက် အရွက်နှစ်ရွက် ထွက်လာချိန်၊ ပျိုးရက် ၈ ရက် နဲ့ ၁၂ ရက်ကြား ကာလဟာ စိုက်ခင်းကို ရွှေ့ပြောင်း စိုက်ရမယ့် ကာလပါပဲ။ အဲဒီလို ပျိုးပင်များ ၈ ရက်နဲ့ ၁၂ ရက်ကြား ရွှေ့ပြောင်းစိုက်ပျိုးဖို့က သမားရိုးကျ လုပ်ကိုင်နည်းနဲ့ ကွာခြားတာကို မှတ်သားဖို့လိုပါတယ်။
ကဲ- ဒီပျိုးခင်း နမူနာနည်းလမ်းအတိုင်း ကိုယ့်လယ်ကွက်ထဲမှာ ပျိုးထောင်ဖို့ပါပဲ။ မရှင်းတာရှိရင် မေးကြပါနော်။

ကိုတင်အေး ။ ။ လယ်ကွက်ထဲမှာ ပျိုးပေါင်သီးခြားလုပ်ရမှာပေါ့နော်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။ အနံ သုံးပေ၊ အမြင့် လေးလက်မ လုပ်ရင်ရပါပြီ။ ခုလိုသစ်သားပေါင်တွေ သုံးဖို့ တော့ မလိုပါဘူးနော်။ (ရယ်ကြစေ။) ခုဟာက သုတေသန နမူနာအနေနဲ့ပြတာပါ။ ကဲ. . မိရိုးဖလာနည်းနဲ့ ဘာသက်သာသလဲ နှိုင်းယှဉ် ကြည့်ရအောင်။ မိရိုးဖလာ ပျိုးခင်းတစ်ဧကကို ပျိုးစပါးဘယ်နှုတ်တင်းကုန်လဲ။

လယ်သမားများ ။ ။ အောက်ထစ် နှစ်တင်းပေါ့။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ပျိုးပေါင်စနစ်နဲ့ဆို စပါး နို့ဆီဘူး ၁၀ ဘူးပဲ ကုန်တယ်။ ထားပါတော့ အဖျင်း၊ အမှော်၊ အလေအလွင့်နဲ့ လေးဆ ထားဦး၊ နို့ဆီဘူး ၄၀၊ ပြည်နဲ့ဆို ငါးပြည်ပဲ။

လယ်သမားတစ်ဦး။ ။ (မှတ်စုထဲမှာ ရေးမှတ်ရင်း) ဟာ- သမားရိုးကျ က နှစ်တင်း၊ အခုစနစ်နဲ့က ငါးပြည်. . ။ တစ်ဧကကို တစ်တင်းခွဲလောက်တောင် သက်သာတာပါလား။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကဲ- ပျိုးခင်းကို သိပ္ပံနည်းကျ ပေါင်စနစ်နဲ့ ပျိုးထောင်ပြပြီးပါပြီ။ ပျိုးပင်တွေ အရွက်နှစ်ရွက် ထွက်လာချိန်မှာတော့ စိုက်ခင်းကို ပြောင်းစိုက်ရမယ်။ အဲဒီမှာ အရေးကြီးတဲ့အချက်၊ မိရိုးဖလာနည်းနဲ့မတူတဲ့ အချက်တွေရှိပါတယ်။ တစ်ချက်က. . ချက်ချင်း နုတ်၊ ချက်ချင်းစိုက်ရမယ်။ အဲဒီလို ချက်ချင်းနုတ်၊ ချက်ချင်းစိုက်

တော့ မိရိုးဖလာစိုက်နည်းလို ပျိုးချေးကို ခြေ
ထောက်နဲ့ရိုက်ရတာ၊ ပျိုးတွေကို ကြိုးနဲ့စည်း
ရတာတွေ မရှိလို့ ပျိုးပင်နာတဲ့ ပြဿနာမရှိဘူး။
နောက်တစ်ချက်က . . စိုက်တဲ့နေရာမှာ အနက်
တစ်လက်မခွဲထက် လုံးဝမပိုအောင်စိုက်ရမယ်။
ကောက်ကွက်တစ်ကွက်မှာ ကောက်မြုံတစ်မြုံ
(သို့မဟုတ်) နှစ်မြုံပဲစိုက်ရမယ်။ ဆိုလိုတာက
မျိုးစေ့တစ်စေ့ကနေ ပင်ပွား လေးငါးပင်ပါတဲ့
မျိုးစေ့ဆိုရင် တစ်မြုံပဲစိုက်၊ ပင်ပွား နှစ်ပင်သုံးပင်
လောက်သာပါတဲ့ မျိုးစေ့ဆိုရင် နှစ်မြုံစိုက်ပေါ့။
မိရိုးဖလာမှာတော့ လက်ဆပျိုးပင် ခြောက်ပင်
ခုနစ်ပင်လောက်ဆိုတော့ စပါးပင်တွေဟာ ရေနဲ့
အာဟာရဓာတ်ကို လူစားနေရလို့ ပင်ပွားတွေ
မသန်စွမ်းဘဲ အပင်ရောဂါတွေ ပိုကျတာပေါ့။

လယ်သမားများ ။ ။ ဟုတ်တာပေါ့နော်။

လယ်သမားတစ်ဦး ။ ။ စိုက်တဲ့အခါ တစ်လက်မခွဲအနက်ပဲ စိုက်ရမှာ
ဆိုတော့ ကောက်စိုက်သမက ရေထဲမိုးထဲ
ဘယ်လိုလုပ် လိုက်နာနိုင်မလဲ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အဲဒီအချက်ဟာ သိပ္ပံနည်းကျစနစ်မှာ အရေး
ကြီးလှပါတယ်။ ပျိုးပင်ကို တစ်လက်မခွဲထက်
နက်အောင် မြုပ်စိုက်လိုက်ရင် ပျိုးပင်ရဲ့မူလ
အမြစ်နေရာကို အောက်စီဂျင် ကောင်းကောင်း
မရောက်တဲ့အတွက် နောက်ထပ် အဆစ်တစ်

ဆစ် ထပ်ထွက်ပေးရလို့၊ ပင်ပွားထွက်ရှိမှုကို
 နောက်ကျစေပါတယ်။ တစ်လက်မခွဲပဲ စိုက်ရင်
 ကောက်ပင်လွန်ချိန်မလိုတဲ့အတွက် ပင်ပွား
 ထွက်ချိန်စောပြီး သန်စွမ်းတယ်။ ဒါကြောင့်
 လည်း ဒီစနစ်တွေနဲ့စိုက်ရင် စပါးသက်တမ်း ၁၀
 ရက်လောက် လျော့သွားတယ်လို့ သုတေသန
 မှာတွေ့ရတယ်။ တစ်လက်မခွဲအနက် စိုက်ဖို့
 အခက်အခဲမရှိအောင်ကတော့ စိုက်ခင်းကို
 မစိုက်ခင်တစ်ရက်ကြိုပြီး ရေပြောင်အောင်
 သုတ်၊ တမန်း သိပ်ထားဖို့လိုတယ်။ စိုက်တဲ့
 အခါလည်း တစ်လက်မခွဲကို ပေတံနဲ့တိုင်းနေ
 စရာမလိုပါဘူး။ ကောက်စိုက်မ လက်တစ်ဆစ်
 ဆိုရပါပြီ။

- အများ ။ ။ ဩော်. . ဟုတ်သားပေါ့။
- လယ်သမားတစ်ဦး။ ။ စိုက်တဲ့အခါ ပင်ကြားတန်းကြားကရော. . . ။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဒါကတော့ ၈ လက်မလည်း အကြံပြုတယ်။ ၁၀
 လက်မလည်း အကြံပြုကြတယ်။ ဆယ်တန်း
 တစ်တန်းကိုတော့ လေဝင်လေထွက်နဲ့ ပေါင်း
 လိုက်ဖို့ လှုပ်ထားရပါမယ်။ ဓာတ်မြေဩဇာနဲ့
 ပိုးသတ်ဆေးသုံးစွဲမှုကတော့ တောင်သူတွေ
 အလေ့အထရှိပြီးဖြစ်လို့ အထူးမပြောတော့
 ပါဘူး။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အဲဒီလိုနည်းတွေနဲ့စိုက်ရင် အထွက်နှုန်း ဘယ်
 လောက်ရမလဲ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ပြည်တွင်းမျိုးတွေတောင် တစ်ဧကကို တင်း ရာကျော်ထွက်တယ်။ ခု- နောက်ဆုံးရထားတဲ့ ပုလဲသွယ် စပ်မျိုးစပါးဆိုရင် တင်း ၁၃၀ ကျော် တောင်ထွက်တယ်။

အများ ။ ။ ဟာ- အများကြီးထွက်ပါလား။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အဲဒါလောက်ကောင်းတဲ့နည်းတွေ၊ လုပ်ကိုင်ဖို့ ကလည်း ဘာမှတိုးပြီး ကုန်ကျစရာမရှိတဲ့နည်း တွေကို တောင်သူတွေသိကြဖို့လိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုတင်အေးတို့ လူငယ်ပညာတတ် တောင်သူလယ်သမားတွေက ဒီနည်းစနစ်တွေ ကို ဆင့်ပွားပေးကြပါ။ ကျေးရွာအုပ်စု ဥက္ကဋ္ဌကြီး ကလည်း စီမံခန့်ခွဲပေးပါလိမ့်မယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော် အခု အထူးဖိတ်ကြားထားတဲ့ ဆရာမ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူကလည်း အနုပညာနည်းလမ်း နဲ့ ကူညီပေးပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်ခင်ဗျား။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဒါနဲ့၊ အစ်ကိုအောင်မင်းအုပ် အရင်ပြောတုန်း ကတော့ SRI ဆို။ အခုရှင်ပြတဲ့ နည်းစနစ် တွေက ဘာလဲ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဪ- အခု သရုပ်ပြရှင်းပြခဲ့တာတွေဟာ SRI စနစ်ပါပဲ။ SRI ဆိုတာ အင်္ဂလိပ်လို System of Rice Intensification ရဲ့ အတို ကောက်ပါ။ မြန်မာလိုတော့ “မျိုးသက်နှစပါး စိုက်ပျိုးနည်း” ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် တော့ လယ်သမားများအနေနဲ့ တခြားဘာ

ပစ္စည်းမှ ထွေထွေထူးထူးထပ်မံလိုတဲ့ နည်းစနစ်
ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးထင် ။ ။ မိရိုးဖလာနည်းကို သိပ္ပံနည်းပြောင်းစိုက်ရုံပဲ
မဟုတ်လား။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကျွန်မ ကဗျာလေးစပ်ပေးချင်ပါတယ်။

အများ ။ ။ ဘာကဗျာပါလိမ့် . . . ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ သိပ္ပံနည်းနဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးသာ စိုက်ကြပါရှင်။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၁၁

နေရာ

အချိန်

အပြင်အဆင်

- ထန်းတောထဲက ထန်းတဲ။
- မွန်းလွဲပိုင်း။
- ထန်းပင် ထန်းတော ရေးချက် နောက်ခံကား ရှိရမည်။
- ရှေ့တွင် ထန်းတဲကုပ်ကုပ်တစ်လုံး မသပ်မရပ် ရှိရမည်။
- ပတ်လည်တွင် မြူအိုးများ ဟိုတစ်ခု သည်တစ်ခု ရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ထန်းသမား ကိုပေါင်းနှင့် မယား မိဂျောင်းတို့ မြူအိုးများထဲသို့ ထန်းရည်များလှယ်ရင်း အလုပ် ရှုပ်နေကြစေ။ အတန်ကြာလျှင် အဝေးမှအသံ “တောတော်တီး-တောတော်တီး- တောတော် - တောတော်တီး . . .” ထပ်ခါတလဲလဲ ဟစ်ဆိုသံ များကြားရစေ။)

မိဂျောင်း

။ ။ တောသုံးကောင်လာပြီ။ ကာလနာကျတော့မယ်။

- ကိုပေါင်း** ။ ။ မိဂျမ်း- နင်ကလည်း တောသုံးကောင်ဆို ရန်ပဲ လုပ်နေတယ်။ သူတို့က ပုံမှန်ဖောက်သည် တွေဟ. . ။
- မိဂျောင်း** ။ ။ ဘာပုံမှန်လဲ။ ကြွေးပုံမှန်၊ ကာလနာတိုက်မယ့် ပုံမှန်။ ဟင်း- ပြော မပြောလိုက်ချင်ဘူး။
- ကိုပေါင်း** ။ ။ ပြောလို့ဖြင့် ပြီးနေပြီ။
(ဇာတ်စင်လက်ဝဲဘက်မှ “တောတော်တီး- တောတော်တီး -တောတော်-တောတော်တီး. . . တောသုံးထောင်ကို အပိုင်စီး” အော်ဟစ်ဆိုလျက် ငတော၊ ငတော်နှင့် ငတီးတို့ သုံးယောက် ထွက်လာစေ။)
- ငတော** ။ ။ (တစ်နေရာမှာရပ်ပြီး) တောသုံးထောင်ကို အပိုင် စီးတဲ့ ငါတို့ တောသုံးကောင်ရဲ့ မြေကော်ဇော ကတော့ ဟောဒီနေရာပါပဲ ခင်ဗျာ။ ကိုင်း- ကော်ဇောမြေအပြင်မှာ ရွှေဖင်တွေ ထိုင်ကြ စို့. . ။ (ထိုင်ကြစေ။)
- ငတော်** ။ ။ ကဲ- ကိုကြီးပေါင်းရေ. . ထိုနည်းလည်းကောင်း လေး စချင်ပါပြီခင်ဗျာ။
- မိဂျောင်း** ။ ။ ထရေဖိုး အကြွေး ၅ ရက်ရှိပြီ။ အဲဒါ အရင်ဆပ် မှ ပေးမယ်။ (ပြောရင်း တဲထဲဝင်သွားစေ။)
- ငတော** ။ ။ မိဂျောင်းကလည်းဟာ ဆပ်မှာပေါ့။ ငါတို့ဒီနေ့ ရှေ့တန်းစခန်းမှာ လက်သမားလုပ်ပြီး ထော လာပါတယ်။ စိတ်ချ၊ ဒီနေ့အတွက်ပါပေါင်းပြီး ရှင်းမှာ. . ။

- ငတော် ။ ။ ဟောဒီ ငါ့ပခုံးတွေကြည့်လိုက်၊ မြေကြီးတွေ
နွားချေးတွေ ထမ်းခဲ့တာ။
- ငတီး ။ ။ ကဲပါ.. ကိုကြီးပေါင်ရဲ့ ထိုနည်းလည်းကောင်း
လေး မြန်မြန် မှီဝဲချင်နေပါပြီ။ ဟောဒီမှာ
ပဲလှော်ထုပ်။ (ခါးပိုက်ထဲမှ ပဲလှော်ထုပ်ကို ထုတ်
၍ ရှေ့တွင်ချစေ။)
(ကိုပေါင်း မြူတစ်အိုးလာချစေ။)
- ငတော ။ ။ ကိုကြီးပေါင်းလည်း လာထိုင်ပါဦးဗျ။ ကိုကြီး
ပေါင်းကို ကောက်စိုက်မ လက်တဆစ်အကြောင်း
လေး ဖောက်သည်ချမလို့။
- ကိုပေါင်း ။ ။ (စိတ်ဝင်စားသွားဟန်နှင့်) ဟေ.. ကောက်စိုက်မ
လက်တဆစ် ဟုတ်လား။ (ဝင်ထိုင်စေ။)
(ငတော၊ ငတော်၊ ငတီးတို့ ထန်းရည်ခွက်ကိုလှည့်
သောက်နေကြစေ။)
- ကိုပေါင်း ။ ။ ပြောပါကွ မြန်မြန်။ ဟိုမှာ မိရောင်းငါ့ကို ကြည့်
နေပြီ။
- ငတော ။ ။ ဖြည်းဖြည်းပေါ့ဗျာ၊ ကိုကြီးပေါင်းကလည်း
နောက်တစ်ကျော့ခွက်လှည့်ပါရစေဦး။
(ထန်းရည်ခွက်လှည့်သောက်ကြပြန်စေ။)
- ငတော ။ ။ အင်း.. ထန်းရည်လေးအရှိန်နဲ့မှ လေကလေး
ငြိမ်သွားတော့တယ်။ ဒီလို ကိုကြီးပေါင်းရ.. ။
မနက်က ရှေ့တန်းစခန်းမှာ စပါးစိုက်နည်း၊ သိပ္ပံ
နည်းကျဆိုတာ လက်တွေ့ပြတယ်ဗျ။ ကျုပ်တို့
က သစ်သားပေါင်တွေခွေ၊ မြေကြီးတွေ နွားချေး

တွေရောစပ်ပြီး နောက်ဘက်မှာလဲနေကြတုန်း
ကောက်စိုက်မ လက်တဆစ်လို့ ပြောသံကြား
ရတော့. . . ဟေ့ကောင် ငတီး၊ မင်း ဆက်ရှင်း
ပြလိုက်. . . ။

ကိုပေါင်း ။ ။ မင်းတို့ကလည်း ဈေးကိုင်လိုက်တာ. . . ။

ငတီး ။ ။ ကျုပ်တို့လည်း ရှေ့ဘက်ကို အသာထွက်လာပြီး
နားထောင်လိုက်တော့၊ ပျိုးပင်ကို ကောက်စိုက်မ
တွေ စိုက်တဲ့အခါ ကောက်စိုက်မရဲ့ လက်
တစ်ဆစ်ပဲ စိုက်တဲ့ဗျ။

ကိုပေါင်း ။ ။ ညော်- ငါ၊ ဘာများလဲလို့၊ (ထသွားပြီး တဲထဲ
ဝင်သွားစေ။)
(ငတော၊ ငတော်၊ ငတီးတို့ တဟားဟားရယ်
နေကြစေ။ ခွက်လှည့်ကြပြန်စေ။ ထန်းရည်
ကုန်သွား။)

ငတော် ။ ။ ကိုကြီးပေါင်းရေ ထိုနည်းလည်းကောင်း ဗျို့. . . ။
(နောက်ထပ် တစ်မြူလာချပေး၊ သောက်ကြရင်း
အတော်မူးလာကြစေ။)

ငတီး ။ ။ (ခါးကြားထဲမှ ဆေးလိပ်တိုထုတ်ပြီး) ဟေ့-
မိဂျောင်း. . . မီးခြစ်. . . မီးခြစ်ပေးစမ်း။
(တဲဘက်သို့လှည့်မကြည့်ဘဲ လက်ကိုသာဆန့်
၍ တောင်းနေ) မီးခြစ်. . . မီးခြစ်. . . တဲထဲမှ
မိဂျောင်းအသံ။ မီးခြစ် မရှိဘူး။ တဲနောက်မှာ
ထန်းရည်ကျိုတဲ့ မီးရှိတယ်။

ငတီး

။ ။ ဟင်း- မီးခြစ်ကလေးတောင် ဆောင်မထားဘူး။
သိပ်ညှပ်- သိပ်ညှပ်.. ။ (ပြောပြောဆိုဆို ဒယ်မ်း
ဒယိုင်နှင့်ထပြီး တဲနောက်ဘက်ကို ဝင်သွားစေ။
ပြန်ထွက်လာသောအခါ ထန်းလက်မီးစ တစ်စ
ကို လက်ကကိုင်လျက် ယိုင်ထိုးယိုင်ထိုးနှင့်
လျှောက်လာ။ တဲမှာ ကာထားသော ထန်းလက်
နှင့် တိုက်မိ၊ လဲသွား၊ ပြန်ထ၊ ကိုင်ထားသောမီးစ
လွတ်ကျခဲ့။ ယိုင်ထိုး ယိုင်ထိုးနှင့် ထန်းရည်ဝိုင်းသို့
ပြန်ရောက်လာစေ။)

(ထန်းရည်များ ဆက်သောက်ကြ၊ စကားတွေ
ဟိုရောက်သည်ရောက် ဖြစ်နေစဉ် ငတီးတိုက်မိ
ခဲ့သော ထန်းလက်မှစ၍ တဲကိုမီးလောင်စေ။)

(“မီး- မီး- မီး.. .” အော်သံများနှင့်အတူ
ကိုပေါင်း၊ မိဂျောင်းတို့ တဲထဲမှ ပြေးထွက်လာပြီး
ဟိုပြေးသည်ပြေး ဖြစ်နေ။ တောသုံးကောင်
လည်း ထပြေးရာ ချာလပတ်လည်နေစေ။ တဲမီး
လောင်လျက်ရှိ။)

(မီးဗျို- မီး.. . မီး.. .” အော်သံများနှင့်
သံချောင်းခေါက်သံများ ကြားရပြီး မီးချိတ်၊
မီးကပ်၊ ရေပုံးများနှင့်အတူ ရွာသူရွာသားများ
ရောက်လာပြီး အင်တိုက်အားတိုက် မီးငြိမ်းသတ်
ကြစေ။ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးထင်လည်း ရောက်လာ
စေ။ တဲတစ်ခြမ်းလောက်နှင့် မီးငြိမ်းသွားစေ။)

(မီးသတ်သူများ မောသွားဟန်နှင့် ထိုင်ကြစဉ်၊
ကျောင်း ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ကျောင်းသား
ကြီး တချို့လည်း ရောက်လာစေ။ ဆရာမ
နှင်းရည်ဖြူလည်း ပါလာ။)

ဆရာ/ဆရာမများ။ ။ ကျောင်းလည်းဆင်းရော မီး မီး ဆိုတာနဲ့
လိုက်လာကြတာ။ ထန်းတဲကို မီးလောင်တာကိုး။

ဦးထင် ။ ။ ကဲ- မိဂျောင်း ပြောစမ်း၊ ဘယ်ကစလောင်
တာလဲ။

မိဂျောင်း ။ ။ ဟို- ဟို. . ငတီး ငတီး မူးနေတာ။ ဆေးလိပ်မီး
သွားတို့ပြီး ခဏနေ လောင်တာပါပဲ။

ဦးထင် ။ ။ တောသုံးကောင်ပဲ. . ။ ဘယ်မလဲ ဒီကောင်
တွေ. . ။

ကိုပေါင်း ။ ။ မရှိတော့ဘူး။

ဦးထင် ။ ။ သွားရှာပြီး ခေါ်ခဲ့စမ်း၊ ဒီကောင်တွေမူးနေရင်
ဝေးဝေး မရောက်သေးဘူး။ ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာပဲ
ရှိမယ်။

(ရွာသား နှစ်ယောက် ထသွားစေ။)

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (အနီးမှ ဆရာတစ်ဦးကိုမေး) ဆရာ. . တော
သုံးကောင်ဆိုတာ ဘာကောင်တွေလဲဟင်။
တောကောင်တွေလား။

ဆရာ ။ ။ အမူးသမား သုံးကောင်ကို ရွာကနာမည်ပေး
ထားတာလေ။ တစ်ယောက်က ငတော၊
တစ်ယောက်က ငတော်၊ တစ်ယောက်က ငတီး။
ဒီကောင်တွေက မူးလာရင် တောသုံးထောင်ကို

ပိုင်တယ်ဆိုလား၊ အဲဒီလို သီချင်းလုပ်ဆိုလို့ လူတွေက သူတို့ကို “တောသုံးကောင်” လို့ ခေါ်ကြတာ။ (ရွာသား နှစ်ယောက်က တောသုံးကောင်ကို ခေါ်လာစေ။)

ဦးထင် ။ ။ ကဲ- လာကြစမ်း၊ လာကြစမ်း.. ။ မီးဘေးကင်းနေတဲ့ တို့ရွာရဲ့ အလှအပကိုဖျက်ဆီးတဲ့ မင်းတို့ တောသုံးကောင်ကိုတော့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် အရေးယူရမယ်။

ငတော ။ ။ တမင်လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျ။ ငတီးလေ ငတီး.. ။

ငတီး ။ ။ ကျွန်တော်က မီးခြစ်တောင်းတာ၊ မိကျောင်းက မီးဖိုမှာသွားတို့ခိုင်းလို့.. ။

မိကျောင်း ။ ။ နင်က မီးစကြီးဆွဲယူလာတာ မဟုတ်လား။

ဦးထင် ။ ။ ဟေ့- တောသုံးကောင်.. ဘာမှ အတွန့်တက်မနေနဲ့။ မင်းတို့ တရားခံပဲ။ တော်သေးတယ်၊ တို့ရွာက မီးလောင်တယ်ကြားတာနဲ့ ကိုယ့်အိမ်က ပစ္စည်းတွေ ထုပ်ပိုးသိမ်းဆည်းမနေဘဲ မီးလောင်တဲ့ဆီကို တန်းပြေးပြီး မီးကိုသဲသဲမဲမဲ ပိုင်းငြိမ်းတဲ့ ဓလေ့ရှိပေလို့ မိကျောင်းတို့တဲလေးကုန်မသွားတာ။ အင်း.. ဆွမ်းဆန်ထဲကြွက်ချေးရာဆိုသလို သာယာလှပတဲ့ ငါတို့ရွာမှာမင်းတို့ တောသုံးကောင်ကတော့ ကြွက်ချေးတွေပဲကွ။ မင်းတို့ကို ထောင်ထဲထည့်မှပဲ။

တောသုံးကောင် ။ ။ (ဦးထင်၏ ခြေထောက်ကို ဝိုင်းဖက်ပြီး) မလုပ်
ပါနဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီး မလုပ်ပါနဲ့နော်။ ကြောက်ပါပြီ
ခင်ဗျ။ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ခိုင်းသမျှလုပ်ပါ့မယ်။

ဦးထင် ။ ။ ကဲ- သူတို့ကိုခေါ်ခဲ့။ ငါ ရယက အစည်းအဝေး
မှာ ဆုံးဖြတ်မယ်။
(အားလုံးပြန်ရန် ပြင်ဆင်ကြစဉ်-)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၁၂

- နေရာ - ရွာလယ် ဓမ္မာရုံ
အချိန် - နေ့ပိုင်း
အပြင်အဆင် - အုန်းလေးဖက်ချ ဓမ္မာရုံ သစ်သားအဆောက်
အအုံ ရေးချက်နောက်ခံကားရှိရမည်။
- ရှေ့တွင် တန်းလျားခုံရှည်များနှင့် အလယ်တွင်
စားပွဲတစ်လုံးရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ငတော၊ ငတော်၊ ငတီးတို့ သုံးယောက် ဝါးလုံး
များထမ်းကာ လက်ဝဲဘက်မှ ထွက်လာ၊ ဝါးလုံး
များကို ဝုန်းခနဲချလိုက်ပြီး မောပန်းဟန်နှင့်
ပုဆိုးဖြင့် ချွေးသုတ်ကြစေ။ ငတီးက အမောဖြေ
ရန် တန်းလျားပေါ်သွား၍ လှဲမည်ပြုရာ-)

ငတော ။ ။ ဟေ့ . . . ဟေ့- ဝါးခုတ်ပေးရုံနဲ့ မပြီးဘူး၊ ခွဲစိတ်
ပေးရဦးမှာ။ လာခဲ့။

- ငတီး** ■ ■ (ခေါင်းကုတ်ပြီး) ဟင်း- ဥက္ကဋ္ဌကြီးတို့ ချလိုက်တဲ့ ဒဏ်က တော်တော်ပြင်းပါလား.. ■ ■ (ခုံရှည်မှ ပြန်ထလာပြီး ဝါးလုံးများကိုင်စေ။)
- ငတော်** ■ ■ သီတင်းကျွတ်မီးထွန်းပွဲအတွက် မီးပုံးလုပ်ဖို့ ဝါးခုတ်၊ ဝါးခွဲ ဒါလောက်နဲ့ပြီးသွားတာ တော်တယ်မှတ်။ မင်းကြောင့် ငါတို့ ထောင်နန်းစံရတော့မလို့။
(သုံးယောက်သား ဝါးများခွဲပြီး၊ ဝါးခြမ်းပြားများ ရသည့်အထိ မြေပေါ်ထိုင်၍ လုပ်နေကြစေ။)
(ငတီးက လုပ်နေရင်း သီချင်းဟစ်ဆို-)
- ငတီး** ■ ■ (တောတော်တီး- တောတော်တီး-တောတော်တောတော်တီး၊ တောသုံးထောင်ကို အပိုင်စီး.. ■ ■
- ငတော** ■ ■ ဟေ့ကောင်.. ■ ■ ငတီး၊ ခပ်ကုပ်ကုပ်နေ။ နောက်ထပ် အမှုတက်နေဦးမယ်။
- ငတီး** ■ ■ အေးပါကွ၊ တိုးတိုးဆိုတာပါ။
(ခွဲစိတ်ပြီးသမျှ ဝါးခြမ်းပြားများကို စားပွဲအနီးတွင် ပုံထားကြစေ။)
(အတန်ကြာလျှင် ကိုတင်အေးနှင့် ရွာသားတစ်ယောက်၊ ခင်ခင်နွယ်နှင့် ရွာပျိုဖြူ လေးငါးယောက် လက်ဝဲဘက်မှ ထွက်လာကြစေ။။
ခင်ခင်နွယ်တို့ လက်ထဲတွင် ကော်အိုးနှင့် ဂုန်နီကြိုးလိပ် ပါလာပြီး စားပွဲပေါ်တင်ထားစေ။)
- ကိုတင်အေး** ■ ■ ငတောတို့.. မင်းတို့ တာဝန်ပြီးပြီလားဟေ့။

ငတော ■ ■ ဟုတ်ကဲ့၊ လုပ်နေတုန်းပါ။ ပြီးပါတော့မယ်။
ပြီးသမျှ ဟိုမှာ ပုံထားတယ်။

ကိုတင်အေး ■ ■ အေးအေး- ပြီးတဲ့ထဲက တို့ယူလုပ်မှာပေါ့ကွာ။
မင်းတို့လည်း ဆက်လုပ်ကြဟေ့။

ငတော ■ ■ ဟုတ်ကဲ့- ဟုတ်ကဲ့။

ကိုတင်အေး ■ ■ မခင်နွယ်တို့ရေ့ . ခါတိုင်း နှစ်လိုပဲပေါ့။ မီးပုံး
လေးတွေနဲ့ ကြယ်မီးပုံးတွေအတွက် ကျွန်တော်တို့
နှစ်ယောက်က ဝါးခြမ်းပြားတွေကို သူ့အတိုင်း
အထွာနဲ့သူ ဖြတ်ပေးသွားမယ်နော်။ မခင်နွယ်
တို့က ဆက်ပြီး ကော်ကပ်ပုံဖော်ကြပေါ့။ ဆင်ရုပ်
ကြီး၊ မြင်းရုပ်ကြီးနဲ့ မီးလည်ကတော့ ဒါတွေပြီးမှ
သပ်သပ်လုပ်ကြတာပေါ့နော်။

ခင်ခင်နွယ် ■ ■ ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ခါတိုင်းနှစ်လိုပဲပေါ့။
(ကိုတင်အေးတို့နှစ်ယောက် ဝါးခြမ်းပြားများကို
အတိုင်းအထွာအလိုက် စတင်ဖြတ်တောက်
ကြစေ။)

ခင်ခင်နွယ် ■ ■ လာကြဟေ့။ တို့ မီးပုံးဟောင်းတွေ ဘယ်လောက်
အကောင်းကျန်သေးလဲလို့ သွားစစ်ကြည့်
ရအောင်။
(အမျိုးသမီးများ လက်ယာဘက်သို့ ဝင်သွား
ကြစေ။)
(ဝါလုံးများကို ခွဲစိတ်နေသော တောသုံးကောင်
အတန်ကြာလျှင် ၎င်းတို့လုပ်ငန်းပြီးသွားစေ။)

- ငတေ** **။ ။** ကိုတင်အေး- ကျွန်တော်တို့ကိစ္စပြီးသွားပြီ။
ကိုတင်အေးတို့ကို ဆက်ကူညီပေးရဦးမလား။
- ကိုတင်အေး** **။ ။** ကောင်းတာပေါ့ကွာ။ မြန်မြန်ပြီးတာပေါ့။
ရော- ဒီမှာ တုတ်အတိုင်း. . . အဲဒီအတိုင်းသာ
ဖြတ်ထား။ အဲဒါက မီးပုံးလေးတွေအတွက်။
တို့နှစ်ယောက်က ကြယ်မီးပုံးတွေအတွက်
သပ်သပ်ဖြတ်မယ်။
(ဝါးခြမ်းပြားများကို ဖြတ်တောက်နေကြစေ။)
- ကိုတင်အေး** **။ ။** (၎င်း၏ အဖော်သို့) က- ကိုခင်ရေ. . ကြယ်
မီးပုံးက အများကြီးလုပ်စရာမလိုတော့ ဝါး
ခြမ်းပြား ဒီလောက်ဆိုရပြီ။ တို့နှစ်ယောက် ကြယ်
မီးပုံးနမူနာ လုပ်သွားရအောင် . . ။
(ဝါးခြမ်းပြား တချို့ကိုယူပြီး စားပွဲပေါ်သို့
တင်စေ။)
(ထို့နောက် ကိုတင်အေးနှင့် ကိုခင်တို့ ကြယ်မီးပုံး
ပြုလုပ်ကြစေ။ ဝါးခြမ်းပြားများကို ကြယ်ပုံချ၊
ကြိုးနှင့်ချည်၊ ကော်သုတ်လျက်ရှိစဉ် ခင်ခင်နွယ်
တို့ အမျိုးသမီးအုပ်စု လက်ယာဘက်မှ ပြန်ထွက်
လာကြစေ။ လက်ထဲတွင် စားစရာများ ပန်းကန်
နှစ်ချပ်ပါလာစေ။)
- ခင်ခင်နွယ်** **။ ။** ဟာ- ကြယ်နမူနာ လုပ်ပေးနေတာလား။
ကောင်းတာပေါ့. . ။ ဟောဒီမှာ ပြောင်းဖူးသုပ်
တွေ၊ ကြီးမြတို့အိမ်က ပေးလိုက်တာ။ ရှင်တို့
အမျိုးသားတွေက တစ်ပန်းကန်ယူ။

ကိုတင်အေး ။ ။ ဒါပြီးမှ စားမယ်လေ။ (ကြယ်မီးပုံးဆက်လုပ်စေ။)
(ငတောတို့လည်း ဝါးခြမ်းများ ဆက်ဖြတ်လျက်
ရှိစေ။ အတန်ကြာလျှင် အားလုံးဖြတ်ပြီးသွား
စေ။ ကြယ်မီးပုံးတစ်ခုလည်း စားပွဲပေါ်တွင်
ပုံပေါ်လာစေ။)

ကိုတင်အေး ။ ။ ကိုင်း- ပြီးသွားပြီ။ ဟေ့- ငတောတို့. . လာ၊
ပြောင်းဖူးသုပ်စားကြမယ်။
(ငတောတို့ပါ စားပွဲတွင်ဝိုင်းပြီး စားကြရာ
တစ်ခဏအတွင်း ပြောင်းဖူးသုပ်ပန်းကန် ချော
သွားစေ။)

ကိုတင်အေး ။ ။ ကဲ- အမျိုးသားတွေ တာဝန်ပြီးလို့ ပြန်တော့မယ်
နော်။ အမျိုးသမီးတွေ ဆက်လုပ်. . ။

အမျိုးသမီးများ ။ ။ လုပ်မယ်- လုပ်မယ်. . ။
(အမျိုးသားအားလုံး လက်ဝဲဘက်သို့ ဝင်သွား
ကြစေ။)
(အမျိုးသမီးများ စားပွဲတွင်ဝိုင်း၍ ခုံရှည်များ
တွင် ထိုင်ကြစေ။)

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကဲ- တို့အလှည့်။ ဝါးခြမ်းပြား မကုန်မချင်း မထ
စတမ်း. . ။ ပါးစပ် မဟစတမ်း. . . ။

တစ်ယောက် ။ ။ ပါးစပ်မဟလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ ပြောင်းဖူးသုပ်
တွေ အလကားဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။

တစ်ယောက် ။ ။ ပါးစပ်မဟလို့ မဖြစ်တာတော့ အမှန်ပါပဲရှင်။
ပြောစရာလေးတွေက ရှိနေပါသရွှင်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကဲ- ဒါဆိုလည်း စားရင်းလုပ်၊ ပြောရင်းလုပ်ကြတာပေါ့။

(ဝါးခြမ်းပြားများကို စတင်ကြစေ။ မီးပုံးချိုးသူက ချိုး၊ ကြယ်ချိုးသူကချိုးနှင့်. . မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် လှုပ်ရှားနေကြစေ။)

တစ်ယောက် ။ ။ ကဲ- ဒီအစည်းအဝေးမှာ ကျွန်မ ပထမဆုံးဆွေးနွေးချင်တာကတော့ ဆရာမလေး မနှင်းရည်ဖြူ အကြောင်းပါ။ သူက ကျောင်းမှာ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတွေကလည်းချစ်၊ ဆရာ ဆရာမတွေကလည်း ခင်ကြပါသတဲ့။ ကြက်ခြေနီ ထူးချွန်တယ်တဲ့။ ဂီတလည်း ကျွမ်းကျင်တယ်တဲ့။

တစ်ယောက် ။ ။ ကျွန်မဆက်ဆွေးနွေးပါ့မယ်။ အခု- စိုက်ပျိုးရေးကိုအောင်မင်းအုပ်က ဆရာမလေးကို သူ့စိုက်ပျိုးရေးကိစ္စတွေထဲကို ဆွဲဆောင်နေပါတယ်ရှင့်။ ဒါကြောင့် ခင်ခင်နွယ်တစ်ယောက် ကျန်ရစ်ဖြစ်မှာကို သူငယ်ချင်းများက စိုးရိမ်နေပါတယ်တဲ့ရှင့်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဟဲ့ ကောင်မတွေ. . လုပ်ကြံသတင်းတွေ မလွှင့်ကြနဲ့။ ကိုအောင်မင်းအကြောင်း ငါသိတယ်။ သူက ညီမလေး နှင်းရည်ဖြူအပေါ်မှာ ငါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ညီမလေးလို သဘောထားတာ. . . ။

တစ်ယောက် ။ ။ ဒါပေမဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီး နေလွန်းတယ် မိနွယ်ရဲ့။

- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကိုအောင်မင်းက သူခင်မင်မိရင် နောက်နောက် ပြောင်ပြောင် တရင်းတနီး နေတတ်တယ်လေ။
- တစ်ယောက် ။ ။ အဲဒီလိုနေရင်း နေရင်းက. .
- တစ်ယောက် ။ ။ မိနွယ်တစ်ယောက် ကျန်ရစ်ဖြစ်သွားမယ်နော်။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကဲကဲ- ငါကျန်ရစ်ဖြစ်ချင် ဖြစ်ပါစေ၊ ငါ့ညီမလေး နဲ့ဆို ငါက သဘောတူပဲ။
- အများ ။ ။ တကယ်လား. . ။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ တကယ်ပေါ့။ (မဲ့ရွဲ့၍) သူတို့ယူမယ်ဆိုရင်တောင် ငါက လက်ထပ်ပေးလိုက်ဦးမှာ. . . ။
- တစ်ယောက် ။ ။ ကဲ- ဒါဆို၊ မင်းလူကို နှင်းဖြူနဲ့ မြင်းမူကို ပို့လိုက် ရမလား။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကောင်မတွေ. . . ။ ကဲ- ကဲ. . (လက်သီးနှင့် လိုက်ထူစဉ်. . .)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၁၃

နေရာ
အချိန်
အပြင်အဆင်

- လက်ဆည်ကန်ရွာတွင်း၊ မီးထွန်းပွဲ။
- ညဦး။
- ရွာလမ်းရေးချက် နောက်ခံကားရှိရမည်။
- မီးပုံးများချိတ်ရန် ကြိုးများ သင့်သလို သွယ်တန်းထားရမည်။
- လအရောင် ပြာလဲ့လဲ့ မီးအလင်းပေးထား။

(ကားဖွင့်)

(ခင်ခင်နွယ်နှင့် ရွာပျိုဖြူ အမျိုးသမီးများ၊
ကျောင်းသူကျောင်းသားလေးများ ကြိုးတန်း
များတွင် မီးပုံးလေးများကို လိုက်လံချိတ်ဆွဲနေ
ကြစေ။ အချို့နေရာများတွင် ကြယ်မီးပုံးများ
ချိတ်သည်။ အားလုံး ဝတ်ကောင်းစားလှဖြင့်
ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် လုပ်ကိုင်နေကြစေ။ ကျောင်းသူ၊
ကျောင်းသားလေးများ ဟိုဟိုသည်သည် သွား
လာကြည်နူးနေသည့် မြင်ကွင်းဖြစ်စေရမည်။)

(ကိုတင်အေးတို့ လူရွယ်လူငယ်ပိုင်းက ဆင်ရုပ်
မီးပုံးကြီး၊ မြင်းရုပ်မီးပုံးကြီးနှင့် မီးလည်ကို
အချက်ကျသည့်နေရာများတွင် ပြင်ဆင်နေ
ကြစေ။)

(မီးပုံးများချိတ်ရင်း၊ ခင်ခင်နွယ်က ကလေးများ
အား မီးထွန်းပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ ပြောပြရာ
ကလေးများက စိတ်ဝင်တစား မေးမြန်းလျက်
ရှိကြစေ။)

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ သီတင်းကျွတ် မီးထွန်းပွဲတော်ကို ရွေးက
“မီးမြင်းမိုရ်ပွဲ” လို့ခေါ်တယ်ကွဲ့။

ကလေးများ ။ ။ မီးမြင်းမိုရ်ပွဲ . . ဟုတ်လား။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ “တာဝတိံသာပွဲ” လို့လည်း ခေါ်သေးတယ်။

ကလေး ။ ။ တာဝတိံသာပွဲနဲ့ မီးမြင်းမိုရ်ပွဲ ဘာကွာလဲ

တစ်ယောက် ဟင် . . . ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အဓိပ္ပာယ်ချင်း အတူတူပါပဲကွယ်။ ကလေးတို့
သိတဲ့အတိုင်း မြတ်စွာဘုရားဟာ တာဝတိံသာ
နတ်ပြည်မှာ မယ်တော်မိနတ်သားနဲ့ ဗြဟ္မာတွေ
ကို ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး အဘိဓမ္မာတရားတော်
ကို ဟောကြားတာ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့မှာ
ပြီးတယ်။ အဲဒီလို ဟောကြားပြီးတဲ့နောက်
လူ့ပြည်ကိုပြန်ကြွတဲ့အခါ သိကြားမင်းက စောင်း
တန်းသုံးသွယ် ဖန်ဆင်းပေးတယ်။ စောင်းတန်း
သုံးသွယ်ကို ကြားဖူးကြလား။

တစ်ယောက် ။ ။ အဖေပြောပြဖူးတယ်။ ရွှေစောင်းတန်း၊ ငွေစောင်းတန်း၊ ပတ္တမြားစောင်းတန်း..

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အေး- ဟုတ်တယ်ကွဲ့။ မြတ်စွာဘုရားက အလယ်ပတ္တမြားစောင်းတန်းကနေ ကြွမြန်းတယ်။ နတ်ဗြဟ္မာများက ရွှေစောင်းတန်း၊ ငွေစောင်းတန်းကနေ ခြံရံလာတယ်ကွဲ့။ တာဝတိံသာကနေ ဆင်းသက်ခါနီးမှာ မြတ်စွာဘုရားက မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်မှာ ရပ်တော်မူပြီး ရေမီးအစုံစုံ တန်ခိုးပြတော်မူတယ်တဲ့။ အဲဒါကြောင့် မီးမြင်းမိုရ်ပွဲလို့ ခေါ်တာကွဲ့။

ကလေးများ ။ ။ ဪ...

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ နောက်တစ်မျိုးခေါ်တာရှိသေးတယ်။ “ဝါကျွတ်ပွဲ”။ အဲဒါကော သိကြလား။

ကလေး ။ ။ ဝါကျွတ်လို့ပေါ့။

တစ်ယောက် (ကလေးများ ရယ်ကြစေ။)

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ မှန်ပါတယ်ကွဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဝါကျွတ်တယ်ဆိုတာ သိဖို့ လိုသေးတယ်လေ။ ရဟန်းသံဃာတွေ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ကျောင်းတိုက်ထဲမှာ ဝါဆို ဝါကပ်ပြုကြပြီးတဲ့နောက် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁) ရက်နေ့မှာ ဝါဆိုရာကနေ ကျွတ်လွတ်သွားတာမို့ ဝါကျွတ်ပွဲလို့ခေါ်တာကွဲ့။

ကလေး ။ ။ ဒါဆိုရင် ဝါကျွတ်တာနဲ့ သီတင်းကျွတ်တာအတူတူတစ်ယောက် ပဲလား။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အဓိပ္ပာယ်ချင်း အတူတူပါပဲကွယ်။ ရဟန်းသံဃာတွေ ဝါဆိုဝါကပ် ကင်းလွတ်သွားလို့ ဝါကျွတ်တယ်လို့ပြောတာ။ တစ်နည်းအားဖြင့် သီတင်းကျွတ်တယ်ပေါ့။ ဒါကြောင့်လည်း ဒီလကို သီတင်းကျွတ်လလို့ခေါ်တာကွဲ့။ ဒါပေမဲ့ ရှေးတုန်းကတော့ သီတင်းကျွတ်လလို့ မခေါ်ဘူး။ သန်တူလလို့ ခေါ်တယ်။

ကလေးများ ။ ။ ဪ... .

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ကို အဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့လို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့အတွက် မနက်ကျရင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ သီလပေးရင်းနဲ့ အဘိဓမ္မာတရား ဟောကြားလိမ့်မယ်ကွဲ့။ (ထိုစဉ် ကိုအောင်မင်းအုပ်၊ စိုင်းသိုက်ထွန်းနှင့် အမျိုးသားအချို့ ရောက်လာစေ။)

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကိုမင်းတို့ ကိုစိုင်းတို့ လာကြတာကိုး။ သီတင်းကျွတ် မီးထွန်းပွဲမှာ ကုသိုလ်လာယူကြတာလား။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟုတ်တယ်လေ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ မီးပုံးတွေဝိုင်းချိတ်ပေးဖို့ အဖွဲ့တွေတောင်ပါလာသေးတယ်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဖောင်းတောဆည်မှာရော မီးမထွန်းဘူးလား ကိုစိုင်း. . . ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ အဲဒီမှာ မီးပုံးတွေထွန်းပြီးမှ ဒီကိုဆက်လာတာ။ ဆရာမ နှင်းရည်ဖြူကော. . . ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဒီည သူပြဇာတ် ကမှာလေ။ ကျောင်းဝင်းထဲမှာ
ဇာတ်စင်ပြင်ဆင်နေတယ်။ ပြဇာတ်က ၉ နာရီ
လောက်မှ စမှာ။ အဲဒီအချိန်ကျမှ ကျွန်မတို့
ကျောင်းကိုသွားကြမယ်။ ဖေဖေတို့လည်း
အဲဒီမှာ လုံခြုံရေးစီမံနေကြတယ်။ ကိုစိုင်းတို့
သွားဦးမလား။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ဟာ- သွားမှာပေါ့။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အတူတူသွားကြမယ်လေ နွယ်ရဲ့။ ခု- မီးပုံးတွေ
ဝိုင်းချိတ်ကြမယ်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ မီးပုံးချိတ်တာတော့ ပြီးသလောက်ရှိပြီ။ ဖယောင်း
တိုင်တွေလိုက်စိုက်ပြီး မီးထွန်းကြရအောင်။
(အောင်မင်းအုပ်၊ စိုင်းသိုက်ထွန်းနှင့် အဖွဲ့
ဖယောင်းတိုင်များယူကြပြီး မီးပုံးများတွင် စိုက်
ကြ၊ ထွန်းကြစေ။ တစ်ခဏအတွင်း ဖြူ နီ၊ ပြာ၊
ဝါ ရောင်စုံမီးပုံးများဖြင့် ဝေဆာလှပသွားစေ။)

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ မနွယ်ရေ. . ကျွန်တော့်မှာ ဆည်ကလူငယ်တွေ
ပါလာတော့ ရွာထဲနဲ့အောင် မီးပွဲလိုက်ပြလိုက်ဦး
မယ်နော်။ ပြီးရင် အလယ်တန်းကျောင်းကို
ကြိုသွားနှင့်မယ်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဪ- ကောင်းတယ်- ကောင်းတယ်။ ကိုမင်း
လည်း လိုက်ချင်လိုက်သွားလေ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ မလိုက်ရေးချ မလိုက်။ ဒီလိုညမျိုး၊ နွယ်အနားက
ခွာရင် ကိုယ့်လောက်မိုက်တဲ့လူ ရှိပါ့မလား။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ပိုလိုက်တာ. .

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကဲကဲ- ကျွန်တော်တို့သွားနှင့်ပြီနော်။ (၎င်း၏ အဖွဲ့နှင့်အတူ လယ်ယာဘက်သို့ဝင်စေ။)
(အခြားသူများ၊ ကလေးများလည်း လူကျ သွားစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ နွယ်ရေး. . . မိုးပေါ်ကို မော့ကြည့်လိုက်စမ်း။
ဘာကြားရလဲ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ မိုးပေါ်မှာ ဘာတွေ့လဲလို့ ပြောရမှာကို. . . ။
အောင်မင်းအုပ် ။ ။ မဟုတ်ဘူး။ ဖိုးလမင်းကြီးက ကိုယ့်ကိုကြည့်ပြီး
ပြောနေသံ ကြားရသလားလို့. . . ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ သူ မဟုတ်က ဟုတ်က ပြောတော့မယ်။
အောင်မင်းအုပ် ။ ။ မင်းတို့နှစ်ယောက် ဘာဖြစ်လို့ အချိန်ဆွဲ
နေတာလဲတဲ့။ မြန်မြန်. . . မြန်မြန်တဲ့။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အို. . . ပေါက်ကရတွေ. . . ။ ဒီလိုဝါကျွတ်ကာလ
တာဝတိံသာပွဲတော်မှာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားနဲ့
ပတ်သက်တာပဲ ပြောရတယ်ရှင့်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဪ- တာဝတိံသာမှာ မယ်တော်မိနတ်သားကို
အဘိဓမ္မာတရားဟောပြီး လူ့ပြည်ကို ပြန်လည်
ဆင်းကြွလာတာတို့၊ စောင်းတန်းသုံးသွယ်တို့
ဆိုတာ သိပြီးသားပဲ ဥစ္စာ၊ ဘာပြောဖို့လိုသေးလဲ
နွယ်ရဲ့။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အဲဒီလို သိထားတဲ့အတိုင်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရား
ကို ရည်စူးပြီး ပူဇော်ရမယ်လေ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ. . . ။ ကဲဒါဆိုရင် ရွာဦးက
စေတီတော်ကိုသွားပြီး ဆီမီးပူဇော်ရအောင်လေ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ သွားမယ်။ ပြီးရင် အလယ်တန်းကျောင်းသွား
 ပြီး ညီမလေးနှင်းရည်ဖြူရဲ့ ပြဇာတ်ကြည့်ကြ
 မယ်နော်။
 (အောင်မင်းအုပ်နှင့် ခင်ခင်နွယ်တို့ လက်တွဲ၍
 သွားရန် ဟန်ပြင်စဉ် -)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၁၄

နေရာ
အချိန်
အပြင်အဆင်

- အလက၊ ကစားကွင်းအတွင်းရှိ ဇာတ်စင်။
- ညဉ့်။
- နောက်ခံပိတ်ကားပေါ်တွင် “မောင်ခင်ဦး (B.E) နှင့် မသက်ထားမူ (အောင်သရဖူလုပ်ငန်း) တို့၏ မင်္ဂလာဇဉ်းခံပွဲ” ဟူသော စာတန်းရေးထား ရမည်။
- ၎င်းနောက်ခံကားနှင့် ထိစပ်လျက် ဇာတ်စင်ခွင် ပြည့် စင်မြင့်တစ်ခုရှိရမည်။ စင်မြင့်ပေါ်တွင် ဆိုဖာဆက်တီများ ရှိရမည်။
- ၎င်း စင်မြင့်ရှေ့၊ အောက်ဘက် (လက်ယာဘက် ခြမ်း) တွင် ခေတ်မီကီးဘုတ်နှစ်လုံးကို သံလုံး စင်ဖြင့် အထက်အောက်တင်ထားရမည်။
- စင်မြင့်ရှေ့၊ အောက်ဘက် (လက်ဝဲဘက်ခြမ်း) တွင် ဖိုင်ဘာစားပွဲကုလားထိုင်များ ဆုံသလောက် ခင်းကျင်းထားရမည်။
- ရောင်စုံကြိုးအလှများ၊ ပူဖောင်းများနှင့်အတူ မီးခွင်ပြည့် ပေးထားရမည်။

(ပြည်ဖုံးကားချထား)

(ဆရာအောင် ပြည်ဖုံးကားရှေ့သို့ထွက်လာပြီး
ဦးညွှတ်၍ပြော...)

ရွှေပွဲလာညီပရိသတ်များ ခင်ဗျာ -

ကျွန်တော်တို့လက်ဆည်ကန်ရွာမှာ သီတင်းကျွတ်
မီးထွန်းပွဲတော်ကို နှစ်စဉ်မပြတ် ကျင်းပခဲ့ရာမှာ
ဒီနှစ်မှာတော့ အထူးအစီအစဉ်တစ်ခုအနေနဲ့
အရပ်ပြဇာတ်ကို တင်ဆက်ကပြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးဆိုတာ ကိုယ့်
ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ကိုယ် ခုံခုံထည်ထည်ရှိခဲ့တဲ့လူမျိုး
ပါ။ ဒါပေမဲ့ ခုကာလမှာ နိုင်ငံခြားမှ ထိုးဖောက်
ဝင်ရောက်လာတဲ့ သရုပ်ပျက်ဂီတ၊ သရုပ်ပျက်
ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ သရုပ်ပျက် အပြောအဆို
တွေဟာ လူငယ်တွေကို ဆွဲဆောင်လွှမ်းမိုးလာ
နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခုလိုမြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု
ပွဲတော်ဖြစ်တဲ့ သီတင်းကျွတ်ပွဲတော်ကြီးမှာ
ဆရာမ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ရေးသားစီစဉ်တဲ့
“အခါတော်” ဆိုတဲ့ တစ်ခန်းရပ် ပြဇာတ်ကို
တင်ဆက်မှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီပြဇာတ်မှာ ရွာသူရွာသားများ၊ ဆရာ ဆရာမ
များနဲ့ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများက ပါဝင်
သရုပ်ဆောင်မှာဖြစ်ပြီး တေးဂီတဝိုင်းကို ကျွန်တော်
ဆရာအောင်က တာဝန်ယူမှာဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်အရပ်နဲ့ ကိုယ့်ဇာတ်ဖြစ်လို့ အမှားပါရင် ခွင့်လွှတ်ကြပါ ခင်ဗျား။ (ဦးညွှတ်ပြီး အတွင်း သို့ပြန်ဝင်စေ။)

(လက်ခုပ်သံများနှင့်အတူ ပြည်ဖုံးကားဖွင့်)

(စားပွဲကုလားထိုင်အချို့တွင် မင်္ဂလာပွဲလာ ပရိသတ် အနည်းငယ်ရှိနေစေ။ တီရှပ်စွပ်ကျယ် နှင့် ဂျင်းဘောင်းဘီဝတ်ဆင်ကာ ဆံရှည် နောက်တွဲ စည်းထားသော ကီးဘုတ်တီးသမား သည် ကီးဘုတ်စင်နောက်မှာရပ်လျက် ဂနာ မငြိမ် လှုပ်လှုပ်ရွရွနှင့် ကီးဘုတ်တီးနေစေ။ ရွှေ.နားတွင်လည်း ပေါင်အထိခွဲထားသော စကတ်ဘေးကွဲ ဝတ်ဆင်လျက် ဟော့ရှော့ အမျိုးသမီးအဆိုတော် ဒိုးဒိုးဒီပါ စတူဒီယို ဟစ် ဟော့ပ်သီချင်းများ သီဆိုနေစေ။ စကတ်ဘေးခွဲ ဝတ်ထားသော အခြားအဆိုတော်နှင့် ဂျင်း ဘောင်းဘီဝတ် အဆိုတော်တို့လည်း ကီးဘုတ် နားတွင် ရှိနေစေ။ ဆောင်းဘောက်မှ ဟစ်ဟော့ပ် သံစဉ်များ ပြင်းထန်ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်နေစေ။)

(မင်္ဂလာပွဲလာ ဧည့်ပရိသတ်များ ဇာတ်စင်၏ လက်ဝဲဘက်မှ ရောက်လာရာ သတို့သမီး၏ ဖခင် ဦးအောင်သရဖူနှင့် မိခင် ဒေါ်ခိုင်ထား ထားတို့ ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ဧည့်ခံနေကြစေ။ ခဏ အကြာတွင် ဦးအောင်သရဖူ ဇာတ်စင်၏ ရှေ့ ပိုင်းသို့ထွက်လာပြီး လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်

လိုက်၊ ဇာတ်စင်၏ဝဲဘက်ကို ကြည့်လိုက် ရှိနေစေ။ ဒေါ်ခိုင်ထားထားလည်း ရွှေသို့ထွက်လာစေ။)

ဒေါ်ခိုင်ထားထား ။ ။ အခါတော်ပေးချိန်နီးနေပြီ။ စောင်းဆရာ မလာသေးဘူးလားတဲ့၊ အခမ်းအနားမှူးက လာမေးနေတယ်။

ဦးအောင်သရဖူ ။ ။ ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်လည်းအဲဒါထွက်မျှော်နေတာ။ စောင်းဆရာကို သတို့သားအဖေ ဦးလှထွန်းက သူတို့ရွာကနေ တစ်ပါတည်း ခေါ်လာဖို့ တာဝန်ယူထားတယ်လေ။ ခု ဦးလှထွန်းနဲ့ ဒေါ်စံမယ်တို့ မရောက်လာကြသေးလို့ ကိုယ်လည်း စိတ်ပူနေတာ။

ဒေါ်ခိုင်ထားထား ။ ။ အခါတော်သီချင်း တီးပေးမယ့် စောင်းဆရာ အချိန်မီ ရောက်မလာရင်တော့ ခက်ပြီ။ ဒီမှာက မင်္ဂလာပွဲကြီး ခမ်းခမ်းနားနားဖြစ်ဖို့ ရန်ကုန်ရက်စ်တောဒင့် အဆိုတော်တွေနဲ့ အခမ်းအနားမှူးကို ငါးသိန်းတောင် ပေးခေါ်ထားရတာ။ ကိုယ့်သမီးလေး မျက်နှာမငယ်ရအောင်လို့။

ဦးအောင်သရဖူ ။ ။ အေးလေ. . အခါတော်ပေးသီချင်းတီးပေးမယ့် စောင်းဆရာ သူတို့ရွာမှာ အလကားရမယ်ဆိုလို့ အဲဒီ တာဝန်လေးပဲ သူတို့သတို့သားဘက်ကို တာဝန်ပေးမိတာ ခုတော့ခက်ပါပြီ။ အချိန်မီ မရောက်ရင် ငါတို့တော့ အရှက်ရတော့မှာပဲ။ (ထိုစဉ်မှာပင် ဦးလှထွန်း၊ ဒေါ်စံမယ်နှင့် ရွာမှ

လိုက်လာကြသူလေးငါးဦး ဇာတ်စင်လက်ဝဲဘက်မှ ခပ်သွက်သွက် ထွက်လာကြစေ။ မောင့်ကျက်သရေခေါင်းပေါင်းနှင့် စောင်းကောက်ပိုက်ထားသော စောင်းဆရာကြီး ဦးဘဟန်လည်း ပါလာစေ။)

ဦးအောင်သရဖူ ။ ။ တော်ပါသေးရဲ့ ဦးလှထွန်းရာ. . အချိန်မီရောက်လာပေလို့။

ဒေါ်ခိုင်ထားထား ။ ။ မင်္ဂလာအခါတော်ပေးချိန်က နီးနေပြီ ဒေါ်စံမယ်ရဲ့။ ကျွန်မတို့မြို့မှာက ဒေါ်စံမယ်တို့ တောလိုမဟုတ်ဘူး။ ရန်ကုန်က ငါးသိန်းပေး ငှားထားရတဲ့ အခမ်းအနားမျိုးနဲ့ အဆိုတော်အဖွဲ့က အချိန်တိတိကျကျ ပွဲထုတ်ကြမှာရှင်။

ဦးလှထွန်း ။ ။ လမ်းမှာ ပဲ့ထောင်စက် နည်းနည်းချို့ယွင်းသွားလို့ပါဗျာ။

ဦးအောင်သရဖူ ။ ။ ကဲ- ထိုင်ကြပါဦး။ ကျွန်တော်အခမ်းအနားမျိုးကို သွားပြောလိုက်ပါဦးမယ်။

(ဦးလှထွန်း၊ ဒေါ်စံမယ်နှင့် စောင်းဆရာကြီး ဦးဘဟန်တို့ ရှေ့ပိုင်းစားပွဲလွတ်တွင် စောင်းကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး ဝိုင်းထိုင်ကြစေ။ ပွဲကြည့်ပရိသတ်နှင့် အနီးဆုံးနေရာဖြစ်ရမည်။ ခဏအကြာ ဦးအောင်သရဖူ၊ ဒေါ်ခိုင်ထားထားတို့နှင့်အတူ စကတ်ဘေးကွဲဝတ် အမျိုးသမီးနှစ်ဦး ရောက်လာစေ။ အမျိုးသမီးနှစ်ဦး လမ်းလျှောက်လာစဉ် စကတ်ဘေးကွဲမှ ခြေသလုံး

ပေါ်ပေါ်သွားသည်ကို မြင်ရ၍ ဦးလှထွန်း၊
ဒေါ်စံမယ်နှင့် ဦးဘဟန်တို့ အံ့ဩတုန်လှုပ်
နေကြစေ။)

ဦးအောင်သရဖူ ။ ။ (ပါလာသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ညွှန်ပြပြီး)
သူကတော့ မင်္ဂလာအခမ်းအနားမှူးလုပ်မယ့်
ပတ္တမြားကလျာလင်းတဲ့။ ရန်ကုန်မှာ နာမည်
ကြီးပေါ့။

ပတ္တမြားကလျာလင်း။ ။ မင်္ဂလာအချိန် ၉ နာရီ၊ ၁၆ မိနစ်၊ ၃၂ စက္ကန့်
ကျရင် ကျွန်မစင်ပေါ်ကနေ ဖိတ်ခေါ်လိုက်တဲ့
အခါ၊ သတို့သား၊ သတို့သမီးတို့က သတို့သား
အရန်၊ သတို့သမီးအရန်တွေလိုက်ပါပြီး ဟောဟို
(စင်မြင့်ပေါ်ရှိ ဆိုဖာ ဆက်တီများကို ညွှန်ပြ၍)
စင်မြင့်ပေါ်မှာ နေရာယူရမှာပါ။ နှစ်ဖက်မိဘ
များလည်း တစ်ပါတည်း တက်ရမှာပါ။ အဲဒီ
အခါမှာ “အခါတော် ပေးတာက နတ်ရေးငယ်
ရွှေစာ” ဆိုတဲ့ အခါတော်ပေးသီချင်းပိုဒ်ကို
ဆိုရမှာပါ။ (ဦးဘဟန်သို့) အဲဒီမှာ ဘကြီးက
စောင်းနဲ့ တီးပေးရမှာနော်။

ဦးဘဟန် ။ ။ အဲဒီတစ်ပိုဒ်တည်းလား။ “တော်ကြီးငယ်ယင်ရာ”
က စတီးမှ ကောင်းမှာပေါ့။

ပတ္တမြားကလျာလင်း။ ။ အိုး.. နိုး နိုး၊ အခါတော်ဆိုတာ ဘကြီး ပြောတဲ့
“တော်” ဘာတဲ့.. အဲဒါမဟုတ်ဘူး။

ဦးဘဟန် ။ ။ ဟာ- “အခါတော် ပေးတာက နတ်ရေးငယ်
ရွှေစာ” ဆိုတာက “အတိုင်းမသိ” ဘွဲ့သီချင်းထဲ

ကလေ။ “တော်ကြီးငယ်ယင်ရာ” ဆိုတာလည်း အဲဒီထဲက တစ်ပိုဒ်ပေါ့။

ပတ္တမြားကလျာလင်း။ ။ ဟာ- ရှုပ်ကုန်ပြီ။ ဘွဲ့တွေဘာတွေ ကျွန်မ နားမလည်ဘူး။ ဘကြီးစောင်းကောက်နဲ့ “အခါ တော် ပေးတာက နတ်ရေးငယ်ရွှေစာ၊ သာသနာ ရောင်လင်း၊ ကောင်းခြင်းခု ဒီချိန်ခါ” ဆိုတာပဲ တီး။ တခြားဘာမှ ရှည်ပြီး မတီးနဲ့။ ဟောဒီ (ဘေးနားက အမျိုးသမီးကို ညွှန်ပြ) အဆိုတော် ခိုးခိုးဒီပါက အဲဒါကို ဆိုလိမ့်မယ်။

ခိုးခိုးဒီပါ ။ ။ ဟုတ်တယ်။ ခိုးခိုးကလည်း မြန်မာသီချင်းဆိုလို့ အဲဒီ “အခါတော်” အပိုဒ်လေးပဲ လေ့ကျင့်ထား တာ။ မဖြစ်လို့သာဆိုရတာ၊ မြန်မာသီချင်း တွေက အောက်လွန်းလို့ မဆိုချင်ဘူး။ (ဦးဘဟန် ထိတ်လန့်အံ့ဩစွာ မျက်လုံးပြူးပြီး ခိုးခိုးဒီပါကို ကြည့်စေ။ စကတ်အကွဲကိုလည်း ရွံရှာစွာကြည့်စေ။)

ဦးဘဟန် ။ ။ ကဲ- ထားပါတော့။ “အခါတော် ပေးတာက” အပိုဒ်လေးပဲ ကျုပ်ကတီးပေးရမှာပေါ့ ဟုတ်လား။ ဒါနဲ့ဆိုမယ့် မိန်းကလေးက အဝတ်အစား လဲဦးမှာ မဟုတ်လား။

ခိုးခိုးဒီပါ ။ ။ အို- ဘာလို့လဲရမှာလဲ။ ကျွန်မဝတ်ထားတာ ဒီမင်္ဂလာပွဲအတွက် ရှယ်ချုပ်ထားတာလေ။ (ခြေထောက်ကို လှုပ်ပြစေ။ ခြေသလုံးပေါ် သွားစေ။)

ဦးဘဟန် ။ ။ ဟာ- ကျုပ်တို့ မြန်မာ့ဂီတကို ဒီလိုတော့ မစော်
 ကားနဲ့။ မင်္ဂလာရှိတဲ့ မဟာဂီတသီချင်းဆိုမယ်
 ဆိုရင် ယဉ်ကျေးတဲ့ မြန်မာဝတ်စုံ ဝတ်ပြီးမှဆို။
 ဒါ- ကျုပ်အပြတ်ပြောတာ။
 (ဘေးနားမှ နားထောင်နေသူများ မျက်လုံးပြူး
 သွားကြစေ။)

ဒိုးဒိုးဒါ ။ ။ ဩ- ဒါဆို ကျွန်မတို့လည်း ပြတ်တယ်။
 မြန်မာဝတ်စုံ မဝတ်နိုင်ဘူး။ ဒါပဲ။

ဦးဘဟန် ။ ။ ဒါဆိုလည်းကျုပ်ပြန်မယ်။ ဒူးပေါ်ပေါင်ပေါ်
 ဒိုးဒိုးဒန်ဒန်အဆိုတော်တွေနဲ့ ကျုပ်တို့ မြန်မာ
 စောင်းနဲ့ မတန်ဘူး။
 (ပြောပြောဆိုဆို၊ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး စားပွဲ
 ပေါ်မှ စောင်းကောက်ကိုလှမ်းယူကာ နောက်ပြန်
 မကြည့်ဘဲ ထွက်သွားစေ။)
 (အားလုံး အံ့အားသင့် ကျန်ရစ်စေ။)

ပတ္တမြားကလျာလင်း။ ။ ဦးတို့ မပူပါနဲ့။ ဒီဘဲကြီး ပြန်သွားလည်း ကိစ္စ
 မရှိဘူး။ အခါတော်ပေးသီချင်းကို ကီးဘုတ်နဲ့
 တီးမယ်။

ဦးအောင်သရဖူ ။ ။ ကီးဘုတ်သမားက မြန်မာသီချင်း မတီးတတ်
 ဘူးဆို။

ပတ္တမြားကလျာလင်း။ ။ ကီးဘုတ်မှာ ခလုတ်မျိုးစုံပါတာပဲ။ ခလုတ်နှိပ်ရင်
 သီချင်းဖြစ်တာပဲ။ ဒိုးဒိုး. . ကီးဘုတ်နဲ့ သွားညှိ
 လိုက်။ ကဲ- မင်္ဂလာပွဲ စမယ်။

(ဒေါနှင့်မောနှင့် စင်ပေါ်သို့ အပြေးကလေး တက်သွားစေ။)

(အဆိုတော် ခိုးခိုးဒီပါ ကီးဘုတ်သမားရှိရာသို့ သွားပြီး တီးတိုးပြောစေ။)

ကီးဘုတ်သမားက “အခါတော် ပေးတာက” အပိုင်သံစဉ်ကို ညာလက်ဖြင့် စမ်းတီးကြည့်စေ။ အတွဲအဖက်နှင့် မတီးတတ်သဖြင့် သံစဉ်မှာ ဟိုရောက်သည်ရောက်ဖြစ်နေစေ။ ကီးဘုတ် သမား ခေါင်းကုတ်၍ စိတ်ရှုပ်ဟန်ဖြစ်နေစေ။ အတန်ကြာမှ ခိုးခိုးဒီပါက “ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆို ရပြီ” ဟုဆိုကာ စင်မြင့်ပေါ်သို့ လှမ်း၍ လက်မထောင်ပြစေ။

ပတ္တမြားကလျာလင်း။ ။ (စင်မြင့်မိုက်ခွက်တွင် နေရာယူပြီး) မင်္ဂလာ အချိန်ကျရောက်ပြီဖြစ်လို့ သတို့သား- မောင် ခင်ဦးနဲ့ သတို့သမီး- မသက်ထားမူတို့ မင်္ဂလာ စင်မြင့်ထက်မှာ နေရာယူပေးကြပါလို့ ကျွန်မ ပတ္တမြားကလျာလင်းက ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်ရှင်။ (ထိုအခါ ကီးဘုတ်မှ အသံထုတ်လိုက်သော “ခိုး ချပ်- ခိုးခိုးချပ်၊ ခိုးခိုးချပ်၊ ခိုးခိုးချပ်. . .”) ဟူသော ဘင်သံပြင်းပြင်းအသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာစေ။ အဆိုတော် ခိုးခိုးဒီပါက မိုက် ကိုင်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံးလှုပ်ခါ၍ သီချင်းဆိုစေ။) ကီးဘုတ်မှ BEAT အသံများနှင့်အတူ ခိုးခိုးဒီပါ၏ သီချင်းဆိုသံများ -

“ဦးချပ်-အခါတော် xx ဦးဦးချပ်-ပေးတာက
 xx ဦးချပ်-နတ်ရေးငယ် xx ဦးဦးချပ်-ရွှေစာ
 xx ဦးချပ်-သာသနာ xx ဦးဦးချပ်-ရောင်လင်း
 xx ဦးချပ်-ကောင်းခြင်းခု xx ဦးဦးချပ်- သည်
 ချိန်ခါ xx ဦးချပ်-ဦးဦးချပ်-ဦးချပ်-ဦးဦးချပ်”
 (စင်မြင့်ပေါ်သို့ တက်လှမ်းလာသော သတို့သား
 သတို့သမီးနှင့် မိဘများမှာ ဦးချပ်- ဦးဦးချပ်
 ဟူသော ကျယ်လောင်သည့် ဘင်သံများအကြား
 မြန်မြန်လျှောက်သူကလျှောက်၊ နှေးနှေးလျှောက်
 သူကလျှောက်နှင့် ဖြစ်နေပြီး သတို့သမီး၏
 ပဝါရှည်ကြီးမှာလည်း ကိုးရိုးကားရား ဖြစ်နေ
 သည့်မြင်ကွင်းကိုကြည့်၍ မင်္ဂလာပွဲလာ ပရိသတ်
 များ တဟားဟား ရယ်မောကြစဉ်-)

(ပြည်ဖုံးကားချ)

အခန်း- ၁၅

- နေရာ - ဖောင်းတော ရေလျှောင်တမံ၊ မြောင်းပေါင်ပေါ်။
- အချိန် - နေ့ပိုင်း။
- အပြင်အဆင် - ရေလျှောင်တမံနှင့် အဆောက်အအုံများ အဝေး
မြင်ရေးချက် နောက်ခံကားရှိရမည်။
- ရွှေ့တွင် သစ်သားထိုင်ခုံကလေးများ ရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(စိုင်းသိုက်ထွန်းက ဦးဆောင်လျက် ကိုအောင်
မင်းအုပ်၊ မခင်ခင်နွယ်နှင့် နှင်းရည်ဖြူတို့ ဇာတ်စင်
လက်ဝဲဘက်မှ ထွက်လာစေ။)

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကျွန်တော်တို့ဆည်ကို မနှင်းနှင်း ခုမှပဲ ရောက်
တော့တယ်နော်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်မလည်း လာချင်နေတာပါ။
သိတဲ့အတိုင်းပဲ ကျောင်းပိတ်ရက်တိုင်းမှာ
အလုပ်က တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ပေါ်လာတယ်
လေ။ လွန်ခဲ့တဲ့ သီတင်းကျွတ်လထဲကတော့

ပြဇာတ်ကိစ္စနဲ့ နေ့တိုင်းလိုလိုကို အလုပ်ရှုပ်နေခဲ့တယ်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ပင်ပန်းခံရကျိုးတော့နပ်ပါတယ် ညီမလေးရဲ့။ လူတွေအားလုံး ပြဇာတ်ကို အရမ်းသဘောကျသွားတယ်။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ တကယ်သရုပ်ပါတယ်ဗျ။ သရုပ်ပျက်တွေကို ဖော်ထုတ်လိုက်တော့ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ့ဂီတ၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုရဲ့ဂုဏ်က မြင့်တက်သွားတာပေါ့။ နောက်တစ်ခါကျရင် (စိတ်အားထက်သန်လှသည့် အမူအရာဖြင့်) မြန်မာ့ဂီတရဲ့အရသာကို လူငယ်တွေထဲ ရောက်အောင် ပြလိုက်စမ်းပါမနင်းနင်းရာ. . ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အယ်. . ကိုစိုင်းက တကယ့်ခံစားချက်နဲ့ ပြောနေပါလား။ ညီမလေးရေ. . နောက်တစ်ခါကျရင် ကိုစိုင်းကိုပါ ပြဇာတ်ထဲထည့်တော့ . . . ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ရတယ်. . ရတယ်. . ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ နောက်တစ်ခါက ကိုယ့်အလှည့်၊ နွယ်ရဲ့. . ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ သိပ္ပံနည်းကျ စပါးစိုက်ပျိုးရေး မဟုတ်လား။ ကျွန်မ မျက်စိထဲမှာ စိမ်းစိုညိုမှိုင်းနေတဲ့ စပါးခင်းတွေကို အမြဲ မြင်နေရပါတယ်ရှင်။ အစ်ကိုအောင်မင်းနဲ့ဆက်ပြီး တိုင်ပင်မယ်လေ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟာ- ဝမ်းသာလိုက်တာ။ ပြဇာတ်မှာ ညီမလေးရဲ့ အနုပညာအစွမ်းကို တွေ့လိုက်ရတော့ အရမ်းကို အားရနေတာ။

- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကျွန်မညီမလေးကို သိပ်လည်းမခိုင်းပါနဲ့နော်။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အို- ခိုင်းတာမဟုတ်ပါဘူး။ အကူအညီတောင်းတာပါဗျ။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အဲဒီကိစ္စက ကိုအောင်မင်းတို့ဌာနကလည်း စပြီး စည်းရုံးခါစ မဟုတ်လား။ စပါးစိုက် ရာသီ ကိုလည်း ညှိရဦးမှာဆိုတော့ အချိန်ရပါသေးတယ်။ ဒီကြားထဲ ကျွန်မတို့ ညှိနှိုင်းစီစဉ်ကြတာ ပေါ့နော်။ ဒါနဲ့ ခုလောလောဆယ် သူခိုးကြီးကိစ္စ ကျွန်မ မကျေမနပ်ဖြစ်နေတယ် မမနွယ်ရဲ့။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဪ- ပြီးခဲ့တဲ့ တန်ဆောင်တိုင်မှာ လူငယ်တွေ ကဲကြတဲ့ သူခိုးကြီးညကို ပြောတာလား။ အေးကွယ် အဲဒါကတော့ အပျော်သဘောဆိုတော့ တားမရ သလိုဖြစ်နေတယ်ကွဲ့။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အင်း- အပျော်သဘောကနေ အပျက်သဘော ဖြစ်လာပြီလေ။ ကျွန်မ နည်းလမ်းတစ်ခု စဉ်းစားမိတာရှိတယ်။
- အများ ။ ။ ဘယ်လိုနည်းလမ်းလဲ။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ နောက်နှစ်ကျရင် အရပ်ပြဇာတ်ကို သီတင်းကျွတ် အစား တန်ဆောင်တိုင်မှာက။ ရွာထဲက သူခိုးကြီး လုပ်လေ့ရှိတဲ့ လူငယ်တွေကို ပြဇာတ်ထဲမှာ ထည့်သုံး။ ပြဇာတ်မတိုင်ခင် အဲဒီလူငယ်တွေကို မြန်မာသံစဉ်သီချင်းတွေ ကာရာအိုကေဆိုခိုင်း။ ပြဇာတ်ကို အချိန်ဆွဲပြီးက။ ဒါဆိုရင် အဲဒီ

လူငယ်တွေ သူ့ခိုးကြီး မလုပ်နိုင်တော့ဘူးပေါ့။
မကောင်းဘူးလား။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကောင်းတယ်။ ငတက်ပြားတွေ အဖျက်သမား
မလုပ်နိုင်တော့ဘူးပေါ့။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ အဲဒီလိုသာဆို၊ မြန်မာသံစဉ်သီချင်းတွေလည်း
စင်တင်ပြီးသား ဖြစ်သွားမယ်။ ကျွန်တော်လည်း
စိုင်းထီးဆိုင် သီချင်းတွေဆိုမယ်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဆို- ဆို- ဒါမှ တန်ဆောင်တိုင်ပွဲ စည်ကား
သွားမှာ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ညီမလေး.. ဒါဆို၊ သီတင်းကျွတ်မီးထွန်းပွဲမှာ
ကလေးတွေ ကဗျာရွတ်ဆိုပွဲလေး လုပ်ရင်
မကောင်းဘူးလားဟင်--။

နင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟာ- မမနွယ် အတွေးလေး ကောင်းလိုက်တာ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကဗျာသမား စာသမားပဲလေ။ ဒီလောက်..

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကိုမင်း- ဘာမြှောက်ဦးမလို့လဲ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဒီလောက်တော်တဲ့ ကိုယ့်ချစ်သူလို့ ပြောမလို့
ပါဗျာ။

(ရယ်ကြစေ။)

နင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်တယ်၊ လာမယ့်နှစ် သီတင်းကျွတ်မီးထွန်းပွဲ
ကျရင် ကျောင်းရှေ့မှာ ဒီနှစ်လိုပဲ စင်ထိုးပြီး
ကလေးတွေ ကဗျာရွတ်ပြိုင်ပွဲ လုပ်ရမယ်။
သိပ်လည်း ကုန်ကျစရာလည်း မရှိဘူး။ မြန်မာ
ကဗျာတွေကိုလည်း ဖော်ကျူးရာရောက်တယ်။
ကလေးတွေလည်း ပျော်ကြမှာ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ရွာမှာ ကဗျာရွတ်ပွဲဆိုတာ တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးဘူး။ ဖေဖေတို့နဲ့ တိုင်ပင်ရမယ်။ ညီမလေးလည်း ဆရာမကြီးနဲ့ တိုင်ပင်လိုက်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့- ဟုတ်ကဲ့. . ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကဲကဲ- ကျွန်တော်တို့ဆည်ကို လှည့်ပြပါရစေဦး။ လှည့်ကြည့်ပြီးချိန်နဲ့ ထမင်းစားချိန် အချိန်ကိုက်ပါပဲ။ ကျွန်တော် စားရိပ်သာမှာ ထမင်း စီစဉ်ထားပါတယ်။

ခင်ခင်နွယ်+နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အို- မလုပ်ပါနဲ့။ အိမ်ပြန်မှ စားပါမယ်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ မငြင်းပါနဲ့ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်အတွက်လည်း မနက်စာ ပြေလည်သွားလို့ပါ။ (ရယ်ကြစေ။) ဆည်ကြီးကို လှည့်ပြတာတော့ ဒီလိုလုပ်ပါ။ ကျွန်တော်နဲ့နွယ်က ဒီဆည်ကြီးကို ရောက်ဖူးနေတာဆိုတော့ ကိုစိုင်းက ညီမလေး နှင်းနှင်းကိုပဲ ခေါ်သွားပြီး လှည့်ပြလိုက်ပါ။ ကျွန်တော်နဲ့နွယ်ကတော့ ဒီနားကပဲ စောင့်နေမယ်နော်။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ (ဝမ်းသာအားရ)ဟာ- အဲဒါကောင်းတယ်။ ဒါဆို မနှင်းနှင်း. . . လာ. . . ။ ကျွန်တော်တို့ မြောင်းလက်အတိုင်း လျှောက်သွားကြမယ်။ (ရှေ့မှ ဆောင်၍ လက်ယာဘက်သို့ဝင်သွားစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ (လှမ်းပြော) ကိုစိုင်းရေ-- နှင်းနှင်းသိချင်သမျှကို အေးအေးဆေးဆေး ဆွေးဆွေးနွေးနွေး ဖြည်းဖြည်းလေး ရှင်းပြနော်။

- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဟင်း- သူဉာဏ်ချည်းပဲ။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်တာပေါ့ နွယ်ရဲ့။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကိုမင်းနော်. . . ။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ကဲလာ- ဟိုခုံလေးပေါ်ထိုင်ရအောင်။
(ခုံကလေး တစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်ကြစေ။)
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ရွာက ဟာမတွေမေးတာကို သတိရနေတယ်
ကိုမင်းရဲ့။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဘာမေးတာလဲနွယ်။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ မင်းလူကို နှင်းဖြူနဲ့ မြင်းမူကို ပို့လိုက်ရမလားတဲ့။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဘယ်လို- ဘယ်လို
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ စဉ်းစားကြည့်ပေါ့။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ မင်းလူကို နှင်းဖြူနဲ့ မြင်းမူကို ပို့လိုက်ရမလား။
(ခဏစဉ်းစားပြီး) ဪ- ကိုယ့်ကို ညီမလေး
နှင်းနှင်းနဲ့ စိုးရိမ်ကြတာလား။ အောင်မယ်လေး
ဗျာ၊ ကြံကြီးစည်ရာ. . . ။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ နွယ်ကလည်း ဘယ်လိုမှ မစွဲပါဘူး။ ဟိုဟာမ
တွေက ပြောပြောနေကြလို့။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဘယ်လိုမှ စိတ်မပြစ်မှားမိပါဘူးဗျာ။ နွယ်နဲ့
ကိုယ်တို့ အခြေအနေကိုလည်း ညီမလေးနှင်းနှင်း
ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အသိပေးထားတာပဲဥစ္စာ။
ကိုယ်က ညီမလေး နှင်းနှင်းကို တရင်းတနှီး
နေတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါကလည်း နွယ်နဲ့
ပတ်သက်ပြီး တစ်ချိန်မှာ ကိုယ့်ညီမ တော်ရမှာ
မဟုတ်လား။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ နွယ်က ကိုမင်းကို ယုံပြီးသားပါ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ရှေ့လျှောက်လည်း ယုံပါဗျာ။ ကိုယ့်စိုက်ပျိုးရေး နည်းသစ်လမ်းသစ်ကို တောင်သူတွေကြား ပြန့်ပွားဖို့မှာ သူ့အနုပညာအကူအညီကို ယူရမယ့် ကိစ္စရှိဦးမှာလေ။ ကဲ- ပိုပြီးစိတ်အေးရအောင် ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ကြမလား။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဟင်- ဖုတ်ပူမီးတိုက်ကြီးလည်း မလုပ်ချင်ပေါင်။ ဖေဖေတို့ မေမေတို့ကို လုပ်ကျွေးချင်သေးတယ်။ နောက်ပြီး အလုပ်တစ်ခုလုပ်ဖို့ ရှိနေတယ်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဘာ အလုပ်လဲ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကျေးရွာစာကြည့်တိုက်. . . ။ ဖေဖေက ပြန်/ဆက်နဲ့ ညှိနှိုင်းထားတာလေ။ ဒီကိစ္စက နွယ်အပေါ် တာဝန်ကျနေတယ်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အင်း--ဟုတ်တာပေါ့။ နွယ်လို စာပေဝါသနာကြီးတဲ့သူ ရွာမှာဘယ်ရှိမလဲ။ နောက်ပြီး နွယ်က အချိန်လည်း ပေးနိုင်တယ်လေ။ လုပ်- လုပ်- အောင်မြင်အောင်သာလုပ်။ ကိုယ်ကလည်း လက်တွဲပြီး ကူညီမှာပေါ့။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ (ဝမ်းသာအားရ) ကိုမင်းကလည်း ကူညီရမယ်နော်၊ ဟုတ်လား။ (အောင်မင်းအုပ်က ခေါင်းညိတ်ပြစေ။) နှစ်ယောက်သား တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရွှန်းရွှန်းစားစားကြည့်ပြီး ကြည်နူးနေကြစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ တကယ်တော့ ရွာတွေမှာ စာကြည့်တိုက်တွေ ရှိသင့်တာအမှန်ပဲ နွယ်ရဲ့။ ဗဟုသုတရဖို့ဆိုတာ

စာပေဖတ်ကြမှ...။ အခု စပါးစိုက်ပျိုးရေးကိုပဲ
 ကြည့်။ ကိုယ်တို့ လူမျိုးတွေ မိရိုးဖလာ သမား
 ရိုးကျနည်းနဲ့ စိုက်ခဲ့ကြတယ်။ တိုးတက်မှုဆိုတာ
 မပြောပလောက်ဘူး။ ဟော- ကမ္ဘာမှာက
 မျိုးသစ်တွေ ထုတ်လုပ်၊ ပျိုးထောင်တဲ့စနစ်နဲ့
 စိုက်ခင်းပြောင်းစိုက်တဲ့ပုံစံတွေကို သုတေသန
 လုပ်၊ စက်တွေအသုံးပြုပြီး ထွန်တယ်၊ စိုက်တယ်၊
 ရိတ်တယ်၊ ခြွေလှေ့တယ်။ ဒီလို စက်မှုလယ်ယာ
 နဲ့ တိုးတက်နေတာတွေကို စာမဖတ်တော့ မသိ
 ခဲ့ကြဘူး။ မသိခဲ့တော့ အခု တကယ်ပြောင်းလဲ
 ကျင့်သုံးသင့်တဲ့ နည်းလမ်းတွေကို နိုင်ငံတော်က
 ချပေးတော့ ရုတ်တရက် လက်ခံဖို့ခက်နေတယ်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဗဟုသုတမရှိတော့ ချက်ချင်းနားမလည်ဘူး
 ဖြစ်နေတာပေါ့နော်။ ဒါကြောင့် စာကြည့်တိုက်
 ရှိမှဖြစ်မှာ ကိုမင်းရဲ့။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟုတ်တယ်- ဟုတ်တယ်။ အဲ- စာကြည့်တိုက်
 တည်ထောင်ပြီးသွားရင်တော့ ကိုယ်တို့ လက်ထပ်
 ကြမယ်နော်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ (ပြုံးပြုံးလေးလုပ်ပြီး) နွယ်က စာကြည့်တိုက်မှူး
 လုပ်ရဦးမယ်လေ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟာကွာ... (ကိုယ့်နဖူးကိုယ်ထုလိုက်စဉ်...။)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၁၆

ပြကွက် (၁)

- နေရာ - လက်ဆည်ကန်ရွာ၊ ရွာဦးကျောင်းအနီး။
အချိန် - နံနက်ခင်း။
အပြင်အဆင် - ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် အုတ်တံတိုင်းရေးချက်
နောက်ခံကားရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူနှင့် တပည့်ကလေး လေးငါး
ယောက် လက်ဝဲဘက်မှ ထွက်လာစေ။ လက်ထဲ
တွင် ဗန်းအလွတ်ကလေးများ ကိုင်လျက်ရှိ
ကြစေ။)

- နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ သားတို့၊ သမီးတို့ အခု မုန့်တွေ သစ်သီးတွေ
ဆွမ်းတော်ကြီး ပို့ခဲ့ကြတာ ဘာအတွက်လဲကွဲ့။
တပည့်များ ။ ။ ဘုရားပွဲတော်အတွက်ပါ ဆရာမ။
နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ အဲဒီဘုရားပွဲတော်ရဲ့အကြောင်းကို သိကြသလား။

(တပည့်များ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ကြည့်ကြစေ။)

နှင်းရည်ဖြူ ■ ■ ဒီလိုပါကွယ်။ သိပ်ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားစရာ
မလိုပါဘူး။ ဒီအချိန်၊ ဒီရာသီဟာ တောင်သူ
လယ်သမားတွေ စပါးရိတ်သိမ်းပြီးလို့ အားလပ်
သွားတဲ့အချိန် ဖြစ်တယ်။ ရာသီကလည်း
အလွန်သာယာတဲ့ တပေါင်းလ။ တပေါင်း
သာခေါင် လများနှောင်လို့တောင် ခေါ်ရတဲ့လ
ဖြစ်တယ်။ စပါးရောင်းလို့ရထားတဲ့ ငွေနဲ့ အလှူ
ဒါနတွေ ပြုချင်ကြတယ်။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား
ကို ရည်သန်တဲ့စိတ်၊ ထက်သန်တဲ့ သဒ္ဓါတရား
တွေနဲ့ ဘုရားပွဲကျင်းပတဲ့ ဓလေ့ဖြစ်လာတယ်လို့
ဆိုနိုင်ပါတယ်ကွယ်။ ဒါကြောင့် တပေါင်းပွဲတော်
လို့ခေါ်တာ။ ရှေးကတော့ သံပုံစေတီပွဲလို့လည်း
ခေါ်တယ်ကွဲ့။

တပည့်တစ်ဦး ■ ■ ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲမှာတော့ သံပုံစေတီမရှိဘူး
နော် ဆရာမ။

နှင်းရည်ဖြူ ■ ■ ဪ- သံပုံစေတီဆိုတာကတော့ ဟိုးရှေး
ကာလ ဘုရားကျောင်းကန်နဲ့ အလှမ်းဝေးတဲ့
နေရာတွေမှာ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို ရည်
မှန်းပြီး သဲသောင်လိုနေရာမျိုးမှာ သဲတွေကို
စေတီပုံပြုလုပ်ပြီး ပူဇော်ကြတာပါ။ ခုလို စေတီ
တော်တွေရှိတော့လည်း သံပုံစေတီလုပ်နေစရာ

မလိုဘဲရှိနေတဲ့ စေတီတော်ကိုပဲ ပူဇော်ပွဲ
ကျင်းပတာပေါ့ကွယ်။

တပည့်တစ်ဦး ။ ။ ဆရာမ၊ ကျွန်တော်နေတဲ့ကျွန်းရဲ့ သောင်ခုံပေါ်
မှာ သဲပုံစေတီလုပ်လို့ရတာပေါ့ကွယ်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ရတာပေါ့ကွဲ့။ သဲသောင်ခုံနဲ့ သဲပုံစေတီဟာ
အလွန်တင့်တယ်ပန်ရတယ်ကွဲ့။ ရှေးစာဆိုကြီး
များရဲ့ စာကဗျာတွေမှာ အလွန်သာယာတဲ့
တပေါင်းလရာသီနဲ့ သဲပုံစေတီကို ယှဉ်တွဲပြီး
ရေးဖွဲ့လေ့ရှိတယ်။ ဆရာမ နမူနာ ကဗျာ
တစ်ပုဒ်ရွတ်ဆိုပြမယ်။ နားထောင်ကြမလား။

တပည့်များ ။ ။ နားထောင်ချင်ပါတယ်ဆရာမ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (ကဗျာကို အသံနေအသံထားနှင့် ရွတ်ပြစေ။)
“မြိုင်ခြေငယ်သင်းပါလို့၊ အင်ကြင်းငယ်ရွှေဖီ၊
ဝတ်မှုန်ငယ်စီသည်၊ မြနဒီသောင်တခိုက၊ မောင်
မယ်ညို မြူးပြန်တော့တယ်လေး။

ရာသီမိန်ငယ်၊ ဂိမ္မာန်ရက်ပြောင်း၊ လတပေါင်း
မို့၊ ရွက်ဟောင်းကြွေကာ၊ ဥတ္တရာနှင့် ကြယ်မှာ
ဘဒြပိုဒ်၊ လေးချက်ချိန်ကို၊ တိမ်ခြေဆိုက်လို့။
စရိုက်ကယ်ဖွေရှာ၊ ကိုတံငါလည်း၊ ဘာသာ
တောင်တင်၊ ပျော်မြူးသာရွှင်တော့တယ်၊ သဘင်
လခါမှီကို၊ သဲစေတီ ငွေသောင်ကမ်းက၊ လွမ်းလှ
တယ်လေး။”

တပည့်များ ။ ။ ဆရာမဆိုတာ သိပ်ကောင်းတာပဲ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ သားတို့ သမီးတို့ကိုကြုံတုန်း ပြောပြရဦးမယ်။
လွန်ခဲ့တဲ့ သီတင်းကျွတ်မီးထွန်းပွဲတုန်းက
တို့ကျောင်းရှေ့မှာ ဘာကြည့်ခဲ့ရလဲ။

တပည့်များ ။ ။ ပြဇာတ်ကြည့်ခဲ့ရပါတယ် ဆရာမ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ရှေ့နှစ်ကျရင် သီတင်းကျွတ်မီးထွန်းပွဲမှာ ကဗျာ
ရွတ်ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပမယ်ကွဲ့။

တပည့်များ ။ ။ ဘယ်သူတွေရွတ်မှာလဲ ဆရာမ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ မင်းတို့ ရွတ်ရမှာပေါ့ကွဲ့။

တပည့်များ ။ ။ ဟာ- ကောင်းလိုက်တာ။ ဆရာမသင်ပေး
မှာလား။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ သင်ပေးမှာပေါ့။ ကျောင်းက ဆရာ ဆရာမတွေ
ကလည်း သင်ပေးမှာပေါ့ကွဲ့။

တပည့်များ ။ ။ ဟာ- ပျော်စရာကြီးဟေ့...။
(ထိုစဉ် အဝေးဆီမှ သာယာသောပလွေသံ
လွင့်ပျံ့လာစေ။ ခွန်းထောက်သဖြန်သံစဉ်မျိုး
ဖြစ်၍ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူက နားစွင့်ရင်း လိုက်ဆို
ကြည့်စေ။)

“ချိုးနှစ်ကောင်၊ ထနောင်းပင်ညီနောင်က
လွမ်းအောင်ကူခွဲ။ ပန်းတော်ဖြူ ပင်မြက်နေဇာ
ထူလှတယ်၊ ဖိုးတောင်သူတဲ။”

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ပလွေသံလေး သာယာလိုက်တာကွယ်။ ဘယ်သူ
မှုတ်နေတာလဲ မသိဘူးနော်။

တပည့်တစ်ဦး ။ ။ အဲဒါ တောသုံးကောင်ပေါ့ ဆရာမ။

- နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ ဟင်- တောသုံးကောင်က ပလွေမှုတ်တတ်
တယ်လား။
- တစ်ယောက် ။ ။ သူတို့က အိုးစည်ဒိုးပတ်လည်း တီးတတ်တယ်
ဆရာမရဲ့။ ထန်းရည်မူးလို့ လူတွေက အဖက်
မလုပ်တာတဲ့။
- နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ သူတို့ အခုပလွေမှုတ်နေတဲ့နေရာကို ဘယ်သူ
သိလဲကွဲ့။
- တစ်ယောက် ။ ။ ကျွန်တော်သိပါတယ် ဆရာမ။ ဟိုကွင်းစပ်မှာပါ။
(လက်ညှိုးထိုးပြ)
- နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ အဲဒီဘက်ကလှည့်သွားကြရအောင်. . . ။
- တပည့်များ။ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ဆရာမ။
(နှင်းရည်ဖြူနှင့် တပည့်များ ဇာတ်စင်လက်ယာ
ဘက်သို့ ဝင်ကြစေ။)
(ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် အုတ်တံတိုင်းရေးချက်
ကားကို လိပ်တင်လိုက်ရမည်။)

* * * * *

ပြကွက် (၂)

- နေရာ - ရိုးပြတ်လယ်ကွင်း
- အချိန် - ပြကွက် (၁) အတိုင်း
- အပြင်အဆင် - ရိုးပြတ်လယ်ကွင်း ရေးချက်နောက်ခံကား ရှိရမည်။
- ရွှေ့နားတွင် ကုန်းကမ္ဘာနှင့် သစ်ပင်ဖောက်ကား
ရှိရမည်။

(ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် အုတ်တံတိုင်း ရေးချက်
ကားကို လိပ်တင်လိုက်သည်နှင့် ရိုးပြတ်လယ်ကွင်း
ရေးချက်နောက်ခံကားနှင့် ကုန်းကမူ သစ်ပင်
ဖောက်ကားတို့ ပေါ်လာအောင် စီစဉ်ထား)
(သစ်ပင်ကိုမှီ၍ ငတော်က ပလွေမှုတ်နေစေ။
ငတောနှင့် ငတီးက ကုန်းကမူကို ခေါင်းအုံး၍
လှဲနေကြစေ။)

ငတော **။ ။** ဟေ့ကောင်... ငတော်၊ မင်းမှုတ်နေတဲ့ ချိုး
နှစ်ကောင် ခွန်းထောက်က ပျင်းစရာကြီး။
ဗျာပါသံ သီချင်းမှုတ်ကွာ။ ငတီးက ခိုးပတ်တီး။
ငါက ကမယ်။

ငတီး **။ ။** ဘယ်မှာ ခိုးပတ်ရှိလို့လဲကွ။

ငတော **။ ။** ပတ်ခြောက်... ပတ်ခြောက်... ။

ငတော် **။ ။** ဒါဆို ငါကလည်း နှံပတ်ခြောက်ပေါ့ကွ။ (ပလွေ
ကိုချပြီး နှံမှုတ်ဟန်ဖြင့် “တော်တော် တီးတီး”
အသံပြုလုပ်စေ။)
(ငတီးက ခိုးပတ်တီးဟန်ဖြင့် “ပတ်ပေတိုးဗို” အသံ
ပြုလုပ်စေ။)

ငတော **။ ။** (ခိုးပတ်သံဆို) ဗျာပါဆံရယ်က တစ်ဖက်တစ်ဆုပ်၊
အလို- မုတ်ပတီးက တစ်သွယ်နှစ်သွယ်၊ တို့မလေး
ရွှေခြေကျင်းက ဝါဝင်းလှတယ်... ။
(ကွေးနေအောင် ကစေ။)
(သီချင်းဆုံးလျှင်)

- ငတီး** ။ ။ ဟေ့ကောင် ငတော၊ မောတယ်ကွ။ ကိုကြီးပေါင်း
တဲကို သွားကြစို့။
- ငတော်** ။ ။ ဟုတ်တယ်၊ ငါလည်း မှုတ်ရတာ မောနေပြီ။
ကိုကြီးပေါင်းတဲမှာ ထိုနည်းလည်းကောင်းကြစို့။
- ငတော** ။ ။ ထိုနည်းလည်းကောင်းက ဒီအချိန် ဘယ်ရဦး
မလဲကွ။ ဟေ့- ဒါဆို တို့ အမြည်းရှာရင်း အချိန်
ဖြုန်းကြမလား။
- ငတီး** ။ ။ ဘယ်မှာရှာမလဲ။
- ငတော** ။ ။ လွယ်ပါတယ်ကွာ။ မင်းတို့နှစ်ယောက်က ဟောဒီ
သစ်ပင်ဘေးမှာ ရပ်စောင့်နေ။ ငါက (နောက်ခံ
ကားဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြီး) ဟိုးကနေသွားပြီး
လယ်မီးရှို့မယ်။ မြွေတွေ ထွက်လာမယ်။ လိပ်
ကလေးတွေ ထွက်လာမယ်။
- ငတော်** ။ ။ ဟေ့ကောင်- ဖြစ်ပါ့မလားကွ။
- ငတော** ။ ။ ဘာလဲ၊ ကြောက်လို့လား။ မြွေသား၊ လိပ်သား
သိပ်ကောင်းတာကွ။
- ငတီး** ။ ။ ဒီလယ်ကွက်က ရွာနဲ့နီးတော့ ရွာကိုမီးကူးရင်
ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲကွ။ ရေလည်းမရှိ၊ ရေပုံး
လည်း မရှိနဲ့. . . ။
- ငတော** ။ ။ ဟာ- မီးဆိုတာ မီးနဲ့သတ်ရတယ်ကွ။ ကွင်းမီးရှို့ရင်
ရေနဲ့သတ်တာ မင်းမြင်ဖူးသလား။ မကြောက်နဲ့
ငါရှိတယ်။ အဲ-မြွေထွက်လာရင်တော့ မပြေးနဲ့။
သစ်ပင်အကွယ်ကနေ တုတ်နဲ့သာသိမ်းရိုက်။

ဇတော် ။ ။ ဟေ့ကောင်- ဒီတစ်ခါ မီးလောင်ရင် ဥက္ကဋ္ဌကြီး
က ထောင်ထဲပို့မှာနော်...။

(နှင်းရည်ဖြူနှင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူလေး
များ ဇာတ်စင် လက်ယာဘက်မှ ထွက်လာကြ
စေ။ တောသုံးကောင် အံ့အားသင့်နေကြစေ။)

တောသုံးကောင် ။ ။ ဟာ- ဆရာမလေး...။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးက ထောင်ထဲမပို့စေချင်ရင် ကျွန်မတို့
နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါရှင်။

(တောသုံးကောင် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်
ကြည့်နေကြစေ။)

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဘာလဲ- မလိုက်ချင်ဘူးလား။ မလိုက်ရင်
ဘာထင်ကို အခုကိစ္စ သွားတိုင်လိုက်ရုံပဲ။

တောသုံးကောင် ။ ။ လိုက်ပါမယ်၊ လိုက်ပါမယ်ခင်ဗျ။

ဇတော် ။ ။ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ရမှာလဲ ဆရာမလေး...။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ နှိမ့်မှုတ်ရမယ်။ ဒိုးပတ်တီးရမယ်။ သီချင်းတွေ
တိုက်ရမယ်--။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၁၇

- နေရာ - ဦးထင်၏ နေအိမ်ညောခန်း။
အချိန် - ညနေပိုင်း။
အပြင်အဆင် - အခန်း-၁၊ ပြကွက် (၂) အတိုင်း။

(ကားဖွင့်)

(ဦးထင် စာအုပ်တစ်အုပ်ဖတ်နေစေ။ အတွင်း
ဘက်မှ စက်ချုပ်သံကြားနေရစေ။ တစ်အောင့်
လောက်ကြာလျှင် နှင်းရည်ဖြူ လက်ဝဲဘက်မှ
ထွက်လာစေ။ ကျောင်းဝတ်စုံနှင့် လက်ထဲတွင်
စာအုပ်များ ပွေ့ပိုက်လျက်ရှိ။)

- ဦးထင် ။ ။ (လှမ်းကြည့်ပြီး) သမီး- ကျောင်းဆင်းပြီလား။
နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့- ဘာဘာထင်။ (စာအုပ်များကို စားပွဲပေါ်
တင်လိုက်ပြီး) ဒီနေ့ ဖေဖေဆီကစာ စာတိုက်
ကနေရောက်လာပါတယ်။ ဘာတို့ကိုလည်း
အသိပေးချင်ပါတယ်။ (စာအိတ်ကိုင်လျက်ရှိ။)
(စက်ချုပ်သံရပ်သွားပြီး ခင်ခင်နွယ်ထွက်
လာစေ။)

- ဦးထင် ။ ။ (အံ့ဩဟန်နှင့်) အရေးကြီးလို့လားကွဲ့။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ သမီးတို့ မိသားစုကိစ္စပါ။ ကြီးကြီးစိန်ကို
သွားခေါ်လိုက်ဦးမယ်နော်။
(လက်ယာဘက်သို့ ဝင်သွား၊ ခဏအကြာ
ဒေါ်စိန်နှင့်အတူ ပြန်ထွက်လာစေ။)
- ဒေါ်စိန် ။ ။ အရေးကြီးလို့လား သမီး။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဖေဖေရေးလိုက်တဲ့စာကို သမီးဖတ်ပြပါ့မယ်။
(စာအိတ်ထဲမှစာကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီးဖတ်ပြစေ။)
မြန်အောင်မြို့၊ နေ့စွဲ ၂၀၀၉ ဒီဇင်ဘာလ ၅ ရက်
သမီး -

နေကောင်းတယ်မဟုတ်လား။ ဖေဖေလည်း
နေကောင်းပါတယ်။ အိမ်မှာ အပြောင်းအလဲ
ရှိလို့ ဒီစာကို ရေးလိုက်တာ။ နန့်ခမ်းစင်လာရဲ့
ဖခင်နာတာရှည်ရောဂါသည် ကွယ်လွန်သွားလို့
စင်လာလေး လွန်ခဲ့တဲ့လဆန်းပိုင်းက ရှမ်းကို
ပြန်သွားတယ်။ အခုဖေဖေဆီ စင်လာကဖုန်းနဲ့
ပြောတယ်ကွဲ့။ သူ့အမေနဲ့ မောင်ငယ်လေးပဲ
ရှိတာမို့ သူပြန်မလာနိုင်တော့ဘူးတဲ့။ သူ တာလေ
မှာပဲနေရတော့မယ်။ ကျောင်းဆရာအလုပ်
လျှောက်မယ်တဲ့။

ဒါကြောင့် ဖေဖေတော့ လက်မောင်းတစ်ဖက်
ပြုတ်သလိုဖြစ်သွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခွန်စော
မောင်လေးကို သမီးသိတယ်မဟုတ်လား။

သူလေးက ဖေဖေကို ကူညီပေးနေတယ်။ ဒါကြောင့် ဖေဖေတို့လုပ်ငန်းရပ်မသွားပါဘူး။ ဒေါ်မိုးကြီးကလည်း ထမင်းချက်အလုပ်အပြင် ကလေးတွေကို ဝိုင်းထိန်းပေးနေပါတယ်။ သမီး မပူပါနဲ့။ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆိုရင် လူသစ်တော့ လက်မခံတော့ဘူးလေ။ လုပ်ငန်းကို လျှော့ရတော့ မယ်။ သမီးလစာထဲက ဖေဖေဆီပို့ပေးနေတဲ့ ငွေလည်းရှိတော့ ဖေဖေအတွက် မပူရပါဘူး။ ရှမ်းက မိတ်ဆွေတွေကိုသာ လူသစ်လက်မခံတဲ့ ကိစ္စ နားလည်အောင်ရှင်းပြရမှာပေါ့။

ကဲ- ဖေဖေဆီက အခြေအနေကို သမီး သိအောင်သာ ရေးလိုက်တာ။ သမီးဘာမှ မပူနဲ့ နော်။ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်။ ဦးထင်၊ ဒေါ်စိန်နဲ့ ခင်ခင်နွယ်တို့ကိုလည်း သတိရကြောင်း ပြောပြပါ။

ဖေဖေ

ဦးညိုမောင်

(စာဆုံးသွားသောအခါ၊ အားလုံး စိတ်မကောင်းသော မျက်နှာများဖြင့် ရှိနေကြစေ။)

နင်းရည်ဖြူ

။ ။ အင်း--ဘဘတို့ သိရအောင်သာပါ။ စိတ်မပူကြပါနဲ့။ ဖေဖေက အလုပ်ကို နိုင်အောင်လုပ်ပါတယ်။ တစ်ခုတော့ စဉ်းစားပါတယ်။ သမီးက ခုဆို လုပ်သက် သုံးနှစ်လောက် ရှိလာပြီဖြစ်လို့ ဖေဖေနားနီးအောင် ပြောင်းရွှေ့ခွင့် လျှောက်ထားရကောင်းမလားလို့. . . ။

- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဟင်- ညီမလေးရယ်၊ မပြောင်းပါနဲ့ကွယ်။ ဒီရွာ
ဒီကျောင်းမှာ ညီမလေး မရှိလို့မဖြစ်ဘူး။
- ဦးထင် ။ ။ ဦးညိုမောင်ကို ဒီမှာခေါ်ထားရင်ကော မဖြစ်
ဘူးလားကဲ့။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟိုက ကျောင်းသားလေးတွေ အလုပ်က ချက်ချင်း
ဖြတ်လို့မရဘူး ဘာဘရဲ့။
(ခေတ္တမျှတိတ်ဆိတ်သွားစေ။)
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ သမီးက နန့်ခမ်းစင်လာလေးကို ပူနေတာပါ။
ဖေဖေ ဆီမှာတုန်းက သူ့ရတဲ့ထောက်ပံ့ကြေးနဲ့
သူတို့မိသားစု ရပ်တည်နေနိုင်တယ်။ ခုတော့
စင်လာလေး အလုပ်ချက်ချင်း မရရင်ခက်မယ်။
သူ့မောင်လေးကလည်း ငယ်သေးတယ်။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ သူ့ဆီကို စာလှမ်းရေးပြီး အခြေအနေ မေးကြည့်
ပါလား ညီမလေး။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့။ မေးမယ်။ ဒီနွေကျောင်းပိတ်ရက်ကျရင်
တော့ ဖေဖေဆီ ခဏပြန်ပါရစေနော် ဘာဘထင်။
- ဦးထင် ။ ။ ပြန်ပါကွယ်၊ ပြန်ပါ။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အင်း-ညီမလေး နှင်းနှင်းလည်း ဒီနှစ်ထဲ သီတင်း
ကျွတ်ပွဲတော်မှာ ကဗျာရွတ်ပွဲ၊ တန်ဆောင်တိုင်
ကျတော့ လူငယ်ပြဇာတ်တွေနဲ့ လုံးထွေးခဲ့ရတာ။
ခု- နားမယ်မှမကြုံရသေးဘူး၊ စိတ်ပင်ပန်း
စရာက ဖြစ်လာတယ်။
- ဦးထင် ။ ။ ကဲကဲ-သမီး စိတ်ပင်ပန်းရော့မယ်။ နားတော့။

(ထိုစဉ်၊ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားလေးများ
၁၀ ယောက်ခန့် လက်ဝဲဘက်မှ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နှင့်
ဝင်လာစေ။ ကျောင်းသားကြီးတစ်ယောက်က
ကီးဘုတ်တစ်လုံးထမ်းလာ။)

နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ ဟင်-ကလေးတို့ လိုက်လာတယ်။

ကလေးများ။ ။ ။ ဆရာမပဲ သောကြာနေ့ညနေ သီချင်းတိုက်ရ
မယ်ဆို။

နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ ဩော်-ဟုတ်သားပဲ။ ကျောင်းနှစ်ပတ်လည်
နေ့ကျရင် “မြန်မာ့ကျောင်း” သီချင်းဆိုရမှာ။
ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ။ ကဲ- ကီးဘုတ်ကို စားပွဲပေါ်
တင်၊ ခဏထိုင်ကြဦး။ ဆရာမ အဝတ်သွားလဲ
လိုက်ဦးမယ်။

(လက်ယာဘက်သို့ ဝင်သွား။)

(ကလေးများ စားပွဲအနီးကြမ်းပေါ်တွင် ထိုင်နေ
ကြစေ။ ခဏအကြာ နှင်းရည်ဖြူပြန်ထွက်လာပြီး
ကီးဘုတ်တီးရန်ပြင်ဆင်စေ။)

နှင်းရည်ဖြူ။ ။ ။ ကဲ- ထပြီး ဒီမှာဝိုင်းကြ။

(ကလေးများစားပွဲတွင် ဝိုင်းထိုင်နေရာယူကြစေ။
နှင်းရည်ဖြူ ကီးဘုတ်တီးလျက် ကလေးများ၏
ဝိုင်းဆိုသံများ ထွက်ပေါ်လာစေ။)

(မြန်မာ့ကျောင်းသား နိုင်ငံတော်အတွင်း
ထင်လင်းရှိရမည်၊ စည်းကမ်းသေဝပ်ခြင်း အရင်း
ပြုသည်၊ ဝီရိယလည်းရှိရမည်၊ ကိုယ်ကျင့်တရား
ဧကန်မှန်ပေသည်။)၂

အများစုစရာ သနားကရုဏာ၊ တရားမှုမှာပိုပါသည်။ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး လွန်သိမ်မွေ့ပါမည်။ (ပညာတိုးတက်စေမည်၊ နိုင်ငံတန်ခိုးထက်စေမည်၊ ဒို့အမျိုးဇာနည် ပီပါပေသည်)၊ မြန်မာကျောင်းက ပညာရေး ကျန်းမာရေးညီ x x x (ဦးထင်၊ ဒေါ်စိန်၊ ခင်ခင်နွယ်တို့ နှင်းရည်ဖြူအား ကရုဏာသက်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေကြပြီး ဦးထင်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ရှိနေစဉ်...)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၁၈

- နေရာ - ကျေးရွာအုပ်စု အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီရုံး။
- အချိန် - နေ့ပိုင်း။
- အပြင်အဆင် - ပျဉ်ထောင်အဆောက်အအုံ အတွင်းပိုင်း ရေးချက်နောက်ခံကား ရှိရမည်။
- နံရံတွင် ရုံးတစ်ခု၏အပြင်အဆင် ရေးသားချက်များ ရှိရမည်။
- ရွှေတွင် စားပွဲနှစ်လုံးကို ဆက်ထားသော စားပွဲ ရှည်နှင့် ကုလားထိုင်များ သင့်သလိုရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(မြို့နယ် ပြန်ကြားရေးနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး ဦးစီးဌာနမှူး ဦးတင်မြင့်၊ ရယကဥက္ကဋ္ဌ ဦးထင်နှင့် ရယကအဖွဲ့ဝင်များ၊ ကျောင်းအုပ် ဆရာမကြီး ဒေါ်ကြင်အေး၊ ဆရာအောင်၊ ဆရာမနှင်းရည်ဖြူ၊ ခင်ခင်နွယ်၊ ကိုတင်အေးနှင့်

လူငယ်သုံးလေးယောက် စားပွဲရှည်တွင်ဝိုင်း၍
ထိုင်လျက်ရှိကြစဉ်၊ ကိုအောင်မင်းအုပ်နှင့်
စိုင်းသိုက်ထွန်းတို့ ခပ်ပြုံးပြုံး မျက်နှာများဖြင့်
ရောက်လာကြစေ။)

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ပြန်/ဆက် ဦးစီးမှုကြီး ရောက်နေတယ်၊ စာကြည့်
တိုက် ဖွင့်ဖို့ကိစ္စ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမယ်ဆိုတဲ့
သတင်းကြားတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်
အပြေးလာခဲ့ကြတာပါ။ ကျွန်တော်တို့ကို မဖိတ်
ပေမယ့် စာကြည့်တိုက်ကိစ္စ စိတ်ဝင်စားလို့
ဒီဆွေးနွေးပွဲမှာ တက်ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ။

ဦးတင်မြင့် ။ ။ ဟာ- ဌာနအနေနဲ့ မပတ်သက်လို့ ဖိတ်မခိုင်း
တာပါဗျာ။ ခုလို စိတ်ဝင်စားလို့ တက်ပေးတာ
ကိုပဲ ဝမ်းသာရမှာပါ။

ဦးထင် ။ ။ ထိုင်ကြပါ၊ ထိုင်ကြပါ။ လူစိမ်းတွေမှ မဟုတ်ဘဲ။
(အောင်မင်းအုပ်နှင့် စိုင်းသိုက်ထွန်းတို့ ကုလားထိုင်
များတွင်ဝင်ထိုင်ကြစေ။)

ဦးတင်မြင့် ။ ။ (ထ၍ပြော) ကျွန်တော်ကပဲစပြီး ဆွေးနွေးပါ
မယ် ခင်ဗျာ။ ဒီရွာကြီးမှာ စာကြည့်တိုက်တစ်ခု
ပီပီပြင်ပြင် ရှိသင့်တဲ့အတွက် ဥက္ကဋ္ဌကြီးဦးထင်နဲ့
ကျွန်တော်တို့ ညှိနှိုင်းခဲ့ကြတာ အတော်ကြာပါပြီ။
စာကြည့်တိုက်တစ်ခု တည်ထောင်မယ်ဆိုရင်
အားလုံးသိကြတဲ့အတိုင်း ဘီငါးလုံးလို့ ခေါ်တဲ့
BUILDING အဆောက်အအုံ၊ BOOKS စာအုပ်၊
BORROWER စာအုပ်ငှားဖတ်သူ၊ BUDGET

ငွေကြေး ရန်ပုံငွေ၊ BRAIN အသိစိတ်ဓာတ်တို့ ပြည့်စုံရပါမယ်။ အဲဒီအချက်တွေ မပြည့်စုံရင် အမည်ခံစာကြည့်တိုက်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအုပ်စုမှာ ခိုင်မာတဲ့စာကြည့်တိုက် ဖြစ်လို့ အဘက်ဘက်ကပြည့်စုံအောင် အချိန်ယူ ပြီး စီစဉ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ခုတော့ ပြည့်စုံ သလောက်ဖြစ်ပြီလို့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးကပြောတဲ့အတွက် စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ဖို့ အခုလို အပြီးသတ်ညှိနှိုင်း အစည်းအဝေး ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ စီစဉ် ထားတဲ့အခြေအနေကို ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးထင်က ရှင်းပြပါလိမ့်မယ်ခင်ဗျာ။ (ပြန်ထိုင်)

ဦးထင်

■ ■ (ထပြော) ခုနပြောတဲ့အချက်တွေ ပြည့်စုံအောင် ကျွန်တော်တို့ ရယကနဲ့ လူငယ်တွေ တရွေ့ရွေ့ ကြိုးပမ်းခဲ့လို့ ငွေကြေးလည်း အတော်လေး စုဆောင်းမိပါပြီ။ အဲဒီငွေထဲက စာအုပ်ဗီရို နှစ်လုံးဝယ်ခဲ့ပါတယ်။ စာအုပ်အတော်များများ ကိုတော့ ပြန်/ဆက် ဦးစီးက စီစဉ်ပေးပါတယ်။ ရွာလယ်ဓမ္မာရုံကို လုံခြုံအောင်ပျဉ်ကာလိုက်ပြီး သပ်သပ်ရပ်ရပ် ပြင်ဆင်နေတာ ပြီးပါတော့ မယ်။ အဲဒါပြီးသွားရင် စာကြည့်တိုက်ဖွင့်နိုင် ပါပြီ။ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲအတွက် ဝိုင်းဝန်း ဆွေးနွေးပေးကြပါ။ ထိုင်ရင်းပဲ ဆွေးနွေးကြ တာပေါ့။ (ပြန်ထိုင်)

ဆရာမကြီး ။ ။ စာကြည့်တိုက်တစ်ခု ပေါ်ထွန်းလာရင် ကျောင်းသူ
ဒေါ်ကြင်အေး ကျောင်းသားလေးတွေအတွက် အများကြီး
 အကျိုးရှိမှာပါ။ ကျွန်မတို့ကျောင်းမှာ စုဆောင်း
 ထားတဲ့ စာအုပ်တွေကိုလည်း အားဖြည့်ပေးပါ
 တယ်။ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပြီးရင် ကျောင်းသူ
 ကျောင်းသားတွေဖတ်နိုင်အောင် ကျောင်းပိတ်
 ရက်တွေမှာ စာကြည့်တိုက်ကို ဖွင့်ထားပေးစေ
 ချင်ပါတယ်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ကျွန်မက စာကြည့်တိုက်မှူး တာဝန်ယူမှာ
 ဆိုတော့ ဆရာမကြီး အကြံပြုတဲ့အတိုင်းလုပ်ပါ
 မယ်ရှင်။ အခု တက်ရောက်လာကြတဲ့သူများကို
 ကျွန်မ အကူအညီတောင်းချင်တာရှိပါတယ်။
 ဒီစာကြည့်တိုက်ကို ဖွင့်ရာမှာ အခု ရယူက က
 ရှာဖွေပေးထားတဲ့ ရန်ပုံငွေများကို ခြီးခြီးခြံခြံ
 သုံးစွဲရမှာပါ။ ကျွန်မအနေနဲ့ စာကြည့်တိုက်မှူး
 တာဝန်ယူပေးတယ် ဆိုတာကလည်း စေတနာ့
 ဝန်ထမ်း ဖြစ်ပါတယ်။ ရှိထားတဲ့ငွေနဲ့ ပုံမှန်ဝယ်
 သင့်တဲ့ မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်လောက်ပဲ ဝယ်ရပါ
 မယ်။ သတင်းစာပုံမှန်ဝယ်မယ်။ ကျွန်မအကူ
 အညီ တောင်းချင်တာက ဖတ်ပြီးသား ဂျာနယ်
 တွေကို အလှူခံပေးကြဖို့ပါ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အဲဒါကို ကျွန်တော်လည်း လှူမယ်။ မြို့ကနေ
 လည်း ဂျာနယ်တွေ အလှူခံရသလောက် ယူယူ
 လာပါမယ်။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကျွန်တော်တို့ ဆည်ဝန်ထမ်းတွေဆီကလည်း ကျွန်တော် ပုံမှန်စုဆောင်းပေးပါမယ်။

ဦးထင် ။ ။ အဲဒီလိုပေါ့လေ... ကျေးရွာအုပ်စုထဲလှည့်ပြီး အလှူခံလိုက်ရင် စာအုပ်စာစောင်အဟောင်းတွေ ထွက်လာနိုင်ပါတယ်။ အဲဒါကို ကိုတင်အေးတို့လူငယ်ပိုင်းက ကျေးရွာတွေကို လှည့်ပေးပါလား။

ကိုတင်အေး ။ ။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ပါမယ်ခင်ဗျာ။ ဘာသာရေးစာအုပ်တွေတော့ များများရမှာပေါ့။

ပြန်/ဆက် ဦးတင်မြင့် ။ ။ ဘာစာအုပ်ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။ အကျိုးရှိတာချည်းပါပဲ။ အဲဒီလိုစာအုပ်လှည့်လည် အလှူခံရင်း ဒီစာကြည့်တိုက်ကြီး ဖွင့်ထားပြီဆိုတာ ရွာသူရွာသားတွေ သိသွားမယ်။ သိအောင်လည်း ပြောပြခဲ့ကြမယ်ဆိုရင် တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်ပေါ့။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ကြင်အေး ။ ။ ကျွန်မကလည်း ကျောင်းသူ ကျောင်းသားလေးများကတစ်ဆင့် မှာကြားပေးပါမယ်။

ဆရာအောင် ။ ။ ရွာသူရွာသားအားလုံး စာကြည့်တိုက်ကိုသိဖို့လိုပါတယ်။ ဒါမှလည်း စာဖတ်သူတွေ တိုးပွားလာမှာပါ။ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရရဲ့ “မှတ်ဖွယ်ရာရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ်၊ အိမ်တွင်ဖတ်၊ ဖတ်ပြန်သော်ကား၊ ဖတ်ဖန်များက၊ သားမယားပင်၊ မိုက်မှားခဲ့စွာ၊ မလိမ္မာလည်း၊ စာပေစကား၊ နေ့တိုင်းကြားက၊ ထူးခြားလိမ္မာ၊ ရှိသည်သာတည့်” ဆိုတဲ့

စာပိုဒ်ဟာ အလွန်မှတ်သားဖွယ်ပါ။ စာကြည့်
တိုက်တွေဖွင့်ဖို့ကို ရှေးကတည်းက လမ်းပြခဲ့
တယ်လို့ ဆိုရပါမယ်။

ဦးထင် ။ ။ ကောင်းလိုက်တာ။ အဲဒီစာပိုဒ်ကို စာလုံး
ကြီးကြီးနဲ့ စာကြည့်တိုက်မှာ ချိတ်ထားရမယ်ကွဲ့။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ တခြားဆောင်ပုဒ်တွေလည်း ချိတ်ဖို့စီစဉ်ထား
ပါတယ်။ “စာအုပ်စာပေ လူ့မိတ်ဆွေ”၊ “ပညာ
ပြည့်ဝနှလုံးလှ” စတာတွေပေါ့။

နင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဝန်ကြီးပဒေသရာဇာရဲ့ “စာပေဝတ္ထု၊ ရတု
ကဗျာ၊ ပျို့လင်္ကာနှင့်၊ သာသည်သီချင်း၊ အစောင်း
ငြင်းကို ၊ မကင်းမပြတ်၊ ရွတ်ဖတ်လေ့ကျက်၊
တီးမှုတ်လျက်သာ၊ နေကောင်းစွာ” ဆိုတဲ့ စာပိုဒ်
လည်း ချိတ်ထားသင့်ပါတယ်။

သရာအောင် ။ ။ ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။

ပြန်/ဆက် ။ ။ ကဲ- စာကြည့်တိုက်ဖြစ်ဖို့ အခြေအနေ အတော်
ဦးတင်မြင့် လေးပြည့်စုံပါပြီ။ ဘယ်တော့လောက် ဖွင့်နိုင်
မလဲ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ (ထပြော) ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်အလေးအနက်
ဆွေးနွေးစရာရှိပါတယ် ခင်ဗျာ။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးသိတဲ့
အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ စိုက်ပျိုးရေးဌာနအနေနဲ့
ခုအစိုးရသစ်လက်ထက်မှာ သိပ္ပံနည်းကျ စိုက်ပျိုး
ရေးကို တောင်သူလယ်သမားတွေကြားမှာ
ပြန့်ပွားဖို့ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ကြိုးပမ်းနေတဲ့အချိန်ပါ။
တကယ့်ကို အကျိုးရှိတဲ့နည်းလမ်းတွေဖြစ်

ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမားရိုးကျမိရိုးဖလာနည်းတွေကို ပြောင်းလဲပြီး ပျိုးပေါင်နည်းနဲ့ စိုက်ပျိုးရမယ့်အချက်တွေလည်းရှိနေတော့ တောင်သူလယ်သမားတွေကို သဘောပေါက်အောင်လုပ်ဖို့ အများကြီးလိုအပ်နေပါတယ်။ အဲဒါကို ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ကြိုးပမ်းနေပါတယ်။ အနုပညာနည်းလမ်းတွေနဲ့လည်း လှုံ့ဆော်နိုင်အောင် ဆရာမလေး ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူနဲ့ တိုင်ပင်ထားပါတယ်။ အခု ဒီမှာ ညှိနှိုင်းချင်တာကတော့ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲ ကျင်းပတာနဲ့ သိပ္ပံနည်းကျအုပ်စုပြတ် ပျိုးထောင်ပွဲကို ပေါင်းစပ်လိုက်ရင် အမှတ်တရဖြစ်ပြီး တောင်သူလယ်သမားတွေရဲ့ ရင်ထဲမှာ သိပ္ပံနည်းကျစိုက်ပျိုးရေးကို တစ်သက်လုံး မမေ့နိုင်အောင် ဖြစ်သွားမယ်လို့ ကျွန်တော်တွေးမိပါတယ်။ (ပြန်ထိုင်)

ကိုတင်အေး ■ ■ အဲဒီအစီအစဉ် အရမ်းကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တောင်သူလယ်သမားများဟာ ပွဲလမ်းသဘင်နဲ့ဆိုရင် ပိုပြီး စိတ်ပါလက်ပါရှိတတ်ပါတယ်။ သိပ္ပံနည်းရဲ့ လက်တွေ့အကျိုးကျေးဇူးကို ပွဲလမ်းသဘင်နဲ့ ပေါင်းစပ်လိုက်ရင် ပိုပြီးထိရောက်ပါတယ်ခင်ဗျ။

ခင်ခင်နွယ် ■ ■ အဲဒီလိုသာလုပ်လိုက်ရင် ကျွန်မတို့တစ်ရွာလုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် ဖြစ်သွားမှာပဲ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကျွန်တော်တို့ဆည်ကလည်း လိုအပ်တဲ့ဘက်က
ပါဝင်ပါ့မယ်။

ဦးထင် ။ ။ သိပ်ကောင်းတဲ့ အကြံဉာဏ်တွေပါပဲ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အဲဒီအစီအစဉ်တွေ အောင်မြင်ဖို့မှာ အဓိကကျ
တာတော့ ဆရာမလေး ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ ဖြစ်
မယ်လို့ မြင်ပါတယ်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဆရာအောင်ကလည်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်
ပေးစေချင်ပါတယ်။

ဆရာအောင် ။ ။ အဆင်သင့်ပါပဲခင်ဗျာ။

ဆရာမကြီး ။ ။ အဲဒီအစီအစဉ်က နွေကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်မယ်
ဒေါ်ကြင်အေး ဆိုရင် ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေကိုလည်း
သုံးနိုင်ပါတယ်။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ စပါးစိုက်ပျိုးရေးကလည်း စပါးဒုတိယအသီး
ဆိုတော့ နွေစပါးပေါ့ခင်ဗျာ။ ကျောင်းပိတ်ရက်
နဲ့ အံ့ကျပါပဲ။

ဦးထင် ။ ။ ဒါဆိုရင် စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲကို နွေကျောင်းပိတ်
ရက်မှာ လုပ်ကြတာပေါ့။

အများ ။ ။ ကောင်းပါတယ်။

ပြန်/ဆက် ။ ။ ဒီအတိုင်းဆို ဖွင့်ပွဲကိစ္စ ပုံပေါ်လာပါပြီ။ အစီ
အစဉ်တွေက မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ဖြစ်မှာ သေချာ
ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ဩော်-ဒါနဲ့ စာကြည့်တိုက်
နာမည် ပေးထားပြီးပြီလား။

- ဦးထင် ။ ။ ဟုတ်သားပဲ၊ စာကြည့်တိုက်နာမည်မှ မပေးရသေးပဲ။ ကဲကဲ-နာမည်လေး ဝိုင်းစဉ်းစားကြပါဦး။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ စပါးစိုက်ပျိုးရေးကို သိပ္ပံနည်းကျ စနစ်သစ်နဲ့ ပျိုးထောင်တဲ့ပွဲ၊ အဲဒါကို “ပျိုးခင်းသစ်ပွဲ” ရယ်လို့ အမည်ပေးပြီး စာကြည့်တိုက်ကို “စာပျိုးခင်း” လို့ အမည်ပေးလိုက်။ စာပျိုးခင်း စာကြည့်တိုက် ဖွင့်ပွဲ . . . ။ ကဲ-မကောင်းဘူးလားရှင်။
- ပြန်/ဆက် ဦးတင်မြင့် ။ ။ ဟာ-ကောင်းလိုက်တာ။ ကောင်းတယ်ဗျာ၊ “စာပျိုးခင်း စာကြည့်တိုက်” . . . ။
- ဦးထင် ။ ။ ဟာ ဒါဆိုရင် တို့လက်ဆည်ကန်မှာ ပျိုးခင်း နှစ်ခင်း . . . ဟုတ်ပြီ၊ “ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ” ကို တစ်ပြိုင်နက် ခြိမ့်ခြိမ့်သဲ ကျင်းပရမှာပေါ့။
- အများ ။ ။ ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ . . . ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ . . . ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ . . . ။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၁၉

ပြကွက် (၁)

- နေရာ
အချိန်
အပြင်အဆင်
- အ. လ. က၊ ရသခန်း
 - ကျောင်းဆင်းချိန်
 - ကျောင်းခန်းတစ်ခန်း၏ နံရံရေးချက်နောက်ခံ ကားရှိရမည်။ ထိပ်တွင် “ရသခန်း” ဆိုင်းဘုတ် ငယ်ပါရှိရမည်။
 - ကီးဘုတ်၊ ပတ္တလား၊ မယ်ဒလင် ရှိရမည်။
(ကျောင်းဆင်းခေါင်းလောင်းသံနှင့်အတူ၊ ကားဖွင့်)
(ဆရာမနှင်းရည်ဖြူနှင့် ဆရာအောင် လက်ဝဲ ဘက်မှထွက်လာစေ။)
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အစ်ကိုအောင်မင်းအုပ် အကူအညီတောင်းထား တဲ့ ပျိုးခင်းသစ်ပွဲကိစ္စ ကျွန်မခေါင်းထဲမှာ ပေါ် လာလို့ အကြံကောင်းလေးဘာလေး စဉ်းစား လို့ရအောင် ကျောင်းဆင်းချိန် ဆရာ့ကို ခေါ်လာ တာပါ။ ဆရာ အချိန်ရတယ် မဟုတ်လား။

- ဆရာအောင်** ။ ။ ဟာ- အချိန်ရတာပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်က
တာများလဲလို့။
(နှင်းရည်ဖြူ ကီးဘုတ်ရှိရာသို့သွားပြီး ခလုတ်
ဖွင့်ကာ စမ်းတီးကြည့်စေ။ ဆရာအောင်ကလည်း
မယ်ဒလင်ယူပြီး အသံစမ်းနေစေ။)
- နှင်းရည်ဖြူ** ။ ။ ဆရာ-စိုက်ပျိုးရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သီချင်း
တစ်ပုဒ် ဆိုပါလား။
- ဆရာအောင်** ။ ။ လူချွန်လူကောင်းသီချင်း၊ ကောင်းမလား။
- နှင်းရည်ဖြူ** ။ ။ ကောင်းတယ်-ကောင်းတယ်။ (ကီးဘုတ်တွင်
အသံစမ်းပြီး လူချွန်လူကောင်းသီချင်းကို
ပျိုးပေးရာ၊ ဆရာအောင် သီဆိုစေ။)
(ရှုမဆုံးတော့သည် စိမ်းလဲ့လဲ့နှစ်စဉ်၊ လယ်ကွင်း
တွေက တစ်မျှော်တစ်ခေါ် စိုပြည်လွင်၊ ရိတ်သိမ်း
ချိန်ဆိုပြန်လျှင်၊ ဝင်းမှည့်ရွှေစင်အိလို့ပင်၊ စပါးနဲ့
တွေနဲ့ အသီးတွေ သန်မြန်အောင်မြင်)။^၂
မနက်ခင်း စိတ်ရွှင်လန်းကြစေဆွဲငင်၊ ဥဩသံတွဲ
နာပျော်ဘွယ် ကြည်ကြည်လင်လင် လုပ်ငန်း
ကိုယ်စီဝင်၊ စက်ရုံကြီးငယ် အရပ်ရပ်တွင် ကြည်း
ရေတခွင် ရောင်းဝယ် စုန်ဆန်သာစည်ပင်၊
လူချွန်လူကောင်းများတို့ ပေါင်းစုအားတွင် မြို့မ
မိတ်ဆွေတွေကို ကြည်ညိုစွာမြင်လိုက်ချင်၊ ဗမာ့
သားကောင်းများကို အဆိုအတီးအမှုတ်နဲ့ပင်၊
ရီသေ ခင်မင်အားတက် အလေးပြုလျက်ပဲ
အစဉ် . . . ။

- (ထိုစဉ် ဇာတ်စင်လက်ဝဲအတွင်းဘက်မှ အသံချဲ့
စက်ဟွန်းမှ အော်ပြောသံတစ်သံ ကျယ်ကျယ်
ကြီး ထွက်လာပြီး တီးသံဆိုသံကို လွှမ်းနေစေ။)
- အသံချဲ့စက်** **။ ။** ရှေ့ဆုံးကန်တော့ပွဲ အမေဉာဏ် မှန်မှန်လေး
ဟွန်းမှအသံ လျှောက်ပေးပါခင်ဗျ။ အမေနှစ်. . . အမေနှစ်
ရှေ့က ရှင်လောင်းတန်းကြီးနဲ့ အိုးစည်ဝိုင်း
အဆက်မပြတ်အောင် ထိန်းပေးပါခင်ဗျာ။
- နှင်းရည်ဖြူ** **။ ။** (အတီးရပ်လိုက်ပြီး) ဆရာရေး- ခဏရပ်ထား
ဦးမှ--။ ကျွန်မ ရှင်လောင်းလှည့်လာတာကို
ကျောင်းဝက သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်။ ခဏလေး
နော်. . . ။
- ဆရာအောင်** **။ ။** သွား-သွား-ကျွန်တော် ဒီမှာစောင့်နေမယ်။
(နှင်းရည်ဖြူ လယ်ယာဘက်သို့ ဝင်သွားစဉ်-)
(ရွာလမ်းရေးချက် ကားလိပ်ကျလာ ပြကွက်(၁)
ကို ဖုံးလိုက်စေ။)

* * * * *

ပြကွက် (၂)

- နေရာ** - အလက ကျောင်းရှေ့၊ ရွာလမ်း
အချိန် - ပြကွက် (၁) အတိုင်း
အပြင်အဆင် - ရွာလမ်း ရေးချက်ကားလိပ် နောက်ခံထားရမည်။
(ရွာလမ်း ရေးချက်ကားလိပ်ကျလာသည်နှင့်
ကားရှေ့)
(ရှင်လောင်းတန်းကြီး လက်ဝဲဘက်မှ တရွေ့ရွေ့
ထွက်လာစေ။ ရှေ့ဆုံးမှ ကန်တော့ပွဲ၊ ထို့နောက်

သက်န်းပရိက္ခရာ၊ ပရိတ်အိုး၊ ထို့နောက် ကွမ်း
တောင်ပန်းတောင်ကို ပျံဖြူများ၊ ၎င်းနောက်
မြင်းပေါ်မှ ရှင်လောင်းနှင့် ရွှေထီးဆောင်း
ကာလသားအဖွဲ့ ပေါ်လာစေ။ အသံချဲ့စက်
ဟွန်းကို တစ်ယောက်က ထမ်းလာ။ ကာလသား
အဖွဲ့ထဲမှ တစ်ဦးက သျှိုးလိုက်ရတုကို ဆိုလာရာ
ရတုနှင့် သျှိုးလိုက်သံများ အသံချဲ့စက်ဟွန်းမှ
ထွက်ပေါ်လာစေ။)

ရတုဆို ။ ။ ငါးပါးမာန်နှိမ်၊ မြတ်မုနိန်၏။ နိယာနိက၊ ဒုလ္လဘ
ဟု၊ သုံးဝ သာသနာ . . . ။

အများ ။ ။ သျှိုး . . . ။

ရတုဆို ။ ။ မိုက်မှောင်ပယ်ထွန်း၊ ထိန်ထိန်ရွန်းသည်၊
နဝန်းထောင် ရောင်ဖြာသို့ . . . ။

အများ ။ ။ သျှိုး . . . ။

ရတုဆို ။ ။ နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့၊ လျင်လျင်ရောက်ကြောင်းမှန်၊
ဒါနတရား၊ သဒ္ဓါပွားသည်၊ စိတ်ထား လွန်ထက်
သန်၍ . . . ။

အများ ။ ။ သျှိုး . . . ။

ရတုဆို ။ ။ မြန်မာ့ရိုးရာ ရှေးထုံးစံ၊ ရပ်ရွာအားလုံး၊ ပျော်
မဆုံးသည်၊ ခြိမ်းအုန်းသဲသည်မျှ . . .

အများ ။ ။ သျှိုး . . . ။

ရတုဆို ။ ။ သရေလှံသည်၊ ခြွေရံများ ဗိုလ်ပုံ၊ မင်္ဂလာစံခင်း
နန်းမြို့တွင်းမှ လောင်းမင်းထွက်သည်ပုံသို့ . . . ။

အများ ။ ။ သျှိုး . . . ။

ရတဆို ။ ။ အထွေထွေသည်၊ ရွှေငွေမြရောင်ဆိုင်၊ တံခွန်
ကုက္ကာ၊ မုလေးပွားကို၊ နတ်များရွှေကကိုင်
၍ . . . ။

အများ ။ ။ သျှိုး . . . ။

ရတဆို ။ ။ ပြိုင်အဆိုင်လျှင်၊ မြိုင်မြိုင်ခမ်း ပြင်ဆင်၊ သင်း
ကျစ်ရွှေဘောင်း၊ တမာဆောင်းသည်၊ နားရှောင်း
စလွယ်ဆင်လျက် . . . ။

အများ ။ ။ သျှိုး . . . ။

ရတဆို ။ ။ ခရသင်းနှင့်၊ ဒုံမင်းကြေးသံစုံ၊ နရည်းမိကျောင်း၊
နားမညောင်းသည်၊ စည်မောင်း အဖုံဖုံတည့် . . ။

အများ ။ ။ သျှိုး . . . ။

ရတဆို ။ ။ မြေမိုးတုန်သည်၊ ဝသုန်လေထု ဆုံးတည့်လေ . . ။

အများ ။ ။ သျှိုး . . . ။

ရတဆို ။ ။ တောင်းဆုချွေသည်၊ သပြေသောင်း ခေတ်လုံး
တည့်လေ . . . ။

အများ ။ ။ သျှိုး . . . ။

(ရှင်လောင်းနှင့် ကာလသားသျှိုးအဖွဲ့ လက်ယာ
ဘက်သို့ တရွေ့ရွေ့ဝင်သွားသည်နှင့် အိုးစည်
ဝိုင်း ဆက်ထွက်လာစေ။ အိုးစည်ဝိုင်းတွင်
တောသုံးကောင် ငတီးက အိုးစည်တီးလျက်၊
ငတော်က ဘောင်းဘီနက်ဝတ်ယောက်ျားလေး၊
ငတောက စကတ်နီဝတ်မိန်းကလေးဟန်နှင့်
သရုပ်ပျက် ဝတ်စားဆင်ယင်ကာ ရက်(ပ်) များ
ဆို၍ ကလာကြစေ။)

ငတော် ရက်(ပ်)။ ။ နောက်တစ်ယောက်နဲ့တွဲတယ်ဆိုပြီး မင်းကငါ့ကို
သိချင်းဆို အထင်တွေလွဲ၊ ရှုပ်တယ်လို့ နာမည်ကြီးတော့
ရှင်းပြဖို့က ခက်နေလဲ၊ မျက်ရည်က သက်သေပဲ၊
ရက်တွေတိုင်းမှာ ငိုချင်းချ၊ လိုရင်းက ဘာလဲ
ဘာလဲ။ . . . ။

(အိုးစည်ဝိုင်း လက်ယာဘက်သို့ တရွေ့ရွေ့ဝင်
သွားစဉ်)

(ရွာလမ်း ရေးချက်ကားလိပ်တင်)

* * * * *

ပြကွက် (၃)

- နေရာ - အ. လ. က ရသခန်း
အချိန် - ပြကွက် (၁) အတိုင်း
အပြင်အဆင် - ပြကွက် (၁) အတိုင်း
(ကားလိပ်တင်လိုက်သည်နှင့် အလက၊ ရသခန်း
ပြန်ပေါ်လာ)
(ဆရာအောင် မယ်ဒလင်တီးလျက်ရှိ။)
(နှင်းရည်ဖြူ လက်ယာဘက်မှပြန်ထွက်လာစေ။)
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဆရာရေး သရုပ်ပျက်ဂီတတွေကတော့ ကျွေးလက်
အထိကို နေရာယူလာပြီနော်။ စိတ်ပျက်စရာပဲ။
- ဆရာအောင် ။ ။ ခုနရှင်လောင်းလှည့်ပွဲမှာ တောသုံးကောင်
ရက်(ပ်)တွေ အိုးစည်ဝိုင်းနဲ့ ဆိုလာတာမဟုတ်လား။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်တယ်- ဟုတ်တယ်။ အိုးစည်နဲ့တွဲဖက်ညီ
တာက သံချပ်ပဲလေ။ သံချပ်နေရာမှာ ရက် (ပ်)

က နေရာယူလာတာ။ ပိုပြီးကောင်းလာတာ
လည်း မဟုတ်ဘူး။ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို
သက်သက်ဖျက်ဆီးတာမျိုးပဲ ဆရာရဲ့။

ဆရာအောင် ။ ။ ဟုတ်ပါရဲ့ ဆရာမရယ်... ။ တောသုံးကောင်
ဆိုတဲ့ကောင်တွေ တော်တော်ဆိုးတာပဲ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ တောသုံးကောင်က ဆိုးတာမဟုတ်ဘူး ဆရာ။
အမျိုးသားရေးကို အလေးမထားတဲ့ ဂီတသမား
ဆိုတဲ့ လူတွေက ဆိုးတာ။ အင်း- ခုန ရှင်လောင်း
လှည့်ပွဲကို ကြည့်လိုက်ရတာ အတွေးအမြင်
တစ်ခုတော့ရလိုက်တယ် ဆရာ။

ဆရာအောင် ။ ။ ဘာပါလိမ့်... ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အရာရာမှာ သဟဇာတဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ ရှင်လောင်း
လှည့်တာနဲ့ သျှိုးရတု၊ အိုးစည်ဝိုင်းနဲ့ သံချပ်
... ။ အဲဒါမှ သဟဇာတ ဖြစ်တယ်။ လိုက်ဖက်
တယ်။ တစ်နှစ်က ကျွန်မတို့ ကပြခဲ့တဲ့ ပြဇာတ်
ထဲကအတိုင်းပဲ လက်ထပ်မင်္ဂလာ အခါတော်
ပေးအစီအစဉ်က စောင်းတို့လို မြန်မာတူရိယာ၊
မြန်မာ့ဂီတနဲ့မှ တင့်တယ်လိုက်ဖက်တယ်လေ။

ဆရာအောင် ။ ။ ဟုတ်တယ်လေ ဆရာမရဲ့။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အဲဒါကို တွေးမိရာကနေ ကျေးလက်နဲ့ ကျေးလက်
ဂီတ၊ လယ်ကွင်းနဲ့ လယ်ထွန်ကဗျာ... ။
အဲဒီလို လိုက်ဖက်မှုတွေကို တွေးမိလာတယ်
ဆရာရဲ့။ ဆရာ- ရွှေဘိုဗိုလ်ကြီးသံတွေ၊ ကောက်စိုက်
တေးတွေ ဖတ်ဖူးတယ်မဟုတ်လား။

ဆရာအောင် ။ ။ ဖတ်ဖူးရုံ ဘယ်ကမလဲ။ ကြိုက်လွန်းလို့ ငယ်ငယ်က အရကျက်ခဲ့တာ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ အဲဒီကဗျာတေးလေးတွေကို ကျေးလက်ဟန်နဲ့ ကျွန်မ ဆိုကြည့်မယ်။ ဆရာက မယ်ဒလင်နဲ့ လိုက်တီးပေး။ ငုံကြီးသံကစမယ်။ (စည်းနှင့် ဝါးကိုင်စေ။)

ဆရာအောင် ။ ။ ဟုတ်ပြီ၊ တီးပေးမယ်။ (မယ်ဒလင် တီးရန် ပြင်စေ။)

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ရမတာ ရွှေကြိမ်လုံးရယ်နဲ့ ထွန်တုံးကိုတဲ့ ခြေတော်တင် နွားကြန်စုံနှင့်၊ ပျိုးခင်းကိုပြင်၊ ကောင်းကင်က ရွှေပိန်ညင်းရယ်၊ မိုးခေါ်လို့ဆင်း xxx
ကောက်တီနဲ့မယ်စော ရောနှောပါလို့ ပျိုးထောင်၊ မိုးလေက ခေါင်၊ သည်ပျိုးရေအောင်မှ၊ မယ်နဲ့ မောင် အလှူပေးမယ်၊ မိုးကူပါလေး xxx
သည်လယ်ကို သည်မယ်စိုက်ပါလို့၊ လိုက်လာမယ့်ပုံလိုလို၊ သျှောင်ကြီးဗွေလူတင်စားရယ်၊ သွားနှင့် တော့ဆိုလေ xxx
ခါးပုံကို မောင်ဖြုတ်လို့၊ ချွေးသုတ်တော့ပေး၊ စီးပလေစေ မောင်မသုတ်နဲ့ တုတ်တုတ်ကျ ချွေး xxx

အေးကောင်းပျိုရွယ်သူငယ်ချင်းတို့၊ လယ်တော်တွင်းက များတတွေ၊ ကိုယ်စီကလို့ လှစရာ၊ တို့မျက်နှာ နံ့သာပြောက်ဖို့ လှည်းစာခေါက်ကို အိုင်အိုင်အေးအောင် သွေးကြပအေ xxx

နေမင်းရယ်ညို၊ ရွှေပုံသံချိုပါလှ၊ ရွှမ်းကြစို့လေး၊
 ရှုလိုက်ကြနော်၊ မျှော်လိုက်ကြစမ်း၊ တိမ်ယံမှာ
 ဗုံသံလွှင့်တယ်၊ မိုးနိမ့်ခမန်း xxx
 တီးလိုက်ပါတဲ့ ဗုံကြီးသံ၊ ထက်ကောင်းကင်
 ဝေဟင်စွန်းမှာ၊ လွမ်းစေ့ဖို့ဖန်လေ့ xxx
 တီးလိုက်ပါတဲ့ ဗုံကြီးသံ... တီးလိုက်ပါတဲ့
 ဗုံကြီးသံ... ၊

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (အားရဝမ်းသာပြော) အိုင်ဒီယာရပြီ ဆရာ
 ရေ xxx

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၂၀

- နေရာ - အ. လ. က ကျောင်းဝင်းရှေ့
အချိန် - နွေကျောင်းပိတ်ရက် တစ်ရက်၊ နေ့ပိုင်း
အပြင်အဆင် - စာသင်ဆောင်များ ရေးချက် နောက်ခံကား
ရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ဗုံကြီးသံ တီးလုံးများ ကျောင်းထဲမှ လွင့်ပျံ့လာ
ဟန် နောက်ခံဂီတဖွင့်ထားရမည်။)
(လက်ဝဲဘက်မှ အမျိုးသမီးရွယ် နှစ်ယောက်
ထွက်လာ၊ လက်ယာဘက်မှလည်း အမျိုးသမီး
ကြီးနှစ်ယောက် ထွက်လာ၊ ဇာတ်စင်အလယ်
တွင် ဆုံကြစေ။)

- အမျိုးသမီးရွယ်(၁)။ ။ ကြီးကြီးပုတို့ ဘယ်လဲ။
အမျိုးသမီးကြီး(၁)။ ။ သမီးတွေ ယိမ်းတိုက်နေတာ သွားကြည့်
မလို့လေ။ ညည်းတို့ရော ဘယ်သွားကြမလို့လဲ။

အမျိုးသမီးရွယ်(၁)။ ။ ကြီးကြီးပုကလည်း ကျောင်းကဒီမှာလေ။
 ကျောင်းခန်းတွေထဲမှာ ယိမ်းတိုက်နေကြတာ။
 ကျွန်မတို့လည်း ကလေးတွေယိမ်းတိုက်နေတာ
 သွားကြည့်မလို့။ လာ--ကျွန်မတို့နဲ့အတူ
 ကျောင်းထဲဝင်ကြတာပေါ့။

အမျိုးသမီးရွယ်(၂)။ ။ တို့သမီးတွေက ကျောင်းထဲမှာ မဟုတ်ဘူး။
 စာကြည့်တိုက်ဖွင့်မယ့် ဓမ္မာရုံမှာတဲ့။

အမျိုးသမီးရွယ်(၁)။ ။ ဪ- ဪ- ဟုတ်မယ်။ ကြီးကြီးပုတို့ သမီး
 တွေက ရှစ်တန်းဆိုတော့ စာပျိုးခင်းစာကြည့်
 တိုက် ဖွင့်ပွဲအတွက် ယိမ်းတိုက်နေတာနေမှာ။

အမျိုးသမီးရွယ်(၁)။ ။ အေးအေး- ဟုတ်တယ်။

အမျိုးသမီးရွယ်(၂)။ ။ ဓမ္မာရုံက ပတ်ချာလည်ကာပြီး ပြင်ဆင်ထား
 တော့ အရင်တုန်းကလို ဒိုးယိုပေါက်မမြင်ရ
 တော့ဘူး ကြီးကြီးပုရဲ့။ အထဲဝင်ကြည့်လို့
 ရအောင် မြန်မြန်သွားမှ နေရာရမှာ။

အမျိုးသမီးကြီး(၁)။ ။ အေး-ဒါဆို မြန်မြန်လျှောက်ကြစို့။ (အမျိုး
 သမီးကြီးနှစ်ယောက် လက်ဝဲဘက်သို့ ခပ်သုတ်
 သုတ် ဝင်သွားစေ။)

(အမျိုးသမီးရွယ် နှစ်ယောက်လည်း ဆက်သွား
 မည်ပြုစေ။ ထိုစဉ် လက်ဝဲဘက်မှ နောက်ထပ်
 အမျိုးသမီးရွယ်တစ်ယောက် ခပ်သုတ်သုတ်
 ထွက်လာပြီး ရှေ့မှနှစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်စေ။)

အမျိုးသမီးရွယ်(၃)။ ။ ဟေ့- မိလုံးတို့--ငါ့ကို စောင့်ပါဦးဟ။

- မိလုံး** ။ ။ (နောက်ပြန် လှည့်ကြည့်ပြီး) ဟဲ့- မိသိန်း၊
နင်ကလည်း ချိန်းထားတာ ဘာလို့ နောက်ကျ
နေတာလဲ။ နင့်သမီးလေးလည်း ယိမ်းထဲ ပါတာပဲ
မဟုတ်လား။
- မိသိန်း** ။ ။ အိမ်ကလူလေ၊ စနစ်သစ်နဲ့ ပျိုးထောင်ဖို့ လယ်ထဲ
မှာ ပြင်ဆင်နေတာ။ သူ့အပြန်ကို စောင့်ပြီး
ထမင်းကျွေးနေရလို့။
- မိလုံး** ။ ။ ငါတို့အိမ်ကလူလည်း ခုတစ်လော ပျိုးပေါင်တွေ
အတွက်နဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေတာပါပဲဟယ်။ ငါ
ကတော့ ထမင်းချိုင့် ပို့ထားလိုက်တယ်။ ပျိုးပေါင်
က သပ်သပ်ချေချေလုပ်ရမှာဆိုတော့ အတော်
လေးလက်ဝင်လို့ သူက အိမ်ပြန်မစားဘူး။
လယ်ထဲမှာပဲ အချိန်ပြည့်လုပ်နေတာ။
- မိသိန်း** ။ ။ သိပ္ပံနည်းကျ ပျိုးခင်းကို ပေါင်စနစ်နဲ့ လုပ်တာ
က ထူးထူးခြားခြားကို အကျိုးရှိမှာတဲ့ဟ။
- မိလုံး** ။ ။ အေးပေါ့လေ၊ ဒါကြောင့်လည်း တို့ယောက်ျား
တွေ “ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ” အမီ ပျိုးပေါင်နဲ့ ပျိုးထောင်
နိုင်အောင်လို့ ကြိုးစားနေကြတာပေါ့။
- မိသိန်း** ။ ။ ဟဲ့- မိလုံး၊ ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲဆိုတာ ဘာကိုပြော
တာလဲဟဲ့။
- မိလုံး** ။ ။ ဪအေး- ပျိုးပေါင်နဲ့လုပ်မယ့် “စနစ်သစ်
ပျိုးခင်း” အုပ်စုပြတ် ပျိုးထောင်ပွဲက တစ်ပွဲ၊
“စာပျိုးခင်း”လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ စာကြည့်

တိုက် ဖွင့်ပွဲကတစ်ပွဲ... အဲဒီလိုနှစ်ပွဲကို
တစ်ပြိုင်တည်း လုပ်မှာမို့လို့ “ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ”
လို့ပြောတာ...။

မိသိန်း ■ ■ ဪ- ဒီလိုလား။ အင်း- အဲဒီ ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲမှာ
တို့ကလေးတွေက ယိမ်းထဲပါနေတော့ တို့လည်း
အငြိမ်မနေနိုင်တော့ဘူးပေါ့အေး။

မိလုံး ■ ■ အေးလေ- စားမေးပွဲတွေပြီးလို့ ကျောင်းပိတ်
လိုက်တာနဲ့ အကတွေ စတိုက်တော့တာပဲလေ။
ကလေးတွေကလည်း ပျော်နေတာပဲတဲ့။ ဆရာမ
လေး နှင်းရည်ဖြူနဲ့ဆိုတာ လုံးထွေးနေတာပဲ။

မိသိန်း ■ ■ အေး-ဒီနှစ်ထဲမှာ၊ ဝါကျွတ်ပွဲတုန်းကလည်း
ကဗျာရွတ်ပွဲ ကြည့်ရတယ်။ တန်ဆောင်တိုင်
တုန်းကလည်း ပြဇာတ်ကြည့်ရတယ်။ ခုလည်း
ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ လာတော့မယ်။ ငါတို့ရွာကြီးက
ပျော်စရာတွေချည်းပါလားအေး။

မိလုံး ■ ■ ဟုတ်ပါ- ဟုတ်ပါ။ ကဲလာ- ကျောင်းထဲဝင်ကြစို့။
(လက်ယာဘက်သို့ဝင်ကြစေ။)
(နောက်ထပ် အမျိုးသမီးသုံးလေးယောက် ပြုံးပြုံး
ရွှင်ရွှင်နှင့် လက်ဝဲဘက်မှထွက်လာပြီး လက်ယာ
ဘက်သို့ဝင်ကြစေ။)
(ထိုစဉ်ပင်၊ ငတီးက ဗုံကြီးတစ်လုံးလွယ်လျက်
တောသုံးကောင် လက်ယာဘက်မှ ထွက်
လာစေ။)

- ငတီး** ■ ■ (ဗုံကြီးကို အောက်သို့ချလိုက်ပြီး) ဟူး...
ဒီအတိုင်းဆို တို့သုံးယောက်မလွယ်ပါလား။
နက်ဖြန်သန်ဘက်ဆို ဗုံကြီးဝိုင်းတိုက်မှာတဲ့။
ဗုံကြီးဆိုတာ ငါလည်းတီးဖူးတာ မဟုတ်ဘူး။
အိုးစည်ဒိုးပတ်ပဲ တီးဖူးတာ။ ဗုံကြီးကို ကိုင်ကြည့်
ပြီး) ဒီဗုံမျိုး ခုမှတွေ့ဖူးတာ။ အင်း- ဆရာမလေး
ကတော့ ပြောတယ်၊ ဒိုးပတ်တီးတတ်ရင် ဗုံကြီး
တီးတတ်သွားမှာပါတဲ့။
- ငတော** ■ ■ ငါကလည်း ဟိုစပ်စပ်၊ ဒီစပ်စပ်သမား။ ဗုံကြီး
ဝိုင်းမှာ လင်ကွင်း ဘယ်လိုတီးမလဲ။
- ငတော်** ■ ■ ငါက ပိုခက်သေး။ ဗုံကြီးသံသီချင်းကို နဲ့နဲ့
မှုတ်ရမှာ။
- ငတော** ■ ■ ဆရာအောင်နဲ့ ဟို ဆရာမလေးက သင်ပေး
မယ်လို့ ပြောတာပဲလေ။ ဖြစ်သွားမှာပါကွာ။
ပူမနေပါနဲ့။ ကဲ- ထုံးစံအတိုင်း တောတော်တီး
ကြစို့။
- ငတီး** ■ ■ မင်းက ဒီနေ့ တော်တော်တီးချင်သေးတာလား။
(ဗုံကြီးကို ကိုင်ပြီး) ဒီဗုံအဟောင်းကြီးကို နက်ဖြန်
အမိ သားရေတွေ ပြန်ဆွဲရမှာ။ ခု စလုပ်မှဖြစ်မှာ
ပေါ့။ ငါတစ်ယောက်တည်း လုပ်လို့မရဘူး။
လာ... ခုပဲ ငါ့အိမ်ယူသွားပြီး ဝိုင်းဆွဲကြမှ။
- ငတော်** ■ ■ ဟုတ်တယ်ကွ။ တောင်ဝိုင်းက ဒိုးပတ်လည်း
စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲအတွက် တိုက်နေကြပြီ။

ငါတို့က ဝိုင်းသစ်ဆိုတော့ ပိုပြီးကြိုးစားမှဖြစ်မှာ။

အားလုံး ။ ။ ဒါဆို- တောတော်မတီးဘဲ သားရေကြိုးတွေပဲ
ကလော် ကလော်ပြီး ဆွဲကြစို့။ (စိတ်အား
ထက်သန်သည့် အမူအရာဖြင့် ထကြစေ။)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၂၁

နေရာ	- လက်ဆည်ကန်ကျေးရွာအုပ်စု၊ ကျေးရွာများ
အတွင်း။
အချိန်	- နေ့ပိုင်း။
အပြင်အဆင်	- လမ်းနှင့် အိမ်တန်း ရေးချက်နောက်ခံကားရှိ
ရမည်။

(ကားဖွင့်)

(စက်ဘီးရှေ့ခြင်းများတွင် “စာပျိုးခင်းစာကြည့်
တိုက်” စာတန်းများ ချိတ်ဆွဲလျက် ကိုတင်အေး
နှင့် လူငယ်များ စက်ဘီးကိုယ်စီဖြင့် လက်ဝဲဘက်
မှ ထွက်လာစေ။ စက်ဘီး သုံးလေးစီးခန့်၊
ဇာတ်စင် ဆုံသလောက်။ ခြင်းများထဲတွင် စာအုပ်
အနည်းငယ်ရှိ။ စက်ဘီးများ၏ ဘားတန်း၊
ကယ်ရီယာစသည်များတွင် “စာအုပ်စာပေ
လွှဲမိတ်ဆွေ”၊ “ပညာပြည့်ဝ နှလုံးလှ” စသည့်
စာတန်းများ ချိတ်ဆွဲထားရမည်။ ဇာတ်စင်

အလယ်လောက်တွင် စက်ဘီးများ ရပ်လိုက်
ကြစေ။)

ကိုတင်အေး ။ ။ (ဓာတ်ခဲအော်လန်ငယ်ဖြင့် လေးဘက်လေးတန်
သို့လှည့်၍ ဆော်သြ) ကျေးရွာအတွင်းရှိ လေးစား
အပ်ပါသော မိဘပြည်သူများ ခင်ဗျား -
ကျွန်တော်တို့ လက်ဆည်ကန်ကျေးရွာအုပ်စုကို
အသိပညာနဲ့ အလှဆင်ဖို့အတွက် **“စာပျိုးခင်း
စာကြည့်တိုက်”** ကို မကြာခင်ဖွင့်လှစ်ပါတော့
မယ်။ လူကြီး၊ လူရွယ်၊ လူငယ်တွေနဲ့ ကလေး
များပါမကျန် အကျိုးပြုမယ့် စာကြည့်တိုက်
ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစာကြည့်တိုက်ကြီးကို ရွာသူ
ရွာသား အားလုံးရဲ့အင်အားနဲ့ ဝိုင်းဝန်းပြုစု
ပျိုးထောင်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စာအုပ်များကို အသစ်ဝယ်ယူထားရှိမှာဖြစ်
သလို စာအုပ်ဟောင်းများကိုလည်း ကျွန်တော်
တို့ ယခု လိုက်လံအလှူခံခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
စက်ဘီးများဖြင့် ရွာစဉ်လှည့်လည် အလှူခံနေ
ပါတယ်ခင်ဗျာ။

ရွာသူ ရွာသား မိဘပြည်သူတွေရဲ့ အိမ်မှာရှိနေ
ပြီး အသုံးမပြုတော့တဲ့ စာအုပ်အဟောင်းများ
ကို စာကြည့်တိုက်အတွက် လာရောက် လှူဒါန်း
ကြပါခင်ဗျာ။ စာအုပ်ဟောင်းဆိုတာ မဖတ်ရ
သေးသူများအတွက် စာအုပ်သစ် ဖြစ်ပါတယ်
ခင်ဗျာ။

ဒါကြောင့် စာအုပ်ဟောင်းများရှိရင် ကျွန်တော်
တို့ စက်ဘီးအဖွဲ့ထံ အခုလာရောက်လှူဒါန်း
ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။
(တစ်အောင့်မျှအကြာတွင် ဟိုမှသည်မှ လူကြီး
လူငယ် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ စာအုပ်
စာစောင်များကိုင်လျက် ထွက်လာကြပြီး လှူဒါန်း
ကြစေ။ ကိုတင်အေးတို့ကလည်း စာရင်းများ
ရေးမှတ်၍ လက်ခံကြစေ။ လှူသူများရော
လက်ခံသူများရော ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ပြုံးပျော်ရွှင်လျက် ရှိကြစေ။)
(စာအုပ်လှူပြီး ပြန်ထွက်လာသူတိုင်း၏ နှုတ်မှ
စာပျိုးခင်း. . စာပျိုးခင်း. . စာပျိုးခင်း. . ဟု
ကြည်ကြည်နူးနူး အသံထွက်လျက်ရှိကြစေ။)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၂၂

နေရာ

အချိန်

အပြင်အဆင်

- စိုက်ပျိုးရေး၊ ရွှေ့တန်းစခန်း။
- နေ့ပိုင်း။
- သစ်ဝါးနှင့် ဆောက်ထားသော အဆောက်အအုံတစ်ခု၏ အတွင်းပိုင်းရေးချက် နောက်ခံကားရှိရမည်။
- ဝါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော စားပွဲငယ်နှင့် ဝါးကုလားထိုင်၊ ဝါးတန်းလျားများ ရှိရမည်။
- စိုက်ပျိုးရေးနှင့် ပတ်သက်သော စာတန်းများ၊ အထူးသဖြင့် သိပ္ပံနည်းကျ စပါးစိုက်ပျိုးရေးလှုံ့ဆော်စာများနှင့် ပုံများ မြင်သာအောင် ပြသထားရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(အောင်မင်းအုပ် စိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာများကို နံရံပေါ်တွင် ကပ်လျက်ရှိစဉ် စိုင်းသိုက်ထွန်းလက်ယာဘက်မှ ထွက်လာစေ။)

- စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ တော်တယ်ဗျာ. . . ၊ တော်လိုက်ကြတာဗျာ. . . ။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ (လှည့်ကြည့်ပြီး) ကိုစိုင်းပါလား။ ခင်ဗျားစကားက အရင်းမရှိ၊ အဖျားမရှိနဲ့။ ဘာတွေတော်တာလဲ၊ ဘယ်သူတွေ တော်တာလဲဗျ။ လာ- ထိုင်ပြီး ရှင်းရှင်းလေး ပြောပြပါဦး။
(နှစ်ယောက်သား ဝါးကုလားထိုင်များတွင် ထိုင်ကြစေ။)
- စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ကျွန်တော်ရွာထဲဝင်လိုက်တာနဲ့ ဆိုင်းသံဗုံသံတွေ ကြားရတော့တာပဲ။ လမ်းမှာလည်း စက်ဘီးတွေနဲ့ စာအုပ်အလှူခံတဲ့လူတွေ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ တစ်ရွာလုံး လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေတယ်ဗျ။ ဒါနဲ့ ဒီကိုဆက်လာရင်း ကျွန်တော်တွေ့မိလာတာတွေ ပါးစပ်ကထွက်သွားတော့တာပါပဲ။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ တွေးမိတာတွေလည်း ပြောဦးမှပေါ့ ကိုစိုင်းရဲ့။
- စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ဪ- ကိုအောင်မင်းက ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲကို အစပျိုးလိုက်တယ်။ မနွယ်က စာကြည့်တိုက်အတွက် နည်းမျိုးစုံနဲ့ ကြိုးပမ်းတယ်။ မနှင်းနှင်းက စိုက်ပျိုးရေးအတွက် အနုပညာနည်းတွေနဲ့ ပုံဖော်တယ်။ ကဲ- အဲဒီသုံးယောက် ဘယ်လောက် တော်လိုက်သလဲဗျာ။
- အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဪ-ဒီလိုလား။ စပါးပျိုးထောင်ရမယ့် ရေကျတော့ ကိုစိုင်းလည်း တော်တာပဲလေ။ ခင်ဗျားတို့ဆည်က ရေပေးမှ နွေစပါးက ပျိုးလို့ စိုက်လို့

ရမှာလေ။ အဲဒီအတွက် ကိုစိုင်းတို့က စီစဉ်
ပေးတာမဟုတ်လားဗျ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ အို- ဒါက ဌာနဆိုင်ရာတာဝန်ပါ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဌာနဆိုင်ရာ တာဝန်ဆိုပေမယ့် စေတနာပါမှ
အဆင်ပြေတာလေ။ ကိုစိုင်းက စေတနာအပြည့်
နဲ့ မဟုတ်လား။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ အင်း-ကျွန်တော်တို့ ကိုအောင်မင်းတို့က ဌာနဆိုင်
ရာ အလုပ်တာဝန်ကို စေတနာလေးပေါင်း
ထည့်ကြတာ။ မနွယ်နဲ့ မနှင်းနှင်းကျတော့
တာဝန်မရှိဘဲ စေတနာသက်သက်မို့ သူတို့ရဲ့
စိတ်ဓာတ်ကို အရမ်းချီးကျူးဖို့ကောင်းတာပဲ။
ကျွန်တော်သိပ်ကို လေးစားမိတယ်ဗျာ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ မနှင်းကိုတော့ ပိုမှာပေါ့နော်။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ဟာ- ကိုအောင်မင်းကလည်း...။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟုတ်ရဲ့သားနဲ့လို့ ပြောမလို့မဟုတ်လား။
(နှစ်ယောက်သား ရယ်ကြစေ။)

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ နှင်းနှင်းကလှတာထက် နှလုံးသားဖြူစင်တာက
ပိုချစ်စရာကောင်းတာဗျ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟော- ပေါ်လာပြီ... ပေါ်လာပြီ။ အဲဒီလို
ဆိုရင်လည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အဆိုပြုလိုက်
ပါလားဗျာ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ အင်း- ကျွန်တော်တို့ဆည်ကို လာလည်တုန်း
ကတော့ စကားစဖူးပါတယ်။ သူက စကားလမ်း
ကြောင်း ပြောင်းပစ်လိုက်တယ်ဗျ။ ကျွန်တော့်

ရင်ထဲက ခံစားချက်ကို မနွယ်က မနှင်းနှင်းကို ပြောပြပေးရင် ကောင်းမှာပဲ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော် နွယ်ကိုတွေ့ရင် ပြောပြထားပေးမယ်။ အင်း- နှင်းနှင်း အပြောင်းအရွှေ့တင်ဖို့ စဉ်းစားနေတယ်တဲ့။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ဟင်- ဘာဖြစ်လို့လဲ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ သူ့မိသားစု အခက်အခဲရှိလို့တဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူက ဒီမှာလုပ်နေတဲ့ လူမှုရေးတာဝန်တွေကိုရှောင်ပြီး ပြောင်းရက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခုပဲကြည့်လေ။ ဒီနွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ သူ့အဖေဆီ ခဏပြန်မယ်ဆိုတာတောင် ဘယ်လိုလုပ် ပြန်ဖြစ်မှာလဲ...။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ အင်း- ဟုတ်တယ်လေ။ အခုလုပ်မယ့်ပွဲကြီးက သူမရှိလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲနော်...။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဟုတ်တယ်လေ။ ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲအတွက် တစ်ရွာလုံး တီးသံ၊ မှုတ်သံ၊ ဆိုသံတွေနဲ့ အုန်းအုန်း ကျွက်ကျက် ဖြစ်နေတာ သူ့ကြောင့်လို့ပဲ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ (တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစားမိဟန်နှင့်) ဟေ့- ကိုစိုင်း...။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ဘာလဲ ကိုအောင်မင်း...။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ခင်ဗျား ရှမ်းအိုးစည်မတီးတတ်ဘူးလား။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ တီးဖူးပါတယ်။ သိပ်ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်ကြီးတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ အိုးစည်၊ လင်းကွင်း၊ မောင်းရှိရင် ရတယ်မဟုတ်
လားဗျ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ရတာပေါ့ . . . ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ဒါဆို၊ ရှမ်းအိုးစည်ဝိုင်း တစ်ဝိုင်းဖြစ်အောင်
ခင်ဗျားရဲ့ ဆည်မြောင်းအဖွဲ့နဲ့ တိုက်ထားဗျာ။
မခက်ပါဘူးနော်။ ဖြစ်အောင်လုပ်ဗျာ။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုအောင်မင်းရဲ့။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲကနေ သွယ်တန်းလာမယ့် အနု
ပညာ သံယောဇဉ်ကြိုးလေးတွေက ရှိရင်းစွဲ
သံယောဇဉ်ကို ပိုပြီးခိုင်မြဲစေအောင်ပေါ့။

စိုင်းသိုက်ထွန်း ။ ။ ဟာ- ကျွန်တော့်ကို ကဲ့ရဲ့နေပါဦးမယ်ဗျာ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ နှင်းနှင်းက ဒီလိုစိတ်မျိုး မရှိပါဘူးဗျ။ ကဲ-
ပြောနေကြတာယ်။ ကျောင်းမှာ နှင်းနှင်း ယိမ်း
တိုက်နေမှာ။ သူ့ဆီ သွားဆွေးနွေးကြစို့။
(နှစ်ယောက်သား မတ်တတ်ရပ်လိုက်စဉ်-)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၂၃

- နေရာ - ကျေးရွာအုပ်စု အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီရုံး။
- အချိန် - (၂၆-၃-၂၀၁၁) နံနက်ပိုင်း။
- အပြင်အဆင် - အခန်း- ၁၈ အတိုင်း။

(ကားဖွင့်)

(ရယကဥက္ကဋ္ဌ ဦးထင်၊ ကိုအောင်မင်းအုပ်၊ ဆရာအောင်၊ ခင်ခင်နွယ်၊ နှင်းရည်ဖြူ၊ ကိုတင်အေးတို့ စားပွဲတွင် ပိုင်းထိုင်နေကြစေ။)

ဦးထင် ။ ။ အခု အရေးတကြီး အစည်းအဝေး ခေါ်ရတာကတော့ ဆရာမလေး နှင်းရည်ဖြူရဲ့ မိသားစု အရေးကိစ္စပါ။ ကဲ- သမီးနှင်းနှင်းက ရှင်းပြလိုက်ပါ။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (မျက်နှာ မသာမယာနှင့်) မနေ့ညက သတင်းကြေညာချက်ထဲမှာ ငလျင်သတင်း ပါလာပါတယ်။ မတ်လ ၂၄ ရက်နေ့ည ၈ နာရီခွဲမှာ ကျိုင်းတုံမြို့ရဲ့ အရှေ့တောင်ဘက် လွယ်မွေကို

ဗဟိုပြုပြီးအင်အား ရစ်ချ်တာစကေး ခုနစ်အဆင့် ရှိတဲ့ အင်အားပြင်း ငလျင်လှုပ်တာ တာချီလိတ် မြို့၊ တာလေမြို့နဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် ကျေးရွာတွေက အဆောက်အအုံတွေပြိုကျပြီး လူတွေသေဆုံး တဲ့အထိ ဖြစ်တယ်တဲ့။ အဲဒီ တာလေမြို့ဆိုတာ ကျွန်မရဲ့ညီမလေး နန့်ခမ်းစင်လာ နေတဲ့မြို့ပါ။ သူ့ခမျာ ကျွန်မအဖေဆီမှာနေတုန်း သူ့ဖခင်ဆုံး လို့ တာလေမြို့ကိုပြန်သွားတာ နှစ်နှစ်လောက်ပဲ ရှိဦးမယ်။ အခု ငလျင်ဘေးနဲ့ ကြုံရပြန်ပြီ။ သေတဲ့ထဲများ ပါသလား၊ ဘယ်လိုဒုက္ခတွေ ကြုံ နေရပြီလဲ မသိ။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ လိုက်သွားမှ ဖြစ်ပါမယ်။ ဒါကြောင့် ဒီမှာ တိုက်နေကြတဲ့ ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ညှိနှိုင်း တိုင်ပင်ချင်ပါတယ်ရှင်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ညကကျွန်မနဲ့ ညီမလေးတို့တိုင်ပင်ကြည့်တာ ကတော့ ခုဆိုရင် ယိမ်းတွေ၊ သီချင်းတွေ ပုံမှန် တိုက်နေတဲ့ အခြေအနေမို့ ညီမလေး မရှိပေမယ့် ဆက်ပြီးတိုက်နေရမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ညီမလေးက ဟိုမှာ ဘယ်လောက်ကြာမှန်းမသိတော့ ပျိုးနှစ်ခင်း ပွဲကို ဘယ်လိုစီစဉ်ရင်ကောင်းမလဲ။ အဲဒါ ဝိုင်း စဉ်းစားဖို့ပါ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ မနှင်းနှင်း မရှိရင်တော့ ဖွင့်ပွဲကွင်းတွေမှာ ဘယ်လို အဆင်အပြင်လုပ်ပြီး ကကြ၊ တီးကြ

ရမယ်မှန်း သိကြမှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ပျိုးနှစ်ခင်း
ပွဲက သင်္ကြန်လွန်မှ လုပ်မှာဆိုတော့ စဉ်းစား
ချိန်တော့ ရပါသေးတယ်။

ဆရာအောင် ။ ။ အဆို၊ အတီးနဲ့ယိမ်းတွေ ပုံမှန်ဆက်တိုက်ဖို့
ကိုတော့ ကျွန်တော် တာဝန်ယူပါတယ်။

ကိုတင်အေး ။ ။ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲအတွက် ဒိုးပတ်ဝိုင်းကိစ္စ
ကျွန်တော့်တာဝန်ထားပါခင်ဗျာ။

ဦးထင် ။ ။ ကဲ- ဒါဆိုရင်တော့ ဒီလိုလုပ်ပါ။ သမီးနှင်းရည်ဖြူ
က တာလေကို ရောက်တာနဲ့ အခြေအနေကို
ဖုန်းပြန်ဆက်ပေး။ အဲဒီက အခြေအနေကို
ကြည့်ပြီးမှ ဆက်ညှိနှိုင်းကြတာပေါ့။ အဆို၊ အက၊
အတီးတိုက်တာတွေတော့ ဆက်လုပ်နေကြရ
မှာပဲ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဖေဖေ- သမီး၊ ညီမလေးနဲ့ လိုက်သွားမယ်လေ။
ညီမလေးလည်း အဖော်ရ၊ ဟိုရောက်ပြီးရင်
သမီးက ချက်ချင်းပြန်လာပြီး တာလေက အခြေ
အနေကို ဒီမှာ ပြန်ပြောနိုင်မယ်။ အဲဒါ အမြန်ဆုံး
သိနိုင်တဲ့နည်းပဲ။

ဦးထင် ။ ။ အေး.. အေး၊ အဲဒါကောင်းတယ်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဒါဆို ကျွန်မတို့ညီအစ်မ ဒီနေ့ခင်းပဲ မြင်းမူ
ဘက်ကမ်းကူးပြီး မန္တလေးကို သွားကြမယ်။ အဲဒီ
ကမှ မြန်အောင် အဖေ့ဆီလှမ်းဆက်သွယ်မယ်။
ဆက်သွယ်လို့မရရင်တောင် ကျွန်မတို့ကတော့
တာလေကို ရောက်အောင်သွားမယ်။

ဆရာအောင် ။ ။ ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူကို တစ်ခုတော့ မေတ္တာရပ်ခံ
 လိုက်ချင်ပါတယ်။ တာလေမြို့က နန့်ခမ်း
 စင်လာတို့ ဘေးကင်းတယ်ဆိုပါတော့။ ဒေါ်နှင်း
 ရည်ဖြူက တခြားဒုက္ခသည်တွေကိုမြင်ရင်
 ကြက်ခြေနီစိတ်ဓာတ်နဲ့ ကူညီပေးရင်း ဒီက
 ပျိုးနှစ်ခင်းကိစ္စတွေကို မေ့မသွားဖို့တော့ မေတ္တာ
 ရပ်ခံချင်ပါတယ်ခင်ဗျာ။

အများ ။ ။ ဟုတ်ပါ. . . ဟုတ်ပါ. . . ။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၂၄

- နေရာ - ရှမ်းပြည်နယ်၊ တာလေမြို့၊ နန့်ခမ်းစင်လာတို့၏ နေအိမ်။
- အချိန် - မွန်းလွဲပိုင်း။
- အပြင်အဆင် - ရှမ်းရိုးရာ ယဉ်ထောင်အိမ်တစ်လုံး၏ အတွင်း ပိုင်း ရေးချက်နောက်ခံကား ရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(အခန်းတစ်နေရာတွင် နန့်ခမ်းစင်လာထိုင်၍ တသိမ့်သိမ့် ငိုရှိုက်လျက်ရှိစေ။ တစ်အောင့် အကြာ အိမ်အပြင်ဘက်မှအသံဖြင့် “သမီးရေ- ဒီမှာနည်းသည်တွေ ရောက်တယ်ဟေ့ . . .” အော်ပြောသံနှင့်အတူ၊ နန့်ခမ်းစင်လာ၏မိခင် ဒေါ်နန်းဖောင်းနှင့် နှင်းရည်ဖြူ ခင်ခင်နွယ်တို့ လက်ဝဲဘက်မှ ထွက်လာစေ။)

နန့်ခမ်းစင်လာ ။ ။ မမနှင်းရည် . . ။ (ထ၍ နှင်းရည်ဖြူအား ပြေးဖက်၊ နှစ်ယောက်သား တင်းကျပ်စွာဖက်ထားစေ။)

- နင်းရည်ဖြူ ။ ။ စင်လာ. . . (ခွာလိုက်ပြီး၊ စင်လာ၏ မျက်နှာကို ကြည့်လျက်) ဟင်- ညီမလေး ငိုထားတာလား။
- နန့်ခမ်းစင်လာ ။ ။ မမနွယ်လည်း ပါလာတာကိုး။ လာ- ထိုင်ပါဦး။ (ဒေါ်နန်းဖောင်း ခင်းထားသော ဖျာပေါ်တွင် ထိုင်ကြစေ။)
- နင်းရည်ဖြူ ။ ။ ညီမလေးတို့ ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်။ မမတို့ တစ်လမ်းလုံး စိတ်ပူလာတာ။ ခု- လူချင်းတွေ လိုက်မှပဲ ရင်အေးသွားတော့တယ်။ အန်တီ ဖောင်းလည်း ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်။ ဪ- စင်လာ့မောင်လေးရော. . . ။
- နန့်ခမ်းစင်လာ ။ ။ သူလည်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ကယ်ဆယ်ရေး စခန်းမှာ လုပ်အားသွားပေးနေပါတယ်။
- နင်းရည်ဖြူ ။ ။ တော်သေးတာပေါ့ကွယ်။ ငလျင်သတင်းကြား ပြီး မမတို့နှစ်ယောက် နောက်တစ်နေ့ပဲ လက်ဆည်ကန်က ထွက်လာကြတာ။ တာလေ မြို့ထဲ ဝင်ဝင်ချင်း ပြိုနေတာတွေ၊ ပျက်နေတာ တွေ ရတော့ ငါ့ညီမလေးတို့ မိသားစု ပါများ ပါသွားပြီလား အောက်မေ့မိတယ်။ အင်း- တော်ပါသေးရဲ့။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ သုံးပါး ဂုဏ်တွေပဲ။
- နန့်ခမ်းစင်လာ ။ ။ ဪ- မေမေ ဒါ မမနှင်းရည်ပေါ့။
- ဒေါ်နန်းဖောင်း ။ ။ ဩဩ- ဝမ်းသာတယ်။ ဟိုးအဝေးကြီးက လာတာပေါ့နော်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့- လက်ဆည်ကန်ရွာက လာခဲ့တာ။
မန္တလေးရောက်တော့ ဖေဖေဆီ မြန်အောင်ကို
ဖုန်းလှမ်းဆက်တာ၊ ဆက်လို့ မရခဲ့ဘူး။ ဖေဖေ
လည်း ငလျင်သတင်းကြားရင် ဒီကိုလာမယ်
ထင်တယ်။

နှင်းခမ်းစင်လာ ။ ။ ဟုတ်တယ်- အဘညို့ဆီမှာ လွယ်မွေက
ကျောင်းသားလေးတွေလည်း ရှိနေတော့ လာ
မယ်ထင်တယ်။

ဒေါ်နှင်းဟောင်း ။ ။ ကဲ- ဧည့်သည်တွေ အေးအေးဆေးဆေး နေကြ
နော။ ငါ ညနေစာသွားချက်ဦးမယ်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ၊ သမီးတို့ကို ဧည့်သည်လို
သဘောမထားပါနဲ့နော်။ ဆွေမျိုးတွေပဲဟာ။

ဒေါ်နှင်းဟောင်း ။ ။ ဩဩ- (လက်ယာဘက်သို့ ဝင်သွားစေ။)

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ကဲ-ညီမလေးစင်လာ၊ မမတို့ရောက်လာတော့
ညီမလေးငိုနေတာ တွေ့ရတယ်။ မိသားစုတွေ
လည်း ငလျင်ဘေးက လွတ်ရဲ့သားနဲ့ ညီမလေး
ဘာဖြစ်လို့ငိုနေတာလဲဟင်၊ မမကို ပြောပြလို့
ရမလား။

နှင်းခမ်းစင်လာ ။ ။ (မျက်နှာညှိုးလျှော့) ညီမလေး ပြောပြပါမယ်။
ညီမလေးမှာ ချစ်သူရှိနေပါတယ်။ တပ်ထဲက
တပ်ကြပ် ခွန်သာပါ။ မကြာခင်ကပဲ မိဘများ
ပြောဆိုပြီးသားပါ။ သူ့လေ. . သူ့. . သူ့. . (ငိုရိုက်
လျက် စကားဆက်မပြောနိုင် ဖြစ်နေစေ။)

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (စင်လာ၏လက်ကလေးများကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး)
အဲဒီ တပ်ကြပ်ခွန်သာ ငလျင်ထဲပါသွားတာ
လားဟင်...။

(နန့်ခမ်းစင်လာ ငိုရင်း ခေါင်းညိတ်ပြစေ။)

နှင်းရည်ဖြူ+ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အို- ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ...။

နန့်ခမ်းစင်လာ ။ ။ အဆောက်အအုံ ပိသေရတာ...။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ဆိုတော့ မရှောင်နိုင်
ဘူးပေါ့ကွယ်။

နန့်ခမ်းစင်လာ ။ ။ တခြားလူတွေကို ဝင်ကယ်ရင်းနဲ့ဖြစ်ရတာ
မမရဲ့။ (ငိုနှိုက်ဆဲ)

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ညီမလေးနဲ့ တပ်ကြပ်ခွန်သာတို့ တရင်းတနှီး
နေပြီးကြပြီလား။
(နန့်ခမ်းစင်လာ ခေါင်းညိတ်စေ။)

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဪ- (စိတ်ကျဉ်းကျပ်သွားဟန် ဖြစ်နေစေ။)
အဲဒီတော့ ညီမလေး ဘာစဉ်းစားထားလဲ။ မမတို့
ဘာလုပ်ပေးရမလဲ။ မမတို့ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ပြော။

နန့်ခမ်းစင်လာ ။ ။ စင်လာလည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့ပါဘူး
မမ နှင်းရည်ရယ်။ (ထိုစဉ် “စင်လာတို့ရှိကြ
သလား” မေးသံနှင့်အတူ ဦးညိုမောင်နှင့်
ကျောင်းသားလေးနှစ်ယောက် လက်ဝဲဘက်မှ
ထွက်လာစေ။ နန့်ခမ်းစင်လာနှင့် နှင်းရည်ဖြူ။

ခင်ခင်နွယ်တို့ ဝမ်းသာအားရ ထပြီးကြိုကြစေ။
ဒေါ်နန်းဖောင်းလည်း ထွက်လာပြီး-)

ဒေါ်နန်းဖောင်း ။ ။ ဆရာကြီး ရောက်လာတာကိုး။ ဝမ်းသာလိုက်တာ။

နန်းရည်ဖြူ ။ ။ သမီးနဲ့ မမနွယ် မန္တလေးကနေ ဖေဖေဆီကို
ဖုန်းဆက်သေးတယ်။ လုံးဝဆက်မရဘူး။ ဒါနဲ့
မမနွယ်နဲ့ ဒီအထိလိုက်လာကြတာ။

နန်းခမ်းစင်လာ ။ ။ ဘာဘညိုလိုက်လာလိမ့်မယ်လို့ သမီးစိတ်ထဲ
သိနေတယ်။

(ဖျာများပေါ်ထိုင်ကြစေ။ ကျောင်းသားလေး
များလည်း ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ထိုင်ကြစေ။)

ဦးညိုဖောင် ။ ။ ဘာမှမဖြစ်ကြဘူးပေါ့နော်။

နန်းခမ်းစင်လာ+ဒေါ်နန်းဖောင်း ။ ။ မဖြစ်ကြပါဘူး။

ဒေါ်နန်းဖောင်း ။ ။ အိမ်တော့ ယိုင်သွားတယ်လေ။

ဦးညိုဖောင် ။ ။ ဒါက မပြောပလောက်ဘူးလို့ ဆိုရမယ်။ လမ်းမှာ
တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ပျက်စီးပြိုကျနေတာတွေကြည့်ပြီး
နန်းဖောင်းတို့သားမိတစ်တွေ ငလျင်ထဲ ပါသွား
ပြီလို့ပဲ ထင်ထားခဲ့တာ။ တော်ပါသေးရဲ့ကွယ်။

နန်းခမ်းစင်လာ ။ ။ သမီးတို့က မြို့အစွန်လည်းဖြစ်၊ အုတ်တိုက်လည်း
မဟုတ်လို့ပေါ့။

ဦးညိုဖောင် ။ ။ တာလေမြို့က ငလျင်ဒဏ်ကို တော်တော်ခံလိုက်
ရတာပဲ။ ပြိုကျတဲ့တိုက်တွေ အများကြီးတွေ့ခဲ့ရ
တယ်ကွဲ့။ ကျိုင်းတုံ- တာချီလိတ် လမ်းမကြီး
တောင် အက်ကွဲသွားတယ်ဆို...။

- နန်းခမ်းစင်လာ ။ ။ ဟုတ်တယ် ဘာညို့။
- ဦးညိုမောင် ။ ။ ဘာက (ပါလာသော ကျောင်းသားနှစ်ယောက်
ကို ညွှန်ပြပြီး) သူတို့ မိသားစုတွေရှိတဲ့ လွယ်မွေ
ရွာကို သွားရဦးမှာ။ အဲဒီ ပြည်ထောင်စုလမ်းမ
ကြီးက ပိတ်များပိတ်ထားသလားမသိဘူး။
- နန်းခမ်းစင်လာ ။ ။ ပိတ်တော့ မပိတ်ပါဘူး။ သွားလာနေတာတွေ့ရ
တယ်။ လွယ်မွေက သိပ်မဝေးတော့ သွားလို့ရမှာ
ပါ။ လွယ်မွေကတော့ ဒီမှာလောက် ငလျင်ဒဏ်
မခံရဘူးလို့ ကြားရပါတယ်။
- နင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဒီလိုလုပ်ပါလား။ ဖေဖေ ဒီမှာပဲနားနေလေ။
လွယ်မွေရွာကို သမီးနဲ့မမနွယ်သွားပြီး ဒီကလေး
တွေမိဘများနဲ့ သွားတွေ့မယ်လေ။
- ဦးညိုမောင် ။ ။ အေးကွဲ့- ဖေဖေက ကျိုင်းတုံကိုလည်း သွားချင်
သေးတာဆိုတော့ သမီးတို့က လွယ်မွေကိုသွား
ပေးမယ်ဆိုရင် ဖေဖေကျိုင်းတုံကို သွားလို့ရမယ်။
- နင်းရည်ဖြူ ။ ။ ရတာပေါ့။ သမီးတို့က လွယ်မွေကိုသွား၊
ဒီကလေးတွေရဲ့ မိသားစု အခြေအနေကို သိရ
တဲ့အခါ၊ ငလျင်ဒဏ် မခံရဘူးဆိုရင် သူတို့ကို
ဒီပြန်ခေါ်လာမှာပေါ့။ ဖေဖေ ကျိုင်းတုံကိုသာ
လွတ်လွတ်လပ်လပ်သွား။
- ဦးညိုမောင် ။ ။ အေး အေး- ဒီလိုပဲ စီစဉ်ကြတာပေါ့။ ဖေဖေက
ကျိုင်းတုံမှာ ငယ်သူငယ်ချင်း ကျောင်းဆရာကို
ရှာရမှာ။

- နန်းခမ်းစင်လာ ။ ။ လွယ်မွေကို မမနှင်းရည်တို့နဲ့အတူ သမီးပါလိုက်သွားမယ်လေ။
- ဒေါ်နန်းဟောင်း ။ ။ ကောင်းတယ်. . . ကောင်းတယ်။ စုံစမ်းရတာ ပိုအဆင်ပြေတာပေါ့။ လိုက်သွား. . . လိုက်သွား။
- ဦးညိုမောင် ။ ။ သမီးတို့က ကျောင်းပိတ်ရက်ဆိုတော့ ဒီမှာ အေးအေးဆေးဆေး နေလို့ရမှာပေါ့နော်။ ပြန်ရင် ဖေဖေနဲ့အတူ မြန်အောင်လိုက်ခဲ့ကြပါလား။
- နန်းရည်ဖြူ ။ ။ လက်ဆည်ကန်မှာ နွေစပါးပျိုးခင်း စနစ်သစ် ပျိုးထောင်ပွဲနဲ့ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲမှာ သမီးတို့က အဓိက တာဝန်ကျနေလို့ ဒီကကိစ္စပြီးရင် သမီးတို့နှစ်ယောက် ချက်ချင်းပြန်ရမယ်ဖေဖေ။ ရွာက သမီးတို့ပြန်အလာကို မျှော်နေကြမှာ။ သမီးတို့ ပြန်ရောက်မှ ဖွင့်ပွဲ ဖျော်ဖြေရေးကိစ္စတွေ အချောတိုက်၊ ပွဲရက်အပြီးသတ် ညှိနှိုင်းကြရမှာ။
- ဦးညိုမောင် ။ ။ ပွဲရက်က ဘယ်တော့လောက် မှန်းထားသလဲ။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ သင်္ကြန်အပြီးပေါ့ ဘာဘယ်။
- ဦးညိုမောင် ။ ။ ဒီလိုဆို သမီးတို့လွယ်မွေသွား။ သူတို့မိဘတွေ ငလျင်မှာပါရင် ကလေးတွေကိုထားခဲ့။ ငလျင်ဘေး လွတ်တယ်ဆိုရင် ကလေးတွေကို ဒီပြန်ခေါ်ခဲ့ပြီး စင်လာတို့ ဆီမှာထားခဲ့။ သမီးတို့ပြန်နှင့်။ ဖေဖေက ဒီပြန်လာပြီးမှ ကလေးတွေနဲ့အတူ မြန်အောင်ပြန်မယ်။
- နန်းရည်ဖြူ ။ ။ ဒီလိုဆို၊ သမီးတို့ ကလေးနှစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီး နက်ဖြန်ခါပဲ လွယ်မွေရွာကို သွားကြမယ်။

ဦးညိုမောင် ။ ။ ဖေဖေလည်း နက်ဖြန်ခါပဲ ကျိုင်းတုံကို တက်
မယ်လေ။

နန့်ခမ်းစင်လာ ။ ။ ဒီညတော့ စောစောအိပ်ပေါ့နော်။

ဒေါ်နန်းမောင် ။ ။ ကဲ- ဒါဆို၊ ထမင်းပြင်လိုက်မယ်။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၂၅

နေရာ
အချိန်
အပြင်အဆင်

- တာလေမြို့၊ ငလျင်ဒဏ်သင့် တစ်နေရာ။
- နေ့ပိုင်း။
- ငလျင်ကြောင့် ပျက်စီးနေသော အဆောက်အုံများကို ပရိဂျက်တာဖြင့် နောက်ခံပြထားရမည်။
- ရှေ့တွင် သစ်သားချောင်းများ၊ သွပ်ပြားဟောင်းများ၊ အုတ်နံရံအပျက်အစီးများ စသည့် အပျက်အစီးပုံများရှိနေရမည်။
- အုတ်နံရံအပျက်ကြီးတစ်ခုလည်း ဇာတ်စင်အလယ်လောက်တွင် ရှိနေစေရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ဗိုလ်ကြီး မိုးသောက်နှင့် တပ်မတော်သားများ၊ ကြက်ခြေနီ လူငယ်များ၊ အရပ်သားများ စသည့် ၁၀ ယောက်ခန့် သစ်သားကျိုးများ၊ သွပ်ပြားဟောင်းများ စသည့် အပျက်အစီးများကို ရှင်းလင်းစုပုံခြင်းများ အင်တိုက်အားတိုက် လုပ်နေကြစေ။)

ဝိုလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ (ခပ်ကျယ်ကျယ်အသံဖြင့်) ထမင်းစား နားကြစို့။
(တပ်မတော်သားများက လက်ယာဘက်
တစ်နေရာတွင် စုထိုင်ပြီး မိမိတို့ပါလာသော
ဟန်းကောများဖွင့်၍ စားရန်ပြင်ဆင်ကြစေ။
အခြားသူများက ဇာတ်စင်လက်ယာဘက်သို့
ဝင်ကြစေ။)

ဝိုလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ (လက်ဝဲဘက်ဝင်သွားသူများဆီသို့ လှမ်းခေါ်)
ဟေ့- စိုင်းခမ်းပေါင်ရေ ဒီကိုလာဦး. . . ။
(ကြက်ခြေနီ လူငယ်လေးတစ်ယောက် ပြန်လှည့်
လာစေ။)

ဝိုလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ မင်း- ကယ်ဆယ်ရေးစခန်းကို လိုက်မသွားနဲ့
တော့။ လာ- ငါနဲ့အတူ ထမင်းစား။ မင်း
အတွက် ငါ ပိုထည့်လာတယ်။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ကြီး. . . ။

ဝိုလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ (ဟန်းကောတစ်ခုကို စိုင်းခမ်းပေါင်သို့ လှမ်း
ပေးရင်း) လာ-ငါတို့ ဟိုအုတ်ပြားကြီးပေါ်သွား
စားရအောင်။
(အုတ်နံရံအပျက်ကြီးပေါ်တွင် ထိုင်ကြပြီး
ဟန်းကောများ ဖွင့်ကြစေ။ ထမင်းစားရင်း
ပြော. . .)

ဝိုလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ မင်းမမ- စင်လာ ဘယ်လိုနေလဲ။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ အမြဲ ငိုနေတာပဲ။

ဝိုလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ ထမင်းရော စားရဲ့လား။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ အမေက အတင်းစားခိုင်းပါတယ်။

ဗိုလ်ကြီးမှီးသောက်။ ။ အေးကွာ- ငါလည်း စိတ်မတောင်းဘူး။ ခုထိ ဆရာခွန်သာကို အမြဲလိုလို မြင်နေတုန်း။ ခွန်သာက ငါ့ကို တကယ့်အစ်ကိုရင်းတစ်ယောက် လို့ သဘောထားတာကွ။ ငါ့အဖို့လည်း ညီ တစ်ယောက် ဆုံးရှုံးသွားတာပါပဲကွာ။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ချစ်တယ်။ ကျွန်တော်သူ့ကို သိပ်သတိရတာပဲ ဗိုလ်ကြီးရာ။ (မျက်ရည်ဝဲ လာစေ။)

ဗိုလ်ကြီးမှီးသောက်။ ။ အေး- မင်းနဲ့ငါတောင် ဒီလောက်ဖြစ်နေရင်၊ ဆရာမ စင်လာတော့ ဘယ်ဖြေဆည်နိုင်ပါ့မလဲ ကွာ။ အင်း- ညနေကျရင်တော့ ငါမင်းနဲ့လိုက်ခဲ့ ပြီး အားပေးဦးမှပါ။ . . . ။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ နေဦး ဗိုလ်ကြီး၊ မမ မရှိဘူး။ ခရီးသွားတယ်။

ဗိုလ်ကြီးမှီးသောက်။ ။ ဟင်- ဘယ်သွားတာလဲ။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ ဧည့်သည်တွေ ရောက်လာလို့လေ။ (ထမင်း စားပြီးသွား၍) ကျွန်တော် ဟန်းကော သွားဆေး လိုက်ဦးမယ်။ ဗိုလ်ကြီးရော ပြီးပြီမဟုတ်လား။ ပေး-ဟန်းကော၊ ကျွန်တော် ဆေးပေးမယ်။

ဗိုလ်ကြီးမှီးသောက်။ ။ အေး အေး- ဆေးပြီးရင် ဒီကျိပြန်လာဦးနော်။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ကြီး။ (ဟန်းကော နှစ်ခုယူပြီး လက်ဝဲဘက်သို့ဝင်သွားစေ။)
(တစ်အောင့်အကြာ စိုင်းခမ်းပေါင် ပြန်ရောက် လာစေ။)

ဝိလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ (စိုင်းခမ်းပေါင်ကို အုတ်နံရံအပျက်ကြီးပေါ်တွင်
ထိုင်စေပြီး) ခုန မင်းပြောတဲ့ ဧည့်သည်တွေ
ရောက်တယ်ဆိုတာ၊ ဘယ်သူတွေလဲကွ။ ခရီး
သွားတယ်ဆိုတာကရော ဘယ်သွားတာလဲကွ။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ မမစင်လာ အရင်က ကျောင်းသွားနေတဲ့
မြန်အောင်မြို့ကလေ။ မမနဲ့ ညီအစ်မလိုခင်တဲ့
ဆရာမလေးနဲ့ သူ့အဖေတို့ ရောက်လာတာ။
လျှင်သတင်းကြားတာနဲ့ သူတို့ချက်ချင်းလာ
တာတဲ့။

ဝိလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ (စိတ်ဝင်စားစွာ) ဟေ- မြန်အောင်မြို့က
ဟုတ်လား။ ဘယ်သူတဲ့တုန်းကွ။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ (ခဏစဉ်းစားပြီး) ဒေါ်နှင်းရည်ဖြူ။ တစ်ယောက်
ကတော့ ဒေါ်ခင်နွယ်။

ဝိလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ ဟာ- နှင်းရည်ဖြူ ဟုတ်လား။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ ဗိုလ်ကြီး အသိလား။

ဝိလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ အင်း- အဲ- မဟုတ်ပါဘူးကွ။ သူတို့ နှစ်ယောက်ပဲ
လား။ နောက် ဘယ်သူပါသေးလဲ။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ အဘတစ်ယောက်နဲ့ ကျောင်းသားလေး
နှစ်ယောက်လည်းပါတယ်။ ဆရာမလေးရဲ့
အဖေလို့ပြောတယ်။ သူတို့က အတူတူလာတာ
မဟုတ်ဘူး။ ဒီကျမှ တွေ့တာတဲ့။

ဝိလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ အဲဒီ အဘနာမည်သိလား။

စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ မမစင်လာက “ဘဘညို” လို့ ခေါ်တာပဲ။

ဝိလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ (အံ့သြတုန်လှုပ်သော အသံဖြင့်) ဟာ...။

- စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ ဗိုလ်ကြီး အသိတွေလား။
- ဗိုလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ ခု- သူတို့ဘယ်ကိုသွားသတဲ့လဲ။ စင်လာပါ
ပါသွားတာလား။
- စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ ဆရာမလေးတို့နဲ့ မမစင်လာက ကျောင်းသား
လေးနှစ်ယောက်ကို လွယ်မွေသွားပို့တာ။
ကျောင်းသားလေးတွေက လွယ်မွေကလေး။ ဟို-
ဘာညှိကတော့ ကျိုင်းတုံကိုတက်သွားတာ။
- ဗိုလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ သူတို့ ဘယ်တော့ပြန်လာမှာလဲ၊ မင်းသိလား။
- စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ အဲဒါတော့ ကျွန်တော်မသိဘူး။
(ဗိုလ်ကြီးမိုးသောက်ငြိမ်၍ စဉ်းစားနေပြီးမှ
လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်။)
- ဗိုလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ ကဲကဲ- ရှင်းလင်းရေးပြန်စကြစို့။
- စိုင်းခမ်းပေါင် ။ ။ ဆက်လုပ်ကြမယ်ဟေ့. . . ။
(အတွင်းဘက်မှ လူများပြန်ထွက်လာကြစဉ်. .)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၂၆

နေရာ
အချိန်
အပြင်အဆင်

- တာလေမြို့၊ ငလျင်ဒဏ်သင့်ညဉ့်ပိုင်း။
- ညဉ့်။
- လှုပ်ခါနေသော အဆောက်အအုံများ ပုံရိပ်ကို ပရိုလျက်တာဖြင့် နောက်ခံပြသထားရမည်။ ညဉ့် အချိန်ဖြစ်၍ ၎င်းပုံရိပ်များကို လင်းခနဲ လက် ခနဲသာပြသရန်။

(ကားဖွင့်)

- (အမှောင်ထဲတွင် လူအများ အော်ဟစ်ပြေးလွှား နေကြသည်ကို လင်းခနဲ လက်ခနဲ မြင်ရစေ။ တဝေါဝေါအသံများလည်း ထွက်လာစေ။)
- အော်ဟစ်သံများ - ငလျင်လှုပ်နေတာဟေ့။
- ဝပ်နေကြ ဝပ်နေကြ. . . ။
 - ဟာ အထဲမှာပြုတ်ကျကုန်ပြီ. . . ။
 - အထဲကလူတွေ အပြင်ထွက်၊ အကုန်လုံးထွက် . . . အကုန်လုံးထွက်. . . ။

- ဟာ- အမေ... အမေ... အထဲမှာ အမေ ကျန်နေတယ်...။
- လုပ်ပါဦး... လုပ်ပါဦး... အမေကျန်နေ တယ်။ အမေက လမ်းမလျှောက်နိုင်ဘူး...။
- ဆရာခွန်သာ- ဆရာခွန်သာ- မဝင်နဲ့တော့...။
- ဟာ ပြီပြီ... ပြီပြီ...။

(ဝေါ... ဝုန်း... ဟူသော အသံကြီးကြားရ။ အမှောင်ထဲတွင် အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခု ပြိုကျသွားသည့် ပုံရိပ်ကိုမြင်လိုက်ရစေ။ အော် ဟစ် ဆူညံသံများ၊ ပြေးလွှားပုံရိပ်များ၊ ကြောက် လန့်တကြားအော်သံများ ပို၍ဖြစ်ပေါ်လာပြီး နောက်၊ ငြိမ်သွားသည့်အချိန်တွင်...။

ဇာတ်စင်အလယ်၊ ကွက်ထိုးမီးအောက်၌ ဗိုလ်ကြီးမိုးသောက်က သွေးအလိမ်းလိမ်းဖြင့် ရှိနေသော တပ်ကြပ်ခွန်သာကို ပွေ့လျက်ပေါ် လာစေ။)

တပ်ကြပ်ခွန်သာ။ ။ (ဒဏ်ရာများကြောင့် မချိမဆုံခံစားနေရင်း) ဗိုလ်ကြီး... စင်လာ... စင်လာ... စင်လာကို စောင့်ရှောက်လိုက်ပါနော်။ နော်- ဗိုလ်ကြီး...။

ဗိုလ်ကြီးမိုးသောက်။ ။ အေးပါကွာ... အေးပါ။ မင်းဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ စိတ်တင်းထား... စိတ်တင်းထား။ ဆေးရုံကား ခေါ်ထားတယ်။

တပ်ကြပ်ခွန်သာ။ ။ ဗိုလ်ကြီး... ကျွန်တော်မနေရတော့ဘူး။ စင်လာကို အပ်ခဲ့ပါတယ်။

နော်. . . နော်. . . နော်. . . ဗိုလ်ကြီး. . . သူ့. . .
သူ့မှာ. . . ကျွန်တော့်ရင်သွေး. . . ။

ဗိုလ်ကြီးမိုးသောက် ။ ။ အေး အေးပါကွာ၊ အေးပါ. . . ။ စကားမပြောနဲ့။

တပ်ကြပ်ခွန်သာ ။ ။ စင်လား. . . စင်လား. . . (ပျော့ကျသွားစေ။)
(တောင်ပေါ်သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရေးချက်ကား
လိပ်ကျလာ။ ခွင်ပြည့်မီးလင်းလာ။)
(သစ်ပင်ကြီး၏ အောက်နားတွင် ဗိုလ်ကြီး
မိုးသောက်တစ်ယောက်တည်း မတ်တတ်ရပ်
လျက် အဝေးသို့မျှော်နေစေ။)

ဗိုလ်ကြီးမိုးသောက် ။ ။ (အတွေးစကားများ နောက်ခံသံဖြင့်ထွက်လာ။)
ဪ- ဆုံမှဆုံတတ်လေတယ် နှင်းရည်ရယ်။
အရင်က အရက်ကြောင့် ကိုယ်မှားခဲ့တဲ့ အဖြစ်
အပျက်၊ အဲဒီ မိန်းကလေးနဲ့ တကယ်ယူဖို့
မဟုတ်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်မှန်ကို ကိုယ်ရှင်းပြပြီး ဝန်ချ
တောင်းပန်ဖို့ အချိန်ယူနေတဲ့ကာလမှာပဲ စင်လား
ရဲ့ အဖြစ်ဆိုးက ကြုံလာရပြန်ပါပကော။

အင်း-- ငါမကယ်ရင်တော့ စင်လားလေးဘဝ
အများတံတွေးခွက်မှာ ပက်လက်မျောတော့မှာ။
နောက်ပြီး ငါ့ညီလေး ခွန်သာကိုလည်း ငါကတိ
ပေးခဲ့ပြီးပြီ။

ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ. . . ငါဘာလုပ်ရမလဲ. . .
နှင်းရည်ရယ်. . . တကယ်တော့ ကိုယ်ဟာ
မင်းနဲ့ မတန်ပါဘူး။

(သစ်ပင်အောက်တွင် ဟိုသည်လျှောက်။
ထို့နောက်...)

ဝိုင်းကြီးမိုးသောက်။ ။ (နှုတ်မှ အသံထွက်ပြော) ဟုတ်ပြီ၊ ငါ စင်လာ
ကို လက်ထပ်ရမယ်။ အင်း- ငါ့နာမည်ကြား
ရရင် မိန်းမရှိလျက်နဲ့ နောက်ထပ်ယူရမလား
ဆိုပြီး နှင်းရည် စိတ်ဆိုးမှာ။ သည်တော့ သူ့ကို
လည်း ငါမတွေ့တော့ဘူး။ စာနဲ့ပဲ အကြောင်းစုံ
ကိုရေးပြီး တောင်းပန်မယ်။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၂၇

- နေရာ - တာလေမြို့၊ နန့်ခမ်းစင်လာတို့၏ နေအိမ်။
အချိန် - နေ့ပိုင်း။
အပြင်အဆင် - အခန်း ၂၄ အတိုင်း။

(ကားဖွင့်)

(ခရီးမှပြန်ရောက်ခါစ နှင်းရည်ဖြူ ခင်ခင်နွယ်
နှင့် နန့်ခမ်းစင်လာတို့ ဖျာပေါ်တွင်ထိုင်ကြစေ။
ကလေးနှစ်ယောက်လည်း ပြန်ပါလာ။)

ဒေါ်နန်းဟောင်း ။ ။ (အတွင်းမှ ထွက်လာပြီး) သမီးတို့ ပြန်လာပြီကိုး။
နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဖေဖေတော့ ကျိုင်းတုံက ပြန်မရောက်သေး
ဘူးနော်။

ဒေါ်နန်းဟောင်း ။ ။ မရောက်သေးဘူး။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ လွယ်မွေရွာက ကလေးနှစ်ယောက်ရဲ့ မိသားစု
ငလျင်ဘေးကလွတ်တယ်လေ။ ဒါကြောင့် ကလေး
နှစ်ယောက်ကို ဒီမှာထားခဲ့ပြီး မမတို့နှစ်ယောက်
နက်ဖြန်ပြန်မယ်နော်၊ ညီမလေး စင်လာ။

- နန်းခမ်းစင်လာ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ မမနှင်းရည်။ ကျွန်မတို့အတွက်
မမတို့၊ ဘာဘညို့တို့ ပင်ပန်းသွားကြပြီနော်။
- နင်းရည်ဖြူ ။ ။ တို့ညီအစ်မတွေကြားမှာ ဒီစကားမျိုး မပြောပါနဲ့
ကွယ်။ အင်း- မပြန်ခင် ညီမလေးအတွက်
တစ်ခု လုပ်ပေးဖို့ မမ လမ်းမှာ စဉ်းစားခဲ့တယ်။
- နန်းခမ်းစင်လာ ။ ။ ဘာလုပ်မှာလဲ မမ။
- နင်းရည်ဖြူ ။ ။ တပ်ကြပ်ခွန်သာရဲ့တပ်ထဲက အကြီးအကဲ
တွေကို ခုသွားတွေ့ပြီး ဆွေးနွေးမယ်။
(ဒေါ်နန်းဖောင်း ကမန်းကတန်း ဝင်ပြော။)
- ဒေါ်နန်းဖောင်း ။ ။ အဲ- အဲဒီကိစ္စလေ... ပြောပြစရာရှိတယ်။
(အားလုံးစိတ်ဝင်စားစွာ နားစွင့်နေကြစေ။)
- ဒေါ်နန်းဖောင်း ။ ။ မနေ့က ညနေကလေ၊ ခွန်သာရဲ့ဗိုလ်ကြီး
ရောက်လာတယ်။ ခွန်သာက သူ့လက်ပေါ်မှာ
ဆုံးသွားတာလေ။ မသေခင် သူနဲ့စင်လာတို့
အကြောင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြပြီး
စင်လာကို အပ်သွားတယ်တဲ့။ ခွန်သာရဲ့ဆန္ဒ
အရ စင်လာကို သူ့လက်ထပ်ပါရစေတဲ့။
- နင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဟာ- ကောင်းတာပေါ့။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ စိတ်ထားလေး မြတ်လိုက်တာ။
- နင်းရည်ဖြူ ။ ။ အဲဒီဗိုလ်ကြီးကို အန်တီဖောင်း သိလား။
- ဒေါ်နန်းဖောင်း ။ ။ သိတာပေါ့။ ခွန်သာနဲ့ မကြာမကြာလာလည်
တယ်။ စင်လာနဲ့လည်း ရင်းနှီးပါတယ်။
သဘောလည်း ကောင်းပါတယ်။
- နင်းရည်ဖြူ ။ ။ သူ့နာမည်က...။

- နန်းခမ်းစင်လာ ။ ။ ဗိုလ်ကြီး မိုးသောက်ပါ။
(နှင်းရည်ဖြူ အံ့သြခြင်း၊ အံ့အားသင့်ခြင်းများ
ဖြင့် ရုတ်တရက်ပင်...)
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (အလောတကြီးနှင့်) နေဦး- နေဦး၊ မိန်းမရှိတယ်။
- နန်းခမ်းစင်လာ ။ ။ ဟင်- မမနှင်းရည်က ဗိုလ်ကြီးမိုးသောက်နဲ့
သိလို့လား။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (ဘာဖြေရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားပြီးမှ) ခြော်-ခြော်-
မိန်းမရှိလား စုံစမ်းဦးလို့ပြောတာပါ။
- ဒေါ်နန်းဟောင်း ။ ။ သြ-၊ ဆရာမ နှင်းရည်ဖြူတို့ ဟိုးအဝေးကြီး
ကတောင်လာကြလို့ သူကကျေးဇူးတင်ကြောင်း
စာတစ်စောင်လည်း ပေးသွားတယ်။ (ထသွား
ပြီး နံရံတွင်ညှပ်ထားသော စာတစ်စောင်ကို
ယူ၍ နှင်းရည်ဖြူအားပေးစေ။)
(နှင်းရည်ဖြူစာကိုဖွင့်၍ ဖတ်စေ။ ဖတ်ရင်း
မျက်ရည်များ ကျလာစေ။)
- နန်းခမ်းစင်လာ ။ ။ ဟင်- မမနှင်းရည်၊ ငိုနေတာလားဟင်။
- နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ (သတိပြန်ထိန်းလိုက်ပြီး) ခြော်- ခြော်- မငို
ပါဘူးကွဲ့။ ညီမလေးအတွက် ကယ်မယ့်သူပေါ်
လာတာ ဝမ်းသာလွန်းလို့ မျက်ရည်ကျတာပါ
ကွယ်။ (စာကို အိတ်ထဲ ပြန်ထည့်ပြီး) ကဲ-
ညီမလေးစင်လာအတွက် စိတ်အေးရပါပြီ။
ဗိုလ်ကြီးမိုးသောက်နဲ့ ဆက်ဆက်လက်ထပ်
လိုက်နော် ညီမလေး။

နန်းခမ်းစင်္ကာ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ။ မမနှင်းရည်သဘောအတိုင်း ညီမလေး
လိုက်နာပါ့မယ်။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဗိုလ်ကြီး မိုးသောက်ကိုလည်း ပြောလိုက်ပါကွယ်၊
မမက လှိုက်လှိုက်လွဲလွဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
လို့. . . ။ ညီမလေးတို့ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့ကြ
ပါစေ. . . ။

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၂၈

ပြကွက် (၁)

- နေရာ - လက်ဆည်ကန်ရွာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း။
အချိန် - နံနက်ပိုင်း။
အပြင်အဆင် - ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း အတွင်းပိုင်း ရေးချက်
နောက်ခံကား ရှိရမည်။
- အလယ်တွင် တရားပလ္လင်တစ်ခုရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ပလ္လင်ပေါ်တွင် တရားပေးနေသော ဦးပဉ္စင်း
တစ်ပါးနှင့် ရှေ့တွင် ဒကာ၊ ဒကာမ ၁၀ ယောက်
ခန့် တရားနာလျက်ရှိစေ။)

- ဦးပဉ္စင်း ။ ။ ဒီကနေ့ သင်္ကြန်အကြိုနေ့မှာ ကိုးပါးသီလ ခံယူ
ပြီးကြပြီနော်။ သင်္ကြန်ကို ကုသိုလ်ကောင်းမှုနဲ့
ကြိုလိုက်ပြီ။ နှစ်သစ်ကူး အခါသမယမှာ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်တို့ဟာ ကောင်းမှုကုသိုလ်များနဲ့
ထုံမွမ်းကြမြဲဖြစ်ပါတယ်။ အင်္ကြန်ကာလအတွင်း
ဥပုသ်သီတင်း ဆောက်တည်ခြင်း၊ တရားဓမ္မ

နာယူခြင်း၊ တရားအားထုတ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြီး နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုသင့်ကြတယ်။ ကုသိုလ်ကသာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ပေးနိုင်တယ်။ အကြံနဲ့အတွင်းမှာ ကောင်းမှုကုသိုလ်မပြုဘဲ မူးရူးနေကြမယ်ဆိုရင် ယခုဘဝမှာလည်း အသက်တိုခြင်း၊ ထိခိုက်မှုများဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ဆိုးကျိုးများဖြစ်စေပြီး သေသည်၏အခြားမဲ့၌ အပါယ်လေးပါး စတဲ့ ဆိုးကျိုးများသာ ရရှိမယ်ဆိုတာ လူကြီးမိဘများက သားသမီးများကို အသိတရားတွေ ပေးသင့်တယ်လို့ ဦးဇင်းက အကြံနဲ့တရားအဖြစ် တိုတိုတုတ်တုတ်ပဲ ဟောလိုက်ပါတယ်။

အခုကြုံတုန်း သာဓုခေါ်ထိုက်တဲ့ ကောင်းမှုတစ်ရပ်ကို ပြောချင်ပါတယ်။ နှစ်သစ်ကူးပြောင်းစ နှစ်ဆန်းကာလမှာ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲနဲ့ စနစ်သစ်ပျိုးထောင်ပွဲကို ခြိမ်းခြံသဲကျင်းပမယ်လို့ သိရတယ်။ စာကြည့်တိုက်ဆိုတာ လူတွေကိုကောင်းအောင် ပြုပြင်ပေးတဲ့ဌာနကြီးဖြစ်သလို၊ စနစ်သစ်နဲ့ စပါးပျိုးထောင်စိုက်ပျိုးရေးဆိုတာလည်း လူတွေကို ကောင်းကျိုးပြုမှာမလွဲဘူး။ ဒါကြောင့် မကြာခင် ကျင်းပတော့မယ့်၊ ဘာပွဲ...။

ဦးပွင့် ။ ။ အေး- အဲဒီ “ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ” ကို သာဓုခေါ်
ကြရအောင်။

အများ ။ ။ သာဓု... သာဓု... သာဓု...။

(ကားပိတ်)

* * * * *

ပြကွက် (၂)

နေရာ - လက်ဆည်ကန်ရွာ၊ အလက ခန်းမ။
အချိန် - နေ့ပိုင်း။
အပြင်အဆင် - ခန်းမတစ်ခု၏ အတွင်းပိုင်း ရေးချက် နောက်ခံ
ကားရှိရမည်။
- စကားပြောစင်ရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(စကားပြောစင်တွင် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး
ဒေါ်ကြင်အေးက ဟောပြောနေသည်ကို ကျောင်းသူ
ကျောင်းသားများက နားထောင်လျက်ရှိစေ။)
ကျောင်းအုပ် ။ ။ ဒီကနေ့ သင်္ကြန်အကြိုနေ့ကစပြီး ကလေးတို့
သင်္ကြန်ရေပက်ကစားနိုင်ဖို့အတွက် ဆရာ ဆရာမ
များက ရေကစားမဏ္ဍပ်ကို ကျောင်းရှေ့မှာ
ဆောက်ပေးထားတယ်။ ကလေးတို့ဟာ ယဉ်ကျေး
သော မြန်မာကလေးများပီပီ မြန်မာ့ရိုးရာ
ယဉ်ကျေးမှုနဲ့အညီ ရေကစားကြဖို့ဖြစ်တယ်။

သင်္ကြန်ရေကစားမဏ္ဍပ်ကိုမသွားခင် သင်္ကြန် အကြောင်းကို ဆရာမကြီး ပြောပြမယ်။ သင်္ကြန် ဆိုတာ “သင်္ကြန္တ” ဆိုတဲ့ သက္ကတဘာသာ ဝေါဟာရကလာတဲ့ စကားကွဲ့။ ပါဠိလိုကျတော့ “သင်္ကြန္တ”ဖြစ်တယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ “ကူး ပြောင်းခြင်း”။ ဒါကြောင့် သင်္ကြန်ဆိုတာ နှစ် ဟောင်းမှ နှစ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းတဲ့အဓိပ္ပာယ် ရှိတယ်ကွဲ့။ သင်္ကြန်ကာလမှာ ဘာကြောင့် ရေ ကစားကြသလဲ။ တကယ်တော့ ရေကစားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရေနဲ့ပက်ဖျန်းပြီး နှစ်ဟောင်းက အညစ်အကြေးတွေကို ဆေးကြောတဲ့ သဘော ပါကွယ်။ ရှေးကဆို သပြေခက်နဲ့ ရေပက်ဖျန်း ကြတာ။ အဲဒီလိုကနေ ရေခွက်နဲ့ပက်တယ်။ နောက်တော့ ရေပိုက်နဲ့ပက်တယ်။ အဲဒီလိုကနေ ပလတ်စတစ်အိတ်တွေနဲ့ ပစ်ပေါက်တာတွေ၊ ညစ်ပတ်တဲ့ရေနဲ့ ပက်တာတွေ ဖြစ်လာတာကွဲ့။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သရုပ်ပျက်လာတာပေါ့ကွယ်။ ဒါကြောင့် သားတို့၊ သမီးတို့ဟာ ယဉ်ကျေးတဲ့ မြန်မာကလေးများပီပီ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ရေပက်ကြဖို့ ဆရာမကြီး ပြောချင်ပါတယ်။

နောက်တစ်ခု ပြောချင်တာကတော့ တို့ဒေသ မှာ သင်္ကြန်ပြီးရင် “ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ” သားတို့ သမီးတို့ ပါဝင်ဆင်နွှဲကြရဦးမှာဆိုတော့ သင်္ကြန်တွင်းမှာ

အစွမ်းကုန် ဆော့လိုက်မယ်၊ ကစားလိုက်မယ်၊
ကဲလိုက်မယ်ဆိုတဲ့စိတ် မမွေးကြနဲ့ကွဲ့။ ဆော့
ကစားလွန်ပြီး ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်သွားရင်
ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲမှာ မပါရဘဲဖြစ်သွားမယ်ဆိုတာ
သတိပြုကြပါလို့ မှာချင်ပါတယ်။

ကဲ- ရေပက်မဏ္ဍပ်ကို သွားနိုင်ကြပါပြီ။ ရွာထဲ
က စတုဒိသာမဏ္ဍပ်တွေမှာလည်း မုန့်လုံး
ရေပေါ် သွားစားကြဦးကွဲ့...။

(ကားပိတ်)

* * * * *

ပြကွက် (၃)

နေရာ

- လက်ဆည်ကန်ရွာဦးကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ
ဥပုသ်ဇရပ်။

အချိန်

- နံနက်ပိုင်း။

အပြင်အဆင်

- ဇရပ်တစ်ခု၏အတွင်းပိုင်း အုတ်နံရံ ရေးချက်
နောက်ခံကား ရှိရမည်။

- ၎င်းရှေ့တွင် ကွပ်ပျစ်နှစ်လုံးလောက် ချထား
ရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ကွပ်ပျစ်များပေါ်တွင် ဘိုးဘွား ၁၀ ယောက်ခန့်
ထိုင်လျက်ရှိပြီး၊ ဘိုးဘွားများကို မျက်နှာမူ၍
နေရာယူထားသော လူပရိသတ်က ရှိခိုးဦးချ

နေကြစေ။ ဘိုးဘွားများရှေ့တွင် ကန်တော့
ပစ္စည်းပွဲများ ရှိနေစေ။)

(ရှိခိုးဦးချပြီးချိန်တွင် အလယ်မှ ဘိုးတစ်ဦးက
၎င်းရှေ့တွင် အသင့်ချထားသော မိုက်ခွက်ဖြင့်
ဆုပေးစကားပြောကြားစေ။)

ဆုပေးစကားပြော။ ။ ဒီကနေ့ နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့မှာ သက်ကြီးရွယ်အို
ဘိုးဘွားတို့အား ခေါင်းလျှော်သန့်စင်ပေးခြင်း၊
ခြေသည်းလက်သည်းလှီးပေးခြင်း၊ အဝတ်
အထည်၊ အစားအသောက် ဆေးဝါး အသုံး
အဆောင်ပစ္စည်းနဲ့ ငွေကြေးတို့ဖြင့် ပူဇော်
ကန်တော့ခြင်းဟာ အလွန်ကြီးမြတ်တဲ့ ကောင်းမှု
ကုသိုလ်ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာအားဖြင့် ကြီးသူ၊
ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးသူ၊ အမျိုးအားဖြင့် ကြီးသူ၊
အရွယ်အားဖြင့် ကြီးသူများသည် ဂါရဝ ပြုအပ်
သော “**အကြီးလေးမျိုး**” ဖြစ်တယ်။ ဘိုးဘွား
မိဘဆရာသမား သက်ကြီးရွယ်အိုတို့အား ရိုသေ
ကန်တော့ခြင်းဟာ ဂါရဝ၊ နိဝါတ မင်္ဂလာနှစ်ပါး
ဖြစ်ပေတယ်။ ကြီးမြတ်တဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်
ပြုသူတို့သည် ကွယ်လွန်သည့်အခါ နတ်ရွာ
သုဂတိသို့လားကြောင်း၊ လူဖြစ်လျှင်လည်း
မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ရကြောင်း ကျမ်းဂန်
တို့၌ လာရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ ကြီးမြတ်
လှသော ကောင်းမှုကုသိုလ်အကြောင်းကြောင့်

ကောင်းမြတ်သော အကျိုးတရားများ ရရှိကြ
ပါစေသတည်း။

အများ ။ ။ ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ သက်ကြီးပူဇော်ပွဲ အခမ်းအနား ပြီးပါပြီခင်ဗျား။

(ကိုတင်အေး) ဒါကြောင့်...။

အဘွား ရွှေမိ ။ ။ နေပါဦးကွဲ့၊ မပြီးပါနဲ့ဦး။

(အားလုံး ထမည်ဟန်ပြင်ရာမှပြန်ထိုင်ပြီး အဘွား
ရွှေမိပြောမည့်စကားကို နားစွင့်ကြစေ။)

အဘွား ရွှေမိ ။ ။ မင်းတို့တွေ မကြာခင်ကျင်းပမယ့် “ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ”

မှာ တို့အဘိုးအဘွားတွေ လာလို့မရဘူးလားကွဲ့။

(အားလုံးခပ်ပြုံးပြုံး ဖြစ်သွားကြစေ။)

ကိုတင်အေး ။ ။ ရတယ်အဘွား။ တစ်ရွာလုံး လာလို့ရပါတယ်။

“စာပျိုးခင်း စာကြည့်တိုက်” ဖွင့်ပွဲကို ပထမ

လာပါ။ အသက်အရွယ်ကြီးသူများကို သီးခြား

နေရာပေးပါမယ်။ အဲဒီကနေ လက်ဆည်ကန်ရိုး

“ပျိုးခင်းသစ် စပါးပျိုးပွဲ” ကို သွားဖို့ကျတော့

အဘွားတို့ လိုက်နိုင်မယ် မထင်ဘူး။

အဘွား ရွှေမိ ။ ။ အို - ငါက ကောက်စိုက်သမဟောင်းကြီးလေ။

ဟောဒီလို... ဟောဒီလို... ကပြီးတော့

တောင် လိုက်မှာ...။ (လက်ဖြင့် ကပြစေ။)

(အားလုံးရယ်မောလျက်ရှိစဉ် -)

(ကားပိတ်)

ပြကွက် (၄)

နေရာ	- ဖောင်းတောရေလှောင်တမံ၊ မြောင်းလက်တစ်နေရာ
အချိန်	- မွန်းလွဲပိုင်း
အပြင်အဆင်	- အလျားလိုက် ရေမြောင်းသဏ္ဌာန် ရေးချက်နောက်ခံကား ရှိရမည်။
- ရွှေ့တွင် ကန်သင်း ရေးချက် ဒူးပိတ်ရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(ငါးများထည့်လာဟန်နှင့် ရေအိုး၊ ရေပုံးများ ကိုင်ဆွဲလျက် ရွာသူရွာသားအချို့ ဇာတ်စင်လက်ယာဘက်မှထွက်လာ။ ဦးချိုများတွင် ပန်းများချည်နှောင်ပြီး လည်ပင်းတွင် “ဘေးမဲ့” စာတန်းဆွဲထားသော နွားတစ်ကောင်ကိုဆွဲလျက် လည်းကောင်း၊ စာကလေး ငှက်ကလေးများကို ခြင်းများဖြင့် ထည့်လျက်လည်းကောင်း၊ ရွာသူရွာသားအချို့က ဇာတ်စင်လက်ဝဲဘက်မှထွက်လာ။ အားလုံး ဒူးပိတ်ရွှေ့တွင် တန်းမိချိန်တွင် လက်ယာဘက်မှ၊ ငတီးခေါင်းဆောင်သော တောသုံးကောင်အိုးစည်ဝိုင်း တီးမှုတ်ကခုန်လျက် ထွက်လာစေ။ အိုးစည်ဝိုင်းက ဇာတ်စင်အလယ်လောက်အရောက်တွင် ဇာတ်စင်လက်ဝဲ

ကိုတင်

ဘက်မှ ကိုတင် (ရယက အဖွဲ့ဝင်) ထွက်လာပြီး
 ရွာသူ ရွာသားများဘက်သို့ လှည့်၍ပြော-
 ၂ ၂ ဒီကနေ့ နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့မှာ ကျွန်တော်များ
 လက်ဆည်ကန် ရွာသူရွာသားများရဲ့ မေတ္တာ
 ကရုဏာ အစဉ်အလာအဖြစ် ငါးလွှတ်ပွဲ၊ ငှက်
 လွှတ်ပွဲနဲ့ နွားဘေးမဲ့လွှတ်ပွဲကို ယခုကျင်းပပါ
 တော့မယ် ခင်ဗျာ။ ဒါကြောင့် ရေအိုး၊ ရေပုံး
 များနဲ့ ထည့်လာတဲ့ ငါးများကို ရေမြောင်းထဲကို
 သွန်ချကြဖို့၊ ခြင်းများနဲ့ထည့်လာတဲ့ စာကလေး
 ငှက်ကလေးများကို လွှတ်လိုက်ဖို့၊ ဘေးမဲ့နွားကို
 တောထဲသို့ လွှတ်လိုက်ဖို့... အဲဒီဒီပိတဒါန
 လွှတ်ပွဲကို ယခု တစ်ပြိုင်နက် ပြုကြပါခင်ဗျား။
 (ရေအိုး၊ ရေပုံးများမှ ငါးများကို ဒူးပိတ်ကား
 အတွင်းဘက်သို့ သွန်လိုက်ကြစေ။ ခြင်းများကို
 ဖွင့်၍ စာကလေးနှင့် ငှက်များကို လေထဲသို့
 လွှတ်လိုက်ကြစေ။ ဘေးမဲ့နွားကို ဇာတ်စင်
 လက်ယာဘက်သို့ လွှတ်လိုက်စေ။)
 (အသီးသီးလွှတ်ပေးလိုက်ပြီးသည်နှင့် ပျော်ရွှင်
 ကြည်နူးစွာ လက်ခုပ်များတီးကြစဉ် တော
 သုံးကောင် အိုးစည်ဝိုင်းက မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်
 တီးကြစေ။ လာရောက်သူများ ကခုန်ကြစေ။)
 (အတန်ကြာ တီးမှုတ်ကခုန်ကြပြီးနောက်၊ ကနေ
 သူများ အထဲမှ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ယောက်က

တီးနေသော အိုးစည်ဝိုင်းကို လက်ကာပြ၊ ရုပ်
စေပြီး -)

အမျိုးသမီးကြီး ။ ။ ပျော်လိုက်တာ။ ကလို့ ကောင်းလိုက်တာ။ ဟေ-
ငတီးတို့ အိုးစည်ဝိုင်းကို အခုကစပြီး တော
သုံးကောင်အိုးစည်ဝိုင်းလို့ မခေါ်ကြနဲ့တော့။
“တောသုံးထောင်အိုးစည်ဝိုင်း” လို့ ခေါ်ကြ။
နောက်ပြီး အသောက်အစားလျှော့ပြီး “ပျိုးနှစ်
ခင်းပွဲ” အတွက် ခုံကြီးဝိုင်းကို ကြိုးစား
လေ့ကျင့်နေကြတဲ့ သူတို့အဖွဲ့ရဲ့ “ခုံကြီးသံ” ကို
အားပေးကြမယ်နော်. . . ။

အများ ။ ။ (လက်များမြှောက်၍ အားပေးကြမယ်။)
(အိုးစည်ဝိုင်းက မြိုင်မြိုင်ကြီး တီးမှုတ်ကြစေ။)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၂၉

- နေရာ - ဦးထင်၏ နေအိမ်ဧည့်ခန်း။
အချိန် - မွန်းလွဲပိုင်း။
အပြင်အဆင် - အခန်း- ၁၊ ပြကွက် (၂) အတိုင်း။

(ကားဖွင့်)

- (ဦးထင် ဟိုသည်လျှောက်ရင်း တွေးတောလျက် ရှိရာမှ အတွင်းဘက်သို့ လှမ်းခေါ်စေ။)
- ဦးထင် ။ ။ မစိန်နဲ့ သမီးရေး- ထမင်းစားပြီးရင် ဒီကိုထွက်ခဲ့ ကြပါဦး။ (ဆက်တီခုံတွင် ထိုင်စေ။)
- အတွင်းမှအသံ ။ ။ လာပါပြီ. . .။ (ဒေါ်စိန်နှင့် ခင်ခင်နွယ် ထွက်လာပြီး ဆက်တီတွင် ထိုင်ကြစေ။)
- ဦးထင် ။ ။ မစိန်. . . “ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ” နေ့ရက်နဲ့အချိန်၊ နေရာတွေ ဆရာတော်ကို သေသေချာချာ လျှောက်ခဲ့ရဲ့လား။
- ဒေါ်စိန် ။ ။ လျှောက်ခဲ့ပါတယ်တော်။ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၃ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့။ မနက်အရုဏ်ချိန်၊ ရွာလယ်ဓမ္မာရုံ။

- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ “စာပျိုးခင်း စာကြည့်တိုက်” ပါ မေမေရဲ့။
- ဒေါ်ဖိန် ။ ။ အေးပါ၊ ထည့်ပြောခဲ့ပါတယ်။ စာပျိုးခင်း စာကြည့်တိုက်နဲ့ လက်ဆည်ကန် ကန်ပေါင်ရိုး။ နှစ်နေရာ . . . ။ ဆရာတော်နဲ့ ဦးဇင်း သုံးပါး နေရာခွဲပြီး ကြွမယ်တဲ့။ မင်္ဂလာသုတ် ပရိတ်ရွတ် ပေးမယ်တဲ့။
- ဦးထင် ။ ။ ဟုတ်ပြီ၊ ပရိတ်ရွတ်ဖို့ကိစ္စ ဝေယျာဝစ္စကို မစိန်၊ မင်းပဲ ဦးဆောင်ပြီး စီစဉ်နော်။ တို့သားအဖ တွေက အဲဒီနေ့ လုံးဝအားမှာမဟုတ်ဘူး။
- ဒေါ်ဖိန် ။ ။ အင်းပါ . . . စိတ်ချနေပါတော်။
- ဦးထင် ။ ။ “ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ” ကိုလာမယ့် မြို့ကအဖွဲ့တွေနဲ့ ဟိုရွာဒီရွာက အဖွဲ့တွေကို ကျွေးမွေးဖို့ရော ဘိုက်ကြီးတို့အဖွဲ့က စီစဉ်တာတွေ့ရဲ့လားသမီး။
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ စာကြည့်တိုက် နောက်ဘက်က ဒေါ်မနီတို့အိမ် မှာ ချက်ပြုတ်ဖို့ စီစဉ်နေကြတယ်။ ဧည့်ခံဖို့တော့ စာပျိုးခင်း စာကြည့်တိုက်အဖွဲ့ကပဲ တာဝန်ယူ ထားပါတယ်ဖေဖေ။
- ဦးထင် ။ ။ အေး- ရွာထဲက လုပ်ငန်းတွေကို သမီးတို့ စာကြည့်တိုက်အဖွဲ့က တာဝန်ယူရမှာပေါ့။ နှင်းနှင်းနဲ့ အောင်မင်းအုပ် တို့အဖွဲ့က လယ်ထဲ ကွင်းထဲမှာ ပြင်ဆင်နေရပြီလေ။ နှင်းနှင်းတော့ လက်ဆည်ကန်၊ ကန်ပေါင်ရိုးမှာ ပြင်ဆင်စရာ တွေ ပြင်နေရတာနဲ့ ကျောင်းမှာ အတီးအကတွေ တိုက်ရတာနဲ့ အရမ်းကိုပင်ပန်းနေရှာတယ်။

- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အခု ထမင်းတောင် ပြန်မစားနိုင်ရှာဘူး။ ကြုံရာ
မှာ သင့်သလို စားနေမှာ --
(ထိုစဉ် “ဦးထင်တို့ရှိကြလား” ဟူသော မေးသံ
နှင့်အတူ ဇာတ်စင်လက်ဝဲဘက်မှ ဦးညိုမောင်
နှင့် ဧည့်သည်တစ်ဦး၊ ခရီးဆောင်အိတ်များနှင့်
ထွက်လာစေ။)
- ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဪ- ဘာညှိတို့ပါလား. . ။ (အပြေးကလေး
သွားကြိုစေ။)
- ဦးထင် ။ ။ ဦးညိုမောင်- လာကြပါ။ လာကြပါ။ (ထ၍ ကြိုဆို
စေ။) ထိုင်ကြပါ။
- ဒေါ်စိန် ။ ။ ခဏနားပြီးရင် ထမင်းစားရအောင် ကျွန်မ
ထမင်းသွားပြင်လိုက်မယ်။ (ထသွားမည်ပြုစေ။)
- ဦးညိုမောင် ။ ။ (ထိုင်ရင်းပြော) ကျွန်တော်တို့ မြင်းမူမြို့က
စားလာပါတယ် ခင်ဗျာ။ (ဧည့်သည်သို့) ထိုင်. . .
ကိုကျော်ဝင်း၊ (ဧည့်သည်လည်း ထိုင်စေ။)
- ဦးညိုမောင် ။ ။ သမီးရော. . . ။
- ဦးထင် ။ ။ သမီးလေး နှင်းရည်ဖြူ အရမ်းကို အလုပ်များ
နေတယ်လေ။ ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲအကြောင်း သူပြော
ခဲ့မှာပေါ့။
- ဦးညိုမောင် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့၊ သမီးပြောခဲ့လို့ အခုလိုလာကြတာပါ။
အဲဒီ ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ သင်္ကြန်လွန်ရင် ကျင်းပ
မယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော်နဲ့ သူငယ်ချင်းတို့ နှစ်ဆန်း
၁ ရက်နေ့က ထွက်လာကြတာလေ။ မိတ်ဆက်
ပေးရဦးမယ်။ ဟောဒီ သူငယ်ချင်းက ဦးစိုင်း

ကျော်ဝင်းပါ။ ကျွန်တော်နဲ့ ငယ်စဉ်က ရှမ်းပြည်
မှာ ကျောင်းဆရာ အတူတူလုပ်ခဲ့ကြတာလေ။
ညီရင်းအစ်ကိုတမျှ ချစ်ကြတဲ့ သူငယ်ချင်း
တွေပေါ့။

ညွှန်သည့် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် စိုင်းကျော်ဝင်းပါ။ ခု
အငြိမ်းစားဘဝနဲ့ ကျိုင်းတုံမှာ နေပါတယ်ခင်ဗျ။

ခင်ခင်မွယ် ။ ။ ဪ- ကျွန်မနဲ့ ညီမလေးတို့ တာလေမြို့မှာ
ကျန်ခဲ့ပြီး ဘာညို ကျိုင်းတုံမြို့ကို သွားရှာမယ်
ဆိုတာ ဒီဘာလား။

ဦးညိုမောင် ။ ။ ဟုတ်တယ်ကွဲ့။ သိပ်မရှာလိုက်ရပါဘူးကွယ်။
သူက ကျိုင်းတုံမှာ ကြည်ညိုချစ်ခင်တဲ့သူများ
တော့ ရောက်တဲ့နေ့မှာပဲ သူ့အိမ်ရောက်သွား
တယ်။ အဲဒါ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် စကား
တွေပြောလို့ မကုန်နိုင်ဘဲ ဘာ အဲဒီမှာ နှစ်ရက်
ကြာသွားလို့ ဘာတာလေ ပြန်ရောက်တော့
သမီးတို့နှစ်ယောက် ပြန်သွားနှင့်ပြီ။ ဒါနဲ့ ဟို
ကလေးနှစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး ဘာတို့
မြန်အောင်ကို ပြန်ခဲ့တယ်။ ဒီသူငယ်ချင်း
ကိုလည်း မြန်အောင်ကိုခေါ်သွားတာ။ အဲ-
ဘာတို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်မှာ အရေးကြီး
တဲ့ သားရေး၊ သမီးရေးက ပါလာတယ်လေ။
(ခပ်ပြုံးပြုံး ရှိနေစေ။)

ခင်ခင်မွယ် ။ ။ (စိတ်ဝင်စားသွားပြီး) သားရေး သမီးရေး...
ဟုတ်လား ဘာညို...။

ဦးထင် ။ ။ ဘယ်လို့ပါလိမ့်...။

ဦးညိုမောင် ။ ။ ဒီလိုပါ။ ကိုကျော်ဝင်းနဲ့ ကျွန်တော်၊ ငယ်စဉ်
ကျောင်းဆရာလေးတွေဘဝတုန်းက တစ်
ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်ခင်လွန်းလို့၊ တို့များ
အိမ်ထောင်ကျပြီး တစ်ယောက်က သား၊ တစ်
ယောက်က သမီး မွေးရင် ပေးစားကြမယ်လို့
ပြောခဲ့ကြတယ်လေ။

ဦးစိုင်းကျော်ဝင်း ။ ။ ဝတ္ထုဆန်ဆန်ပေါ့လေ၊ အဟင်း ဟင်း...။

ဦးညိုမောင် ။ ။ အဲ- အခုပြန်တွေ့ချိန်မှာ၊ တကယ်ပဲ ကျွန်တော်
က သမီး၊ ကိုကျော်ဝင်းက သား ရှိနေတယ်။
သူကလည်း တစ်ဦးတည်းသောသား ဖြစ်နေ
တယ်။ ဦးထင်ရေ- ကျွန်တော်ကလည်း
သမီးလေး နှင်းရည်ဖြူကို မိဝေးဖဝေးမို့ ချိန်ခါ
ရွယ်သင့် အိမ်ထောင်ပြုစေချင်တယ် ပြောတော့
ဖေဖေ သင့်တယ်ထင်ရင် သူမငြင်းပါဘူးတဲ့။
ဒါနဲ့ ကျိုင်းတုံမှာ ကိုကျော်ဝင်းနဲ့တွေ့တော့
ငယ်စဉ်က ကတိပြုထားခဲ့တာကို အကောင်
အထည်ဖော်ဖို့ ဖြစ်လာတာပေါ့ဗျာ။ ဒါကြောင့်
သမီးလေးကိုလည်း ကိုကျော်ဝင်းတွေ့ရအောင်
နဲ့၊ သမီးတို့ကြိုးပမ်းနေကြတဲ့ ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲလည်း
မြင်ရတွေ့ရအောင် ကိုကျော်ဝင်းက ဒီအထိ
လိုက်လာတာပါ။ သူကလည်း ကျွန်တော့်လိုပဲ
မုဆိုးဖို့ဆိုတော့ အေးအေးဆေးဆေး ဒီမှာနေနိုင်
တယ်လေ။ ဒီကပွဲပြီးရင် သူ့သား တာဝန်ထမ်း

ဆောင်နေတဲ့ မောင်းတောဆိုတဲ့ ရေလှောင်တမံ
ကိုသွားပြီး သားရေး သမီးရေးကိစ္စ တစ်ခါ
တည်းပြီးအောင်လုပ်ဖို့ စဉ်းစားခဲ့ကြတယ်လေ။

ဦးထင် ။ ။ ဟာ. . . မောင်းတောရေလှောင်တမံဆိုတာ
ဒီရွာနဲ့ အနီးလေးပါ။ မောင်းတောဆည်ရေကို
ဒီရွာကလည်း သောက်ရတယ်လေ။

ဦးစိုင်းကျော်ဝင်း ။ ။ ဪ- ဟုတ်လား။ ကျွန်တော်က မောင်းတော
ဆိုတာ မန္တလေးတိုင်းဆိုတော့၊ မြင်းမူနဲ့ဆို
အဝေးကြီးလို့ထင်တာ။ သားဆီကို တစ်ခါမှ
မရောက်ဖူးဘူးခင်ဗျ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဘာကျော်ရဲ့ သားနာမည်က ဘယ်သူပါလဲရှင့်။

ဦးစိုင်းကျော်ဝင်း ။ ။ စိုင်းသိုက်ထွန်း၊ ဒု-လက်ထောက် အင်ဂျင်နီယာပါ။

ဦးထင်+ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဟာ. . . ။

ဦးညိုမောင်+ဦးစိုင်းကျော်ဝင်း ။ ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်. . . ။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ (ဝမ်းသာအားရ) ကိုစိုင်းက ကျွန်မတို့နဲ့ ခင်မင်
နေတဲ့သူလေ။ ဒီကို မကြာခဏလာပါတယ်။

ဦးထင် ။ ။ ခု- နွေစပါးပျိုးထောင်ပွဲမှာ ရေရရှိရေးက သူ
အဓိကပေါ့။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အို-ဆုံစည်းမှုက အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်တာ။
ညီမလေးနှင်းရည်ဖြူနဲ့ ကိုစိုင်းကို ကျွန်မတို့
ကလည်း ဖြစ်စေချင်နေတာပါ။ သူက အဖေ
သဘောတူတဲ့သူနဲ့ပဲ ယူမယ်ပြောနေလို့။

ဦးညိုမောင်+ဦးစိုင်းကျော်ဝင်း ။ ။ ဟုတ်လား. . . ။

ဦးစိုင်းကျော်ဝင်း ။ ။ ဒါဆို ခုပဲ စကားပြောကြမလား ကိုညိုမောင်။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ နေဦး- နေဦး၊ သမီး ပြောမယ်။ သမီးတို့ရဲ့ “ပျိုး နှစ်ခင်းပွဲ” က သန်ဘက်ခါ ကျင်းပမှာ။ အဲဒီပွဲ မှာ ကိုစိုင်းတို့ ဆည်အဖွဲ့က ရှမ်းအိုးစည်ဝိုင်း ပါမယ်။ ဒီတော့- (ခဏမျှ စဉ်းစားပြီး) သမီးက ညီမလေးနဲ့ကိုစိုင်း မိဘပေးစားလို့ ယူရတာ ထက် သူတို့ချင်းလည်း မေတ္တာသက်ဝင်စေချင် တယ်လေ။ ဒီလိုလုပ်ရင် ကောင်းမယ်။

ဦးညိုမောင် ။ ။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲကွဲ့။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ဘာဘကျော်ကို အခုပဲ ဖောင်းတောဆည်ကို ဖေဖေက တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ပို့ခိုင်းလိုက်။ ဘာဘကျော်က ဒီကိစ္စ ကိုစိုင်းကိုလည်း မပြော နဲ့ဦး။ ဘာညိုကလည်း ညီမလေး ပြန်လာရင် ဒီကိစ္စ မပြောနဲ့ဦး။ “ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ” ကျရင်တော့ ဘာဘကျော်လည်း ဒီကိုလိုက်ခဲ့ပါ။ အဲဒီမှာ သမီး ကြည့်စီစဉ်မယ်။

ဦးညိုမောင် ။ ။ အေး အေး- သမီး ကောင်းသလိုစီစဉ်ပါကွယ်။
(အားလုံး တပြုံးပြုံးရှိနေစဉ်-)

(ကားပိတ်)

အခန်း- ၃၀
ပြက္ခတ် (၁)

နေရာ
အချိန်
အပြင်အဆင်

- “စာပျိုးခင်း” စာကြည့်တိုက်ရှေ့။
- နံနက်ခင်း။
- ရွာလယ်ဓမ္မာရုံကို လှပလုံခြုံစွာ ပြင်ဆင်ထားသည့် စာကြည့်တိုက်အဆောက်အအုံရှေ့မြင်ရေချက် နောက်ခံကားရှိရမည်။
- ၎င်း အဆောက်အအုံထိပ်တွင် “စာပျိုးခင်း စာကြည့်တိုက်” ဟူသော ဆိုင်းဘုတ် ထင်ထင်ရှားရှား ပါရှိရမည်။

(ကားဖွင့်)

(အခမ်းအနားမျိုး ခင်ခင်နွယ်က ရှေ့နားတွင် ရပ်လျက် မိုက်ကို ကိုင်ထားစေ။ စာကြည့်တိုက် ဆိုင်းဘုတ်အောက်နားတွင် မိုးပျံ့ပူဖောင်းများ နှင့် ဖဲကြိုးများကိုင်လျက် အသင့်ရပ်နေသော ရွာပျိုဖြူ သုံးဦး၊ ဖဲကြိုးဖြတ်၍ ဖွင့်လှစ်ပေးမည့် မြို့နယ်ပြန်ကြားရေးနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး

ဦးစီးဌာနမှူး ဦးတင်မြင့်နှင့် ရယက ဥက္ကဋ္ဌ
ဦးထင် အသင့်ရပ်လျက်ရှိကြစေ။ ဝဲနှင့်ယာတွင်
ဒိုးပတ်ဝိုင်းနှင့် ရှမ်းအိုးစည်ဝိုင်း တစ်ဖက်စီ
အသင့်ရှိနေစေ။ နောက်နားတွင် ပရိသတ် ရှိနေ
စေ။ ပရိသတ်ထဲတွင် ဦးညိုမောင်နှင့် ဦးစိုင်း
ကျော်ဝင်းတို့လည်း ပါရှိစေရမည်။)

အခမ်းအနားမှူး ။ ။ “စာပျိုးခင်း စာကြည့်တိုက်” ဖွင့်ပွဲသို့ ကြွရောက်
(ခင်ခင်နွယ်) လာကြတဲ့ ဧည့်သည်တော်များနဲ့ လက်ဆည်ကန်
ရွာသူရွာသားများရှင်။

ဒီကနေ့ကျွန်မတို့ လက်ဆည်ကန်ရွာကြီးမှာ
ထူးခြားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပမယ့် **“ပျိုးနှစ်ခင်း
ပွဲ”** ရဲ့ ပထမ ပျိုးခင်းပွဲကတော့ ယခု **“စာပျိုး
ခင်း စာကြည့်တိုက်”** ဖွင့်ပွဲ ဖြစ်ပါတယ်ရှင်။ ဒီ
စာပျိုးခင်း စာကြည့်တိုက် တည်ထောင်မှု
အခြေအနေကို ရယကဥက္ကဋ္ဌကြီးကလည်း
ကောင်း၊ စာပေဖွံ့ဖြိုးရေးကိစ္စများကို မြို့နယ်
ပြန်/ဆက် ဦးစီးမှူးကလည်းကောင်း ခုနက
စာကြည့်တိုက်အတွင်းမှာ ကျင်းပတဲ့ အခမ်း
အနားမှာ ရှင်းလင်းခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါတယ်ရှင်။

ယခုအစီအစဉ်ကတော့ **“စာပျိုးခင်း စာကြည့်
တိုက်”** ကို ဖဲကြိုးဖြတ် ဖွင့်လှစ်ခြင်း အစီအစဉ်
ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မြို့နယ်ပြန်ကြားရေးနှင့်
ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး ဦးစီးဌာနမှူး ဦးတင်မြင့်နဲ့
ကျေးရွာအုပ်စု အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုး

ရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဦးထင်က ဖဲကြိုးဖြတ်၍
ဖွင့်လှစ်ပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါတယ်ရှင်...။
(ပြန်/ဆက် ဦးစီးမှူး ဦးတင်မြင့်နှင့် ရယက
ဥက္ကဋ္ဌ ဦးထင်တို့က ဖဲကြိုးကိုဖြတ်လိုက်ရာ
ပူဖောင်းများ မိုးသို့ ပျံတက်သွားစေ။ ဒိုးပတ်
ဝိုင်းနှင့် ရှမ်းအိုးစည်ဝိုင်းတို့က မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်
တီးမှုတ်ကြစေ။)

အခမ်းအနားမှူး (ခင်ခင်နွယ်) ။ ။ ယခု စာပျိုးခင်း စာကြည့်တိုက်
ဖွင့်ပွဲပြီးမြောက်အောင်မြင်သွားပြီဖြစ်လို့ အုပ်စု
ပြတ်၊ စနစ်သစ်နဲ့ စပါးပျိုးထောင်မယ့် “ပျိုးခင်း
သစ်ပွဲ” ရှိရာ လက်ဆည်ကန်တော်သို့ တပျော်
တပါး သွားကြပါစို့ရှင်။
(စာကြည့်တိုက် ရေးချက်ကားကို လိပ်တင်
လိုက်စေ။)
(ရွာလမ်း ရေးချက်ကား နောက်ခံပေါ်လာစေ။)

(ကားပိတ်)

* * * * *

ပြကွက် (၂)

နေရာ

အပြင်အဆင်

- လက်ဆည်ကန်တော်သို့သွားရာ ရွာလမ်းပေါ်
- ရွာလမ်း ရေးချက် နောက်ခံကားရှေ့
(စိုင်းသိုက်ထွန်း၏ ရှမ်းအိုးစည်ဝိုင်းက ရှေ့မှ၊
ပရိသတ်က အလယ်မှ၊ ဒိုးပတ်ဝိုင်းက နောက်
ဆုံးမှနေ၍ ဇာတ်စင်လက်ယာဘက်သို့ ဦးတည်

ကာ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်တီးမှုတ်ပြီး ဝင်သွားလျက် ရှိရမည်။ ပရိသတ်အချို့နှင့် ဒိုးပတ်ဝိုင်းမြင်ကွင်းတွင် ကျန်နေစဉ်၊ အဘွား ရွှေမိ ဒိုးပတ်ဝိုင်း ရွှေသို့ အပြေးကလေး ဝင်လာပြီး ကွေးနေအောင် ကနေစေ။ ပရိသတ်က ပြုံးရွှင်မြူးလျက် အားပေးစေ။ အဘွားရွှေမိ လဲသွားလိုက် ပြန်ထပြီးကလိုက်နှင့်မောလာရာ ပရိသတ်ထဲမှ လူငယ် နှစ်ယောက်က ရယ်မောပြုံးရွှင်စွာ အဘွား ရွှေမိကို ဝင်ပွေ့ပြီ အတွင်းသို့ခေါ်သွား။ အဘွား ရွှေမိက လူငယ်များ၏လက်ထဲမှာပင် လက်များ လှုပ်၍ကရင်း ပြုံးရွှင်စွာပါသွားစေ။)

(ဒိုးပတ်ဝိုင်း ဇာတ်စင်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားသည့်အချိန်တွင် ရွာလမ်း ရေးချက်ကားကို လိပ်တင်လိုက်ရမည်။)

(လက်ဆည်ကန်တော်၊ ကန်ပေါင်ရိုးရေးချက်ကား ပေါ်လာစေ။)

(ကားပိတ်)

* * * * *

ပြကွက် (၃)

နေရာ

အချိန်

အပြင်အဆင်

- လက်ဆည်ကန်တော်၊ ကန်ပေါင်ရိုး။
- အခန်း- ၂ အတိုင်း။
- လက်ဝဲဘက်နားတွင် စကားပြောမိုက်ကို မိုက်တိုင်ဖြင့်ထားရှိရမည်။

(လက်ဆည်ကန်တော် ကန်ပေါင်ရိုး ရေးချက် ကား ပေါ်လာသည်နှင့် ကားရှေ့တွင် နှင်းရည်ဖြူ ဆရာအောင်၊ အောင်မင်းအုပ် မြို့နယ်စိုက်ပျိုးရေးအရာရှိတို့ ရှိနေစေရမည်။ ၎င်းတို့သည် စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲမှာ ရောက်လာကြမည့်သူများအား လှမ်းမျှော်နေဟန်ရှိနေစေ။ အဝေးမှ ရှမ်းအိုးစည်သံနှင့် ခိုးပတ်သံများကြားလာရစေ။)

(တစ်အောင်ကြာလျှင် လက်ယာဘက်မှ ခင်ခင်နွယ်နှင့် ဦးထင်၊ ဦးညိုမောင်၊ ဦးစိုင်းကျော်ဝင်းတို့ ထွက်လာစေ။)

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ မမနွယ်... လာနေကြပြီလား။

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ အေး- လာနေကြပြီ။ ရွာထဲကလည်း အကုန်လာကြည့်ကြမှာ။ ဒီမှာ အဆင်သင့်ဖြစ်ရဲ့လား ညီမလေး။

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ဗုံကြီးအဖွဲ့ရော၊ ပျိုးပင်အဖွဲ့နဲ့ စပါးပင်အဖွဲ့ ကလေးများရော သူ့နေရာနဲ့သူ အသင့်ရှိနေကြပါပြီ။

အောင်မင်းအုပ် ။ ။ စနစ်သစ်ပျိုးထောင်မယ့် လယ်သမားတွေလည်း (ဇာတ်စင်ရှေ့ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြပြီး) ဟောဒီဘက် ပျိုးပေါင်တွေနားမှာ အသင့်ရှိနေပြီ။ (ကန်ပေါင်ရိုး နောက်ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြီး) ဟောဟိုဘက်မှာလည်း ပျိုးပေါင်တွေနားမှာ အသင့်ရှိနေကြပြီလေ။ လယ်သမားတွေကို ဦးဆောင်မယ့် ကိုတင်အေးတို့လည်း အသင့်ရှိ

နေပြီ။ မြို့နယ်စိုက်ပျိုးရေးအရာရှိက ဘာဘထင်
နဲ့အတူ ကန်ပေါင်ရိုးပေါ်သွားဖို့ ဘာဘထင်ကို
စောင့်နေပါတယ်။

ဦးထင် **။ ။** ကဲ- ဒါဆို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ကန်ပေါင်ရိုး
ပေါ်ကို သွားကြမယ်လေ။ (မြို့နယ် စိုက်ပျိုးရေး
အရာရှိနှင့်အတူ ဇာတ်စင်လက်ဝဲဘက် အတွင်း
သို့ဝင်ပြီး ကန်ပေါင်ပေါ်သို့ တက်သွားကြစေ။)

ခင်ခင်နွယ် **။ ။** (နှင်းရည်ဖြူသို့) ပရိသတ်မရောက်ခင် ညီမလေး
ကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ (ဦးစိုင်းကျော်ဝင်း
သို့ညွှန်ပြ) ဟောဒီ ဘာဘကျော်က ကိုစိုင်းသိုက်
ထွန်းရဲ့ အဖေလေ။

ဦးညိုမောင် **။ ။** ဟုတ်တယ်သမီး။ ကျိုင်းတုံမှာ ဖေဖေသွားရှာတဲ့
သူငယ်ချင်းဆိုတာ သူပဲကွဲ့။ ဦးစိုင်းကျော်ဝင်း။
ဖေဖေ သူ့ကို တစ်ပါတည်းခေါ်လာတာ။ ဒီကျ
တော့ သူ့သားက စိုင်းသိုက်ထွန်းဖြစ်နေတာကိုး။
(နှင်းရည်ဖြူ အံ့ဩလျက်ရှိပြီး၊ အတန်ကြာမှ-)

နှင်းရည်ဖြူ **။ ။** ဝမ်းသာပါတယ် ဘာဘကျော်။

ခင်ခင်နွယ် **။ ။** ဟော- ပရိသတ်တွေ ရောက်လာတော့မယ်။
ညီမလေးကို မမတောင်းဆိုချင်တာရှိတယ်။
အခမ်းအနားပြီးဆုံးကြောင်း ကြေညာတာကို
မမ ကြေညာပါရစေ။

နှင်းရည်ဖြူ **။ ။** ဪ- ရပါတယ်၊ မမနွယ်လုပ်ပါ။
(ထိုစဉ် ရှမ်းအိုးစည်ဝိုင်းနှင့် ဒိုးပတ်ဝိုင်း တီး
မှုတ်သံများ လက်ယာဘက်တွင် အနီးကပ်ကြား

လာရာ အောင်မင်းအုပ်က ဇာတ်စင်လက်ယာ
ထောင့်နားမှနေ၍ တီးပိုင်းများနှင့် ပရိသတ်ကို
နေရာချထားဟန်ပြုစေ။ ပြီးလျှင် နှင်းရည်ဖြူသို့
လွမ်း၍ အချက်ပြလိုက်ရာ နှင်းရည်ဖြူ မိုက်တိုင်
သို့သွားရပ်ပြီး စပြောစေ။ ခင်ခင်နွယ်လည်း
အနီးတွင် ရပ်နေစေ။)

နှင်းရည်ဖြူ ။ ။ ယခုအချိန်ကစပြီး “ပျိုးခင်းသစ်ပွဲ” လို့ အမည်
ပေးထားတဲ့ စနစ်သစ် ပေါင်စနစ်နဲ့ အုပ်စုပြတ်
ပျိုးထောင်ပွဲကို စတင်ပါတော့မယ်။

ဧည့်ပရိသတ်များရှင် -

မြန်မာတို့ရဲ့ စပါးစိုက်ပျိုးရေးမှာ အဓိကကျတဲ့
ဂီတရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ရွှေဘိုငုံကြီးသံ
ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေးအခါက လယ်တော်တစ်ခွင်မှာ
လယ်လုပ်ငန်းဝင်ပြီဆိုရင် လယ်ကန်သင်းရိုး
ကနေ ငုံကြီးအဖွဲ့တီးပြီး အားပေးပါသတဲ့။ ငုံကြီး
ရဲ့ တဗိန်းဗိန်းမြည်သံဟာ ထက်ကောင်းကင်
ဝေဟင်စွန်းထိ လွှမ်းကျန်ရစ်အောင် ဟိန်းပါ
သတဲ့။ သိကြားမင်းရဲ့ ဘုံဗိမာန်အထိတောင်
ငုံသံရောက်ပါသတဲ့ရှင်။

အခုကျွန်မတို့ လက်ဆည်ကန်အုပ်စု၊ စနစ်သစ်
နဲ့ စပါးပျိုးထောင်ပွဲမှာ အဲဒီငုံကြီးသံနဲ့ သရုပ်
ဖော်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ပျိုးပင်ကလေးများကနေ
စပါးပင်များ ပေါက်လာဟန် သရုပ်ဖော်မှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းသားငယ်ကလေးများက

ပျိုးပင်ကလေးများပေါ့။ ကျောင်းသားကြီးများ
ကတော့ စပါးပင်တွေပေါ့။

ကန်ပေါင်ရိုးကြီးပေါ်ကနေ မြို့နယ်စိုက်ပျိုးရေး
အရာရှိကြီးနဲ့ ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌကြီးတို့က စပါးနံ
များကို ဝှေ့ယမ်းအချက်ပေးလိုက်တာနဲ့ သရုပ်
ဖော်အစီအစဉ်များ အစပြုမှာ ဖြစ်ပါတယ်ရှင်။
(ထိုစဉ်ပင်၊ ကန်ပေါင်ရိုးအလယ်၌ ရပ်နေသော
မြို့နယ်စိုက်ပျိုးရေးအရာရှိနှင့် ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ
တို့က စပါးပင်များကို ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ရာ ဗုံကြီး
အဖွဲ့ဖြစ်သော တောသုံးထောင်အဖွဲ့ မိုက်တိုင်
နားသို့ထွက်လာပြီး စနစ်တကျနေရာယူကာ
ဗုံကြီးသံကို စတင်အစပျိုးတီးမှုတ်ကြစေ)
(ဗုံကြီးသံသီချင်းကို ဆရာအောင်နှင့် နှင်းရည်
ဖြူက စတင်သီဆိုစေ။ ထိုအခါ ကန်ပေါင်ရိုး
အောက်ခြေ၊ ဒူးပိတ်နှင့်ကွယ်၍ နေရာယူထား
သော ပျိုးပင်ငယ်များအသွင် ဝတ်ဆင်ထား
သည့် ကျောင်းသားကလေးများက ပြိုင်တူထ၍
ဘယ်ယိမ်းညာယိမ်း ညီညီညာညာ ကကြစေ။)

**“တီးလိုက်ပါတဲ့ ဗုံကြီးသံ၊ ထက်ကောင်းကင်
ဝေဟင်စွန်းမှာ၊ လွမ်းစေဖို့ဖန်လှေ”**

အဆိုတစ်ကြော့ အတီးတစ်ကြော့၊ နောက်ထပ်
အဆိုတစ်ကြော့။ အတီးတစ်ကြော့။

(ပြီးလျှင် ကျောင်းသားများ ပြန်ထိုင်စေ။)

(ထို့နောက် ဒုတိယပိုဒ်ကို ဆက်ဆိုရာ ကန်ပေါင်

ရိုး နောက်တွင်ကွယ်၍ နေရာယူထားသာ စပါး
ပင်များအသွင် ဝတ်ဆင်ထားသည့် ကျောင်း
သားကြီးများက ပြိုင်တူထ၍ အယိမ်းအနွဲ့အလှည့်
အပျောင်းဖြင့် ညီညီညာညာ ထကြစေ။)

**“သိကြားမင်းရယ်တဲ့ ဘုံမိမာန်၊ အယူခံ
ဗုံသံဆက်တယ်၊ မိုးကျွက်ကျွက်ညံလေ့”**

အဆိုတစ်ကြော့ အတီးတစ်ကြော့၊ နောက်ထပ်
အဆိုတစ်ကြော့ အတီးတစ်ကြော့။

(ထို့နောက် ရှေးခုံကြီးသံအလိုက် သီချင်းကို
ဆရာအောင်နှင့်နှင်းရည်ဖြူတို့ ဆက်၍ သီဆို
လိုက်ရာ ပျိုးပင်ကျောင်းသားငယ်များရော စပါး
ပင် ကျောင်းသားကြီးများပါ ပြိုင်တူကကြစေ။)

**“ပျိုးခင်းရယ်တဲ့ စနစ်သစ်မှန်၊ လက်ဆည်
ကန် ဗုံသံဆက်တယ်၊ စပါးတိုးထွက်ရန်လေ့”**

(ဆို၊ တီး၊ ဆို၊ တီး နှစ်ကြော့ပြီးချိန်တွင် အဆို
အတီးများ ရပ်လိုက်စေ။ ပျိုးပင်ကျောင်းသား
ငယ်များ၊ စပါးပင်ကျောင်းသားကြီးများ ရုပ်ငြိမ်
မတ်တတ်ရပ်လျက်ရှိစေ။)

(ထိုအခါ ခင်ခင်နွယ် မိုက်တိုင်ရှေ့တွင် နေရာ
ယူလိုက်ပြီး-)

ခင်ခင်နွယ် ။ ။ ယခုအချိန်မှစပြီး စနစ်သစ် အုပ်စုပြတ် ပေါင်
စနစ် ပျိုးထောင်ပွဲဖြစ်တဲ့ **“ပျိုးခင်းသစ်ပွဲ”** ကို
အောင်မြင်စွာ ရုပ်သိမ်းတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်ရှင်။

ဧည့်ပရိသတ်များရှင်-

ဒီကနေ့ ခြံမှ်ခြံမှ်သဲ ကျင်းပနိုင်တဲ့ “ပျိုးနှစ်ခင်းပွဲ” ဟာဖြင့် ဆရာမလေး နှင်းရည်ဖြူရဲ့ ကြိုးပမ်းချက်များကို ဗဟိုပြုခဲ့တယ်လို့ ဆိုနိုင်တဲ့အတွက် ဆရာမလေး နှင်းရည်ဖြူဟာ လက်ဆည်ကန်ကျေးရွာအုပ်စုရဲ့ “ပျိုးခင်းမှူး” ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် “ပျိုးခင်းမှူး” မနှင်းရည်ဖြူအနေနဲ့ ဗုံကြီးသံအကကို ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ကပြပြီး “ပျိုးခင်းသစ်ပွဲ” ကို အပြီးသတ် ဂုဏ်ပြုပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်။

ဧည့်ပရိသတ်များရှင် -

စိုက်ခင်း၊ ပျိုးခင်းနဲ့ စိုက်ရေး၊ ပျိုးရေးဟာ မကွဲမကွာရှိရမှာဖြစ်သလို လက်ဆည်ကန် တစ်အုပ်စုလုံးရဲ့ ပျိုးခင်းသစ်များနဲ့ ဖောင်းတောရေလှောင်တမံရဲ့ ရေတွေဟာ အမြဲယှဉ်တွဲရှိနေရမှာပါ။ ဒါကြောင့် “ပျိုးခင်းသစ်” တို့ရဲ့ “ပျိုးခင်းမှူး” မနှင်းရည်ဖြူနဲ့ ဖောင်းတောရေလှောင်တမံရဲ့ကိုယ်စား ဆည်အင်ဂျင်နီယာလေး ကိုစိုင်းသိုက်ထွန်းတို့က အတူယှဉ်တွဲကခုန်ခဲ့ပြီး “ပျိုးခင်းသစ်အောင်ပွဲ” ကို မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုပေးပါလို့ တစ်ဆက်တည်း မေတ္တာရပ်ခံပါရစေ။

ဆရာအောင်ရဲ့ အဆို၊ တောသုံးထောင်တို့ရဲ့ အတီးနဲ့အတူ မနှင်းရည်ဖြူနဲ့ ကိုစိုင်းသိုက်ထွန်း

တို့ရဲ့ ဗုံကြီးသံအကကို နားဆင်ရှုစား အောင်
 သြဘာ လက်ခုပ်များ ချီးမြှင့်ပေးကြပါရှင်...။

(ဗုံကြီးဝိုင်းက အတောပျိုးပေးပြီး ဆရာအောင်
 က “တီးလိုက်ပါတဲ့ ဗုံကြီးသံ--” အဆို စတင်
 လိုက်သည်နှင့် ပျိုးပင်ကျောင်းသားငယ်များနှင့်
 စပါးပင်ကျောင်းသားကြီးများ လှုပ်ရှားကခုန်
 ကြရာ၊ နှင်းရည်ဖြူ ဇာတ်စင်ရှေ့ပိုင်း (အောက်
 ခွင်) သို့ ပြုံးချင်စွာ ထွက်လာပြီး ဗုံကြီးအက
 ပါဝင်ကစေ။ ထိုအခါ ဇာတ်စင်လက်ယာဘက်မှ
 စိုင်းသိုက်ထွန်း ရှမ်းအိုးစည်ကိုလွယ်ပြီး ဗုံကြီး
 သံနှင့် အချက်ကျအောင် လိုက်ထုရင်း ထွက်
 လာကာ နှင်းရည်ဖြူနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ကစေ။)

(ဦးညိုမောင်နှင့် ဦးစိုင်းကျော်ဝင်းတို့ တပြုံးပြုံး
 ရှိနေကြစေ။)

(လက်ခုပ်သြဘာသံများ သဲသဲညံ့စွာ ထွက်ပေါ်
 လာစေ။)

“တီးလိုက်ပါတဲ့ ဗုံကြီးသံ၊ တီးလိုက်ပါတဲ့ ဗုံကြီးသံ
 ထက်ကောင်းကင်ဝေဟင်စွန်းမှာ၊ လွမ်းစေဖို့
 ဖန်လေ့---”

(ပြည်ဖုံးကား တဖြည်းဖြည်းပိတ်)

ဇင်မင်း (သမိန်ထော)

မှိုငြိမ်းသည် စာအုပ်စာတမ်းများ

- ၁။ ငန်းစွန်မြို့ အစိုးရအထက်တန်းကျောင်း ငွေရတုအထိမ်း
အမှတ်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၇- ၁၉၈၂) ပါ။ ဇင်မင်း (သမိန်ထော)
၏ “**မုရင်းဓလေ့ အင်းဓလေ့**” သုတေသနဆောင်းပါး၊
- ၂။ စနစ်သစ် စပါးပျိုးထောင်စိုက်ပျိုးရေးနှင့် ပတ်သက်သော
သတင်းနှင့် ဆောင်းပါးများ၊
- ၃။ ဖျာပုံမောင်စံသူ၏ “**မောင်ရင်လောင်းနှင့် ကွမ်းတောင်ကိုင်**” သျှိုးလိုက်
ရတုများ၊
- ၄။ (၂၄-၃-၂၀၁၁) နေ့ လှုပ်ခတ်ခဲ့သည့် တာလေငလျင်နှင့်
ပတ်သက်သော သတင်းစာဂျာနယ်များ၊
- ၅။ ဇော်ဂျီ၊ မင်းသုဝဏ်၊ ဦးဘ တည်းဖြတ်သည့် “**ကဗျာဥယျာဉ်**”
စာအုပ်၊
- ၆။ ဦးဖိုးလတ် စုဆောင်းစီစဉ်သည့် “**သီချင်းပဒေသာ**” ပထမ အုပ်၊

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်စာမူဆု
ပြဇာတ်စာပေ ဒုတိယဆုရ

ကိုးလို့ကိပါတု ဗုံကြိုးသံ

ဇင်မင်း (သမိန်ထော)

အဖဦးအုန်း၊ အမိ ဒေါ်နှင်းတင်တို့မှ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဖျာပုံမြို့နယ် သမိန်ထောရွာ
၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်မြင်ပြီး ဖျာပုံမြို့ နိုင်ငံတော်
ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်၌ အငယ်တန်းစာရေးအဖြစ် ထမ်းဆောင်ရင်း
၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရရှိသည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင်
ငပုတောမြို့နယ် လက်ထောက်မြို့ပိုင်၊ ဖောင်ကြီး ဗဟိုပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကျောင်း
တွင် နည်းပြ-၂၊ ငါးငွေ့မြို့နယ်တွင် ဒုတိယရုံးအဖွဲ့မှူးနှင့် မြို့နယ်ပြည်သူ့
ကောင်စီအတွင်းရေးမှူး၊ ရောဝတီတိုင်း ပြည်သူ့ကောင်စီရုံးတွင် ဌာနစုမှူး၊
မြန်အောင်မြို့နယ် မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းပါ “လောကအလှ” ကဗျာဖြင့် စာပေနယ်သို့
စတင်ရောက်ရှိပြီး ငွေတာရီ၊ ရှုမဝ စသည့်မဂ္ဂဇင်းများတွင် ကဗျာများ ရေးသား
ခဲ့သည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် အမျိုးသားစာပေဆုကို “ရွှေအမွေပြဇာတ်” စာအုပ်ဖြင့်
ချီးမြှင့်ခံရသည်။ စာပေဗိမာန်စာမူဆု (၁၀) ဆုနှင့် ပခုက္ကူဦးအုံးဖေစာပေပြိုင်ပွဲ
တွင် ဆု (၃) ဆု ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ယခုအခါမြန်အောင်မြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရင်း
စာပေများ ဆက်လက်ရေးသားလျက်ရှိသည်။

အမည်ရင်း - ဦးသန်းညွန့် ဖြစ်သည်။

နေရပ်လိပ်စာ - အမှတ် (၂၅၁)၊ စိန်ဝတ်မှုန် (၁) လမ်း၊
မြန်အောင်မြို့။